

Bộ Tam Siêu Quậy

Contents

Bộ Tam Siêu Quậy	2
1.	2
2. Chap 1: Siêu Quậy Tái Hợp	3
3. Chap 2: Về Việt Nam_cuộc Chạm Mặt Đáng Gét	4
4. Chap 3: Bar Night	6
5. Chap 4: Trường Mới	9
6. Chap 5: Oan Gia Ngõ Hẹp	11
7. Chap 6: Đụng Độ Hot Girl Trường Thiên Thảo	13
8. Chap 7: Người Thừa Kế	15
9. Chap 8: Vợ_chồng Trẻ	18
10. Chap 9: Sân Sau Trường	19
11. Chap 10: Song Anh	22
12. Chap 11: Cuộc Thi Queens Of Kings	23
13. Chap 12: Vòng Thi Thứ Nhất!!	25
14. Chap 13: Vòng Thi Thứ Hai!!	27
15. Chap 14: Vòng Thi Thứ Ba!!	29
16. Chap 15: (tiếp)_vòng Thi Cuối Cùng!!	31
17. Chap 16: Phú Quốc, We Came Here!!	39
18. Chap 17: Đi Chơi	41
19. Chap 18: Đi Chơi (tiếp)	43
20. Chap 19: Thân Phận Bị Bại Lộ	45
21. Chap 20: Bắt Cóc	48
22. Chap 21: Dây Chuyền Đòi Cánh Đen	50
23. Chap 22: Lo Lắng	51
24. Chap 23: Giải Quyết	54
25. Chap 24: Trả Thù	56
26. Chap 25: Trả Thù (tiếp)	59
27. Chap 26: Phi Vụ Tổ Tình	62
28. Chap 27: “xin Lỗi! Tôi Không Phải Cô Ấy...”	65
29. Chap 28: Tránh Mặt!	68
30. Chap 29: Nụ Hôn Bất Ngờ	71
31. Chap 30: Chuyển Cắm Trại Thú Vị	73
32. Chap 31: Vanus- Chị Yêu Trở Về!!	75
33. Chap 32: Bạn Gái Cũ -rắc Rối Tái Sinh!!	79
34. Chap 33: Bữa Ăn Bá Đạo	81
35. Chap 34: Kế Hoạch Bắt Đầu	83
36. Chap 35: Hư Ảo	85
37. Chap 36: Nghi Ngờ!!	87
38. Chap 37: Hiểu Lâm	91
39. Chap 38: Quyết Định Đi!!	94
40. Chap 39: Bí Mật Bị Mất!!	97

41. Chap 40: Khanh...trở Về!!	99
42. Chap 41: Người Dưng...!?	103
43. Chap 42: “anh Ko Buông Được....!!!”	105
44. Chap 43: Tại Sao Lại Là Em!??	107
45. Chap 44: Anh Xin Lỗi!!	110
46. Chap 45: Dầm Mưa	112
47. Chap 46: Trò Chơi Tha Thứ	115
48. Chap 47: Chăm Sóc Người Bệnh	117
49. Chap 48: Dương Ngọc Bảo My!??	119
50. Chap 49: “dậy Đi..em Sẽ Không Giận Anh Nữa!!”	122
51. Chả Liên Quan Mấy :)	124
52. Chap 50: Ngày Chung Đôi (kết)	125
53. [ngoại Truyện 1]	129

Bộ Tam Siêu Quậy

Giới thiệu

Ba cô gái có ba cá tính khác nhau nhưng cực kì thân với nhau, cùng nhau tạo ra nhiều chiêu trò quậy

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bo-tam-sieu-quay>

1.

Tên tác phẩm: Bộ tam siêu quậy

Tác giả: YuuCoo :))

Thể loại: hài hước, học đường, tiểu thuyết thiếu niên

Cân nhắc: không có ạ

Lịch up chap: hứng thì up ạ :3

(Nó) *Kill* Nguyễn Ngọc Đoan Khanh: xinh đẹp, body chuẩn ko cần chỉnh, 16t, cao 1m73, nó sở hữu 1 gương mặt cùng thân hình khiến bao cô nàng mơ ước, làn da trắng hồng ko tì vết, mái tóc màu nâu đen tự nhiên, đôi mắt màu nâu. Là cảnh vàng lá ngọc của Nguyễn Nhật Minh chủ tịch tập đoàn lớn nhất cả nước về thời trang, nó còn là chị cả của bang Black Angel nổi tiếng về độ máu lạnh và là bang hùng mạnh nhất trong thế giới ngầm. Đai đen các loại võ, sử dụng thành thạo các loại vũ khí. IQ: 298/300

Elie Vũ Hoàng Thanh Lam: xinh xắn, dễ thương, bằng tuổi nó nhưng chững chạc hơn và luôn sẵn sàng đem cả tính mạng để bảo vệ nó, cao 1m70, sở hữu thân hình ko kém j nó với đôi mắt trong veo màu ngọc bích,

mái tóc màu hung đỏ, làn da trắng. Là tiểu thư của Vũ Hoàng Anh Tuấn chủ tịch tập đoàn lớn thứ 3 cả nước về xây dựng, địa ốc, Lam còn là chị 2 của bang Black Angel, đai đen Karate, Taekwondo, chuyên sử dụng phi tiêu. IQ: 296/300

Hanna Trần Ngọc Minh Anh: xinh không thua kém gì nó và Lam, tính tình là tiểu thư chính gốc nhưng rất hoà đồng với nó và Lam,cao 1m73, sở hữu làn da trắng cùng mái tóc màu đen nhánh, đôi mắt màu hồng nhạt cuốn hút đến lạ thường. Là thiên kim tiểu thư của Trần Quốc Huy chủ tịch tập đoàn lớn thứ 4 cả nước về các hệ thống an ninh, Anh cũng là chị 3 của bang Black Angel, đai đen Judo, Karate, chuyên sử dụng côn và kim châm tẩm thuốc độc. IQ: 296/300 (IQ mấy chị này toàn 3 chữ số là thế nào??)

(Hắn) *Ken* Phan Minh Quân: đẹp trai, lạnh lùng, xem con gái như giấy vụn muốn xé thì xé, cao 1m83, hắn có 1.mái tóc màu nâu đen cộng thêm với đôi mắt màu cà phê vô hồn làm tăng thêm sức quyến rũ. Là thiếu gia của Phan Minh Nhật chủ tịch tập đoàn lớn nhất thế giới về kinh tế tài chính, hắn còn là anh cả của bang Black Demon nổi tiếng về độ ác độc giết người như cơm bữa, đai đen tất cả các loại võ, chuyên sử dụng súng.IQ: 300/300

Kai Trương Ngọc Bảo: đẹp trai, thân thiện, hay cười, nhưng lại có lúc rất đáng sợ, cao 1m80, Bảo sở hữu mái tóc màu nâu vàng, đôi mắt màu xanh biển trông vô cùng lạnh lẽo nhưng thật ra nó rất ấm áp. Là thiếu gia độc nhất của Trương Gia Vỹ chủ tịch tập đoàn đứng thứ 5 cả nước về chế tạo vũ khí, Bảo là anh 2 của bang Black Demon, đai đen Taekwondo, Judo, chuyên sử dụng kiếm. IQ:297/300

Kun Lê Đoàn Tuấn Anh: đẹp trai, học giỏi, là 1 playboy chính hiệu thay bồ như thay áo, cao 1m82, Tuấn Anh có đôi mắt màu nâu lung linh với mái tóc màu hồng nhẹ. Là thiếu gia độc nhất vô nhị của Lê Đoàn Tuấn Gia chủ tịch tập đoàn lớn thứ 3 cả nước về kinh tế, là cậu 3 của bang Black Demon, đai đen Judo,Karate,chuyên sử dụng độc dược hạ sát. IQ: 297/300

M.n nhớ đón đọc chap đầu tiên nha :))

2. Chap 1: Siêu Quậy Tái Hợp

Ảnh mang tính chất minh họa :))

Loading

6h30' tại Anh

-Tiểu thư, đến giờ dậy đi học rồi, tiểu thư mau dậy đi kéo trẻ học! -giọng nói trầm ấm của bác quản gia từ phía cửa của 1 căn phòng lớn.

Bên trong căn phòng, 1 người con gái xinh đẹp đang say nồng trên chiếc giường lớn đó chính là nó. Nó cựa quậy và mở mắt nhìn trời xanh, mây trắng (Yuu: chị này dậy còn ngất cảnh, iu thiên nhiên phết! :3) Bước xuống giường, tình trạng hiện giờ là..... đầu tóc bù xu,mắt nhắm mắt mở đi vào WC làm VSCN. Khoảng 10phút sau,nó bước ra với bộ đồng phục trường KingDom tại Anh, mái tóc nâu đen được nó xoa ra, bông bông, thoảng mùi hương thơm nhẹ nhàng.

-Bác Trịnh, ba mẹ con đâu rồi?? -nó hỏi

-À, ông bà chủ lên công ti rồi, ông bà chủ còn căn dặn tiểu thư vài điều đó ạ.-bác quản gia từ tốn giải thích.

-Căn dặn? Điều gì?-nó tỏ vẻ ngạc nhiên,nghe đầu hỏi.

-Ông bà bảo cô ko được bày trò quậy phá thầy cô trong trường nữa nếu ko sẽ bị ông bà cho về Việt Nam đó ạ!-bác quản gia cười hiền.

-What!?? Hazzzz.... Hôm nay con sẽ cố gắng ko quậy nữa.-nó ị mặt, bí xì-thưa bác con đi học.

Vừa ra khỏi cửa nó leo chiếc ô tô phóng như bay tới trường. Bước xuống xe nó bắt gặp 2 con bạn thân đó là Lam và Minh Anh.

-Hey, hello Kill.-Lam chạy tới hôn hờ khoác tay lên cổ nó.

-oh, Kill.-Minh Anh cũng chạy tới với vẻ mặt vui tươi

-Hai đứa bây bớt dùm tao...lớn rồi mà cứ nhoi!-nó cười khì, nhéo nhẹ 2 bên má của 2 con bạn thân

-Ồ,mà sao mặt mày như cái bánh bao nhún nước thề?-Minh Anh cười,hỏi

-Lên lớp đi tao kể cho 2 đứa bây nghe ha, đứng đây quài giám thị bắt thì toi.-nó nắm tay kéo 2 con bạn mình lên lớp

-Rồi, mày kể tụi tao nghe coi,máu nhiều chuyện nó bùng chái rồi lầy!!-Lam cười đùa

-Chuyện là thế này,..... @shsbsnzmjma.-nó kể

-Hả.....hahahahaha- Lam và Minh Anh đồng thanh rồi cười lớn

-Hai đứa bây chọc điên tao đó hả??-nó bực bội “xách” 2 cái lỗ tai bé bỏng của 2 con bạn lên

-À, ờm, xin lỗi, xin lỗi...- Lam ngừng cười- Tao tưởng chuyện gì chứ chuyện đó thì....-Lam ngáp ngừng

-Thì sao vậy??-nó hỏi

-Thì 3 đứa mình cứ quậy cho hết hôm nay rồi ngày mai 3 đứa về Việt Nam chung...!-Minh Anh cười mỉm, nói

-Vậy là....2 đứa bây.....-nó nói

-Cũng bị ba mẹ hù còn quậy là về Việt Nam chứ gì.-Lam và Minh Anh cười,đồng thanh

-A , hết cô đơn rồi, vậy hôm nay mình quậy cho đã ha!-nó nhảy ửng lên trông vẻ rất vui mừng

Hết Chap 1 :3

3. Chap 2: Về Việt Nam_cuộc Chạm Mặt Đáng Gét

Hình ảnh mang tính chất CHUNG!!!!

Vào 1 ngày đẹp trời, đang yên mây lặng gió thì trong căn biệt thự nguy nga,lộng lẫy, 1 tiếng hét thất thanh phát ra không ai khác chính là....MẸ của nó!!

-Nguyễn Ngọc Đoan Khanh, con xuống đây mẹ biểu!!!-tiếng hét long trời lở đất của mẹ nó khiến cho cây lá rụng bay tứ tung (hình như hơi quá :”>) nhưng cũng đủ làm nó đang mơ mơ màng màng trên chín tầng mây bỗng rớt xuống.

-Sao mà um xum vậy bác Trịnh??-nó vừa đi vừa dụi mắt

-Không có bác Trịnh gì ở đây hết, con ngồi xuống đây nói chuyện với ba mẹ. Nhanh và Lập tức!-mẹ nó nghiêm túc

-Chuyện gì vậy ạ??-nó

-Ngày hôm qua, con và 2 con bé kia lại tiếp tục bày trò quậy phá tại trường đúng chứ?- mẹ nó hỏi

-Vâng ạ.-nó nhún vai tỏ vẻ bth

-Bác Trịnh ko nói với con về hậu quả sao??-ba nó

-Có ạ! Nhưng nếu ba mẹ muốn con về Việt Nam thì cũng được,con sẽ về với Lam và Minh Anh.-nó

-Con chắc chắn những lời mình nói chứ?-ba nó hỏi

-Con chắc chắn.-nó nhếch mép-Vậy khi nào con được về Việt Nam???

-Ngày mai.....-ba mẹ nó đồng thanh

Loading

Reng.. reng..reng...

Tiếng đồng hồ báo thức vừa reng xong thì nó đã nằm an toạ dưới nền nhà mát lạnh (ồ à, tội e quá :>)

Nó xuống giường, bước thẳng vào nhà WC làm VSCN, chỉnh chu lại nhan sắc. Hôm nay nó mặc 1 chiếc quần bò da đen phối với chiếc áo thun cộc với chiếc áo khoác da trông rất bụi và.....lưu manh (hí hí :>). Mái tóc được nó uốn lộn phần đuôi, xoã bông bênh. Nó mang đôi giày cao gầy 5phân. Gương mặt xinh đẹp nay được che bớt bởi cái kính râm to nhưng ko làm phai nhòa vẻ kiêu kì, lạnh lùng. Nó bắt taxi ra sân bay thì gặp 2 con bạn thân đã đứng đó sẵn để chờ Lam hôm nay có vẻ nữ tính hơn. Cô diện áo croptop cùng chiếc váy lưng cao, mang đôi giày búp bê. Mái tóc hung đỏ được Lam thắt kiểu xương cá thêm phần ỉu điệu. Minh Anh cũng bụi ko kém gì nó, nhỏ mặc quần sọt kết hợp với áo pul, mang đôi giày cao 3phân. Mái tóc màu đen như gỗ mun được Minh Anh cột cao lên trông rất nghịch ngợm, nhỏ nay giống nó cũng đeo kính râm bản to che bớt nửa khuôn mặt.

-Hey, Kill, đến trễ quá nha mậy.-Lam đùa cợt

-À,có chút chuyện. Mà 2 đứa bây đừng kêu tao bằng Kill nữa kêu tên thật đi, tao ko muốn bị lộ-nó lạnh lùng

-OK,Ok, đừng căng thế chứ,lên máy bay nào.-Minh Anh

-Ừ-nó

Lên máy bay, tụi nó ngồi chung với nhau tại hàng ghế VIP 3 người. Mỗi người mỗi việc khác nhau. Nó thì đeo hearphone, mắt vẫn nhìn ra cửa sổ, Minh Anh thì ngồi chọt chọt quẹt quẹt vô cái màn hình đth, còn Lam thì ngồi khò khò ngon lành.

Sau khoảng 18 tiếng ngồi máy bay thì hiện giờ tụi nó đang ở sân bay Tân Sơn Nhất chờ bác quản gia của nó đến rước.

-2 bây ở đây nha, tao đi VS cái!-Lam nói

-Lẹ nha bà lộn.-Minh Anh

-Tụi mình đi kiểm ghế ngồi!-nó

Nó đang đi thì đụng trúng 1 thằng con trai cao to, cả 2 lật nhào, tình trạng hiện giờ là.....nó đang nằm trên người anh ta.

-Ây da, a , tôi xin lỗi ạ, tôi không cố ý!-nó vội vàng đứng dậy

-Bộ cô bị đuối à, đi mà mắt để trên trời để ngắm thiên lôi hả, hay sao mà đâm vào tôi. Phìen phức!!!-hắn

Mặt nó tối dần lại, sức chịu đựng của con người cũng có hạn mà.

-Anh nói đủ chưa?? Anh mới là đồ đuối đó, anh có tư cách gì mà dám nói tôi như thế. Tôi nói cho anh biết tôi đã hạ mình xin lỗi 1 tên dân, 1 tên lưu manh, 1 tên đô diễn như anh r anh còn muốn gì nữa. Tôi ko giống những con nhỏ háo sắc ở ngoài kia đâu nên anh đừng có kiêu ngạo. Hừ.....đồ phách lối!!!!-nó xả 1 tràng vào mặt hắn

-Cô....cô được lắm.-hắn cứng họng

-Muốn nghe chữ nữa hả!?? Hừ.....đi Minh Anh -nó

-Hả, à, ờ.-Minh Anh

Sau 1 hồi, Lam cũng ra, cô bắt gặp bản mặt của nó đang tức nhưng ko đến độ nào bởi Lam biết một khi cơn giận của nó lên tới đỉnh điểm thì nó hoàn toàn ko kiểm soát được.

-Aaaaaaaa, bác Võ, tội con nhớ bác qá trời lun á!-Lam phá vỡ bầu ko khí nặng nề

Nó dường như đã nguôi giận nên cũng chạy nhanh đến chỗ bác quản gia đang mở cửa xe chờ tội nó.

Loading

Hiện giờ tội nó đang đứng trước 1 căn biệt thự được nó kì công thiết kế.

-Wow, công nhận mày giỏi thiết kế ghe lun á Kill à ko Khanh. -Lam cười khi

-Ấy dạ, sự tỉ của các muội bth thôi mà.-nó đùa

Bước vào bên trong cũng ko ngạc nhiên gì nhiều vì nó vốn giống các căn biệt thự khác thôi.

-Bác Võ ơi, ngày mai chúng cháu đi học ở trường mới đúng ko ạ?? -nó

-Đúng ạ, ngày mai 3 cô sẽ được vào học trong trường Thiên Thảo, ngôi trường giành cho các công tử và tiểu thư -bác Võ nói

-Ohhh, thế còn đồng phục ạ??-Lam

-Tôi đã cho người đem lên phòng các cô hết rồi ạ.-bác Võ

-Tks bác nhiều!-Minh Anh cời mỉm

End chap 2 ạ :3

Dự định chap 3 thì 3 chị này sẽ tạo mưa gió,bão :>

4. Chap 3: Bar Night

Vừa bước vào phòng, nó đã cảm ngay cái laptop lướt FB, lướt được hồi tiếng chuông đth lại reo lên:

♪Yome wo otte mayoi konda kokoro no mori no oku

♪Kagami yori sun da izumi utsuru yuga nda smile

♪Koboreta namida wa (don't cry) kin demo gin demo nakute

♪Arifureta namida (fall from my eyes) megami mo kizukanai

Masayume chasing chasing koero motto

Jibun shijou saikou no

Ima wo chasing chasing sou egaita

Jibun ni natte moyose mune no hi wo

♪ Na na na na na na na(oh!)na na na na na(hey hey!)

♪ Na na na na na na na(oh!)kake nukero hero

♪ Na na na na na na na(oh!)na na na na na(hey hey!)

♪ Na na na na(hey!)na na na(oh!)moyase mune no hi wo

[Masayume chasing -BoA]

-Alô,ai đây -nó

-Trời đất, tỷ đi có mấy năm mà tỷ quên lun thằng em này hử?-đầu dây bên kia khóc ròn

-Rồi rồi, mi là thằng Ren chứ đề,sao tỷ quên được thằng em như mii chứ!! Hề hề -nó

-Tưởng tỷ cho em ra rìa.-Ren nói

-Làm gì có, mà em gọi tỷ giờ này có gì hôn??-nó

-Tỷ mới về nước nên ko định ra thăm bar hử??Ra đây quấy với em đề. Lâu rồi hk gặp mấy tỷ em nhớ mún chết -Ren

-Ờ,sáng giờ lo dọn đồ nên quên, để tỷ rủ 2 con kia ra lun, bye em nhá!-nó

GTNV mới

Ren(Thanh Ân) 16t,cũng là 1 thiếu gia của gia đình tài phiệt, tốt, hay cười, giỏi võ,là trợ thủ đắc lực của tụi nó, có 1 đứa em song sinh. (Lát Yuu nói sau hén :3)

Loading

Sau đó nó dò tìm số của Lam và Minh Anh để..... Phone

-Alô, gọi gì đó hả quý. Rảnh quá gọi phá tao hử???-Lam

-Tao tán cho bây giờ,mún có ý tốt rủ mày đi bar mà giờ giọng đó à,mún chết ko ??-nó cộc

-Ấy da,so gý mà bạn hiền, đi bar hả? Đi, đi liền, bớt nóng nhá.. iu mày mà..-Lam giọng ngọt như mía lị

-Hừ,...lẹ đi tao với Minh Anh tới đón, nhớ đi bằng mô tô đó, bye mày.-nó nói xong cúp máy cái rụp

Và người tiếp theo được nó thể hiện lòng TỐT là Minh Anh

-Alô,Minh Anh nghe!!!-Minh Anh

-Đi bar hôn bây bì, đi với tao và con Lam lầy, đi hôn??-nó hỏi

-OK,bây bề, chờ tí tao thay đồ nha mày, mà đi mô tô hay ô tô??-Minh Anh

-Mô tô.....thôi thay đồ đi lát qua nhà Lam với tao, đợi nó, con đó là chúa rùa, bye mày!-nó

Lát sau,nó và Minh Anh đã có mặt trước nhà Lam để đợi cô.

-Cái con kia ra lẹ coi ngủ ở trống lun rồi à.-Minh Anh đứng ngoài cổng la lên (giọng chị này khỏe gồm :>)

-Ra rồi nè,để tao lấy xe -Lam

Loading

Tới trước cửa bar Night (bar của tụi nó) tụi nó bắt gặp 1 hàng vệ sĩ . Nó vẫn hiển nhiên đi vào ko đá động gì đến bọn chúng. Bỗng, thằng cầm đầu bước tới nâng cằm nó lên

-Cô em, đi đâu đây, sao lơ bọn anh lun vậy nè, đi với anh đi anh phục vụ cho!-tên đó cười đều (Yuu: thôi xong a rồi *lắc đầu*)

-Tránh ra!!-nó dù nói nhỏ nhưng cũng đủ lạnh làm người ta sởn gai óc

-Sao mà cộc thế cô em, đi với anh đi nào -tên đó

-Tao bảo C.Ú.T mày điếc à!!-nó hất mạnh cánh tay của tên đó ra khỏi cằm mình,lực khá lớn nên tên này bị ngã xuống đất

-Aww, con này gan, mún đánh nhau à! -tên đó đứng dậy phải đồ, cười đều

-Hazzzz,mới về lại mún vận động tay chân....Lam,Minh Anh tao nhường 2 đứa bây -nó lạnh lùng.

-Lên hết đi -Lam

-Tụi bây LÊN -tên đó ra lệnh thì khoảng 50tên nhào vào chỗ Lam và Minh Anh

-Có bấy nhiêu đây thôi hả??? Thôi kệ,múa tí !-Minh Anh nhét mép

Khoảng 5phút sau đàn em tên đó nằm dài trên đất chỉ riêng có 2 người con gái đang đứng phủi quần áo, đó là Lam và Minh Anh

-Ko đã gì hết. CHẤN!! -Minh Anh nhấn mạnh khiến cho tên đó sợ xanh mặt

-Thằng Ren đâu ra đây tao biểu!! -nó la lớn

Từ bên trong 1 người con trai cao tầm 1m80 bước ra đó là Ren -quản lý của bar

-Mày đón tiếp Đại Tỷ mày long trọng thật, tin tao chém ko hả?? -nó răn đe

-Aww, tỷ bớt giận, tại bọn nó mới vào nên ko biết, mời tỷ vào trong ạ!! -Ren

-Hừ, thằng kia bọn tao là ko khí à, tao cũng là chị 2,Minh Anh là chị 3 mày đấy nhá!!-Lam hừ lạnh

-Ý, em xin lỗi 2 tỷ xinh đẹp, thôi mọi người vào trong đi -Ren

-Ren, đuổi cổ hết bọn chúng, vô yếu quá! -nó

-Vâng!!-Ren cười

Bước vào bên trong tụi nó kiếm 1 cái bàn trong góc để tránh sự chú ý của mọi người

-3 tỷ uống gì??-Ren

-Như cũ, Zinfandel-nó

-Chị Whisky nha! -Minh Anh cười mỉm

-Chị Blush!-Lam

-OK, chờ em tí -Ren

5' sau Ren đem rượu ra cho tụi nó. Nó nhấp 1 ngụm rồi ngược mặt lên hỏi Ren

-Ủa, Rain đâu?? Sao ko thấy nó vác mặt lên chào nhờ?? -nó

-Rain nó đi lấy hàng rồi chị -Ren

-Ừ,em lui đi 3 chị ở đây nói chuyện tí về -nó

Ở một góc khuất ko xa có 3 chàng trai đang nhìn về phía tụi nó thì thầm, đó là tụi hấn

-3 nàng kia ngon quá mậy -Tuấn Anh cười đều

-Hồi này, tao thấy bọn họ hạ hết 50thăng đó mày, đừng có lên phén lại gần bị búp đó -Bảo

-Mày thấy sao Quân?? -Tuấn Anh

-.....thú vị!! Nhỏ đi chính giữa là nhỏ tao kể với tụi bây về cái vụ cãi lộn giữa sân bay đó -hấn nhét mép

-Là nhỏ đó á??? Đẹp thế!!-Bảo và Tuấn Anh đồng thanh

“Lại gặp rồi, thú vị đây” hấn nghĩ

End chap 3 :”>

Mỗi tay quạ, hix hix :”

5. Chap 4: Trường Mới

Nó đang ngủ thì tiếng đồng hồ reo inh ỏi và thế là.....em hồ mới mua lại an toạ dưới đất :”>. Nó lò mò bung mền ra để đi làm VSCN

-Aizzzzzz,ngày hôm qua đi bar về trễ nên giờ oải quá.Ko biết 2 con trời đánh kia dậy chưa nhỉ, thôi phone thử cho chắc!-nó vừa nói vừa lấy điện thoại dò tìm số Lam

♪Cause hey baby baby you got me so,so good

♪Hey baby baby I got it so, so bad

♪Think you’re all about me

♪But I’m all about you

♪Turn the lights down, let me show you its true

♪Get a little taste of what I’m into

♪Think you’re all about me

♪But I’m all about you

[All about you -Hilary Duff]

-A.....lô!! Lam nghe -Lam giọng gái ngủ

-Tao lô dô cái mỏ mày bây giờ ấy, biết mấy giờ chưa bà lộn. Mày định nghỉ học à. Tin tao đth mét ba má mày ko con kia. Dậy mau!!! -nó la

-Bình tĩnh, đừng gọi ba má tao nhá, tao dậy liền này. Hi!!-Lam nài nỉ

-Nhanh diiii!!!-nó

Nói xong nó cúp máy và dò tìm số Minh Anh. Nhạc chuông của Minh Anh cũng ko kém phần sôi động nhưng là nhạc Việt vì nhỏ vốn ko thích nhạc Âu Mỹ cho lắm

♪Dù còn biết bao nhiêu chông gai thì em vẫn tự tin chẳng chút nghĩ suy

♪Vẫn túi xách, lụa là và hàng hiệu vẫn xinh xắn làm bao người mong chung bước đi

♪Phía xa nhiều ánh mắt vẫn còn hoài nhìn về em say mê

♪Sao chẳng bước đến để nói câu làm quen

♪Cớ sao để em mãi đợi chờ và còn lẻ loi bao đêm

♪Năm tháng cứ thế chỉ mỗi em mà thôi

♪Hãy cứ bước đến bên cạnh em

♪Đừng ngại ngần và đừng mãi đắn đo

♪Hãy cứ bước đến bên cạnh em

♪Đừng chỉ để một mình em với đêm

♪Hãy nói sẽ mãi iu mình em

♪Chỉ một lời và chẳng hề đổi thay

♪Hãy nói sẽ ở bên cạnh em

♪Trọn cuộc đời này mình chẳng cách xa

♪Yêu em đến mãi mãi về sau

[Shake the rhythm(Remix)-Đông Nhi]

-Khanh á, gọi có gì ko? À mà mày dậy chưa đó? Lo dậy đi trể học bây giờ -Minh Anh

-Trời, định có lòng tốt gọi kêu mày dậy mà giờ mày quay qua kêu ngược tao là thế nào?? Mày phũ quá Minh Anh à! -nó vờ dối

-Hi,ai biết mày có lòng tốt đâu, mọi lần mày ngủ như chết mà! Thôi đừng giận nhá bạn hiền -Minh Anh

-Izzzzz, mệt quá, đi thay đồ đây, bye bây bề, lát nhớ qua nhà tao rồi đi chung nha!-nó

Loading

Khoảng 10' sau nó bước từ WC ra. Hôm nay nó muốn tạo ấn tượng ở trường mới. Mái tóc nâu đen được nó xoa ra, để mái thưa. Nó mặc bộ đồng phục cùng chiếc balô thêm phần đáng yêu, chân mang đôi giày búp bê yêu thích, đúng là dân gian có câu “người đẹp vì lụa” nhưng đối với nó chắc là.....“lụa đẹp vì người”(hì hì :’>)

Nó ra khỏi nhà thì đã gặp Lam và Minh Anh đang đứng chờ mình. Lam nay cột á tóc hung đỏ mình lên, chân mang đôi giày cao khoảng 3phân. Còn Minh Anh thì cũng xoa ra tự nhiên, chân mang đôi giày búp bê gót nhỏ. Cả ba nằng nhà ta leo lên xe phóng như bay đến ngôi trường mang tên Thiên Thảo.

Giới thiệu 1 tí về Thiên Thảo

Ngôi trường quốc tế dành cho các tiểu thư,thiếu gia. Ngôi trường gồm 2 sân, sân trước là sân dành ọi người trong giờ giải lao, còn sân sau là sân thể thao trong đó có 1 vườn hoa khá rộng được xây kín ít người biết tới. Trường gồm 3khối, khối 10 bên dãy C, khối 11 dãy B và khối 12 dãy A. Còn 1 khối nữa đó là khối D, khối dành cho Hiệu trưởng, Hiệu phó và các giáo viên khác.

Quay lại ạ!!

3 chiếc mũ trần dừng ngay cổng trường khiến ọi người phải ngoái đầu lại nhìn. Chiếc xe tới nhanh nhất là chiếc màu trắng của nó. Chiếc thứ 2 màu đỏ của Minh Anh và chiếc thứ 3 màu xanh của Lam. Tụi nó bước xuống xe trong sự ngạc nhiên của cả trường.

-Chời ôi,người gì đâu mà đẹp như thiên thần ấy -hs 1

-A w,thiên thần giáng trần, chắc tui chót -hs 2

-Xía, đẹp gì,toàn dao với kéo -hs 3

-Thua tui nữa, đẹp gì mà đẹp -hs 4 (chuyện này tự tin gớm thiệt chứ :’>)

Tiếp xe tụi nó cũng có 3 chiếc mũ trần. Bước ra là 3 chàng trai khá là đẹp à ko phải là quá ư là đẹp. Vừa xuống xe là 1 đám nữ sinh bu quanh hú hét như khi (khi ấy nhợ :’>)

-Aizzzzzz, chắc vỡ lỗ tai với cái bọn khỉ lai vượn này!-Lam(chuyện Lam à, khỉ lai vượn là con dê?? Chuyện nói chuyện nghe què đồn thấy sợ :’>)

-Hám trai thấy sợ! Đẹp đâu mà hám gớm, đúng ko Khanh? -Minh Anh quay qua hỏi nó

-Ko quan tâm!!!! -nó buông 3 chữ khiến người nghe toát cả mồ hôi

-Ờ, lên phòng hiệu trưởng đi mày -Lam

-Trường gì đâu bự kinh khủng, kiểm xong phòng ông hiệu trưởng chắc khùng lun -Minh Anh

-Tao biết, theo tao!! -nó

Bên dãy D có 1 phòng khá to, trước phòng có 1 tấm bảng nhỏ ghi là “phòng Hiệu trưởng”

-Ai cả gan dám vào phòng ta mà ko xin phép thế?? -ông hiệu trưởng

-Đứa cháu ngoan mấy năm chưa gặp của chú này! -nó cười

-Khanh?? Sao con về mà ko gọi chú ra rước? -ông hiệu trưởng

-Hi!Gấp quá con quên luôn -nó

-Lam và Minh Anh ko chào chú lun à? -ông hiệu trưởng
 -Làm gì có, con tưởng chú quên tụi con thì có -Lam
 -3 cháu ngoan của chú sao quên được -Hiệu trưởng
 -Thôi, chú cho tụi con học lớp nào vậy?? -Minh Anh
 -À, 11A1, để chú gọi cô chủ nhiệm 11A1 dẫn tụi con lên lớp -ông Hiệu trưởng
 -Cô Lan lên phòng tôi gấp, có hs mới vào lớp cô đó -ông Hiệu trưởng nói trong đth
 Khoảng 3' sau cô Lan đã có mặt trước phòng hiệu trưởng
 -Thầy gọi em ạ!! -cô Lan cuối đầu chào
 -Cô dẫn 3 em này lên lớp cô nha! Từ nay 3 em này học với cô đó -ông Hiệu trưởng
 -Chúng em chào cô ạ! - tụi nó đồng thanh
 -Tụi em đi theo cô.nha! -cô Lan

End chap 4 :3

Hình như hết hơi dô diên :”>

6. Chap 5: Oan Gia Ngõ Hẹp

Đến trước cửa lớp, theo qui tắc là cô Lan vào trước để giới thiệu, theo sau mới là tụi nó. Nhưng vừa tới cửa lớp đập vô mắt tụi nó và bà cô là.....người thì leo lên bàn đứng nhảy nhót nhót, còn có mấy cái máy bay giấy bay tới bay lui, hú hét um xùm (A1 lớp ngoan quá nhợ :“>) có đứa hăng máu quá bay vào quánh nhau tụi bụi, tập vở thì bay vèo vèo mỗi góc một cuốn (quào :”> ít ờ súp bờ men). Những chiến trường này thường xuyên xảy ra nhưng lại nhanh chóng rã bởi những biện pháp hết sức nhẹ nhàng của cô Lan.

-Tất cả im lặng!!-cô Lan gõ nhẹ cây thước lên bàn(nhẹ lóm :3) -Hôm nay lớp ta có thêm 3 bạn mới nữa. Các em vào đi nào!! -cô Lan nhìn ra cửa, ra hiệu cho tụi nó bước vô

-Trời,đẹp quá !!-nam sinh 1

-Wow, thiên thần kìa! -nam sinh 2

-IM MAU!!!! -cô Lan gõ thước lần 2 nhưng lần này có vẻ mạnh -3 em giới thiệu cho cả lớp nghe đi! - cô Lan cười mỉm

Tụi nó nghe lời đi theo hàng vào lớp. Đầu tiên là Minh Anh tiếp đó là Lam và cuối cùng là.....nó.

-Hello các bạn, mình là Trần Ngọc Minh Anh, là du học sinh mới về , mình mới vào lớp nên mong các bạn giúp đỡ!-Minh Anh nói xong liền nở nụ cười chết người

-Chào, mình là Vũ Hoàng Thanh Lam, là du học sinh, mong các bạn giúp đỡ!! -Lam cũng nở nụ cười làm các chàng dưới lớp sịt máu mũi

-Nguyễn Ngọc Đoan Khanh, là du học sinh tại Anh, mong mọi người giúp đỡ!! -nó lạnh lùng

-Rồi, bây giờ cô sẽ xếp chỗ ngồi cho các em! -cô Lan

-Bạn ơi, ngồi đây nè! -nam sinh 1

-Thôi đừng ngồi đó, ngồi đây với mình nè -nam sinh 2

-Tôi đã bảo là Im lặng!!! Lớp ta bây giờ còn ba chỗ trống ở phía cuối và cũng là bàn của ba bạn Quân, Bảo và Tuấn Anh -cô Lan

Khi nghe đến tên mình thì ba chàng nhà ta ngược mặt lên nhìn. Và rồi sơ đồ lớp được lập ra:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Minh Anh - Tuấn Anh

Lam -Bảo

Nó - Hấn

(Yuu: ây da, bàn cuối cho dễ tâm tình đó mà. Nó: muốn chết ko con kia???. Yuu: em đâu dám. Hi!!)

bàn Minh Anh -Tuấn Anh

-Hey, cô tên Minh Anh á?? -Tuấn Anh mở lời

-Nãy tôi giới thiệu ko nghe hở?? Hay anh bị....Điếc!! -Minh Anh

-Êêêe, cái cô kia cô bị dở hơi à?? Tôi có ý tốt hỏi thăm mà làm thái độ đó hả! -Tuấn Anh phản kháng

-Tôi cần anh chắc! Uzzzzzz, tự tin quá rồi nhóc à!!! -Minh Anh

-Cô.....cô khá lắm! -Tuấn Anh xì khói nhưng vẫn ko nói được gì

(Chụy cái lộn giới nhẹ *mắt long lanh*)

Bàn Lam -Bảo

-Chào bạn!!! -Lam mở lời (Ừ ôi, mở lời trước lun :>)

-Ohhh!Bạn tên Lam hả???-Bảo

-Ừ,mình tên Lam còn bạn là..... -Lam

-À quên,mình là Trương Ngọc Bảo rất hân hạnh được quen biết 1 quý cô xinh như bạn -Bảo nở nụ cười

-Đừng nói vậy chứ....ngại lắm...-Lam

-Ừ,hì hì -Bảo

(Bàn chụy này kết thúc trong trầm lặng :>)

Bàn nó -hấn

-Hừ,oan gia ngõ hẹp..... Cảm phiền tên hâm như anh có thể xích qua 1 tí cho tôi ngồi được chứ -nó nhếch mép

-Hâm?? Ko xích làm gì được nhau nào -hấn ngược mặt lên vẻ thách thức

-Ko xích làm sao tôi ngồi -nó

-Kiếm chỗ khác mà ngồi -hấn

-Nhưng cô bảo tôi ngồi ở đây -nó cãi

-Tôi ko quan tâm! Tôi ko xích -hắn nhếch mép

-Anh chắc lời anh nói, 1 lần nữa xích hay ko? -nó cuối mặt xuống kìm chế

-Tôi-ko-xích -hắn

Nó tức,giơ chân đạp hắn 1 cái , khiến cho hắn an toạ dưới đất, nhưng cũng hên hắn cũng là dân võ nên chỉ bị ê một tí chứ người khác là phải vô bệnh viện vì bị.....gãy xương chậu :3

-Cô dám -hắn trợn mắt

-Trong từ điển của tôi ko có từ ko dám -nó vừa ngồi vừa nói

-Hay lắm!! -hắn nhếch mép

Loading

Sau khi giải quyết xong, nó ngồi thực hiện nhiệm vụ cao cả mà lúc sáng sớm đang làm dở giang đó chính là.....NGỦ!! O-o

Không gian cả trường dần lắng lại chỉ còn tiếng chim và tiếng thầy cô ở các lớp đang giảng bài, hs chăm chú vào từng lời giảng trên bảng chỉ riêng tụi nó và tụi hắn. Bởi những người có IQ cao chất ngất như bọn nó thì chỉ cần đọc qua là hiểu (Yuu bị ATSM =]])

Bọn nó mỗi đứa 1 việc: nó thì đeo hearphone ngủ, hắn cũng khò khò theo, Lam và Bảo thì ngồi tâm sự (gê qe chụy Lam à :>) Minh Anh ngồi lướt face còn Tuấn Anh ngồi chơi game

End chap 5 :*

7. Chap 6: Đụng Độ Hot Girl Trường Thiên Thảo

Hề nhớ m.n :>

Chúc m.n đọc truyện vuiii về ạ!!!

Đôi lời tự kỉ xiin hết =]] Hìhì

Reng reng reng..... Tiếng chuông giải lao đã bắt đầu reng lên. Khát khao ăn uống của Minh Anh và Lam đã được bùng cháiiii.(2 chụy này sức ăn gê lắm nhưng vẫn thua chụy Khanh kia kia :>)

-Khanh, dậy đi, nhanh lên, đi xuống canteen với tụi tao đi đói quá hờ!! -Lam lay lay tay nó

-Hơ.....hơ ra chơi chưa?? -nó dụi mắt

-Rồi, ra chơi rồi, đi xuống canteen ăn đi, tụi tao đói!! -Minh Anh làm mặt đáng thương

-Ừ,đi!!! -nó

Xuống tới canteen, tụi nó ngồi ở cái bàn chính giữa canteen và là tâm điểm của cả trường.

-Hello!!!!-Tuấn Anh từ đâu chạy tới khoác tay lên cổ tụi nó

-Này, bỏ ra ngay! NHANH!!!- Minh Anh quay lại mặt hầm hầm

-Thôi, 2 ông bà như chó với mèo ấy, bớt giùm tụi đi!! -Lam cười

-Tụi tui ngồi ở đây được chứ?? -hắn nói nhưng nét mặt vẫn ko biến sắc

-Ko, kiếm bàn khác mà ngồi! -nó

-Thôi mà Khanh, cho tụi tui ngồi đây đi!! -Bảo năn nỉ

-Aizzzzz,muốn ngồi cũng được nhưng phải có 1 điều kiện! -Lam nháy mắt

-Điều kiện gì dợ Lam!?- Bảo

-Đi mua đồ ăn cho tụi này đi!!- Minh Anh cười

-Tưởng gì chứ cái đó dễ ẹt! -Tuấn Anh

-Anh chắc ko?? Tụi này ăn khoả lắm đó -Minh Anh

-Vậy bây giờ mấy cô ăn gì tụi tui đi mua nè!?!-hắn

-Lam 2 cái hamburger, 3 miếng sandwich, 1 cây kem, 1ly trà sữa, 3 bịch snack nha! Hi. -Lam cười

-Tui 1 phần cơm gà, 2 miếng sandwich, 3 bịch snack, 1 hũ sữa chua, 1 ly nước cam nha!

-Tui 2 bịch snack với ly trà sữa là được rồi- nó lạnh lùng

-Sao nay mà ăn ít vậy Khanh?? -Lam hỏi

-Hơi mệt, ko sao! -nó

Sau 1 hồi, tụi hắn đem lại 1 đóng đồ ăn để trên bàn tụi nó (tội nghiệp mấy anh ,thấy cũng tội mà thôi cũng kệ :>) Thấy tụi nó ăn như bị bỏ đói 1 tuần nên 3 chàng cũng thấy thắc mắc

-Mấy cô là người hay là heo thế?? Ăn từ từ thôi!! -hắn mắt chữ A mồm chữ O nhìn tụi nó ăn

-Trời ơi trời, mấy cô kiếp trước chắc ở ác lắm nên mới bị bỏ đói giờ qua kiếp này ăn bù hử?? -Tuấn Anh cũng ngạc nhiên ko kém

-Mà mấy cô ăn nhieu vậy mà sao body đẹp thế ?? Ko có tí mỡ lun ý! -Bảo

-Hỏi thừa, tụi này là mỹ nhân ấy nhá!! -nó giỡn

-Ghe ghê!!! -hắn cười mỉm

Vừa lúc đó có 3 nhỏ ông ẹo bước tới ngồi kế bên tụi hắn

-Anh ra đây sao ko nói em 1 tiếng! Kì quá hà!! -Gia Linh ngồi sờ sờ lên ngực hắn, giọng ngọt như mía

-Aizzz, còn anh nữa sao bỏ ra đây mà ko rủ em hả?? Em giận đó -Quỳnh My ngồi ôm ấp Bảo như khi ôm cành

-Tuấn Anh à, anh yêu của em, sao bỏ em mà đi chơi một mình thế??? -Linh Chi cũng ko kém 2 đứa bạn mình, làm những động tác khiến con người ta nổi hết da gà

GTNV phản diện

Nguyễn Trần Gia Linh: hot girl trường Thiên Thảo , đẹp thì cũng có đẹp (trên mặt 1 lớp phấn son dày =,=), ba là giám đốc của 1 công ti trong dãy vô số công ti của tập đoàn ba nó, kiêu kì,chảnh chọe, ích kỉ, luôn tìm mọi cách để hại nó, thích hắn.

Phạm Ngọc Quỳnh My: là bạn của Linh, đẹp cũng nhờ son phấn, ba là giám đốc của 1 công ti, chảnh chọe, xấu tính, luôn tìm mọi cách chơi xấu Lam, thích Bảo.

Huỳnh Ngọc Linh Chi: bạn thân của Linh và My, đẹp cũng nhờ phấn son (=,=) hiền hơn Linh và My nhưng luôn đứng sau những vụ chơi xấu, hãm hại tụi nó, luôn giúp đỡ Linh và My, ba là giám đốc công ti, thích Tuấn Anh, ghét Minh Anh và luôn hãm hại nhỏ.

Quay lại truyện

-Chỗ người ta ăn mà cũng có đèn xanh đèn đỏ nữa hả mầy?? Phiền thiệt như bình bông di động ha mà ha!! -Lam

-Con ** kia m nói gì đó??? -Quỳnh My đứng dậy

-Này bạn kia, học trong trường danh tiếng mà nói những từ như thế ko biết nhục hả??- Minh Anh liếc xéo

-Mày hay lắm!!! Tụi hồ ly tinh như chúng bây lun đi dụ dỗ người khác mà, thật đáng cười!! -Linh Chi

-Hừ.....tôi nói cho cô biết cô là thái gì mà dám nói chúng tôi là hồ ly tinh, cô xem lại cô đi ăn mặt, tóc tai, mặt mũi ấy rồi nói chúng tôi ha!! Cô ko xứng để đầu tay đôi với chúng tôi đâu! -Lam

-Mày.....!-Quỳnh My đưa tay lên định tát Lam thì bị 1 lực khá mạnh đỡ lại, lực đó ko ai khác chính là của nó...

-Đụng tới ai thì đụng chứ đừng đụng vào bạn tôi, khôn hồn thì C.Ú.T -nó tức, bẻ tay My ra phía sau khiến nó la oai oái

-Chúng mày giỏi lắm!!! Mý, Chi đi!! -Linh dùng dằng bước ra khỏi bàn

Thấy mấy nhỏ ổng ẹo đi hết nên tụi hấn lại quan tâm, hỏi thăm (mấy anh này xem thường mấy chỉ dòi hìhì)

-Các cô có sao ko?? -hấn

-Ko sao, thôi đi lên lớp, hết hứng rồi!! -nó phủi tay

-Ừ, lên lớp -Tuấn Anh và Bảo đồng thanh

End chap 6 :*

Bye m.n ạ

8. Chap 7: Người Thừa Kế

Tan học nó nhận được đth từ ba mẹ, nghe xong nó kéo Lam và Minh Anh đi bỏ lại 3 chàng với hàng ngàn dấu chấm hỏi to đùng trên đầu

-Ế, đi đâu dợ?? Đi từ từ coi!! -Minh Anh

-Ờ, mà aii gọi mày vậy Khanh??-Lam hỏi

-Ba mẹ tao gọi! Lát ba mẹ về Việt Nam nên tối có party kêu bọn mình có bạn thì mời bạn đến chơi!! -nó

-Ồhh, mà giờ mời aiii???? -Minh Anh

-Hay mình mời tụi hấn đi được ko mý -Lam hớn hở

-Muốn mời bạn Bảo thì nói đại đi!! Tụi hấn đồ! -Minh Anh chọc

-Đâu.....đâu có! -Lam chối

-Izzz,mệt, vậy quyết định mời tụi hấn đi ha! -nó

Nói xong cuộc nói chuyện thì tụi nó quay lại chỗ tụi hấn đang đứng

-Êêê, mấy anh lát qua nhà tui để party chung ko??- nó chạy lại đập tay lên vai hấn

-Sao lại mời tụi này? -Tuấn Anh

-Có đi ko thì bảo, sao nói nhiều thế -Minh Anh

-Đi sao ko! Hi hi -Tuấn Anh

-Vậy mấy giờ? Ở đâu ?- Bảo

-Mấy anh về nhà đi rồi con Khanh nó nhắn địa chỉ cho -Lam

-Ồ,vậy thôi tui tui về đây, nhớ nhắn đó -hắn

-Ừ, bye -nó

Buổi tối tại nhà nó, nơi đã diễn ra buổi party, có 6 người đàn ông đang ngồi nhâm nhi trà trong phòng khách, đó chính là ba của tui nó và tui hắn

Giải thích tí

Chính vì tập đoàn tui nó và tui hắn là những đối tác của nhau nên ba mẹ của tui nó cũng rất thân với ba mẹ tui hắn.

Quay lại

Một lúc sau, trước cửa căn biệt thự rộng lớn ấy có 3 chiếc mui trần. Bước ra là 3 chàng trai đẹp lung linh. 3 chàng đó ko ai khác chính là tui hắn. Hôm nay hắn mặc 1 bộ vest trắng toát lên sự lạnh lùng và sang trọng. Bảo mặc bộ vest đen trông rất đẹp trai và cũng ko kém phần lịch lãm. Còn Tuấn Anh thì mặc bộ vest màu kem cũng đẹp ko thua xa gì Quân và Bảo. Từ trong nhà, Minh Anh đi ra với bộ đầm dạ hội màu đỏ chấm gót, tóc nhỏ được búi cao lên kèm theo là chiếc nơ nhỏ nhỏ xinh xinh, phía trước được đính những viên pha lê trắng khiến bộ đầm thêm phần lấp lánh, Minh Anh mang đôi giày cao gót 5phân. Nhìn nhỏ bây giờ rất nữ tính. Thấy Minh Anh như thế thì tim Tuấn Anh như đập lệch nhịp. “Đẹp thật!!....mà sao tim mình.....Aizzz,ko lẽ mình đangyêu???”-hàng ngàn câu hỏi cứ thay phiên nhau xuất hiện trong đầu Tuấn Anh.....Phải chăng chàng Playboy nhà ta đã say nắng cô nàng Minh Anh??

-Wow, mấy anh hôm nay đẹp nhờ!!-Minh Anh vừa mở cửa vừa nói

-Hi, cô cũng xinh thật đấy! -Tuấn Anh cười

-Cô ko định cho bọn này vô nhà hả?? -Bảo

-À,ờ quên, hi hi. Mấy anh chạy xe vô đi -Minh Anh

Nhỏ tí ta tí tởn chạy vô nhà, miệng cười toe tét

-Ba mẹ ơi, bạn con tới rồi nè!! -Minh Anh

-Ừa, ba mẹ/con cũng ở đây hở?? -ba mẹ và tui hắn đồng thanh

-Ahaha, thế con là bạn của tui con Khanh à!! -ba nó cười lớn

-Dạ, cháu chào bác ạ! Cháu là bạn của Khanh -hắn

-Ông bạn à, thế nhà ta cũng có duyên quá chứ!! -ba hắn đùa

Cứ thế ba mẹ tui hắn vui vẻ nói chuyện với ba mẹ tui nó. Nhưng hắn tới cũng được nửa tiếng rồi mà ko thấy nó đâu nên cũng hơi thắc mắc

-Nãy giờ sao ko thấy Khanh xuống ta? -hắn

-À,con đó tí nó xuống liền á tại nãy nó ngủ quên nên giờ sửa soạn chậm hơn mình. -Lam nói

Lam hôm nay diện 1 bộ đầm màu xanh ngấn đến mắt cá chân, mái tóc hung đỏ của cô được uốn lộn phần đuôi xoả bông bênh, phía trước cũng được đính một vài viên pha lê màu xanh nhạt. Chân mang đôi giày cao gót 5 phân. Lam trông cũng rất đáng yêu.

Một lúc sau, nó từ tầng 2 bước xuống. Mọi ánh nhìn đều dồn về phía nó. Nó mặc 1 cái đầm cúp ngực, dài đến đầu gối màu hồng phấn, phía trước có một chiếc nơ to giữa bụng. Tóc nó được búi cao kèm theo là cái nơ bé tí. Nó mang đôi giày cao gót khoảng 5 phân. Nhìn nó bây giờ như 1 thiên thần, xinh đẹp, đáng yêu đến lạ thường. Hắn nhìn nó ko chớp mắt vì bình thường nó đã đẹp rồi nay lại còn đẹp hơn

-Ừa, sao mọi người nhìn con giữ vậy?? Bộ ko đẹp sao? -nó nghiêng đầu hỏi

-Ko, đẹp, đẹp lắm, con gái ta là đẹp nhất!! -ba nó

-Hihi, nãy giờ trên lầu con nghe mọi người nói chuyện vui quá nhỉ! -nó

-Ừ, để chúng ta giới thiệu với con nhé, ta là ba của Quân -ba hấn

-Còn ta là ba của Bảo -ba Bảo

-Bác là ba Tuấn Anh, chào con -ba Tuấn Anh cũng tự giới thiệu

-Vậy mọi người đều quen bik hết rồi nhỉ! -nó

-Thôi mọi người ra ngoài nhập tiệc đi! -mẹ nó

Tối hôm đó, nhà nó rộn rã những tiếng cười. Nó ra ngoài vườn ngồi ngay trên chiếc xích đu mà mình yêu quý nhất, hấn thấy thế cũng tò tò theo sau.

-Này uống đi!! -Hấn nói rồi đưa cho nó ly nước cam

-Cảm ơn! -nó

-Tôi ngồi được chứ!-hấn

-Ừ,hôm nay công nhận vui thật!! -nó cười mỉm đu đưa cái xích đu

-.....-hấn ko nói gì chỉ ngồi cười khi

-Anh sao vậy?? Bộ mặt tui có gì hả?? -nó

-Ko có gì, tại muốn cười thôi!!! -hấn

Nó và hấn đang nói chuyện với nhau thì trên sân khấu, ba nó đang bước chậm rãi lên để muốn nói hoặc công bố gì đó.

-Xin chào các vị khách quý, hôm nay tôi rất cảm kích vì các vị đã bỏ 1 ít thời gian quý báu của mình để đến đây tham gia bữa tiệc nhỏ này của chúng tôi. Hôm nay, thay mặt cho các tập đoàn ở đây tôi xin công bố những chủ nhân tương lai sẽ là người tiếp quản kế tiếp các tập đoàn lớn nhất, nhì cả nước.....-ba nó

-Và tôi thay mặt đọc tên những người thừa kế.....

Tập đoàn họ Nguyễn- cô Nguyễn Ngọc Đoàn Khanh

Tập đoàn họ Phan- cậu Phan Minh Quân

Tập đoàn họ Vũ- cô Vũ Hoàng Thanh Lam

Tập đoàn họ Trương- cậu Trương Ngọc Bảo

Tập đoàn họ Trần- cô Trần Ngọc Minh Anh

Tập đoàn họ Lê- cậu Lê Đoàn Tuấn Anh -ba hấn chậm rãi

Tụi nó và tụi hấn nghe nhắc đến tên mình thì nhanh chóng đứng dậy bước lên sân khấu.

-Các con sẽ là những người thừa kế kế tiếp và cũng sẽ là các vị hôn phu, hôn thê của nhau!! -ba nó

Vâng ạ!!! -tụi nó và tụi hấn đồng thanh, mặc dù trong đầu ko hiểu cái mớ gì!!

End chap 7 :****

Chap sau 6 anh chị này ngủ chung 1 phòng :> hịhị

9. Chap 8: Vợ_chồng Trẻ

Sau khi buổi tiệc kết thúc, tụi nó và tụi hấn nhận được tin tập trung tại phòng khách nhà nó.

-Các con ngồi xuống đi!! -ba hấn

-Có chuyện gì vậy ạ? -nó

-Khi này các con có nghe ta nói trên sân khấu ko?? -ba nó hỏi

-Dạ có, chẳng lẽ.....cái vụ hôn phu, hôn thê gì gì đó ấy ạ??? -hấn đứng dậy

-Phải!! -ba hấn

-Cái gì?? Ko được đâu!! -Minh Anh

-Tại sao ko? -ba Minh Anh

-Tụi con còn quá nhỏ để lập gia đình!! -Lam

-Chúng ta sẽ đợi cho các con ra trường rồi mới tổ chức đám cưới nên các con đừng lo! Còn bây giờ các con tập làm quen với vai trò mới này đi!! -ba hấn

-Hơ...hơ vậy aii sẽ là hôn phu của tụi con? -nó

-Để ta nói luôn:

Quân là hôn phu của Khanh

Bảo là hôn phu của Lam

Tuấn Anh là hôn phu của Minh Anh -ba Lam nói

-Và bắt đầu từ bây giờ các con sẽ ở chung 1 nhà với nhau, ta đã mua sẵn cho các con 1 căn biệt thự ở gần đây rồi,cứ đi theo bản đồ đã cài sẵn trên xe là sẽ tới -ba nó

-Ở chung 1 nhà lun á?? -nó

-Ừ,thôi các con về nhà đi!! -ba hấn

-Vâng!! -cả bọn đồng thanh, mặt ỉu xiu như bánh bao chiều

Cứ thế tụi nó và tụi hấn leo lên xe phóng như bay về căn biệt mà ba nó mới mua.

-Đây rộng thật đấy!! -Minh Anh

-Thôi lên lầu nhận phòng đi!! -nó lạnh lùng

Lam và Bảo ở lầu 2, Minh Anh và Tuấn Anh ở lầu 3 ,còn nó và hấn thì ở lầu 4 và điều đặc biệt ở đây là.....2 người 1 phòng. Phòng nó và hấn

-Đêm nay, tôi ngủ trên giường còn anh nằm ở Sô-pha -nó

-Ngược lại mới đúng đó chứ!! -hấn

-PHÒNG.TÔI.TÔI.CÓ.QUYỀN!! Với lại anh là con trai phải nằm Sô-pha mới đúng! -nó

-Nhưng tôi là chồng chưa cưới của cô, với lại ba mẹ có nói là tôi phải nằm Sô-pha sao?? -hấn nhún vai rồi leo lên giường nằm ngon lành

-Anh..... -nó tức lắm nhưng ko nói được gì

Phòng Minh Anh và Tuấn Anh

-Tối nay, tôi nằm.....-Tuấn Anh chưa kịp nói hết câu thì đã bị Minh Anh chặn họng

-Sô-pha!! -Minh Anh nói nhưng mắt vẫn dán vào chiếc laptop

-Nhưng.....-Tuấn Anh

-Ko nhưng nhị, 1 là nằm Sô-pha, 2 là ra ngoài phòng khách mà nằm!!!! -Minh Anh

-Cô.....cô được lắm! -Tuấn Anh nói nhưng lòng vẫn còn uất ức.

(Há há :> anh cãi lúc nào cũng thua chị Minh Anh)

Phòng Lam và Bảo

-Cô nằm giường đi, tui nằm Sô-pha cho!!-Bảo

-Ga-lăng phết nhợ! :> -Lam chọc

-Hề hề, hay cô nằm Sô-pha ha để tui nằm giường cho! -Bảo

-Thôi, thôi, để tui nằm giường.- Lam

(Phòng này là im nhứt :> quan hô)

Sau bao cuộc chiến giành giật cái giường thì các phòng đã quay lại với trạng thái vốn có, im ắng. Mọi người đã ngủ say để chuẩn bị ột ngày mới.

End chap 8 :****

Chap này ngắn nhợ!!! Hìhì :>

10. Chap 9: Sân Sau Trường

Àn không m.n ạ :****

M.n đọc truyện vuiii về ạ :>

Sáng hôm sau

-Aaaaaaaa, tên biến thái!! Xuống giường tui mau!!!! -nó hét toán lên khi thấy mình đang nằm trong vòng tay của.....hắn?? Và rồi nó gờ chân lên đạp hắn bay xuống giường.

-Aizz da, cô bị điên hử? Mới sáng sớm mà la làng la xóm thế!? -hắn dụi mắt (:>)

-Anh mới điên á, tui nhớ hôm qua tui có chần gối ko cho anh xích qua cơ mà, sao bây giờ lại.....-nó vừa nói vừa lấy gối ném hắn

-Hôm qua cô ngủ như chết á, đá gối bay ùm xèo mà đổ thừa tui hử? Thấy cô ôm tui nên tui tưởng cô là cái gối nên ôm lun, sao giờ cô la tui -hắn làm bộ mặt đáng thương

-.....

Nó ngượng quá, vội đứng lên bước thẳng vào WC làm VSCN (chuyện Khanh biết ngượng á? O_o) Một lúc sau, nó bước ra khi trên người đã khoác sẵn bộ đồng phục trường Thiên Thảo, trên khuôn mặt tựa thiên thần ấy lại có vẻ như vẫn còn ửng hồng vì ngượng.

-Chối ôi chối, bà chần như cô cũng biết ngượng á!! Chắc tui chót! -hắn chọc

-IM-NGAY -nó dường như đã lấy lại được phong độ lạnh lùng như xưa.

Bước xuống lầu nó vội lấy ngay miếng sandwich bỏ vào miệng nhaii mạnh bạo (Quào

~)

-Phòng mày có chuyện gì hả Khanh, sao mới sáng sớm mà la làng vậy mé!??-Lam

-Ko có gì!!!!-nó

-Xạo ớn! Ko có gì mà la thất thanh lun -Tuấn Anh cười đều

-Có liên quan tới cậu chắc! -nó lạnh lùng

Cả bàn ăn như lạnh người bởi câu nói của nó. Thấy thế, Bảo đổi chủ đề luôn

-Nay các cô phải ra dáng vợ tụi này đây -Bảo

-Aizzz,phiền phức! -Minh Anh xua tay

-Thôi đi học! À mà đi 3 chiếc thôi!!-hắn

-Thế đi theo cặp á??? -Lam tròn mắt

-Chứ sao!! Thôi đi -Tuấn Anh

15' sau tụi nó đã có mặt ở trước cổng trường (súp bờ men hỉ O_o đi gì nhanh thế?) Vì buổi tiệc hôm qua được ba nó cho phát sóng trên toàn thể các mặt báo cũng như TV nên khi tụi nó vừa xuống xe thì....mọi ánh mắt liên tục đổ dồn vào tụi nó, nhìn cứ như nhìn vật thể lạ trên trời rớt xuống á. Thấy thế ba chàng nhà ta liền lao tới cứu hòa tình thế cho “vk iu” của mình.

-Vk ơi, vk à đứng đây làm gì, vào lớp thôi nào!! -Tuấn Anh bay tới quàng tay qua cổ Minh Anh khiến cô ngượng mặt đỏ chót

-Ồ...À...Ừm -Minh Anh theo Tuấn Anh đi vào.

(Thế là giải thể một cặp :”> hì hì)

-À, vk vào lớp với ck nào!! Đi nhanh không ck đi trước đó -Bảo nắm tay Lam bay như gió vào trong lớp

-Ế.....-Lam

(Và anh chị thứ 2 cũng được giải thể :3)

-Ck vào lớp nhá!! -nó (chuyện....tình nguyện lun, Quào

~)

-Hở.....?-hắn khá bất ngờ khi nó chủ động nói trước nhưng cũng thấy vui vui lân lân.

(Hết phim :”> vô lớp hết bà nó đòi)

Cả trường như xôn xao lên hẳn khi thấy tụi nó và tụi hắn thân mật đến kì lạ, một phần cũng chắc vì tò mò.

Đương nhiên, khi học trong lớp thì bọn họ lại có một lực lượng fan cũng như anti-fan khá hùng hậu :))

“Tùng....tùng....tùng....” ba tiếng trống cứu giúp tụi nó thoát khỏi những tiết học nhàm chán. Và thế là....tụi nó lại muốn ĂN!!! Bàn của tụi nó và tụi hắn luôn là trung tâm dòm dòm ngó ngó của các bàn khác trong canteen.

-Khó chịu quá, trên lớp cũng bị dòm, xuống tận canteen dòm còn nhiều hơn! -Minh Anh than

-CÓ VIỆC GÌ KO!?? NẾU KO THÌ CHO BỌN TÔI ĂN -nó nhấn mạnh từng chữ khiến mọi người lạnh sống lưng

Đang ăn thì có một thằng con trai chạy lại đưa cho tụi nó mỗi người một lá thư. Mặc dù tụi hắn rất tò mò nhưng tụi nó không ai nói lời nào cho tụi hắn biết. Nội dung lá thư: “Chịu 5h gập tại sân sau, nhớ đi một mình ba đứa chúng bây” của nó người kí là Gia Linh, Lam là Quỳnh Chi và Minh Anh là Linh Chi.

-Sao, đi ko Khanh?? -Minh Anh nhếch mép

-Hừ, đi thì đi !!!- nó

Tan học, tụi nó dùng mọi biện pháp để tách khỏi bọn hắn, cuối cùng cũng tách được nhưng đâu ai ngờ rằng đi theo tụi nó là ba chàng lúp lúp ló ló trong bụi cây. (Khổ chưa kìa :3) Đi ra tới sân sau, tụi nó thấy ba nhỏ Linh, My và Chi đang đứng với gần 100 thằng đồ đồ con.

-Muốn gì??? Sao gọi ra đây?-nó lạnh lùng

-Tụi tao muốn bọn bây tránh xa Quân, Bảo và Tuấn Anh ra. Mấy ảnh là của bọn tao -Linh

-Của các cô hả??? Xời, của các cô sao các cô ko giữ, đi dần mặt tụi này làm gì, hay bị mấy ảnh gì gì đó đá rồi -Lam nhếch mép

-Mày.....-Quỳnh My giơ tay định đánh Lam thì bị nhỏ dùng lực cản lại

-Ấy ấy, bạn hiền khoan manh động chứ -Lam

-Tụi bây lên hết đi, đánh 3 con ** này cho chúng nó chết hết đi - Chi

-Đánh nhau hả, bấy nhieu thôi sao, ít nhể!! -Minh Anh nhếch mép

100 tên lao về phía tụi nó đánh tụi bụi nhưng làm sao đánh lại chúng nó. Khoảng 15' sau tụi nó hạ hết 100 tên, nhưng sức người có hạn 100 đầu 3 là quá sức rồi nên tụi nó cũng có bị thương vài chỗ.

Về phía tụi hấn

-Chời ôi, đỉnh quá!! Hạ hết 100 thằng lun -Tuấn Anh mắt long lanh ngưỡng mộ

-Đánh ghê thật -Bảo

-Hình như bọn họ aii cũng bị thương -hấn

-Ừ, đúng thật! -Bảo và Tuấn Anh đồng thanh

Quay lại với tụi nó

Trong những tên đang nằm trên đất thì từ đâu có một tên cầm con dao phóng như bay tới chỗ Minh Anh đang đứng. Hoảng quá cô không kịp trở tay nên chỉ kịp đá con dao ra khỏi tay tên đó mà ko kịp chụp lại làm cho con dao văng lên cao xoẹt qua cổ tay Minh Anh.. Còn về phần Lam thì cũng bị một tên gượng dậy cầm dao chạy tới đâm nhỏ nhưng lại bị nó nắm giết lại nhưng lần này nó ko nắm cán dao hay cổ tay của tên đó mà là nó đang nắm LƯỖI DAO!?? Nó đau, đau lắm nhưng vẫn cố gắng hạ hết những tên còn lại, nó thuận tay trái nhưng tay bị thương là tay trái nên việc đánh từ giờ rất khó khăn với nó. Lam và Minh Anh cuối cùng cũng hạ hết đám đó. 3 nhỏ Linh,My và Chi kinh ngạc, sợ hãi, lật đật chạy đi mất.

-3 anh ra hết đi! Lúp lúp ló ló gì?? -nó nói với giọng mệt mỏi

-Cô thấy bọn tui á?? -hấn

-À...ừ.....-nó nói rồi liền gục xuống, chắc tại nó kiệt sức với vết thương khá nặng

-Khanh.....!! Cô sao vậy! -hấn chạy tới đỡ nó dậy vỗ vỗ vào hai bên má nó

-Tưởng tui....an toạ....dưới đất lun....chứ -nó cười rồi ngất lịm trong vòng tay hấn

-Khanh, mày sao vậy, đừng làm tao sợ chứ!! Khanh à, Khanh!!-Minh Anh khóc

Thấy Minh Anh khóc trong lòng Tuấn Anh như bị thắt lại, đau lắm!!

-Thôi, Minh Anh tui đưa cô về nhà băng bó vết thương nha! Chảy máu nhiều ko tốt -Tuấn Anh nói dịu dàng

-Lam có sao ko???-Bảo

-Ko sao, Bảo chở Lam vô bệnh viện với Khanh nha! -Lam

- Vậy Lam, Bảo và tao sẽ đưa Khanh vô bệnh viện, mày đưa Minh Anh về nhà băng bó đi! -hấn nói với Tuấn Anh

Vào tới BV, hấn gọi bác sĩ tới băng bó tay cho nó nhưng mất máu nhiều nên có thể sang hôm sau nó mới tỉnh được

-Cô ấy có sao ko bác sĩ??-hấn sốt sắn

-À, tiểu thư ko sao nhưng bị thương khá nặng nên có thể sang ngày mai tiểu thư mới tỉnh ạ! -bác sĩ

-Cảm ơn bác sĩ!-hắn

-Bảo đưa Lam về nha! Lam cũng bị thương mà, ở đây ổn rồi -Bảo

-Ừ -Lam

Và trong bệnh viện bây giờ chỉ có hắn và nó. Nhìn nó nằm trên giường, mắt nhắm híp lại, hắn đau, đau lắm! Người con gái hắn yêu vì hắn mà bị thương.

End chap 9 :>

11. Chap 10: Song Anh

Chap này Yuu couple song Anh ạ :*****

Sau khi nó vào bệnh viện thì Minh Anh được Tuấn Anh đưa về nhà. Máu từ tay nhỏ chảy ra khá nhiều nên nhỏ kiệt sức, cúi đầu vào bên cửa sổ trên xe ngủ lúc nào ko hay. Còn về phần Tuấn Anh thì cố gắng phóng xe thật nhanh về nhà.

-Minh Anh dậy đi, vào trong nhà đi, tôi băng bó áu chảy nhiều quá kìa!! -Tuấn Anh lo lắng

-Tối nhà rồi hả!??-Minh Anh

-Ừ! Đi, đi vô nhà! -Tuấn Anh đỡ nhỏ vô trong

Vô tới nhà, Tuấn Anh liền lấy hộp sơ cứu rửa sạch vết thương cho Minh Anh.

-Á, nhẹ nhẹ coi, biết đau ko! -Minh Anh

-Chần như cô mà sợ đau hử? Uizzz, ghê nhợ!! -Tuấn Anh chăm chọc

-Anh...hic...ác quá..hic vậy?? Đau thiệt...hic....mà! -Minh Anh nức nở

-Ế, khóc luôn á, thôi tôi xin lỗi mà, ngoan, ngoan!!! -Tuấn Anh vỗ về

-Tôi....đau lắm!! Tôi...buồn ngủ....nữa! -Minh Anh nói rồi nhắm mắt chìm vào giấc ngủ luôn.

“Sao cô ấy giống bé Hann thế?? Liệu...có phải.....!? ” Tuấn Anh nghĩ

Quá khứ

-Anh Kun ơi, anh Kun có thương Hann ko?? -một cô bé có một mái tóc đen nhánh, xinh xinh hỏi một cậu nhóc.

-Thương, anh Kun thương bé Hann nhất -cậu nhóc

-Vây maii một lớn, Hann làm vk anh Kun nha -cô bé nũng nịu (Quào lo đại sự sớm nhợ :>)

-Ừk -cậu nhóc cười dịu hiền

Và rồi thời gian sau đó, vì đi theo ba mẹ sang Việt Nam công tác mà cậu bé đã để cô bé ấy ở lại Anh một mình.....

Hiện tại

-Minh Anh ngủ ngon nhé!! -Tuấn Anh khẽ vuốt những lọn tóc còn vương trên mặt nhỏ qua 1 bên, hôn nhẹ lên má nhỏ! Nhẹ, nhẹ lắm, như thoảng qua thôi

Loading

Sáng hôm sau

-Oa, mệt thật!! Ngày hôm qua ngủ ngon quá! -Minh Anh thức dậy, vươn vai một cái rõ dài

-Ồ, cô dậy rồi à!! Có bị sao ko, còn đau ko??-Tuấn Anh cũng dậy, liền quay qua hỏi thăm nhỏ đủ thứ

-Ừ, ko sao, cảm ơn anh nha!! -nhỏ cười làm tim “ai” xao xuyến (hí hí :”>)

-Tui xuống nấu đồ ăn sáng đây! Cô đi làm VSCN đi! -Tuấn Anh đứng dậy nói

-Anh biết nấu á?? Ăn...có chết ko!? -Minh Anh chăm chọc

-Làm VSCN xong rồi xuống ăn thử coi có chết ko ha nhóc!! -Tuấn Anh vỗ đầu Minh Anh xong thì bước ra khỏi phòng và ko quên để lại cho nhỏ một nụ cười sát gái --

Khoảng 15’ sau, Minh Anh bước xuống với bộ đồ cực kì cá tính: áo croptop màu đen in hình con mèo màu trắng, nhỏ mặc cùng với chiếc quần sọt. Mái tóc đen nhánh được Minh Anh cột cao nhưng xéo qua một bên nhìn rất cool. Vì hôm nay chủ nhật nên nhỏ định cùng Tuấn Anh vào bệnh viện thăm nó.

-Wow, nhìn ngon quá ta!! Người như anh cũng biết nấu ăn hả? -Minh Anh

-Hi, bình thường thôi!! Mà cô ăn thử đi coi tui nấu được ko?? -Tuấn Anh

-....Ngon thiệt đó!! -Minh Anh khen tới tấp

-Vậy được rồi, tui cũng có nấu ít đồ ăn cho Khanh và Quân. Lát cô vào bệnh viện với tui hả?? -Tuấn Anh

-Ừ -Minh Anh

Ây dạ, chap này nhắm nhắm sao ý nhợ :3

End chap 10 :****

12. Chap 11: Cuộc Thi Queens Of Kings

Chap mới nóng hổi đây :”>

Tại Bệnh Viện

Nó vẫn còn nằm trên giường, gương mặt trắng hồng nay đã thay bởi một gương mặt trắng bệch trông vẻ rất mệt mỏi. Còn hần thì thấm mệt bởi hôm qua thức cả đêm nhìn nó =.=

-Quân ơi, dậy đi!! -nó thức dậy, nhìn qua thì thấy hần đang thiếp đi bên cạnh mình.

-Cô dậy rồi à!! Có sao ko?? -hần lo lắng

-Ồ, ko sao. Mà đây là đâu vậy, bọn kia đâu sao có mình anh thế!?? -nó

-Đây là BV, bọn kia về hết rồi, hình như là lát vào thăm cô đấy!! -hần

Đúng như lời hần nói, khoảng 15’ sau một đám người à ko nhầm 4 con người ăn mặc thời trang bước vào. 4 con người đó ko aii khác chính là Lam, Minh Anh, Bảo và Tuấn Anh. Hôm nay, Lam cầm đầu cho cả bọn nghỉ học để vào BV chơi với nó.

-Hey, Khanh!! Khoẻ chưa cưng -Lam bước vào trên tay cầm mấy bịch snack bồi bổ cho nó

-Khỏe rồi!! Hi, hôm nay 2 bây cúp học á!? Gan nhợ -nó

-Cúp hồi nào, tao búp ày mấy phát bây giờ...Tụi tao có xin đằng hoàng nha mậy -Lam

-Ghê ghê!! Hi hi, thôi đừng giận. Hôm nay tao xuất viện đó -nó

-Cô còn bệnh mà xuất viện làm gì?? Sớm vậy?-Tuấn Anh

-Tuii khỏe rồi... Tuuii mà ko xuất viện ở trong đây 1 giây phút nào nữa chắc tui chết sớm -nó than

Và thế là chị Khanh muốn gì được đấy...nếu ko chấp thuận đúng thì giờ này mỗi người một cái hòm mà chuii vô rồi.

loading

Sáng hôm sau, theo thường lệ thì.....cái đồng hồ lại phải....hôn đất mẹ thân yêu vì dám chọc phá giấc ngủ của đôi “vk_ck trẻ” này.

Nó lật đật đứng dậy, bước thẳng vào WC, chỉnh chu lại nhan sắc để tới trường. Thấy nó dậy nên hấn cũng tò tò dậy theo. Hôm nay, nó để mái cúp, mái tóc nâu đen xoã ra thoáng mùi hương nhẹ nhàng trông thật cuốn hút. Kết hợp với bộ đồng phục ấy là một đôi giày búp bê màu đen huyền bí. Bước xuống nhà thì nó đã thấy 2 cặp kia đứng lù lù ra chờ mình....Lam nạy cột á tóc hung đỏ mình lên. Cô mang đôi giày bata cổ àu đen trong rất cá tính. Còn Minh Anh thì cũng cột á tóc mình lên, chân mang đôi giày cao gót cao 3 phân, nhìn nhỏ bây giờ như thiên thần, dịu dàng, nữ tính.

-Điii học!!! -nó lạnh lùng

-Vẫn đi 3 xe á??? -Lam

-Ừ! Thôi đi, không trễ....-hấn

Em là dây phân cách thời gian

Tại trường, hôm nay mọi thứ được diễn ra rất sôi động và nhộn nhịp. Tất cả học sinh đều được tập trung xuống sân trường để nghe thầy hiệu trưởng sinh hoạt. Mặc dù không muốn nhưng tụi nó vẫn phải vác xác xuống sân để nghe mấy ông thầy già chát lèm với bèm =.=

-Các em IM-LẶNG -thầy hiệu trưởng

-DẠ!!!! -đồng thanh (Quào

có ngày sập trường)

-Sắp tới ngày 20/11 nên trường ta sẽ tổ chức một cuộc thi cho các lớp ở trường. Thể lệ cuộc thi thì tôi sẽ đưa cho giáo viên mỗi lớp 1 tờ để thông báo và chọn ra người để đi thi. Cuộc thi này có tên là Queens of Kings. Hạn chót nộp danh sách của các lớp là ngày maiiii. -thầy hiệu trưởng nói.

Sau khi nghe ông hiệu trưởng tuyên truyền về cái “ì ven” mới toan này thì cả trường như loạn lên, hú hét um xùm. Khoảng nửa tiếng sau thì hiện trường được giải tỏa, ai về lớp nấy.....

Và tại lớp tụi nó và tụi hấn.....

-Các em IM-LẶNG -cô Lan gõ cây thước “huyền thoại” lên bàn

-Vâng ạ!! -đồng thanh (cơ mà lần này là lớp ko phải trường nên chắc sẽ ko sập :3)

-Lúc này ở dưới sân trường, thầy hiệu trưởng đã phổ biến sơ về cuộc thi kì này rồi nên bây giờ cô sẽ phổ biến rõ hơn cho các em hui.....-cô Lan

-Vâng!! -đồng thanh -_-

-Cuộc thi lần này có tên là Queens of Kings. Cuộc thi gồm 4 phần:

Vòng 1 là phần thi IQ

Vòng 2 là phần thi thời trang

Vòng 3 là phần thi năng khiếu

Vòng 4 là phần thi kết hợp

...Và giải thưởng sẽ là..1 chuyến du lịch tại Phú Quốc 7ngày 6đêm cho tập thể lớp đó. Mỗi lớp có 3 nam và 3 nữ được dự thi..-cô Lan cầm tờ giấy, đọc

-Cô ơi, 3 nam là 3 bạn Quân, Bảo và Tuấn Anh ạ còn 3 nữ thì em nghĩ là 3 bạn Khanh, Lam và Minh Anh....-nhỏ lớp trưởng đứng dậy phát biểu

Tụi nó và tụi hần nghe nhắc tới tên mình thì ngược mặt lên dòm, phản xạ tự nhiên thôi mờ :”>

-Được rồi, Quân, Bảo, Tuấn Anh các em nghĩ sao!?? -cô Lan

-Dạ thưa cô, nếu Khanh, Lam và Minh Anh đồng ý thì tụi em sẽ thi -hần đứng dậy

-Khanh, Lam, Minh Anh các em có thi ko!?? -cô Lan hỏi

-Thưa cô, tụi em THI -nó nhếch mép

-Rồi như vậy là được rồi. Lớp trưởng lát gửi danh sách xuống cho ban giám hiệu nhé -cô Lan

-Vâng!!

-Các em có 1 tuần để chuẩn bị cho phần thi đầu tiên nên các em khẩn trương lên nhé -cô Lan cười hiền dịu

End chap 11 :*****

13. Chap 12: Vòng Thi Thứ Nhất!!

Hè lố m.n :3 hôm nay Yuu rảnh nên ngồi viết chap mới ạ!! Cơ mà hình như ko liên quan :”>

Thôi ko lảm nhảm nữa :** nhúc óc lảm!!

Trong khoảng thời gian một tuần ấy, tụi nó hết đi coi phim, shopping rồi lại vào bar quẩy.....Tụi hần thấy thế cũng tò tò đi theo để phá (càng đông càng vui mà, hì hì :3) Được mang danh là đi thi để giục giải cho lớp nhưng mà tụi nó và tụi hần ko có bất cứ hành động, cử chỉ nào để chuẩn bị cho vòng thi thứ nhất cả... Hờ hờ, vòng 1 là vòng thi IQ mờ :”> trúng tủ của các anh chị nhà ta. IQ toàn 3 chữ số thì ôn lờm đề cho tốn thời gian -_-

Sau một ngày đi chơi, ăn uống về thì 6 con người này cũng đã vác xác về nhà....

-Sắp thi rồi mà các cô ko chuẩn bị đi lun!?? Pro nhợ -Tuấn Anh

-Trời, tưởng chuyện gì, chứ ba cái dự thi với thố thì sao qua nổi tụi này!! Mấy anh lo phần mấy anh kìa, tụi này búng tay cái là xong chứ gì -Minh Anh

-Thi IQ đó!!-Bảo

-Biết nên mới ko lo đó.. -Lam

-Mấy cô tự tin ớn -hần

-Này này, mấy anh chờ mà coi, ngày mai xem tụi này thi mà báỉ sư học đạo -nó nãy giờ mới lên tiếng

Loading

Sáng hôm sau, khoảng 7h hơn. Tụi nó đã có mặt trước cửa để chờ tụi hần ra hộ tống mình đi (lý do là thế này :”>)

-Mấy anh lẹ lên coi, đàn ông con trai gì mà còn lâu hơn con gái nữa.. -Minh Anh đứng ngoài cổng la lên (giọng chị này vẫn khoẻ gồm :3)

-Ra đây, la lói um xùm, bộ cô ko biết mệt hể?? -Tuấn Anh

-Aizzzz, nhanh lên, trễ bây giờ... -nó

15' sau tại trường Thiên Thảo....

-Các em dự thi vòng 1 cuộc thi Queens of Kings chú ý: hôm nay chúng ta sẽ bắt đầu vòng thi thứ 1. Ở vòng thi này các em sẽ được phát mỗi người 1 sấp đề thi gồm 5 mặt. Trong vòng 120 phút các em phải hoàn thành xong sấp đề thi ấy. Các em đã rõ chưa!?? -thầy tổng phụ trách nói

-Vâng!! -đồng thanh (cái trường bá đạo :>)

7h45' sáng, khi tiếng trống vừa vang lên thì trên hành lang, hàng loạt các thầy cô giám thị, khoảng 10 người, bước vào phòng thi theo sau là 1 ông thầy có vẻ nghiêm khắc, trên tay vẫn còn sấp đề bị niêm phong (phòng thi rộng nhợ :>)

Phòng tụi nó

Sấp đề trên tay ông giám thị đó nhanh chóng được phát ra. Mấy đứa trong phòng cứ liên tục kêu than, rên rỉ, điên óc vì....sấp đề thi toán còn khó hơn cả đại học :))

-Má ơi, đề gì đâu mà khó quá vậy nè!?? Chắc tui chót -thí sinh 1

-Hơ, kiểu này rút từ vòng gửi xe -thí sinh 2

Về phần 3 nhỏ Linh, My và Chi thì....cũng gặp tình huống tương tự, cũng điên loạn về sấp đề thi bé bỏng :>

Than thì than chứ tụi nó mạnh ai nấy làm liên tục, ko để tâm đến những lời kêu than của người khác. Đối với tụi nó thì sấp đề này quá dễ dàng để tụi nó vượt qua, vì hồi còn ở Anh, tụi nó còn làm những bài khó hơn như thế này, mới 16t nhưng trong tay tụi nó, mỗi người đã có 3,4 bằng đại học danh tiếng.

45' sau

-Thầy ơi, em nộp bài ạ!! -nó đứng dậy, cầm sấp đề thi bước lên bàn giáo viên, nộp xong thì nó bước thẳng ra ngoài

-Chúng em cũng xong rồi ạ!!- Lam và Minh Anh cũng thu xếp đứng dậy nộp bài rồi đi ra ngoài. Bọn học sinh và các thầy cô giám thị khá ngạc nhiên vì tài năng của tụi nó.

-Ko hổ danh là học sinh lớp A1,chưa đầy 1 tiếng mà đã xong hết sấp đề thi.. -ông giám thị liếc sơ bài tụi nó rồi miệng nở nụ cười.

Phòng tụi hần

Nhận được sấp đề thi rồi thì tụi hần cũng bắt tay vào làm. Với những người có IQ cao chót vót như tụi hần thì cũng chỉ 45' sau thì lên nộp bài rồi bước thông thả ra ngoài....

Đang đi xuống can-teen thì tụi hần bắt gặp tụi nó cũng từ phòng thi ra.

-Hé lô, mấy cô xong rồi đó hả -Tuấn Anh

-Ừ-Minh Anh

-Mấy cô cũng tài quá nhợ!! Hôm qua đi chơi cả ngày rồi tối về đâu có ôn bài mà làm một phát xong lun, phục nha!! -Bảo

-Hi, tụi này đã bảo mà ko nghe -Lam

-Thôi về đi!!! Con Minh Anh vs Lam nói về nhà 2 đứa nó nấu đồ ăn sáng ình ăn đó -nó

-2 cô biết nấu á?? -Bảo và Tuấn Anh đồng thanh, tròn mắt ngạc nhiên

-Này khinh người quá đáng nhá!! Tuiii chỉ phụ thôi chứ tuii có biết nấu đâu. Con Lam mới là dỗi kìa -Minh Anh

-Hi hi, thòii về điiii rồi tuii nấu cho ăn -Lam cười ngây ngô

Và thế là tụi nó và tụi hần leo lên xe phóng về nhà.....

End chap 12 :****

14. Chap 13: Vòng Thi Thứ Hai!!

Vòng thi thứ nhất vừa kết thúc thì tụi nó và tụi hần có 3 ngày để chuẩn bị cho vòng thi thứ 2. 8h sáng hôm sau, tụi nó và tụi hần đã tập trung tại phòng khách để.....ăn, chơi game và coi phim hoạt hình :))

-Hey, mấy cô chuẩn bị cho vòng 2 sao rồi?? -Tuấn Anh buông máy chơi game xuống, nói

-Ờ, sao phải xoắn?? Lát con Khanh gọi chị nó thiết kế là 2,3 ngày sau có chứ gì!! -Minh Anh

-Ghê lun -hần

-Thôi, Khanh mày gọi chị Vanus đê!! -Minh Anh

-Ok!!-nó

♪You wanna play, you wanna stay, you wanna have it all

♪You started messing with my head until I hit a wall

♪Maybe I should've known

♪Maybe I should've known

♪That you would walk, you would walk out the door, hey

♪Said we were done and met someone and rubbed it in my face

♪Cut to the part she broke your heart and then she ran away

♪I guess you should've known

♪I guess you should've known

♪That I would talk, I would talk

♪But even if the stars and moon collide

♪I never want you back into my life

♪You can take your words and all your lies

♪Oh oh oh! I really don't care

♪Even if the stars and moon collide

♪I never want you back into my life

♪You can take your words and all your lies

♪Oh oh oh! I really don't care

♪Oh oh oh! I really don't care

(Really don't care -Demi Lovato)

-Alô, Kill hả?? Chị nghe nè -đầu dây bên kia, 1 người con gái với giọng nói dịu dàng lên tiếng, đó chính là Vanus.

Xí xí :3 GTNV tí ạ

Vanus Nguyễn Ngọc Đoàn Như: là chị ruột của nó, 20t, xinh đẹp, giỏi giang, là một stylist, người mẫu ảnh nổi tiếng tại Anh, gia thế giống như nó, tính tình hòa đồng, hay cười nhưng cũng có lúc rất lạnh lùng, thương yêu nó hết mực, giỏi võ, là quản lý chính thức của nó tại thế giới ngầm. IQ: 298/300 O_o

Quay lại truyện

-Hey, Vanus!! Chị rảnh ko, thiết kế dùm em 3 bộ đồ đẹp, có 1 ko 2 !! Trong 3 ngày rồi gửi về cho em nhá!!
-nó

-What??? 3 ngày á....em giỡn với chị hả?? -Vanus

-Đi mà, em cần gấp mà!! Nha nha nha nha nha.....-nó nũng nịu

-Rồi rồi, Ok!! Nha nha là thấy thương rồi!! Thế 3 ngày sau chị gửi nhá -Vanus cười

-Yeahhhhh, chị 2 là số một!! Thôi bye chị nha, em có việc rồi... Hì -nó nói rồi cúp máy cái rụp

-Ê, chị Vanus chịu giúp rồi nè!! -nó vui vẻ, chạy lại chỗ Lam và Minh, miệng cười toe toét

-Cô có chị hả??? -hắn hỏi

-Vanus là chị ruột của Khanh, tên thật là Đoàn Như, chỉ đẹp lắm lun, còn dễ thương nữa -Lam

-Ồ!!! -tụi hắn đồng thanh, mặt ngu rõ rệt :>

Loading

3 ngày sau, tại trường Thiên Thảo

-Các em đã sẵn sàng cho vòng thi thứ 2 này chưa. -thầy TPT (tổng phụ trách)

-Dạ rồi!! -đồng thanh

-Vậy bây giờ ta bắt đầu lun nhá. -thầy TPT

Lớp 11A5.....

Lớp 11A4.....

Lớp 11A3.....

Lớp 11A2.....

Và cuối cùng là lớp 11A1, mời 3 bạn bước ra

Tụi nó đứng phía sau tấm màn ấy, khi nghe nhắc tới tên mình thì nhanh chóng bước ra. Hôm nay, tụi nó aii cũng đẹp. Nó diện một cái đầm dài chấm gót màu đen, phía trước có chiếc nơ to, mái tóc được nó bím lại trông rất dịu dàng, chân mang đôi cao gót cao 7phân. Lam thì mặc một cái đầm dài tới đầu gối màu trắng tinh khiết, phía trước có chiếc thắt lưng bản to, mái tóc hung đỏ của cô được xoắn ra bông bênh, chân cô mang đôi búp bê gót nhỏ. Còn về phần Minh Anh thì nhỏ cũng diện đầm ngắn tới đầu gối giống Lam màu hồng phấn, tóc nhỏ được búi cao lên, cộng thêm chiếc nơ nhỏ nhỏ, chân mang đôi cao gót cao 5 phân. Trông tụi nó bây giờ như những thiên thần.

Tụi nó bước lên với bao nhiêu tiếng hò hét, cổ vũ nồng nhiệt. Thầy TPT nhìn tụi nó một hồi lâu rồi mới tiếp tục

-À....các em có muốn nói gì không??

-.....-nó chỉ khẽ nhún vaiiiii rồi liếc qua 2 con bạn của mình

-Thưa thầy, không ạ!! -Minh Anh

-Thế mời ban giám khảo cho điểm về phần thi này

Và số điểm của tụi nó hiện giờ là: 10, 10, 9, 9,5. Với kết quả này thì tụi nó chiếm giữ vị trí thứ 2 sau 3 nhỏ Linh, Mỹ, Chi (vì 3 chụy này mua chuộc 1 trong 4 ban giám khảo đấy ạ!!)

Thế là lại 1 vòng thi nữa trôi qua, tụi nó và tụi hần tiếp tục có thêm 5 ngày để luyện tập cho vòng thi thứ ba....

End chap 13 :”>

15. Chap 14: Vòng Thi Thứ Ba!!

8h sáng hôm sau

-Ba anh ra đây nhanh lên coi!!! -Minh Anh đứng ngồi trên chiếc muii trần màu đỏ, la lớn :”>

-Aizzzz, từ từ, làm gì la ghê thế, muốn banh lỗ tai lun -Tuấn Anh bước ra, mặt nhăng nhó

-Ê ê cái anh kia, anh giống với tôi ấy à....2 lần trê rồi đấy!! -Minh Anh cãi lại

-Thôi đi, muốn cãi thì vk ck về nhà đóng cửa lại mà cãi, chứ cãi ở đây làm dì ệt.... -Lam chọc

-Cái con kia muốn vô quan tài ngủ hể?? -Minh Anh

-Ấy ấy, sao mà y nỡ.... -Lam

-Thôi, qua nhà tao đi ở đó có cái phòng tập bự lắm á!! Qua rồi tập lun.... -nó

-Ok.... -hần

Và thế là 3 chiếc muii trần phii như bayy trên đường khiến bao người hoảng sợ vì tốc độ cao ngắt ngưỡng....

-Chời ôi, công nhận phòng tập nhà cô bự ghê lun á.. -hần mắt chữ A mồm chữ O ngạc nhiên

-Còn phải nói -Lam

-Thôi, dò ngồi đê -nó

-À mà mấy anh chọn bài gì vậy?? Nghe nói tới 2 tiết mục lận ấy -Minh Anh

-Bài Back của Infinite với bài Be ma girl của Teen Top đó, mấy cô thấy được ko? -Bảo

-Quào, toàn HIT ko đấy....-Lam

-Mấy anh nhảy hay hát nhể?? -nó

-Bài Back thì tụi này hát còn Be ma girl thì chắc là nhảy -hần

-Ồ -tụi nó đồng thanh

-Còn mấy cô, chọn bài gì vậy!?? -Tuấn Anh

-Hát là bài Masayume Chasing của Boa còn nhảy là Sugar Free của T-ara -Minh Anh

-Masayume Chasing cao lắm ấy, mấy cô hát được hể?? -Bảo

-Xời, lo xa!! Cao sao bằng giọng con Khanh được chứ -Lam

-Thôi, tập đê, 9h rồi kìa -nó

Thế là tụi nó và tụi hần lao đầu vào tập luyện ko ngừng nghỉ.... Mãi đến 6h chiều thì cũng xong..

-Hơ, trời ơi trời, mệt quạ...-Minh Anh

-Ồ...mệt thiệt... Chắc tại lâu quá ko vận động nên như thế -Lam

-Hờ, dò mấy cô vậy là quá pro rồi, tập từ 9h sáng tới 6h chiều lun mà -Bảo

-A ww, đói quá, đi ăn đê..... -nó

-Ồ đi ăn đi, hôm nay tui khao -hắn cười

Loading

2h chiều ngày hôm sau tại trường Thiên Thảo.....

-Ê, thấy tao sao được chưa mậy?? -nhỏ Linh hỏi

-Rồi, đẹp lắm rồi - Quỳnh My

-Mày lo xa, thắng chắc rồi còn chinh chu làm gì kĩ thế?? -Chi

-Phải kĩ chứ, ba nhỏ kia cũng đâu phải dạng vừa -Linh

-Mà mày là hot girl của trường này rồi, 3 nhỏ kia chỉ đáng xách dép ày thôi -My

-Ồ, cũng đúng -Linh

3 nhỏ này đứng trong phòng hoá trang mà nổ banh nhà lầu, đúng là ko biết lượng sức mình mà

Còn về phần tụi nó thì tận 2h20' mới lết xác vào, tụi hắn đứng chờ mà mặt nhăng như khỉ vì lần đầu tiên bị cho leo cây khá lâu.

-Mấy cô làm gì lâu thế?? 2h20' rồi đấy -Tuấn Anh

-Làm gì đâu.. Muốn ấy anh leo cây chơi vậy đó, được ko? -Minh Anh hất mặt

-Thử cảm giác leo cây như thế nào?? -Lam chọc

-Ờ, mệt quá.... Thôi mấy cô đi trang điểm, làm tóc gì lẹ lẹ đi, còn khoảng 15, 20' nữa là thi ấy -hắn

-Ồ, thôi bái bai nhá -nó

Đúng 2h45', mọi thứ được diễn ra rất hoành tráng, sân khấu thì lộng lẫy, tất cả học sinh trong trường đều được tập trung lại trước sân để xem các phần thi của các lớp. MC của phần thi lần này là Hội trưởng hội học sinh của trường Thiên Thảo

-Xin chào tất cả các bạn!!! Các bạn đã sẵn sàng để bắt đầu vòng thi thứ ba này chưa?? -MC

-RỒI!!! -đồng thanh :v

-Vậy bây giờ, MC ko làm mất nhiều thời gian của các bạn nữa, chúng ta bắt đầu với từng tiết mục của các lớp nhá. Bắt đầu đếm ngược nào..... THREE...TWO...ONE.... LET'S GO!!!

Hàng loạt các tiết mục được hoàn thành, MC lại quay lại với sân khấu với một vẻ mặt vô cùng hớn hở.

-Các bạn thấy như thế nào?? Có phải rất tuyệt không!?? Và bây giờ sẽ là phần thi của nam nữ lớp A2 (lớp 3 nhỏ Linh, My và Chi ấy)

Lần lượt 2 phần thiii của nam lớp A2 hoàn thành với sự góp mặt của 3 nhỏ Linh, My và Chi. Tiếp đó là phần thi của 3 nhỏ. Hôm nay, 3 nhỏ quyết định chọn bài Luv của Apink để vừa hát vừa nhảy, ăn mặt thì..... Ôi mẹ ơi, thiếu vài trăm trọng, nhìn mà cháy con mắt == Bên dưới sân khấu thì tụi nam sinh la hét um xùm (Bối....toàn biến thái :>)

-Hey, MC đã quay trở lại và lợi hại hơn xưa!! Hi hi....

-Bây giờ là tiết mục cuối cùng, cũng là tiết mục được mong đợi nhất!!! Xin mời lớp 11A1 -MC vừa nói xong thì bên dưới hú hét um xùm :))

-Hello, everybody!!!! Back -Infinite.... LET'S GO!!! -sau khi bên dưới sân khấu khá im rồi thì bên trong tấm màn, một giọng nói phát ra.

.....Mọi ánh đèn dường như đã tắt hẳn, cho đến khi giọng nói đó phát ra thì các ánh đèn ấy lại chiếu về phía tụi hần.....

Bên dưới thì tụi con gái hú hét từ đầu tiết mục đến hết tiết mục.... Cầm băng rôn quơ qua quơ lại cực kì mãnh liệt :”>

.....

Tiết mục thứ 2 của tụi hần là bài Be Ma Girl.....

-Be Ma Girl -Teen Top!! Clap your hand -Bảo

Như một lần nữa, sân khấu lại thêm 1 lần nổ tung vì những trận la hét, vỗ tay của đám con gái, những bước nhảy uyển chuyển của tụi hần sao mà đẹp đến lạ thường. Nếu ở tiết mục thứ nhất, tụi hần mang phong cách lịch lãm, nhẹ nhàng thì ở tiết mục thứ 2 này, tụi hần lại khoác lên mình một phong cách hip hop, nghịch ngợm.

.....

-Có phải rất tuyệt ko nào các bạn??? -MC

-Vâng -đồng thanh (Quào
)

-Vậy bây giờ chúng ta đến với tiết mục của 3 hot girl lớp 11A1 nhá -MC

-YEAHHHHHH!!!!!! -đồng thanh (sập trường mấy má ôi :)))

.....

End chap 14 :*****

Dạo này Yuu Èn hơi dô diên :”>

16. Chap 15: (tiếp)_vòng Thi Cuối Cùng!!

Dạo này Yuu hơi bị lười up chap nên Yuu xin lỗi đã để m.n chờ lâu *cúi đầu*

Yuu sẽ tranh thủ up 2 chap coi như bù .n ạ :”>

Masayume Chasing

[Nó]

♪Yume wo otte mayoi konda kokoro no mori no oku

♪Kagami yori sunda izumi utsuru yuga nda smile

♪Koboreta namida wa (don't cry) kin demo gin demo nakute

♪Arifureta namida (fall from my eyes) megami mo kizukanai

[Tụi nó]

Masayume chasing chasing koero motto

Jibun shijou saikou no
Ima wo chasing chasing sou egaita
Jibun ni natte moyase mune no hi wo
Na na na na na na na (oh!) Na na na na na (hey hey!)
Na na na na na na na (oh!) Kake nukero hero
Na na na na na na na (oh!) Na na na na na (hey hey!)
Na na na na (hey!) Na na na (oh!) Moyase mune no hi wo

.....

[Lam]

♪My life, yeah..
♪Me wo tojite mimi tsumaseba kazuka ni yobu koe
♪Dare mo inai hazu no mori de miageta sora no ao
♪Koko ewa modoranai (goodbye) kodoku to yuu nano mo doku no
♪Amaku kaoru hana (...from the sky) saki hokoru sekai ni

[Tui nó]

Sayonara changing changing koero motto
Jibun shijou saikou no
Ega wo changing changing sou negai wa
Kanae wa kitto terase mune no hi wo
Na na na na na na na (oh!) Na na na na na (hey hey!)
Na na na na na na na (oh!) Kake nukero hero
Na na na na na na na (oh!) Na na na na na (hey hey!)
Na na na na (hey!) Na na na (oh!) Terasa mune no hi wo

[Minh Anh] Rap:

♪ Hey mo
♪ Mecha kucha hard de
♪ Honto no jibun ga dare da ka
♪ Wake up shite make up
♪ Eien mainichi kurikaete fade out
♪ Konna afukara
♪ No way baby (no way baby)
♪ Mabushii asahi abite mewo kora saki ni
♪ Ano hi ni mita mirai ga te wo hiro geteru..... Oh yeahhh.....

[Tui nó]

Masayume chasing chasing koero motto
Jibun shijou saikou no

Doki wo chasing chasing sou egaita

Jibun ni natte moyase mune no hi wo

Na na na na na na na (oh!) Na na na na na (hey hey!)

Na na na na na na na (oh!) Kake nukero hero

Na na na na na na na (oh!) Na na na na na (hey hey!)

Na na na na (hey!) Na na na (oh!) Moyase mune no hi wo

Phía sân khấu như nổ tung vì giọng hát cũng như vẻ đẹp của tụi nó. Tụi nó bước ra trong những lời hò hét của mọi người. Hôm nay, nó mặc một cái đầm lệt vaii màu trắng, ngắn đến đầu gối, kèm theo là chiếc thắt lưng to. Mái tóc nâu đen dài ấy, được nó uốn lộn phần đuôi rồi thả tự nhiên, chân mang đôi cao gót 7 phân, màu bạc. Lam và Minh Anh cũng bước ra với 2 cái đầm tương tự nhưng chỉ khác màu và vài chi tiết nhỏ. Mái tóc hung đỏ của Lam, hôm nay được nhổ thắt gọn gàng kiểu xương cá, để xéo qua một bên. Còn Minh Anh cũng để tóc thả tự nhiên, đi kèm là chiếc nơ nhỏ nhỏ, xinh xinh. Nhìn tụi nó lúc đó cứ như những thiên thần. Phần thi của tụi nó, đúng ngay lúc cao trào thì tụi hấn cùng mấy đứa trong lớp đứng sau tấm màn tung cánh hoa, làm tuyết giả khiến cho tiết mục thêm phần lung linh, huyền ảo.

Từng câu hát, từng tiếng nhạc như đi sâu vào mỗi con người. Khi kết thúc bài hát, mọi người như bừng tỉnh, đứng dậy hú hét um xùm.

Bài hát tiếp theo mà tụi nó thể hiện là bài Sugar Free -T-ara. Nói là bài hát nhưng.....bài này tụi nó nhảy chứ ko phải hát :>

Tiếng nhạc phát lên, tụi nó bước ra.... Ở bài này, tụi nó diện một phong cách sexy (nhưng ko hở nhiều như 3 bẹn nữ A2 kia :3).....

Khi hoàn thành xong 2 tiết mục đó, cả sân khấu như rầm rộ lên, nhất là mấy thằng con trai (=.=)

Về phần 3 nhỏ Linh, Chi và My thì.....đứng ngơ ngác, ngạc nhiên trước tài năng của tụi nó. Ko ngờ, tụi nó lại giỏi đến thế. Tụi hấn thì.....cũng ngạc nhiên ko kém

Đến khi tụi nó đã bước vào trong rồi thì MC vẫn đứng đơ mặt ra, chắc là vẫn còn lân lân vì được ngắm người đẹp (Yuu: trời, trường danh tiếng gì mà toànhám gái :>)

-A a,xin lỗi, vậy là chúng ta đã kết thúc vòng thi thứ 3 rồi, còn một vòng thi và cũng chính vòng thi ấy sẽ quyết định lớp nào là lớp chiến thắng trong Cuộc thi kì này!!! Các bạn có thấy nôn nao ko??? -MC

-Có!!! -đồng thanh (=.=)

-Vậy thì các bạn phải ráng chờ thêm 3 ngày nữa để các lớp chuẩn bị, đem lại cho chúng ta vòng thi cuối cùng cực kì đặc sắc nhé!!! -MC

-Vâng!!! -đồng thanh :>)

Loading

Sáng hôm sau, tại ngôi nhà của 3 cặp “Vợ_Chồng Trẻ” Đã có 1 sự kiện xảy ra, đó là.....

Cheng, cheng, đùng, xoảng.....hàng loạt tiếng động lạ được phát ra trong căn bếp xinh xắn của Lam.....Và rồi...

-Minh Anh, mày đi lên ngay cho tao!!! Đồ con heo phá hoại!!! -tiếng la thất thanh của Lam khiến bàn ghế rung chuyển, cổ cây hoa lá bay ùm xèo. (Hơi quá :3)

-A a a, xin lỗi mà!! Tao đâu có cố ý, tại nó tự rớt mà -Minh Anh luống cuống, gật đầu xin lỗi lia lịa

Nghe thấy tiếng động lạ cùng với tiếng la thất thanh của Lam, nó và tụi hấn từ trên lầu phóng cái vèo xuống tận nhà bếp để coi đã xảy ra chuyện gì.

-Có chuyện gì thế?? -nó

-Mày coi nè!! Con Minh Anh nó đã ko biết nấu ăn mà còn làm màu, xuống phá banh cái bếp của tao lun này -Lam

-Tao đâu có cố ý -Minh Anh

-Thôi, mà 2 cô có sao ko? -Tuấn Anh

-Ko sao -Lam

-Mà sao hôm nay mày xuống bếp vậy Minh Anh -nó

-Tại ngày hôm qua, tao ngồi lướt face, thấy cái link chỉ làm bánh ngon quá nên tao vô đọc, đọc được hồi mẩu nấu ăn của tao nó bùng cháiiii, tao mới vô bếp làm thử, ai ngờ nó ra như vậy nè....-Minh Anh gãi đầu

-Trời đất, đã ko biết nấu mà còn phá -hắn

-Ồ, đúng rồi, mày phá banh bếp con Lam lun, nó ko la làng mới lạ ấy -nó

-Xin lỗi mà, nha nha nha!! Đừng giận nữa nha Lam -Minh Anh năn nỉ, lắc lắc tay Lam

-Đừng giận Minh Anh nữa, tại cổ ko biết nấu thôi!! Hay cô nấu cho tụi này ăn đii!! Coi như nguôi giận, ha -Bảo

-Ừ,coi như ko giận mày nữa, mày mà còn phá bếp tao nữa, tao mua hòm để sẵn ày chuii vô!! Ok -Lam quay qua néo má Minh Anh

-Ok!!! Hì hì -Minh Anh

Sau khi ăn uống no nê, tụi nó và tụi hắn tập hợp đầy đủ lại tại phòng khách để xem phim hoạt hình O_o

-Này, mọi người, phần thi kết hợp thì kết hợp như thế nào?? -nó

-Tất nhiên là tui chung với Minh Anh rồi!! Ha Minh Anh ha -Tuấn Anh

-Uizzz, cắn chết anh bây giờ, nói nhiều quá -Minh Anh

-Tui là tui chung với Lam. 2 người chung với nhau đề!! -Bảo

-Chí lý!! -Lam cũng đồng tình

-Hay là 3 cặp mình hát chung 1 bài đii -Tuấn Anh

-Ừ, được đó -Minh Anh

-Ồ, thôi mệt!! Cơ mà kết hợp là kết hợp cái gì??? -nó

-Hát đii!! -hắn

-Bài gì???? -nó

.....[im lặng].....

.....[im lặng].....

.....[lại im lặng].....

-Bài Rạng rỡ ước mơ xanh điiiii!! Bài này hay nè... Kết hợp 6 đứa lại hát cũng được -Minh Anh

-Ồ hay đó!! Cơ mà 3 anh có biết hát bài này ko nhể?? -nó nói rồi quay lại làm mặt đa nghi nhìn tụi hắn

-Chút chút.... -đồng thanh

-Ko có chút!! Trả lời mau...biết hay k biết -Lam

-Ồ thì, thì biết ấy -Bảo

-Thôi tập đii một thi rồi -hắn

Sau bao nhiêu tiếng đồng hồ vất vả thì tụi nó và tụi hấn cũng đã tập hoàn chỉnh bài Rạng rỡ ước mơ xanh và cũng đã chuẩn bị sẵn sàng cho vòng thi cuối cùng.....

Loading

Tại trường Thiên Thảo.....

-Các bạn ơi!!!! Sẵn sàng cho vòng thi cuối cùng này chưa nào??? -MC

-RỒI !!!-đồng thanh

-Thế bây giờ MC mời phần thi của lớp thứ nhất nhá!! Mời lớp 11A5.....

-Chúng ta sắp được biết lớp nào là lớp chiến thắng trong cuộc thi hôm nay rồi!! Các bạn có thấy hồi hộp ko?? Nếu hồi hộp thì chúng ta cùng đến với tiết mục cuối cùng trong đêm hôm nay nhá!! Mời lớp 11A1.....

-MC

[Minh Anh]

Rap:

Well e to my life

Nơi đây đang tràn ngập niềm tin

Well e to my life

Nơi đây đang hát vang khúc ca

Well e to my life

Nơi đây đang tràn ngập niềm tin

Well e to my life

Nơi đây đang hát vang khúc ca

[Nó]

♣Đôi khi trong ta có bao muộn phiền chẳng thể nói ra

♣Rối cứ e ngại giấu đi những ước mơ

♣Nha đam xanh tươi với bao diệu kì đón chào chúng ta

♣Đã thấp lên niềm tin những ước mơ này

[Hấn]

♣Từng ngày dài mệt mỏi đã cách xa

♣Vì giờ mình cùng hoà chung tiếng ca

[Nó]

♣Đừng ngại ngần hãy toả sáng

♣Để luôn nở môi cười

[Hấn]

♣Thật tuyệt vời vì được là chính ta

♣Luôn vui tươi tự nhiên oh lá la

[Nó]

♣Cùng vẽ ngoài rạng rỡ

♣Thêm tự tin ta bay cao

[Đồng thanh]

- ♪Hãy hát lên khát khao từ trong trái tim
- ♪Toả sáng ước mơ của chúng ta
- ♪Cất tiếng ca với bao niềm tin cháy bỏng
- ♪Để xóa hết đi mọi âu lo
- ♪Hãy cứ luôn sống vui vượt qua chính mình
- ♪Rạng rỡ nét xinh tươi tự nhiên
- ♪Đừng mãi đắn đo giấu đi những điều ước mơ
- ♪Hạnh phúc sẽ luôn mãi dâng trào

[Minh Anh]

Rap:

Vfresh nha đam
Cho mình luôn cười
Vfesh nha đam
Thay mình yêu đời
Vfresh nha đam
Tràn đầy mọi nơi
Vfresh nha đam
Giúp cho tôi tự tin luôn
Luôn luôn là chính tôi

[Tuấn Anh]

Rap:

Cuộc sống là những vần thơ
Và hãy để nha đam cùng ta tới ước mơ
Vừa uống vừa nhai
Giòn giai thật là thích thú
Vfresh nha đam
Vừa uống vừa nhai
Thật là phong cách và đúng gu
Vfresh nha đam oh oh oh oh oh oh eh
Vfresh nha đam oh oh oh oh oh oh

[Lam]

- ♪Đôi khi trong ta có bao muộn phiền chẳng thể nói ra
- ♪Rồi cứ e ngại giấu đi những ước mơ
- ♪Nha đam xanh tươi với bao điệu kì đón chào chúng ta
- ♪Đã thắp lên niềm tin những ước mơ này

[Bảo]

- ♪ Từng ngày dài mệt mỏi đã cách xa
- ♪ Vì giờ mình cùng hoà chung tiếng ca

[Lam]

- ♪ Đừng ngại ngần hãy toả sáng
- ♪ Để luôn nở môi cười

[Bảo]

- ♪ Thật tuyệt vời vì được là chính ta
- ♪ Luôn vui tươi tự nhiên oh lá la

[Lam]

- ♪ Cùng vẽ ngoài rặng rờ
- ♪ Thêm tự tin ta bay cao

[Đồng thanh]

- ♪ Hãy hát lên khát khao từ trong trái tim
- ♪ Toả sáng ước mơ của chúng ta
- ♪ Cất tiếng ca với bao niềm tin cháy bỏng
- ♪ Để xoá hết đi mọi âu lo
- ♪ Hãy cứ luôn sống vui vượt qua chính mình
- ♪ Rạng rỡ nét xinh tươi tự nhiên
- ♪ Đừng mãi đắn đo với giấu đi những điều ước mơ
- ♪ Hạnh phúc sẽ luôn mãi dâng trào

[Nó]

- ♪ Hãy hát lên khát khao từ trong trái tim
- ♪ Toả sáng ước mơ của chúng ta
- ♪ Cất tiếng ca với bao niềm tin cháy bỏng
- ♪ Để xoá hết đi mọi âu lo
- ♪ Hãy cứ luôn sống vui vượt qua chính mình
- ♪ Rạng rỡ nét xinh tươi tự nhiên
- ♪ Đừng mãi đắn đo giấu đi những điều ước mơ
- ♪ Hạnh phúc sẽ luôn mãi dâng trào

[Minh Anh]

Rap:

- Well e to my life
- Nơi đây đang tràn ngập niềm tin
- Well e to my life
- Nơi đây đang hát vang khúc ca

Well e to my life

Nơi đây đang tràn ngập niềm tin

Well e to my life

Nơi đây đang hát vang khúc ca

{Rạng rỡ ước mơ xanh -Đông Nhi}

Kết thúc phần thi với biết bao nhiêu sự cổ vũ, la hét ở phía dưới sân khấu. Tụi nó và tụi hấn nắm tay nhau, cuối nhẹ đầu rồi bước vào bên trong.

-Vâng, và bây giờ mời tất cả các lớp ra sân khấu để nghe công bố kết quả cuộc thi Queens of Kings..... -MC

-Tôi sẽ công bố cách thức bình chọn cũng như cách chấm điểm của 4 vòng thi mà các lớp đã trải qua -MC

-Lớp giành được chiến thắng là lớp có tổng số lượt bình chọn cao nhất và có tổng số điểm của 4 vòng thi cao nhất. Nhà trường sẽ bỏ ra 30' để tất cả các bạn nhắn tin cho lớp mà mình yêu thích. Cú pháp tương ứng với số cuối của các lớp. Ví dụ nếu các bạn thích lớp 11A1 thì nhắn với cú pháp A1 gửi 9089 và các lớp khác cũng tương tự.. ...-MC xả một tràn

-Và bây giờ..... 30' để các bạn nhắn tin.... Bắt đầu -MC

30' sau

-Thời gian nhắn tin kết thúc..... Và bây giờ tôi sẽ công bố kết quả của 3 lớp có số điểm cao nhất..... -MC

Phần thi lớp

11A1

11A2

11A7

Điểm phần thi IQ

100/100

96/100

96/100

Điểm phần thi thời trang

98/100

99/100

97/100

Điểm phần thi năng khiếu

100/100

95/100

95/100

Điểm phần thi kết hợp

100/100

98/100

95/100

Tổng cộng

Lớp 11A1: 398/400

Lớp 11A2: 388/400

Lớp 11A7: 383/400

Tổng số bình chọn

Lớp 11A1: 45,2%

Lớp 11A2: 32,8%

Lớp 11A7: 22%

-Vậy lớp chiến thắng trong cuộc thi Queens of Kings năm nay là lớp 11A1, xin chúc mừng tất cả các bạn -MC

“Bóp....bóp..... ”-hàng loạt tiếng vỗ tay cùng những tiếng hò hét chúc mừng chiến thắng của tụi nó và tụi hần. Còn về phần 3 nhỏ Linh, My và Chii thì đứng ngơ ngác, mặt tối sầm lại.....

-Và cũng xin chúc mừng 2 lớp đã về nhì và về 3 đó chính là lớp 11A2 và 11A7..... Xin chúc mừng tất cả các bạn -MC

“Bóp.....bóp..... ” -lại thêm 1 trận vỗ tay hưởng ứng của phía dưới sân khấu.

Để chúc mừng cho chiến thắng lần này, cô Lan cùng thủ quỹ đã chia ra 1 số tiền ko nhỏ để khao tập thể lớp 11A1, lấp đầy các khoảng trống trong bụng của gần 45 con heo :3 và cùng nhau tạo ra 1 kế hoạch đi chơi 1 tuần tại Phú Quốc.....

End chap 15 :*****

Xl m.n vì Yuu up chap trễ :(tại Yuu bận thi HSG nên ko có thời gian up chap .n và cũng một phần vì Yuu lười :>

Mong m.n đừng giận Yuu. Yuu thi xong r nên Yuu hứa sẽ up chap thường xuyên :*****

17. Chap 16: Phú Quốc, We Came Here!!

Xin chào m.n :*****

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :))

Hôm nay là một ngày đẹp trời và cũng chính là ngày trường Thiên Thảo mở chuyến du lịch tại Phú Quốc cho lớp chiến thắng.

-Các em nhanh chóng lên xe đii, còn 5 phút nữa là sẽ đến giờ khởi hành -giọng nói của cô Lan phát lên

-Dạ

Tụi nó sau khi đã lên xe thì nhảy tót ra phía sau cùng vì nơi đó có hàng ghế dài đủ cho 3 đứa ngồi chung. Tụi hần thấy thế thì thầm lắc đầu ngán ngẩm với tính nhoi nhoi của tụi nó và cũng loay hoay tìm ghế ngồi mãi cũng tìm được một hàng gần cuối. Tụi nó và tụi hần, mỗi người một việc ko chơi được gì nhiều: Lam thì đeo headphone nằm ngủ ngon lành, nó ôm cái ipad to, ngồi chọt chọt quẹt quẹt gì ấy, Minh Anh tai đeo headphone, miệng thì lép nhép theo lời bài hát, tay cầm cục rubic quay quay mảnh liệt. Còn về phần 3 chàng trai thì ngồi ngịch dt.....

5h sau.....

-Aaaaaa, đẹp thật đấy!! Lâu rồi không đến đây nhỉ? -Minh Anh

-Ừ, cũng phải!! Mà ngồi xe công nhận đau lưng thiệt ấy -Lam (chị này ngủ ko mà cũng biết đau lưng :”> hay thật)

-Thôi, vào điiii -tụi hần

-Ừ!! -nói rồi tụi nó kéo tay nhau đi vào khách sạn

Khách sạn LOVE STAR là khách sạn 5 sao, đầy đủ tiện nghi và nổi tiếng nhất ở Phú Quốc (thông cảm :3 Yuu chém tí)

Hiện tại thì khách sạn đã hết sạch phòng chỉ còn 22 phòng. Và sĩ số lớp 11A1 là 44 hs, tương ứng với..... 2 người một phòng :”>

-Bây giờ, các em hãy bốc thăm để chọn phòng và lưu ý là 2 bạn 1 phòng nhé -cô Lan

-Hả!!!! Thôi hay mình đi thuê phòng khác đi Khanh -Lam

-Khanh, Minh Anh, Lam các em bỏ ý định thuê thêm phòng đi vì hiện tại thì khách sạn chỉ còn đúng 22 phòng thôi -cô Lan

-Vâng thưa cô!! -tụi nó đồng thanh

-Vậy bây giờ chúng ta bốc thăm nhé!! Nếu em nào số 1 thì đứng qua một bên và nói lớn cho bạn cùng số mình biết và tương tự với các số khác, các em hiểu chưa??.-cô Lan

Sau khi đi vào trong chuẩn bị phiếu bốc thăm thì lát sau cô Lan đi ra và trên tay cô đang cầm một cái hộp nhỏ bằng thủy tinh, bên trong có chứa các lá thăm.....

Và cuối cùng tình hình là như thế này, sau khi khám phá sự đặc biệt cũng như điều bí ẩn trong lá thăm thì nó và hần cùng số 5 với nhau, Lam cùng số 3 với Bảo và cặp song Anh cùng số 8 với nhau.

-Ờ, tui với anh chung phòng nữa sao..... Haizzzz, tui nhớ là tui ăn ở tốt lắm mà, sao cứ gặp mặt hân của anh hoài vậy?? -nó tự than thân

-Chứ cô nghĩ tui thích chung phòng với cô lắm sao??? -hần đáp lại

-Biết đâu bắt ngờ.... Đồ biến thái -nó

-Cô.....cô..... -hần cứng họng

Phía bên Minh Anh và Lam thì cũng gặp tình huống tương tự, đứng cãi nhau chí chóe ko ai nhường ai.

-Thôi nào, đừng cãi nhau nữa!! Các em mau lên nhận phòng rồi dọn dẹp đồ đi -cô Lan

Sau lời thúc giục của cô Lan thì tụi nó cũng phải lết xác lên phòng.....

Phòng nó -hần

Bước thẳng lên phòng với vẻ mặt ko mấy vui vẻ, nó phóng ngay lên giường, lôi cái ipad trong vali ra ngồi nghịch... Còn hần thì cũng vậy, đi ngay vào WC tắm rửa rồi cũng leo lên sofa ngồi xem TV.

Phòng Lam -Bảo

Bên phòng Lam và Bảo thì chắc đây là phòng im lìm nhất, 2 người ngồi nói chuyện với nhau ngon lành.....

Phòng Minh Anh -Tuấn Anh

Từ lúc dưới sảnh lên tới phòng thì Minh Anh và Tuấn Anh cứ chí chóe nhau ko ngừng :”>

End chap 16 :*****

Chap này ngắn ngủn :”> hí hí

18. Chap 17: Đi Chơi

Hé lô m.n :****

Yuu đã quay lại :)))

.....

-Alô!! -nó

-Hey Khanh, đi chơi k mấy??? -giọng nói phát ra từ trong đt nó, ko aii khác là Lam

-Ừ, chờ tí!! Tụi bây chờ tao dưới tầng trệt nhá -nó

-À mà rủ ông Quân đi với nha mày, để ông ở trong phòng quai cũng tội nghiệp... Tao với Minh Anh cũng lôi theo 2 ông kia rồi nè -Lam

-Ừ, biết rồi!! Bye ha -nó nói rồi cúp máy cái rụp.... Quay người sang chỗ hần đang ngồi, hỏi

-Nè, điiii chơi ko?? -nó

-Điii, cô thay đồ lẹ rồi đi -hần

-Ok!! -nó

Tất cả mọi người đều đã tập trung đủ ở dưới tầng trệt, chỉ thiếu nó và hần.. Bởi vì chị Khanh nhà ta, sau khi nghe lời rủ rê đi chơi thì lật đật phóng nhanh vào WC tắm rửa gần nửa tiếng, hần thì đứng ngoài, mặt nhăng nhố, rên rĩ

-Khanh, cô lâu thế?? Ngủ quên ở trống rồi à!! -hần

-Từ từ!! -nó

-Nãy giờ mấy chữ từ rồi hả? -hần

-Ra liền đây -nó hớn hở chạy ra

Về phía 2 cặp kia sau khi gặp nó và hần rồi thì chỉ mún xé xác ra thôi...

-2 vk ck chúng bây ngủ ở trên cho tụi này leo cây à?? -Lam

-Hỏi cổ á -hần chỉ tay qua nó

-Mày làm sao??? -Minh Anh

-Hỏi hần á -nó chỉ tay ngược lại chỗ hần

-Còn mày bị gì?? -Bảo

-Aii biết, tại cổ mà -hần

-Thôi một 2 người quá!! Uizzz, bực bội, nực nội!! Đi shopping đi -Lam

-Ờ, điiii!! -nó

Thế là 3 cặp bắt taxi đi thẳng đến trung tâm mua sắm.....

Đến trước cửa TT mua sắm, 6 con người này tung tăng bước vào, để lại sau những ánh mắt thèm thuồn, những lời nói ghen tị của mấy đám con gái cũng như của mấy thằng con trai.

-Ừ uôi, mấy chàng kia đẹp trai quá à!! Mà sao điiii chung với mấy con xấu thế, xấu hơn tui nữa -nữ khách hàng 1 (bà này bả bị ATSM =))))

-Chối ôi, 3 thiên thần kìa mày ơi!! -nam khách hàng 2

Vào đến nơi, tụi nó và tụi hấn kéo nhau tới chỗ ăn uống. Khi đã tìm được 1 chỗ ngồi lí tưởng đó là cái bàn gần cửa sổ thì tụi nó bay thẳng tới, ổn định chỗ ngồi, còn về phần tụi hấn thì cũng tò tò ngồi kế bên.

-Phục vụ ơi!! -nó

-Dạ.....dạ m.n ăn gì ạ??? -sau một hồi đờ đờ thì anh phục vụ cũng lên tiếng

-Anh cho em một mỳ Ý, 2 phô maii que, một ly cam vắt, 2 hủ sữa chua nha -Lam cười

-Em là một cơm chiên, 2 kem vani, 2 phô maii que, một ly trà sữa nha -Minh Anh nói rồi cũng tặng kèm cho anh phục vụ một nụ cười tỏa nắng

-Còn em thì 2 phô maii que, 3 cá viên, một mỳ Ý, 1 trà sữa, 2 hủ sữa chua nha!! Thanks anh nhiều!! Hi -nó nở nụ cười chết người

-Vâng....vâng.... Còn 3 cậu ạ?? -anh phục vụ

3 chàng nhà ta khi thấy 3 nàng cười với người khác thì mặt biến sắc, lạnh lùng hấn

-Một mỳ Ý, một trà sữa -Tuấn Anh

-3 phô maii que, một trà sữa -Tuấn Anh

-Một bò bít tết, một cafee -hấn lạnh lùng

-Vâng....m.n chờ tí ạ!! -anh phục vụ cuối đầu trân trọng

Thấy tụi hấn như thế, tụi nó cũng khá tò mò vì tại sao tụi hấn quay 180° nhanh thế

-Nè, nè..... Mấy anh sao vậy?? Sao nhìn mấy anh giống mấy cục băng di động á -nó quơ quơ tay trước mặt hấn, nói

-Ồ, sao vậy?? Bị gì nhập hả?? -Minh Anh

-Khó chịu -hấn trả lời ngắn gọn

-Bị nhập hả hay sao mà khó chịu??-nó

-À thôi, ko có gì đâu!! Ăn đi ha -Bảo

Sau khi ăn uống no nê thì tụi nó và tụi hấn dẫn tay nhau, đứng giữa TT mua sắm tranh luận về việc sẽ đi đâu chơi..

-Đi shop mua đồ đi -Minh Anh

-Ko, đi ăn kem đi -Lam

-Ê, cái con điên kia, mày mới ăn xong mà giờ ăn nữa hả?? -Minh Anh phản kháng

-Thôi một quá!! Giờ ai mún đi đâu thì tách ra mà đi rồi lát lại tập hợp ở đây!!! Ok!! -nó

-Ok!!!! -đồng thanh

Nói xong cả 2 đứa chạy đi, lôi theo cả 2 thằng con trai đó là Tuấn Anh và Bảo, để lại nó và hấn mặt ngu ngu nhìn theo chúng bạn.

-Quân, đi lên tầng 2 mua trang sức nha! -nó

-Ừ -hấn

Nó và hấn từ từ rảo bước trên thang máy lên tầng 2

Tầng 2: Trang sức đá quý

Nó dạo bước một vòng rồi dừng lại tại một quầy có bán cái lắc tay và bộ nhẫn cặp rất đẹp mắt. Hấn đi đằng sau, hiểu ý nên đi thật nhanh lại chỗ nó..

-Cái lắc này với cặp nhẫn bao nhiêu vậy?? Tôi lấy được ko?? -hấn

-Dạ vâng, được!! Đúng là anh chị rất có mắt nhìn đấy. Đây là cái lắc cũng như cặp nhẫn đẹp nhất mà chúng tôi bán đấy. Và chỉ còn có 1 mà thôi -cô nhân viên

-Thế lấy cho tôi cặp đó với cái lắc nhé!! -hắn

Nó thấy thế thì cũng ngạc nhiên vô cùng, trong lòng cũng thấy vui vui vì hắn mua đồ ỉnh. Nó và hắn bước xuống tầng trệt, kiếm ngay cái ghế ngồi để chờ 2 con bạn trời đánh

-Nè, cho cô nè!! -hắn nói rồi quăng lên tay nó hộp nhẫn và cái lắc tay

-À, ờ cảm ơn anh nhiều -nó cười

Nó vội mở hộp nhẫn ra và.....thấy trong hộp chỉ còn một chiếc dành cho nữ

-Ủa sao kì vậy, nhẫn cặp là tới 2 chiếc lận mà -nó

-Ờ thì.... tui lấy hết một chiếc dành cho nam đeo rồi!! Mún coi ko?? Nè.... -nói rồi hắn chìa bàn tay trái ra, trên ngón áp út có đeo chiếc nhẫn đó

-Ờ.... Anh gan ha!! Dám lấy đồ của tui đeo ngon lành ha -nó

-Ple....ple... Thôi tui đeo 1 chiếc cô đeo 1 chiếc há -hắn nói rồi lấy chiếc nhẫn còn lại trong hộp đeo vào tay nó

Nó gượng, mặt đỏ như trái cà chua, lật đật đứng dậy chạy đi mất....

Và sau khoảng một thời gian vô cùng ngắn ngủi (ngắn.... :3) 2 cặp còn lại cũng đã vác xác lại chỗ tầng trệt

-Chúng bây vui nhĩ?? -nó liếc xéo

-Vui sao ko, tao gồm được mớ đồ hiệu lun nè -Minh Anh nói rồi giơ mấy túi đựng đồ mà mình đang cầm trên tay

-Ờ.... Đi về được chưa 2 má!?? -nó

-Về!! -Lam

Tụi nó và tụi hắn lại một lần nữa bắt taxi đi về khách sạn để soạn lại đồ mình vừa mua và nghỉ ngơi để bắt đầu một ngày mới tại biển Phú Quốc này....

End chap 17 :****

Yuu thức phía viết chap mới ấy =.= có aii thôn Yuu hơn :3

Hoyy aii giả bộ quan tâm đê :>

19. Chap 18: Đi Chơi (tiếp)

Sáng hôm sau, lớp tụi nó đều đã được giọng nói truyền cảm của cô Lan gọi dậy :))

Lịch trình hôm nay của lớp 11A1 là đi thuyền ngắm san hô trên biển và chuyển khách sạn ở đảo gần đó ở. Khiii nó và hắn từ trên phòng bước xuống thì đã thấy mọi người chờ sẵn, cô Lan thì đi vòng vòng đếm sĩ số.

-Đủ người rồi, thôi chúng ta đi thôi -cô Lan

-Vâng... -đồng thanh

Trên tàu, tụi nó tách riêng nhau ra, mỗi cặp một việc. Minh Anh với Tuấn Anh thì chạy lon ton lên chỗ bác lái tàu đòi bác chỉ cho các lái (Yuu: 2 anh chị này mà lái thì....thôu xác định lun há :3)

Lam và Bảo thì đứng bên vành tàu, tay cầm cái cần câu, miệng thì ngồi lí nhí nói chuyện vì sợ nói lớn cá, tôm, mực gì bơi đi hết :)) Còn mỗi mình nó và hấn thì ngồi cãi nhau chí chóe, làm tâm điểm của cả lớp.....

-Mệt quá, ko cãi nhau với cô nữa, cãi nhiều đói bụng lắm -hấn (có liên quan quá nhỉ :>)

-Ờ.....chứ anh tưởng tui thích cãi nhau với anh à!! Áo tưởng gồm -nó

-Cô.....-hấn

-Thôi, tui selfie đăng facebook đây -nó nói rồi móc trong túi ra cái ip 6 ngồi tự sướng

Hấn thấy thế cũng tò mò, năn nỉ nó cho chụp chung :>(Yuu: traii đẹp đii xin gái đẹp cho selfie chung :))

Hấn: mún chết hả bé Yuu *mặt đen lại*

Yuu: à ko ko, em đẹp chứ em đâu có điên *cầm dép* Em còn êu đời lóm :))))

-Ê, Khanh!! Cho tui chụp chung với!! -hấn

-Anh cũng biết selfie hả?? -nó ngạc nhiên

-Ồ ờ, sao cũng được, cho tui selfie chung đề nói nhiều quá hề!! -hấn

-Ok ok!! -nó

"Tách".....xong -nó tí te tí tưng cầm đt trượt trượt xem lại những hình mà mình vừa chụp

Sau khi tham quan cũng như ngắm những rạn san hô trên biển rồi thì khoảng 3h chiều, lớp tụ nó lại tiếp tục thẳng tiến ra đảo Hòn Thơm.

4h30' lớp tụ nó đã có mặt trước đảo Hòn Thơm. Một hòn đảo xinh đẹp với nhiều chỗ vui chơi, cảnh thì đẹp lộng lẫy. Tụ nó xuống thuyền và điii đến khách sạn theo sự chỉ dẫn của cô Lan.

-Các em, hôm nay chúng ta sẽ ở lại khách sạn W.Y.T và sau 5 ngày nữa, chúng ta sẽ đii thuyền về lại đảo Phú Quốc để lên đường về Thành Phố -cô Lan

-Dạ -đồng thanh

-Thôi, ta về khách sạn nghỉ ngơi nhá!! -cô Lan

-Dạ -đồng thanh

Vì khách sạn cũng gần đây nên lớp tụ nó quyết định điii bộ đến khách sạn để vừa được ngắm cảnh đẹp, vừa được hít thở ko khí trong lành, thoải mái.

Trước cửa khách sạn W.Y.T

-Các em có thể chọn phòng tùy thích nhưng vẫn theo cặp cũ nhá!! -cô Lan

-Vâng -đồng thanh

Tụ nó và tụ hấn đồng loạt điii loanh quanh các phòng, cuối cùng cũng chọn được phòng số 89. Trong phòng ở khách sạn này thì cũng chỉ có 1 cái giường to, 1 bộ sofa, 1 cái phòng tắm.

-Trời đất, phòng nào ở đây cũng có 1 cái giường thôi hả?? -nó than

-Cô còn ở đó than với thở lo soạn đồ đi!! Soạn cho tui lun nhá, hồi nãy tui xách một đồng đồ cho cô rồi ấy -hấn nói rồi bước vào WC.

-Hừ, đồ đáng ghét..... -nó nói rồi tặng thêm cho hấn cái gối nhưng nó chậm một bước vì hấn đã chui tọt vào phòng và cái cửa đã lãnh toàn bộ trận đó :)))

-Đồ đáng ghét.... -nó nằm trên giường, mắt thì dán vào cái ipad nhưng miệng ko quên chửi rửa hấn

Lát sau hấn đii ra với bộ đồ thể thao màu trắng, mái tóc ướt được hấn sấy khô, bông bông. Nhìn hấn bây giờ rất quyến rũ. Nhưng điều đó ko làm nó chú ý, nó vẫn ngồi nghịch ipad ngon lành.

-Tui ngủ trên giường, anh nằm sofa. Ok!! -nó

-Ko, cô nằm sofa thì có -hắn

-Tui nằm giường, anh là con trai nên anh phải nằm sofa -nó

-Ko!! Thế nằm chung đi!! -hắn nói rồi nhảy phót lên giường nằm, ôm quanh eo nó

-Hơ, ĐỒ BIẾN THÁI.... ĐỒ DÊ GIÀ. Xích ra cho tui nhờ -nó nói, mặt đỏ như trái cà chua

-Hahaha, dễ thương quá!! Hahaha.... -hắn cười lớn

-Xuống ngay!! -nó cong chân lên đạp hắn bay xuống đất

-Uii da đau!! Cô điên à -hắn nhăn mặt

-Anh mới điên á -nó

-Thế đừng trách tui làm đau cô nhá!! -hắn cười gian

-Anh.....anh ĐỊNH LÀM CÁI GÌ TÔI??? -nó

“Phập...” Tình hình hiện giờ là hắn đang cắn vào má nó một cái rõ đau.

-Hix hix, quá đáng.... -nó đang định khóc thì hắn quàng tay qua ngay eo nó, ôm nó và kết quả là.....nó nín tịt lun.

-Ngoan nào, ngủ đi!! -hắn ghé sát vào tai nó, nói nhỏ nhẹ và thế là cả căn phòng chìm vào im lặng. Nó thì ngượng quá nằm im ru nhưng rồi cũng mệt và chìm vào giấc ngủ cùng với người mà nó cần phải suy nghĩ nhiều về người đó....

End chap 18 :*****

A w, mệt quá :)))

Sến súa quá :)))

Bái bai m.n nhé :)))

20. Chap 19: Thân Phận Bị Bại Lộ

Ờng không m.n :3 Yuu đã quay lại và sẽ la liếm hơn xưa :)))

Nói gì chứ chúc m.n đọc truyện vv ạ :***

5 ngày sau.....

Sau khi lớp tụi nó đã có 1 tuần ăn chơi thì chiều hôm đó, lớp nó đã lên đường trở về Thành Phố. Khoảng 9h tối, lớp tụi nó đã về đến nhà. Vì xa nhà một thời gian khá lâu nên tụi nó và tụi hắn quyết định phóng thẳng về nhà luôn, ko ghé đâu chơi nữa.

Sau một tuần đi chơi về, tụi nó và tụi hắn ai cũng mệt nhưng vì lịch học khá nhiều cũng như sắp thi học kì nên tụi nó và tụi hắn vẫn phải vác xác tới lớp để học. Nhưng ngồi trong lớp, tụi nó và tụi hắn hầu như ko chú tâm gì đến việc học mà chỉ ngồi làm việc riêng: nó và hắn ngồi chí chóc nhau liên tục, Minh Anh thì ngồi lướt face, Tuấn Anh ngồi chơi game, Lam thì đeo headphone, gục đầu xuống bàn ngủ, còn bạn Bảo thì.....chống cằm ngồi ngắm bạn Lam :)))

“Tùng.....tùng.....”

Tiếng trống giải lao vừa vang lên thì tụi nó đã kéo tay nhau ra sân sau trường đứng nói gì đó....

-Lam, Minh Anh cúp học ra bar điiii, thằng Ren nhắn tin cho tao bảo là bar có chuyện -nó (bạn nào ko nhớ Ren thì xem lại chap 3 há!! :>)

-Còn 3 ông kia tính sao?? Lỡ đòi đi theo tụi mình thì sao?? -Minh Anh

-Chắc ko sao đâu, hồi nãy tao thấy 3 ông cũng đi đâu á! Nghe đâu là cúp học đi chơi á!! -Lam

-Đi chơi mà ko rủ tụi mình à?? -nó

-Ừ, chắc vậy!! Nghe im ru à, đâu có nói gì đâu -Lam

-Thôi, điiii!! Ko trễ -nó thúc

Về phần tụi hần thì cũng mất tích đi đâu luôn..... Thế là lớp 11A1 đã im lặng lại càng im lặng hơn.

Vì đang gấp nên tụi nó ko tiện đi về nhà thay đồ nên đã vào đại mấy shop trên đường chọn ngay 3 bộ đồ màu đen mặc vào và phóng như bay tới bar Night.

-Chuyện gì?? -nó bước xuống xe, mặt lạnh tanh

-Dạ, chào đại tỹ, chào chị 2 và chị 3 ạ!! -một hàng vệ sĩ cùng Ren và Rain bước ra, cuối đầu trang trọng chào tụi nó.

-Ừ!! Được rồi! -Lam và Minh Anh mặt lạnh ko kém

-Mà 2 em gọi các tỹ đến đây làm gì vậy?? Có việc gì quan trọng à -nó

-Dạ, bang Black Demon lát nữa sẽ đến đây để gặp mặt các tỹ gì đó đấy ạ -Rain

GTNV mới

Rain(Thanh An) 16t, đẹp trai, em song sinh của Ren, gia thế giống Ren, giỏi võ và cũng là trợ thủ đắc lực của tụi nó.

loading

-Bang Black Demon đứng đầu là 3 thằng con trai đúng chứ? -nó

-Vâng -Ren

-Vậy là tỹ nhớ ko sai rồi!! -nó lạnh lùng

-Ờ, thôi vào chờ khách quý nào!! -Minh Anh nhếch môi

-À mà Rain đem 3 cái mặt nạ raùm tỹ nha -Lam

-Dạ vâng!! -nó

Và gương mặt của tụi nó nay lại bị che bởi những chiếc mặt nạ vô cùng xinh đẹp. Mặt nạ của nó có màu đen, xung quanh được đính những viên ruby đỏ thêm phần huyền bí và quyến rũ. Của Lam là màu xanh lam, đính thêm vài viên kim cương trắng, kể bên có lớp lông vũ nhẹ rất đẹp, nhìn nhỏ bây giờ như một thiên thần. Nếu nó là một con quỷ khát máu với chiếc mặt nạ đen và Lam là một thiên thần với chiếc mặt nạ xanh lam thì với Minh Anh, dường như cô vừa là thiên thần vừa là ác quỷ với chiếc mặt nạ màu đỏ đô, ko quá sáng cũng ko quá tối, đi kèm là vài viên kim cương nhỏ.

-Chào Black Angel!! -ba giọng con trai vang lên đột ngột khiến nó, Lam và Minh Anh giật mình. Thì ra Black Demon đã đến rồi.

Loading

(Giờ Yuu kêu bằng tên Tiếng Anh của tụi nó và tụi hần lun nhá :)))

-Ờ.... Chào Black Demon!!! -nó nhếch môi, lạnh lùng nói

-Sao hôm nay các anh rảnh rồi mà ghé thăm Black Angel chúng tôi thế?? -Hanna

-Lâu rồi ko đến nên chúng tôi đến thăm các cô xem bang các cô thế nào rồi ấy mà -Kaii nói

-Chứ ko phải đến đây thám thính tình hình rồi phá nát và hạ hết bọn tôi à -Elie nhếch môi

-Đừng nói nhiều!! Bây đầu lên hết diii -hắn ra lệnh cho khoảng 600 tên lao vào tụi nó

-Hanna, Elie, ta chia 3 nhá!! -nó nói

-Ok!! -Hanna và Elie đồng thanh

-ONE.... TWO.....THREE.... Game start!! -nó nói rồi cùng Elie và Hanna xông lên, chưa đầy 10' thì đàn em của tụi hắn đã nằm hết dưới chân tụi nó còn tụi hắn thì mặt đờ ra luôn.

-We're WIN!! Ok!! -nó nói rồi đứng trước mặt tụi hắn, nhếch môi, cười khinh bỉ

-Đúng là sau bao lâu ko gặp thì Black Angel vẫn mạnh như xưa -hắn

-Quá khen!! -Elie

-Các anh còn nhớ tên bọn tôi chứ để tụi tôi nhắc lại cho các anh biết nhá! -nó -Tôi là Kill, bang chủ bang Black Angel... -nó giới thiệu

-Tôi là Elie, chị 2 của Black Angel -Elie cũng tự giới thiệu

-Ờ, Hanna, chị 3 của Black Angel -Hanna

-Khoan đã..... Kill, Hanna, Elie -Black Angel..... -hắn

-Sao??? -tụi nó đồng thanh

-Ko lẽ.... 3 cô là..... Đoàn Khanh, Thanh Lam và Minh Anh??? -Kun ngạc nhiên ko kém

-Ờ, biết rồi à!! Các anh cũng ko ngu ngốc như tụi tôi tưởng nhỉ!! -nó nói rồi cùng với Elie và Hanna tháo mặt nạ ra

-Ko ngờ 3 tiểu thư, cành vàng lá ngọc của các tập đoàn nhất nhì cả nước như 3 cô lại dẫn thân vào thế giới ngầm ư?? -Kaii

-Bình thường thôi mà, thế các anh cũng vậy thôi -Elie

-Biết ngay mà!! Vô như thế này chỉ có 3 cô thôi -Kun

-Hi!! -Hanna

-Ren, Rain ơ!! -nó

-Dạ, tỷ gọi bọn em sao ạ?? -Ren và Rain đồng thanh

-À, đây là bạn tỷ!! -nó

-Chào m.n! -Ren và Rain

-Hello!! -Kun

-Chào 2 em!! Nhìn giống nhau như 2 giọt nước ấy -Kaii

-Chào 2 em -hắn

-Thôi, 3 tỷ về nha!! Trễ rồi, bữa nào ba tỷ tới chơi nữa -Elie

-Bye 2 em ha -Hanna

-Bye 3 tỷ -Ren và Rain đồng thanh

End chap 19 :*****

Hờ...hờ mỗi tay quạ T-T

21. Chap 20: Bắt Cóc

Bay mất ý tưởng một cách lãng xẹt nên Yuu chân thành xin lỗi m.n vì ra chap trễ ><>

Hì hì :)) à mà thôi, chờ chờ truyện đi há :”>

Tụi nó về nhà trước, còn tụi hần thì phải giải quyết gì đó ở bar mình nên ko về chung với tụi nó được nên đành để 3 chị tụi thân xách xe phóng về nhà.

Về đến nhà, tụi nó ai cũng mệt nhưng đến trước cổng, những vị khách ko mời mà tới, mặc đồ đen, tướng gian hồ, mặt hầm hờ đứng chờ sẵn tụi nó để khiêu chiến hay có ý đồ xấu gì khác.

-Gì nữa đây?? Đánh nhau nữa à?? -Minh Anh nhếch môi

-Hừ... Ai kêu chúng bây đến đây?? -nó hừ lạnh

-Cần ai xuôi ai khiến tụi này mới đến thăm bọn em được à? -tên cầm đầu cười gian

-Quen ko? -Lam

-Chắc quen.....-tên cầm đầu

-Nói nhiều quá mún gì lên hết điiii -Minh Anh khiêu khích

Và thế là cả đám người đó cứ như thế mà lao vào tụi nó nhưng sao đánh lại được. Từng động tác, từng cú đá, từng cú đỡ rất điêu luyện. Tụi nó cứ nhắm thẳng từng thẳng mà đá vào mặt, thúc vào bụng.

-Chị ơi, ba nhỏ này võ ghê quá!! Kế hoạch 1 ko thành đâu! -một tên lên báo cáo tình hình qua tai nghe được đeo sẵn từ trước.

-Ha, thế thực hiện kế hoạch 2 đi!!! -giọng nói nữ được phát ra trong dt có gì đó khá hứng thú

-Dạ

Nói rồi tên đó nháy mắt ra hiệu cho 2 tên khác móc trong túi cái khăn có tẩm sẵn thuốc mê từ trước rồi đánh lạc hướng, chia tụi nó ra mỗi người một bên. Tụi nó cứ mãi mê đánh đấm nên quên phòng thủ phía sau. Thấy có tên lên lên lút lút chạy, cầm cái khăn sau lưng mình, nó bất chợt quay lại tặng thêm cho tên đó vài cú ngay bụng, nhưng nó đâu ngờ đó là cái bẫy được dựng lên để 1 tên khác nhân cơ hội nó quay lại mà chớp tới, đưa khăn bịt miệng nó.

1s, 2s, 3s..... Trước mắt nó chỉ là một màu đen, thân thể thì ửng rùng, nó dần chìm vào giấc ngủ. Phía Lam và Minh Anh thì cũng ko khách quan cho lắm, cũng bị mắc bẫy và được đám người lạ đó đưa đi.

-Chị ơi, xong rồi!! -tên vừa rồi báo cáo

-Tốt lắm, đưa 3 con ranh đó về chỗ hẹn -giọng nữ khi này phát lên

Tại khu nhà hoang TT, tụi nó bị nhốt trong một căn phòng cũ, tối om, mùi ẩm mốc bốc lên cực kì khó chịu. Vì thuốc mê còn tác dụng nên tụi nó vẫn trong tình trạng đang ngất, tay chân thì bị trói tùm lum, xung quanh có nhiều củi, gỗ.

-Mày có chắc 3 con ranh đó ko trốn được ko???

-Ai chứ tao thì mày đừng lo!!

-Ba con này võ ghê lắm đấy!! Lo mà trông coi kĩ lưỡng cho chắc!!

Một góc nào đó, có 3 người con gái, với vẻ mặt bí hiểm cùng nụ cười quỷ dữ đang nhìn tụi nó mà bàn tán gì đó.... Vâng 3 người con gái đó chính là ba chị Gia Linh, Quỳnh My và Linh Chi. Chính 3 chị này đã bắt cóc tụi nó.

-Hừ!! Lần này tao ko trả cả vốn lẫn lãi thì tao ko phải Gia Linh -nhỏ Linh nói

-Bình tĩnh!! Tao sẽ giúp mày đòi lại những thứ vốn thuộc về chúng ta -My nhếch môi

-Thôi, vào trong đi!! Tụi mình khởi động với 3 đứa nó tí nào -Chi

“Cạch...cạch...” 3 nhỏ bước vào...

-Vẫn chưa tỉnh à?? Tạc nước cho tụi nó tỉnh đi -My

-Dạ -tụi đàn em đồng thanh

“Rào..... ” Tụi nó lãnh trọn quỳên một xô nước + đá lạnh. Thấy khó chịu nên tụi nó cũng mở mắt ra.

-Chịu tỉnh rồi à?? Ba con ranh... -Linh tiến lại gần chỗ tụi nó, nhếch môi

-Chúng mày đang làm cái gì vậy? -nó lạnh lùng

-Làm gì đâu..... À mà sao mày ko tự nhìn mà đoán đi!! Tao nhớ là mày thông minh lắm mà -nhỏ Linh

-Bỉ ỉ vừa thôi!!! -nó nói ko thèm liếc nhìn nhỏ Linh một cái, thuộc kiểu là khinh ấy :)

-Bị bắt vậy mà còn mạnh miệng nhii!! Để xem lần này mày hay tao sẽ thắng.... -nhỏ Linh

-Hừ, rảnh quá ko có gì làm à?? -Lam hồi sau cũng hiểu chuyện

-Phải, đang rảnh, à ko, phải là đang quá rảnh mới đúng..... Hahaha..... -nhỏ Chi bước tới

-Rảnh thế sao ko đi kiếm việc gì có ích cho xã hội mà làm, toàn làm ba cái thừa hơi tốn sức mà chả đem lại được ích lợi gì!! Nhục mặt tiểu thư lắm, các cô gái à... -Minh Anh nhếch môi, khinh bỉ

-Mày nói cái gì hả?? Con đ* kia.... -nhỏ My bước tới

-Ờ, nói những gì cần nói!! Ok! Ý kiến gì ko?? -Minh Anh

-Mày.....mày..... -nhỏ My tức quá, cứng họng

“Chát.....” Một âm thanh chói tai được vang lên, bàn tay nhỏ My giờ đã nằm yên vị trên mặt Minh Anh. Vì bí quá, ko biết cãi gì nữa nên nhỏ động đậy tay chân, giáng xuống mặt Minh Anh một cái tát rõ mạnh, móng tay của nhỏ cào mạnh lên mặt Minh Anh, khiến cho khuôn mặt xinh tựa thiên thần ấy xuất hiện vài vết trầy xước vẫn còn rướm rướm máu...

-Nói ko lại rồi động tay chân à, bỉ ỉ vậy?? -Minh Anh lạnh lùng

-Mày im đi!! Tao cảnh cáo mày, nếu mày còn chọc điên tao thì mày ko lường trước được hậu quả đâu -nhỏ My

-Thế à?? Có liên quan ko?? -Lam chen vào

-Chúng mày được lắm!! Để tao coi chúng mày còn mạnh miệng được bao lâu -nhỏ Chi

-Thôi được rồi!! Chơi nhiều đây được rồi, mình về thôi... -nhỏ Linh quay qua nói với 2 nhỏ bạn của mình

-Còn tụi bây, trối thật kĩ vào, ko cho 3 con ranh này trốn thoát. Nghe rõ chưa!!

-Dạ chị -nói rồi tụi đàn em cùng 3 nhỏ đó đi ra ngoài và khóa chặt cửa phòng lại

-Minh Anh, có sao ko?? -Lam

-Ko sao, nhiều đây nhằm nhò gì, chỉ bị xước nhẹ thôi -Minh Anh

-Khanh, sao mình ko xử luôn tụi nó vậy?? -Lam

-Từ từ đã, diệt cỏ phải diệt tận gốc chứ diệt qua loa có ngày cỏ mọc lại thì chết -nó nhếch môi

-Ừ cũng đúng.... -Minh Anh và Lam gật gù

-2 đứa bây có đang đeo sợi dây chuyền đó ko?? -nó hỏi

-Có..... -Minh Anh và Lam đồng thanh

End chap 20 :*****

M.n ơi, Yuu sắp thi học kì rồi ~T-T~

Nên dự định sẽ đăng thêm 1,2 chap nữa thì sẽ ngừng để ôn thi khoảng 1 tuần __

M.n có chờ Yuu hơn :(

Aii giả bộ quan tâm Yuu điiii giả bộ chúc Yuu thi tốt điiii o hi hi

22. Chap 21: Dây Chuyền Đôi Cánh Đen

Hế nhô m.n :))

M.n nhớ ủng hộ truyện của Yuu nhiều nhiều nhá :3 cơ mà bộ truyện của Yuu dở lắm hả hay sao mà ko bạn nào cmt hết nhể?? Làm Yuu bị nản >

Dô truyện há :)

-Khanh, khó chịu quá hà.... Thoát đi!!! -Lam

-Dây chuyền đâu??? 2 bây lấy ra hết coi... -nó vừa nói vừa cúi đầu thấp xuống để ngắm, lòi sợi dây chuyền trong cổ áo ra

-Từ từ, để lòi ra chứ mậy... Trói tùm lum thế lầy khó thọt tay vào lấy nên mới ngắm vậy nè -Minh Anh

Sau khi cả ba sợi dây chuyền của tụi nó được lấy ra thì chúng được xếp gọn thành hình tròn để dưới đất, xung quanh phát sáng lên vì có thiết bị kích hoạt khi rời khỏi cổ chủ nhân. Ba sợi dây chuyền, ba viên kim cương đính khác nhau nhưng lại có cùng nhau một điểm chung đó chính là hình thù đôi cánh. Khi nói đến cánh, người ta sẽ liên tưởng ngay đến một đôi cánh được bao bọc bởi màu trắng tinh khiết, trong sáng, nhưng đối với 3 sợi dây chuyền của tụi nó thì hoàn toàn khác biệt, chúng được bao bọc cũng như bảo vệ bởi một màu đen huyền bí nhưng lại rất quyến rũ, một màu đen u buồn nhưng thật ra rất cay độc. Những sợi dây chuyền đó tượng trưng cho những thủ lĩnh trong bang. Chỉ những người đứng đầu và những trợ thủ đắc lực nhất trong Black Angle mới có thể được sở hữu một sợi. Sợi đặc biệt nhất với đôi cánh đen to cùng những viên ruby đỏ được khắc lại thành chữ K là dành cho nó. Đôi cánh đen to thứ 2 với những viên sapphire màu ngọc bích được khắc lại thành chữ E là dành cho Lam. Sợi còn lại là của Minh Anh với đôi cánh đen to cùng những viên sapphire màu trắng được khắc lại thành chữ H. Ko quá cầu kì nhưng cũng đủ làm cho người nhìn cảm thấy mê mẩn...

-Làm gì vậy?? Ba sợi ghép lại rồi sao nữa Khanh?? -Lam

-Để tao..... -nó nói rồi khò người xuống nói nhỏ: “Kill, bang Black Angle, cần gặp Ren, Rain!!!!”

“.....” (Như đt á :) chờ bắt tính hiệu đã :>)

“Ren, Rain, bang Black Angle, xin nghe...”- 3 sợi vừa phát sáng vừa phát ra âm thanh

-Ren, Rain, ba tỷ đây!! Kill, Ellie và Hanna đây -nó

“Sao nay 3 tỷ liên lạc bằng dây chuyền vậy?? Có chuyện gì hả?? ” -Ren

-Nhờ em nhắc lại với Quân, Bảo và Tuấn Anh là 3 tỷ bị bắt và đang ở trong một khu nhà hoang , ko rõ địa chỉ, nhưng chủ mưu của vụ bắt cóc này là Gia Linh, Quỳnh My và Linh Chi.....-Lam

“Sao?? 3 tỷ bị bắt á?? Rồi 3 tỷ có sao ko?? ”- Rain

-Ko sao, 2 em chỉ cần nói nhiều đó với 3 ông kia rồi kêu 3 ông tìm mọi cách để rút hết hợp đồng cũng như các khoản tiền trong cty nhà 3 nhỏ đó để nhà 3 nhỏ đó đổ nợ, nên nhớ nợ càng nhiều càng tốt. Còn về phần ở đây thì 3 tỷ tự xoay sở được -nó

“Vâng!! 3 tỷ nhớ an toàn nha! Có gì thì liên lạc với 2 anh em em nhé!! ” -Rain

-Ừ!! -Minh Anh

-Sắp có trò vui rồi đây!! Nhưng lần này hơi gây go đấy, ko dễ nuốt như mấy lần trước đâu -nó nhếch môi, nở nụ cười quỷ dữ

-Thế thì càng thú vị chứ sao -Minh Anh

-Ờ, chấp....hết..... -Lam

End chap 21 :*****

Chap này nó nhảm nhảm :)) cơ mà nó cụt ngủn hè :3

Yuu lên cơn làm biếng đời :”>

23. Chap 22: Lo Lắng

Hề nhớ m.n :))

Sau 1 tuần vất vả bù đầu bù cổ vào đồng đề thi thì Yuu đã quay lại :) nhớ m.n ghê :”>

Chúc m.n đọc truyện vv ạ :3

Tại bar Crazy Dog, bar của tụi hần (tên bar dễ xương phết :3)

-Bảo, mấy giờ rồi mà?? -Tuấn Anh đang ngồi trên sofa, tay chọt chọt quẹt quẹt cái đt

(Yuu: hình như anh chơi chém dưa hấu

phớ hơn?? *cười “ngây thơ”*

Tuấn Anh: con này NGU phết!! Người ta là chém trái cây mà miii nói là chém dưa hấu là thế nào??

Yuu: khác nhau à??? =.=

Tuấn Anh: khác sao ko!! Cần nghe giải thích hơn?

Hần: thôi, IM ngay chưa cái con Yuu hâm với cái thằng bệnh hoạn kia!! *đập bàn*

Yuu: À thôi, mấy anh chơi vv, em đi đây!! *cầm dép* *xách quần* *chạy* :”>)

-Đt mà đầu sao ko coi?? -bạn Bảo dễ thương cũng đang bận dán mắt dỏ màn hình laptop

-Đt ko có giờ!! -Tuấn Anh (nà nì?? O_o đt đập đá còn có giờ hướng chii cái ip 6 của ông này =.=)

-Ồ, cái thằng điên này →_→ mà thêm đôn à?? -Bảo đóng laptop lại, liếc xéo Tuấn Anh :)

-À thôi :) ko cần!! -Tuấn Anh -*Quay qua hần* Ê Quân, 10h30 rồi đó, ko biết 3 nhỏ kia ngủ chưa ha!?

-Mày tưởng 3 nhỏ đó ngoan lắm à?? Mới 10h30 mà ngủ cái chii? -hần

-Ờ ha!! Thôi kệ đi! Chơi đi, sáng về -Tuấn Anh

Lúc 11h15.....

♪I miss the taste of a sweeter life
♪I miss the conversation
♪I'm searching for a song tonight
♪I'm changing all of the stations
♪I like to think that we had it all
♪We drew a map to a better place
♪But on that road I took a fall
♪Oh baby why did you run away
♪I was there for you
♪In your darkest times
♪I was there for you
♪In your darkest night
♪But I wonder where were you
♪When I was at my worst
♪Down on my knees
♪And you said you had my back
♪So I wonder where were you
♪When all the roads you took came back to me
♪So I'm following the map that leads to you
♪The map that leads to you
♪Ain't nothing I can do
♪The map that leads to you
♪Following, following, following to you
♪The map that leads to you
♪Ain't nothing I can do
♪The map that leads to you
♪Following, following, following

[Maps -Maroon 5]

-A lô, aii vậy??? -hắn
-Anh Quân, em Ren nè, là đệ tử chị Kill ấy!! -Ren vội vã
-À, có chuyện gì mà gọi cho anh giờ này vậy?? -hắn
-Chị Kill, chị Elie, chị Hanna bị....bị.... -Ren
-Bị gì? Em nói nhanh lên -hắn sốt ruột

-Bị...bị 3 nhỏ Linh, My với Chii bắt vô 1 khu nhà hoang ko rõ địa chỉ. 3 chỉ còn kêu em nói với mấy anh là tìm cách rút hết tất cả các hợp đồng trong cty nhà 3 nhỏ rồi khiến cho nhà 3 nhỏ đó mắc nợ càng nhiều càng tốt.. còn chuyện ở nhà kho cứ để chị Kill và 2 chị kia lo..... -Ren làm một lèo

-Hừ.....cảm ơn em!! -hắn cúp máy

-Heyy, Quân!! Aii gọi mà mặt mày căng thế?? -Tuấn Anh

-Khanh, Lam với Minh Anh bị bắt cóc rồi!! -hắn

-Cái gì....?? Aii bắt -Bảo đập bàn, đứng dậy hỏi

-Còn aii vào đây mà dám bắt 3 bà đó ngoài 3 con Linh, My với Chi -Tuấn Anh

-Dờ tính sao đây Quân?? -Bảo

-Lấy 3 cái laptop ra hết diiii, tụi mình rút hết hợp đồng của cty nhà 3 nhỏ đó rồi làm cho gia đình 3 nhỏ đó nợ ngập mặt!!! -hắn lạnh lùng, mở laptop của mình ra, bấm liên tục

15' sau

-Xong rồi!! -Bảo

-Mày tính để Khanh với 2 nhỏ kia ở chỗ đó một mình thiệt hả?? -Tuấn Anh

-Điên à!! Bây giờ tụi mình chỉ mới biết là họ bị nhốt ở một căn nhà kho thôi chứ có biết chính xác là ở đâu đâu!! -hắn

-Tới bar hỏi Ren với Rain đi!!! -Tuấn Anh

-Hồi này thằng Quân gọi, Ren với Rain nói ko biết mà... -Bảo

-Ồ.... Đúng rồi, tới đó đi!!! Tao nghĩ Ren với Rain có cách tìm ra họ -hắn nói rồi đứng dậy, chồm lên bàn lấy sâu chìa khóa rồi phóng nhanh lên xe, chạy ngay đến bar của tụi nó. Bảo và Tuấn Anh thấy thế cũng lấy xe rồi chạy theo hắn...

Tại bar Night...

-Ừa, ba anh đến đây có việc gì sao?? Bộ chuyện của ba tỷ có gì bất trắc hả? -Rain hỏi

-Rain, Khanh và haiiii người kia liên lạc với em bằng gì vậy?? Điện thoại hả? -hắn

-Ko anh, 3 tỷ liên lạc với tụi em bằng dây chuyền!! -Rain

-Dây chuyền gì??? -Bảo

-Đây...đây là sợi dây chuyền của bang tụi em, chỉ những người đứng đầu bang và các trợ thủ đắc lực của họ mới được sở hữu một sợi.... -Rain vừa nói vừa lấy trong túi quần ra sợi dây chuyền đôi cánh đen giống của tụi nó, vài chi tiết

-Cái này....liên lạc được hả?? Thế cái này còn tác dụng gì nữa ko?? -Tuấn Anh

-À đúng rồi.... Cái này có thể dò tìm được vị trí nhưng ko biết vị trí của ba tỷ có nằm trong phạm vi của tụi em hay ko?? -Ren nói

-Thế các em thử xem!! -hắn

-Vâng..... -Ren và Rain đồng thanh

Lát sau....

“Tút...tút.... ” -Aaaaa, tìm được vị trí của ba tỷ rồi nè!! -Rain nhảy dựng lên, mặt hớn hở

-Ở đâu?? -tụi hắn đồng thanh (=.= lo cho vk quá mề!!!)

-Ở một căn nhà kho cũ gần vách đá to ở kế bên bờ biển.... Từ đây tới đó nếu ba anh chạy nhanh thì chỉ mất khoảng 30' là tới... -Ren

-Ok!! Ta đi thôi.... -hắn

End chap 22 :*****

Cuối cùng Yuu cũng đã thii xong HK 2 :))

Có aii nhớ Yuu hơn ><>

Yuu đã quay trở lại và sẽ cố gắng up chap đều đều :>

M.n nhớ ủng hộ truyện của Yuu nhiều nhiều nhá :)))

24. Chap 23: Giải Quyết

Hé lô m.n :))

Chap mới nóng hổi vừa thở vừa xem đây :>

Nói chứ chúc m.n đọc truyện vv :*****

Khoảng 30' sau, tụi hắn cũng đã đến khu nhà hoang đó, đúng như lời của Ren và Rain nói, khu nhà ở khá sâu trong rừng, ở trên vách đá to và kế bờ biển. Bên ngoài khu nhà hoang được canh gác khá chắc chắn. Tụi hắn bước xuống xe với vẻ mặt lạnh ngắt, tỏa sát khí bùng bùng.

-Chúng mày là aii?? Đến đây làm gì?? -tên cầm đầu bước ra

-Ờ, bọn tao đến đây để cứu người!! Ok -hắn

-Đại...đại ca...đó...đó là Ken!! Ko...ko ổn đâu đại ca ơi... -tên đàn em nói

-Cái...cái gì?? Tại sao lại như vậy?? -tên cầm đầu

-Nói nhiều quá, bây giờ xích qua một bên hay là lên?? -hắn

-Thôi lẽ nhận tiền rồi.... Tụi bây đâu, LÊN!!! -tên cầm đầu

-3 anh vào kiếm 3 tỷ đii, ở ngoài này để em với anh Rain lo cho, xong hết ấy mà!! -Rain nói

-Thế nhờ tụi em nhé!! Tụi anh vào trong đây!! -Bảo

Bên trong khu nhà hoang, nơi tụi nó đang bị nhốt.....

-3 con ranh chúng mày..... Tao hỏi một lần nữa..chúng mày có chịu buông tha cho 3 anh ấy ko?? -nhỏ Linh bước tới, nói

-Buông tha..?? Mày nói chuyện nghe mắc cười quá.... Mày ko được như tụi tao nên ghen ăn tức ở à với lại tại chúng mày xấu xa quá nên mới ko được 3 anh gì đó để ý thôi....hờ...tụi tao ko thèm chấp mấy đứa như chúng mày!!! -Minh Anh nhếch môi, khinh bỉ (Yuu: ôi :3 aii đồ của lòng em :) chị rất tỉnh và rất dễ thương :)))

-Con này mạnh miệng gớm....được rồi.... Tụi bây tách chúng nó ra hết... -nhỏ Chii

Tại phòng nhốt Minh Anh

-Tóc mày đẹp quá nhii?? -nhỏ Chi vừa nói vừa vuốt tóc Minh Anh

-.....

-Con ranh, bộ mày điếc à!? Tao hỏi mà mày ko nghe à?? -nhỏ Chi cúi

-Ờ... Bộ mày ko nghe người ta nói là im lặng là đỉnh cao của sự khinh bỉ à?? Ko ngờ mày ngu đến vậy đấy

-Minh Anh mặt lạnh ngắt, nhếch môi cười

-Tao biết tóc tao đẹp hơn tóc mày rồi, nên mày ko cần phải khen chii cho tốn sức -Minh Anh

-Mày..... -nhỏ Chi cứng họng, cầm cây kéo có sẵn trên bàn tiến lại gần Minh Anh

-Thế ko biết sẽ như thế nào khi tào thiết kế ày một mái tóc mới nhỉ?? Chắc là thú vị lắm nhỉ?? -nhỏ Chii

-Tao...thách...mày...đấy!! -Minh Anh nhếch môi

“Xoẹt...xoẹt.... ” nhỏ Chii cầm cây kéo, cắt nắm tóc của Minh Anh một cách ko thương tiếc

-Cứ chờ điiii, mày sẽ được hưởng thụ gấp mười lần như thế này -Minh Anh

-Bây đâu, đem con dao ra đây!! -nhỏ Chi

-Để tao xâm ày vài đường trên mặt nhé!! -nhỏ Chii nói xong liền lấy con dao gạch ngay trên mặt Minh Anh một đường dài, ko sâu lắm nhưng cũng đủ để khiến máu ứa ra

-Mày gan lắm!! Ngày này năm sau sẽ là ngày giỗ của mày... -Minh Anh vừa dứt lời thì sợi dây trói nhỏ cũng đứt ra (O_o lực mạnh quáááá)

-Sao...sao...mày thoát được?? -nhỏ Chii mặt tái mét

-Khinh người quá đấy!! -Minh Anh nhếch môi

-Bây....bây đâu?? Xông lên -nhỏ Chii

-Ờ, lại khinh người, bấy nhiêu đây còn ko đủ tao gả ngựa nữa là đằng khác -Minh Anh nói rồi giơ chân đạp, giơ tay đánh từng thảng đàn em của nhỏ Chi bay ra xa :))

-Mày....mày.... -nhỏ Chii xanh mặt khi thấy Minh Anh đang từ từ tiến lại gần mình cùng con dao trên tay

-Minh Anh, cô có sao ko vậy? Có bị gì ko đấy?? -Tuấn Anh từ đâu chạy tới, đứng trước mặt Minh Anh hỏi

-Á, anh đâu chui ra thế? Tránh ra coi... -Minh Anh

-Tránh gì mà tránh!! Chảy máu rồi này!! -Tuấn Anh với vẻ mặt sốt sắn nói -À mà quên, nghe nói cô cùng hai người bạn của mình bày mưu bắt cóc người yêu và bạn của tôi nhỉ, ăn gan trời rồi à?? -quay qua chỗ nhỏ Chii, Tuấn Anh nói với giọng khinh bỉ

-Anh...em...em.... -nhỏ Chii

-Anh em gì ở đây!! Cô quá lắm rồi đấy.... Cô có biết cô đang đụng vào ai ko?? Người yêu là người yêu tôi đấy!! Cô nghe chưa... -Tuấn Anh nói (Yuu: anh này bạo :”> công khai lun cơ đấy :))

Tuấn Anh: *hất mặt* anh mà em!! :)))

-Ê ê, anh điên à!!! Người yêu cái mô?? -Minh Anh ngơ người hồi lâu rồi găng họng lên cãi :)

-Thôi mệt, nói nhiều quá điiii ra khỏi đây nhanh!! -Tuấn Anh lôi tay nó đi, để lại nhỏ Chii với tức giận cùng đồng đàn em nằm la liệt dưới đất

Tại phòng nhốt Lam

-Mày vẫn còn một cơ hội đấy, nếu mày bỏ anh Bảo và quỳ xuống lạy xin tao tha mạng thì tao hứa sẽ thả mày ra, ko đụng vào 1 sợi tóc -nhỏ My bước tới, nói

-Hahahaha, mày mơ giữa ban ngày à!! Cái thể loại của chúng mày, đến chó nó thấy nó còn quăng chữ KHINH vào mặt, ngửi

nó còn ko ngửi hương chii là tao!! Quỳ hử, kêu mấy thằng đàn em của mày quỳ ày coi!! Hahaha -Lam vừa nói vừa phá lên giọng cười khinh bỉ

-Con này...mày...mày chán sống rồi à!? Thế tao ày toại nguyện nhá -nhỏ My bước đến, trên tay nhỏ còn có con dao nhỏ

-Ko phải là chán sống mà là đang muốn coi mày làm gì được tao thôi!! Hờ.... -Lam nói ko thèm liếc nhỏ My đến một cái

-Vậy tao dùng con dao này đâm ày vài chỗ trên mặt, trên tay và trên cổ nhá!! -nhỏ My bước lại gần, đưa con dao lên, cứa mạnh vào cổ Lam khiến máu chảy ướt cả cổ áo Lam. Lam cảm thấy rất đau, ko phản kháng lại được khi tay chân bị trói tùm lum. Bỗng “Rầm”, cánh cửa phòng bị bay ra xa vì bị một lực nào đó tác động và điều quan trọng hơn hết là người đã đá cánh cửa đó chính là...Bảo.

-Cô gan lắm, cô dám đụng vào cô ấy, tôi dám cá một điều là tính mạng của cô, sẽ ko được bảo toàn đâu! -Bảo với vẻ mặt tức giận nói với nhỏ My nhưng đâu ai biết rằng khi thấy Lam đã ngất liệm đi cùng đồng dây trói trên tay và chân, lòng Bảo như bị thắt chặt lại, nếu anh tới sớm hơn chắc hẳn Lam đã ko bị như vậy.

-Anh....anh.... -nhỏ My

-Cô chờ đó đi!! -Bảo nói rồi tiến lại chỗ Lam, dìu Lam ra khỏi căn phòng để lại một mình nhỏ My cùng ánh mắt căm phẫn

Tại phòng nhốt nó

-Hờ, nếu tao giết mày lun ngay bây giờ thì sao nhĩ?? -nhỏ Linh nở nụ cười của ác quỷ

-Không phải là mày giết tao, mà là chính tay tao sẽ tiễn mày xuống gặp Diêm Vương!! Ngay bây giờ....-nó nói xong thì sợi dây trói cũng bị đứt ra O_o

-Sao....sao mày..thoát được!? -nhỏ Linh xanh mặt

-Tụi bây khinh người quá!! Tao là ai!! Đoàn Khanh đấy nhá!! Mấy dụ trói này xưa rồi!! -nó nhếch môi

-Mày....mày.... -nhỏ Linh

-Khanh..Khanh....có sao ko?? Tụi đến cứu cô nè -hắn hót ha hót hải chạy vào

-Kệ anh!! Aii kêu anh cứu đâu...tránh ra cho tui xử nhỏ này coi -nó nói rồi giơ chân đá cho hắn một cái (phũ :>)

-Hờ, đi về!! -hắn nói rồi móc trong túi cái đt bấm bấm gọi cho Rain và Ren

“Alô, em nghe nè anh!!” -Ren

-Tụi anh cứu xong 3 tỷ của tụi em rồi, còn việc ở đây nhờ vào tụi em nhá, tụi anh về trước, nhớ bắt 3 nhỏ kia lại để 3 tỷ của em xử nhá!! -hắn

“Dạ, mấy anh về đi!!” -Ren

End chap 23 :***

Hì hì :)) chap này đủ dài chưa m.n >< chắc=“” là=“” đủ=“” rồi=“” há=“”>

Yuu đang vừa coi The Remix vừa viết chap đó :) có ai coi giống Yuu hơn :3

25. Chap 24: Trả Thù

À nhon m.n :))

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :**

-Ê, tự nhiên lòi tui ra đây làm gì?? Sao không để tui xử con đó hả, tên Hâm kia!! -nó vừa đii vừa lãi nhãi
-Đi về trước đã, còn 3 nhỏ đó kêu Ren với Rain bắt nhốt trước đi rồi bữa nào rảnh mấy cô xử!! Vậy cũng
la làng -hắn
-Ồ mà Lam với Minh Anh đâu?? Cứu chưa? -nó
-Bảo với Tuấn Anh cứu!! Nhưng nghe nói Lam bị thương ngay cổ nên được Bảo với cặp kia đưa vào BV rồi!!
-hắn
-Hừ, 3 nhỏ đó sau này biết tay tui, thôi anh vào BV trước đii, tui ra gọi đt tí rồi bắt taxi tới đó sau -nó
-Thế để tui chờ cô rồi tới luôn một lúc -hắn ngoan cổ
-Aizzz, mệt quá!! Vậy chờ tí đi... Lâu ko than nhá. Than tui bực... -nó nói rồi dùng nắm đấm kề sát mặt
hắn :))
-Rồi...rồi.. -hắn

-Alô, Rain à!! Tỷ đây -nó
“Dạ, em đây. 3 tỷ sao rồi, có bị thương gì ko??” -Rain
-Tỷ ko sao nhưng còn Lam với Minh Anh thì tỷ ko biết nữa!! À mà em nhốt 3 nhỏ kia chưa? -nó
“Dạ rồi!” -Rain
-Vậy tối mai 9h tối tỷ tới bar xử luôn nhá!! Em chuẩn bị dùm tỷ nha -nó
“Dạ, tỷ đừng lo. Để em chuẩn bị cho!!” -Rain
-Rồi được rồi. Cảm ơn em nha!! Tỷ vào BV với Lam đây -nó
“Bye tỷ!!” -Rain
Nó cúp máy rồi chạy ra chỗ hắn đang đứng. Và 2 anh chị nhà ta leo lên xe phóng với tốc độ kinh hoàng tới
BV =.=

Trước cửa phòng cấp cứu, Minh Anh và Tuấn Anh vẫn ngồi trên ghế chờ, còn về phần Bảo thì với vẻ mặt
lo lắng, đii qua đii lại chờ tin của bác sĩ..
-Bảo, mày ngồi xuống đi. Chắc Lam ko sao đâu!! -Tuấn Anh
-Cũng mong là vậy! Nhưng tao lo quá... -Bảo (Yuu: ảnh kết chỉ rồi :”>)
-Lam chắc ko sao đâu, ông cứ ngồi xuống chờ đii, chứ đi qua đi lại quài ko biết mệt à -Minh Anh
-Ừ -Bảo
-Aaa, Khanh với Quân vào kia! -Minh Anh
-Ừ! Mày ko sao chứ? -nó
-Tao ko sao! Chỉ bị vài vết thương nhỏ thôi...ko ăn nhằm gì đâu!! Còn mày, có bị thương ko?? -Minh Anh
-Ko sao!! Đừng lo -nó nói rồi nở nụ cười trấn an
-À mà, Lam sao rồi? -hắn
-Ko biết, này giờ bác sĩ chưa ra!! -Bảo
-Hừ, con này! Đã bảo là phải đề phòng rồi mà!! -nó nhăn mặt
-Thôi, bình tĩnh. Chắc cũng sắp ra rồi đó, ráng chờ tí đii -Minh Anh nói rồi kéo tay nó ngồi xuống ghế

.....

1 lúc sau....

-Tình hình như thế nào rồi bác sĩ?? -nó hỏi

-Tiểu thư ko sao!! Chỉ bị trầy xước nhẹ ở tay và chân. Còn ở cổ thì cũng ko sâu lắm nên sẽ ko bị ảnh hưởng gì nhiều đến tính mạng -bác sĩ

-Thế có để lại sẹo ko bác sĩ?? -Minh Anh

-À, chúng tôi sẽ cho tiểu thư uống thuốc chống để lại sẹo nên mọi người đừng lo!! -bác sĩ (>< yuu="” chém="” tí="” nhá="” :)=“”>

-Cảm ơn bác sĩ!! -Bảo

-À mà, khi nào xuất viện được vậy bác sĩ!? -Tuấn Anh

-Mọi người có thể làm thủ tục xuất viện ngay bây giờ được rồi!! Tiểu thư cũng đã tỉnh rồi nên ko còn gì phải lo ngại nữa -bác sĩ nói rồi bỏ đi luôn :))

-Thôi vậy yên tâm rồi, mọi người về đi rồi mai 9h tối ghé bar Night nhá!! -nó

-Làm gì vậy?? -Minh Anh

-Đòi nợ!!! -nó nói với giọng lạnh tanh

-Ok!! Ồ mà tối đây có 3 xe sao mà về!? -Minh Anh

-Ê ê, Minh Anh, tui chở cô về nhá nhá nhá!! -Tuấn Anh mặt hớn hở

-Ừ được đó!! Đi, tui với anh về trước há -Minh Anh

-Thế để tui chở Lam về cho!! Khanh đi với Quân đi!! -Bảo

-Vậy cũng được!! -nó

Sau nguyên một ngày dưỡng thương thì tối hôm đó, tụi nó và tụi hần đã “rủ rê” nhau đến bar để “đòi nợ” :)) Tụi hần đến bar trước để chờ tụi nó. Hôm nay, hần diện nguyên cây đen nhìn rất “giang hồ” :) nhưng vô cùng đẹp trai. Bảo thì mặc cái sơ mi trắng đen cùng quần jean đen nhìn rất bụi và cá tính. Còn về phần Tuấn Anh thì cũng ko kém gì 2 thằng bạn mình, chàng nhà ta đã diện đụng hàng với bạn Quân, đó chính là cây đen từ đầu tới chân nhưng nhìn Tuấn Anh có vẻ nghịch ngợm và đáng yêu hơn hần nhiều vì chàng được hỗ trợ bởi cái nón lưỡi trai được đội ngược ra sau.

Tụi hần bước vào như chấn động cả bar, mấy nhỏ ông ọ cứ thế mà la làng la xóm về độ đẹp trai, phong cách của tụi hần.

Để chờ tụi nó, tụi hần quyết định kiếm một cái bàn khá khuất để tránh làm trung tâm nhưng bất thành và vẫn là trung tâm dòm dòm ngó ngó, bàn tán của tụi con gái.

Lúc sau, phía bên ngoài bar cũng đang hỗn loạn vì một việc gì đó....

3 chiếc mũ trần với 3 màu khác nhau, bước xuống là 3 cô gái đẹp tựa thiên thần nhưng với vẻ đẹp đó lại được che bớt bởi sự lạnh lùng, băng lãnh.

Với tốc độ kinh hoàng, nó là người đến nhanh nhất trên chiếc mũ trần màu đen. Hôm nay nó diện áo pull đen cùng quần da bò đen, mái tóc nâu đen nay được móc lai đổ, uốn lộn phần đuôi, chân mang đôi nike cổ àu đen rất bụi. Người đến nhanh nhì đó là Lam với chiếc mũ trần màu xanh (chị này bị thương mà chạy xe gê thế :O), Lam thì diện áo crop top cùng quần lưng àu đen, miêng băng to ngay cổ nay đã được thay bằng miếng băng keo cá nhân nhỏ, mái tóc hung đỏ của Lam được thắt thành hình xương cá để xéo qua 1 bên, chân mang đôi cao gót khoảng 7 phân. Người đến nhanh thứ 3 đó là Minh Anh cùng em mũ trần yêu quý màu đỏ. Nhỏ diện quần jean xanh, rách ngay gối cùng áo pull màu trắng có hình con mèo đỏ trông rất đáng yêu. Mái tóc đen nhánh được cột cao lên, chân mang đôi nike màu trắng để cao (độn giày kia :))

3 người con gái xinh đẹp rảo bước trong bar khiến rất nhiều người phải tê tái. Tụi nó nhìn một lượt rồi chú tâm vào một cái bàn ở phía khuất thì phát hiện đó là bàn của tụi hấn và bắt đầu tiến đến đó.

-Hey, Lam khỏe chưa mà tới bar vậy?? -Bảo

-Khỏe re nè!! Hi -Lam

-Aaa, Minh Anh....Minh Anh nay xinh thế!? -Tuấn Anh (anh mê chỉ thiết dôi :3)

-Hờ, tui biết tui đẹp lâu rồi!! -Minh Anh hất mặt

-Ren, Rain đâu rồi?? Ra đây tỹ hỏi cái -nó

-Dạ, tụi em nè tỹ -Ren, Rain từ trong chạy ra nói

-3 nhỏ đâu em?? -hấn

-Dạ, ở trông ấy!! Bây giờ xử luôn hả chị -Ren

-Đóng cửa bar rồi vào phòng VIP cái đã!! -nó

-Dạ!! -Ren và Rain đồng thanh

End chap 24 :*****

Mời tay quạ >

Yuu thức tới giờ dậy viết chap đây =.= có aii thôn Yuu hơn :3

Cơ mà còn aii thức đọc truyện của Yuu ko vậy >< hay="” truyện="” yuu="” ế="” rồi="” t-t="”>

26. Chap 25: Trả Thù (tiếp)

Hé lô m.n :***

C'ơn m.n vì đã ủng hộ truyện của Yuu nha!! Đạo này lượt view tăng rõ rệt cũng nhờ m.n :))

Thôi, ko làm mất thời gian của m.n nữa =]] Vô truyện há :3

Khoảng 30' sau, bar Night được thông báo đóng cửa sớm. Tại phòng VIP, bàn ghế được dọn rất gọn gàng, chỉ để lại cái bàn của tụi nó và tụi hấn đang ngồi. Khi ở trong bar, tụi nó như lột xác khỏi bản thân mình, những nụ cười thiên thần ngày nào nay đã được thay bởi sự lạnh lùng, tàn ác. Tụi hấn thấy thế cũng ko dám hó hé nhiều, ngồi im ru (Yuu: sợ gái :”> há há!!)

-Đem 3 con ranh kia ra đây!! Nhớ đem cả mấy thứ tỹ dặn nhá!! -nó

-Dạ vâng, thưa đại tỹ!! -bọn đàn em của tụi nó

-Đây là những thứ tỹ đã dặn ạ!! -Ren và Rain vừa nói vừa đẩy cái bàn gỗ, trên đó có đủ các loại vũ khí như súng, dao, côn, kiếm, kéo, một lọ dung dịch pha loãng màu đỏ và cả một túi kim châm.

-Được rồi!! -nó nói rồi đứng dậy, tiến đến cái bàn đó, cầm từng loại vũ khí lên xem

-Hờ, đem cả kim châm cho tao luôn cơ đấy!! Cảm ơn mày nhá -Minh Anh cười rồi cầm lọ dung dịch lên lắc lắc

-Trời, sao ko có phi tiêu cho tao?? -Lam

-Xài dao hay kiếm đỡ dii!! Mày dii tra tấn mà phi phi cái gì!? -nó

-Ờ thôi cũng được!! -Lam cười huề

-Mấy cô định làm trò gì thế?? -Bảo

-Chờ đi rồi biết!! -Lam

-Rất thú vị đó -Minh Anh

Lát sau, đàn em của tụi nó cũng đem 3 nhỏ đó ra.....

-Muốn gì nói đại đi, 3 con ranh!! -nhỏ My vénh mặt

-Muốn gì hả?? Hờ, muốn mạng của 3 đứa mày ấy -Lam nhếch môi

-Thả tôi ra đi! Tôi vô tội, tôi chỉ bị dụ dỗ làm việc xấu thôi -nhỏ Chii nước mắt nước mũi nhể nhại

-Tha hả!? Mày giỡn với tao à? Chỉ mới hôm qua còn mạnh miệng nói giết tụi tao mà!! Hờ, còn cả gan rạch mặt, cắt tóc tao nữa mà!! -Minh Anh vừa nói xong cầm ngay con dao, gạch mạnh lên cánh tay nhỏ Chii một đường dài

-Gia Linh! Mày hùng hồ đánh tao lắm mà!! Sao bây giờ im thế?? -nó nhếch môi

-Mày im đi, con ranh!! Bọn đ* chúng mày biết gì mà nói!! -nhỏ Linh

“Chát.....” âm thanh chói tai ấy được vang lên, người tát đó chính là nó và người lãnh đủ cái tát vừa rồi là nhỏ Linh

-Thứ nhất, tao ko xấu xa như mày!! Thứ hai, tao ko phải thể loại như mày nói! Và thứ ba, mày nên học cách ăn nói cho lịch sự vào, đừng ăn nói kiểu như thế -nó lạnh lùng

-Mày..... -nhỏ Linh

-Thôi, mình thực hiện nhiệm vụ chính đi ha!! Tao trước... Tao lấy cái này -Lam nói rồi cầm ngay con dao lên, đưa qua đưa lại ra vẻ khiêu khích

-Tao thì tất nhiên là cái này rồi!! -Minh Anh cười, cầm lọ dung dịch cùng túi kim châm, nói -Khanh lấy kiẻm à?? -Minh Anh

-Ừ!! -nó

3 nhỏ Linh, My và Chi khi thấy cảnh này thì tay chân run cầm cập, mặt ko còn tí máu. Tụi hần thì ngồi im ru, ko dám can thiệp vào chuyện của tụi nó.

-Nhường bây xử trước!! -nó

-Ok!! -Minh Anh, Lam đồng thanh

Ko chần chừ gì nhiều, Minh Anh cầm ngay lọ dung dịch, túi kim châm cùng 1 cây kéo, tiến đến ghế mà nhỏ Chii đang ngồi. Lam thì cầm con dao, tiến đến chỗ của nhỏ My.

-Tóc mày suôn mượt và đẹp quá nhỉ!? -Minh Anh

-Tha....tha...cho tôi!! -nhỏ Chii

-Hờ, tao làm cho tóc mày thành bình bông di động há!! -Minh Anh nói rồi cầm cây kéo, hớt hớt, tỉa tỉa liên tục. Nhìn đầu nhỏ Chii bây giờ trông rất te tua

-Hình như thiếu thiếu!! À, đúng rồi! Rain lấy dùm chị mấy cái trứng gà với tô bột mỳ, à thêm 3,4 lọ màu nước nữa nhá!! -Minh Anh miệng cười toe toét

-Đây nè chị!! -Rain

-Trờii, cô định đổ hết nhiều đó màu lên đầu nhỏ này á!?? -Tuấn Anh mắt chữ A mồm chữ O nhìn Minh Anh

-Chứ bây giờ màu nào đẹp?? -Minh Anh nhăn mặt

-Mày trộn hết trong bột mỳ á rồi đập trứng gà lên xong đổ hết lên đầu nhỏ đó.... Hahahaha!! -Lam

-Vây đi cho nhanh!! -Minh Anh nói rồi cầm tô bột mỳ đổ liên tục, mặc cho nhỏ Chii rên la, kêu than thảm thiết.

-Tha....cho...tôi -nhỏ Chii lí nhí

-Còn rạch mặt nữa chứ!! Cơ mà rạch mặt ko phải sở trường của tao, thôi thì mình chích vài ba cây kim cho đã ngứa há!! -Minh Anh cầm ngay trên tay 3 cây kim, mở nắp lọ dung dịch ra rồi tẩm thuốc, chích ngay tay phải nhỏ Chi, khoảng 3' sau, bàn tay xinh đẹp ấy của nhỏ Chii bị bầm đen toàn phần, ko còn nguyên vẹn như trước, thuộc dạng là phề luôn ấy...

-Thuốc loại nhẹ à?? Chán vậy... Mà thôi vậy được rồi -Minh Anh

-Ê, con này, mày có khiêu làm tóc á!! Hahaha.... -nó

-Ghê thiệt chứ!! -tụi hần đồng thanh

-Ờ, cũng thường thôi!! -Minh Anh hất mặt

-Vậy giờ tới tao nhỉ!! -Lam nhếch môi

-Xin...xin cô...tha cho..tôi!! -nhỏ My mặt xanh lè

-Ủa, nãy còn hất hất mặt mà, sao giờ yếu xìu vậy cô gái!? -Lam

-..... -im lặng

-Sao im vậy?? Thấy tao chưa chết mày ko tức à!? Ờ, đừng tưởng chỉ có mình mày mới biết rạch cổ, rạch mặt thôi nhá!! -Lam nói rồi đứng ra sau lưng nhỏ My, choàng tay có cầm con dao lên trước mặt, rạch một đường mạnh khiến máu tứa ra. -Tao...cũng...hổ...báo...lắm đó!! -Lam thì thầm

-Tha...tha...cho tôi!! Năn nỉ...cô! -nhỏ My thều thào

-Tha ày à?? Sao dễ vậy!! Thấy mày cũng có ý tốt nên tao tặng ày thêm 2 gạch trên tay nữa thì thôi há!!

-Lam đi vòng ra phía trước, cầm con dao kéo mạnh hết cánh tay nhỏ Chii, chưa xong, Lam còn kéo thêm cánh tay bên kia khiến máu ứa ra, bốc mùi tanh nồng nặc

-Áaaaaa, THA.....TÔI!!! -nhỏ My khóc nức

-Thôi mệt quá, giữ lời hứa, xong hai cánh tay rồi!! Ra giải lao đây -Lam

-Cao tay nhợ!!! Cơ mà như thế có quá nhẹ ko?? -Bảo

-Chưa xong mà!! Phần hay rồi kìa! Khanh, tới lượt mày ấy, làm cho đẹp vào :)) -Minh Anh

-Ok!! -nó

-Gia Linh, sao rồi? Đạo này cô khỏe ko?? Có rảnh chơi với tôi một tí ko!? -nó nhếch môi

-Mày im đi!! Giết tao đi... Đừng nói nhiều!! -nhỏ Linh

-Giết mày hả?? Chờ tí đã!! Tao cho tụi mày coi cái này há!! Ren lấy laptop đưa cho Quân dùm tỹ -nó

-Dạ!! -Ren -Nè, anh Quân!!

-Cảm ơn em!! -hắn -Mở cái đó à Khanh??

-Ừ!! -nó vừa dứt lời thì trên màn hình laptop hiện lên một video

-Mày....tụi mày đã làm...làm gì với gia đình của tụi tao?? -nhỏ Linh như hét lên

-Ko...ko thể như thế được!! -nhỏ Chii

-Tụi mày..... -nhỏ My

-Ấy ấy nói bậy rồi!! Tụi tao đâu có làm, người làm là 3 chàng trong mơ của tụi bây kìa!! Hahaha.... -Minh Anh phá cười

Đúng thế, video mà hắn phát lên là đoạn video ghi lại toàn bộ quá trình phát triển các cổ phần của các cty trong nước, trong đó có 3 cty phát triển rất lớn đó là cty của nhà 3 nhỏ đó, nhưng đột ngột số cổ phiếu của 3 cty ấy bỗng dưng tuột dốc trầm trọng, nợ nần chồng chất, làm ăn thua lỗ

-Sao....sao có thể?? -nhỏ Linh

-Ko gì là ko có thể đối với tụi này cả!! Tụi mày đã thấy hết rồi phải ko? Ok!! Bây giờ là tới lượt tao xử mày nhé -nó nhếch môi

-Tôi.....tôi... -nhỏ Linh

-Đừng lo!! Tao làm nhẹ nhàng lắm!! -nó

-..... -im lặng

“Xoẹt.... ” cây kiếm của nó đã xọc ngang qua người nhỏ Linh, dù ko sâu nhưng cũng đủ để máu bắn ra....

-Áaaaa..... -nhỏ Linh

-Sao, đau ko?? Chắc đau lắm hả? Chưa hết đâu..... -nó -Minh Anh, phiền mày cho tao mượn lọ thuốc nhá!!

-Ok cưng!! -Minh Anh

-Cô....cô...định làm...gì tui nữa?? -nhỏ Linh

-Làm gì hả?? Làm cho cô sống ko bằng chết ấy!! -vừa dứt lời, nguyên một lọ dung dịch của Minh Anh đã được đổ sạch lên người của nhỏ Linh, mặt mày, tay chân của nhỏ bây giờ nhìn rất ghê rợn...

-Chúc cô may mắn với đáng về này!! -nó nhếch môi rồi đi tới chỗ tụi hắn cùng 2 con bạn mình đang ngồi

-Thôi!! Xong nhiệm vụ rồi, về thôi!! -nó vừa nói vừa vươn vai

-Ừ!! Về thôi! -tụi hắn đồng thanh

-3 nhỏ này giao cho 2 em nhá!! Muốn làm sao thì làm!! Thả hay ko cho tụi em hoàn toàn quyết định... 3 tỷ về đây -Lam

-Bye m.n -Ren và Rain

-Bye em!! -đồng thanh

End chap 25 :*****

Xin lỗi m.n vì sự chậm trễ của Yuu T-T

Mong m.n đừng giận Yuu nhá :)))

27. Chap 26: Phi Vụ Tổ Tình

E hèm =]] chap này sẽ nói về một cuộc đi chơi cùng một màn tỏ tình vô cùng lãng mạn của.....bạn Lam xinh đẹp và bạn Bảo dễ thương :3

Tin nhắn facebook (messenger)

Kai: -Hey Lam, chưa ngủ à??

Lam xđ: -Chưa, còn sớm mà!! Đang lướt Face.. Cơ mà sao Bảo ko ngủ đi!?

Kai: -Ngủ làm gì, thức ngắm Lam!! Hehe... :)

Lam xđ: -Izzzz, thôi được rồi!! :“> Tui là tui biết tui đẹp rồi :) nên ko cần phải ngắm tui!! Ngại lắm :”>

Kai: -Vâng! Lam rất đẹp! Hi... Nói chứ mai Lam rảnh ko?

Lam xđ: -À thì đâu làm gì đâu nên cũng rảnh!! Cơ mà có việc gì gấp hay đi đâu với Bảo hả?

Kai: -Đi vô thử khu vui chơi mới mở ở gần đây hơn?? Nghe nói cũng bự lắm á!!

Lam xđ: -Đi đi!! Ngu sao ko đi.. :)

Kai: -Thế mai 8h sáng Bảo qua phòng Lam nhá!! Nhớ là ko được nướng đâu đấy! Nướng là Bảo đi một mình luôn!!!

Lam xđ: -Ok ok!! Khỏi lo, thôi bye Bảo há! Lam đi ngủ dưỡng sức mai đi chơi đây!!

Kai: -Ồ, Lam ngủ ngon há!!

Lam xđ: -Ừ! Bảo cũng vậy nha. Bye!!

(2 anh chị này rảnh phết :3 ở chung nhà mà còn tin nhắn này nọ :”>)

Sáng hôm sau

8h20’....

“Reng....reng...” Tiếng chuông đồng hồ của Lam đã reo lên, nhưng cô nàng vẫn nằm nướng ngon lành. Bạn Bảo thì đứng chờ dưới nhà lâu quá nên cũng xin phép nó lên phòng Lam để gọi nhỏ dậy (Yuu: chị Khanh như quản gia của 2 chị còn lại ấy!! :”>)

-Lam...

-.....

-Lam...dậy đi chơi đi...

-.....

-Lam.....

-Aizzz, cái con này. Để tao ngủ coi.... Phá quá...

-Lam...Bảo chỉ...muốn gọi Lam dậy để đi....chơi ko trễ giờ thôi mà!!

-Hơ....hơ...

Và tình trạng hiện giờ của Lam là: đầu tóc bù xù, mắt mở mắt nhắm, từ đầu tới chân chỉ đúng có một màu, Lam mặc bộ pyjama màu xanh dương hình doraemon. Lam ngớ người hồi lâu rồi mặt lại ửng đỏ hồng lên, hình tượng cute, xì tin dẫu từ đó đến giờ mà Lam cất công xây dựng nay đã bị sụp đổ trước mắt Bảo. Lam lật đật đứng dậy, phóng cái vèo vào WC chỉnh chu lại nhan sắc và....xây dựng lại hình tượng :). Khoảng 10’ sau, Lam bước ra cùng bộ đồ rất ư là....cute :). Quần sọt màu đen lưng cao cùng cái áo crop top màu trắng, trước mặt còn ghi dòng chữ “Shut up and Kiss me” rất đẹp. Lam mang đôi Nike đế àu trắng, mái tóc hung đỏ ấy nay được xõa ra tự nhiên. Nhìn nhỏ bây giờ chả khác gì một thiên thần theo phong cách....BỤI!! :”>

-Bảo...Bảo qua phòng Lam sớm vậy?? -Lam

-8h30 rồi đó cô nương!! Sớm cái chii -Bảo cười

“Chết cha, ló 30’ rồi!!!” -Lam nghĩ

-Ồ thôi mình đi đi ha!! Ko trễ ấy... -Lam thúc

-Ok!! Mà mình đi ăn sáng trước ha!! -Bảo

-Ừ!! Đi ăn Sushi nha nha Bảo cute... -Lam giọng ngọt như mía lùi

-Vâng, thưa người đẹp!! -Bảo

Sau cuộc đối thoại ấy, Lam nắm lấy tay Bảo, chạy nhanh xuống nhà....

-Bye mấy đứa

~ Chị đi chơi đây!! -Lam

-Đi nhớ mua quà cho tao là được rồi!! -Minh Anh

-Đi đi má ôi, nhiều chuyện thấy sợ... -nó

-Ok!! Bye -Lam

Dứt lời, Lam nắm tay Bảo, phi thẳng ra xe. Vừa leo vào xe là nàng đã đi vào giấc ngủ ngay (ngủ như con heo -_-) , Bảo vừa chạy xe vừa dòm bạn Lam ngủ, gương mặt thanh tú ấy, khi ngủ toát lên vẻ tự nhiên đến lạ thường, điều đó cuốn hút đến Bảo nên chàng ko tài nào ko ngắm được (đồ mê gái :>)

-Lam ơi, dậy đi! Tới rồi.... -Bảo

-Oáp, nhanh thế! -Lam giọng ngái ngủ

-Thôi xuống ăn đi rồi còn đi chơi nữa!! -Bảo

Bảo nói rồi, nắm chặt tay Lam, đi vào nhà hàng, kiếm ngay một cái bàn gần cửa sổ ngồi.

-Lam ăn gì?? -Bảo

-Hở, cho Lam một phần Sushi, thêm trứng cuộn nữa nha!! Còn uống thì có gì ngon uống cái đó -Lam

-Cô cho tôi 2 phần như vậy nha! -Bảo

-V..vâng -cô phục vụ

-Đi ăn xong mình đi khu vui chơi chơi ha!! -Bảo

-Ok!! -Lam

Sau khi đã lấp đầy đồ ăn vô bụng rồi thì 2 anh chị cũng đã lên đường tới Khu vui chơi....

-Bảo chờ để Lam đi mua vé ha!! Mà sao hôm nay Khu vui chơi vắng quá nhỉ?? -Lam

-Lam khỏi mua vé!! Hôm nay Bảo mua lại nguyên cái Khu vui chơi này rồi, hôm nay chỉ có tụi mình thôi

-Bảo nháy mắt

-Hở...!?? -Lam

-Nhắm mắt lại đi!! Bảo dẫn Lam vào trong ha -Bảo nói rồi dùng hai tay che mắt Lam lại rồi dẫn nhỏ vào bên trong.

Khi vào tới bên trong, Bảo thả tay ra, Lam mở to đôi mắt của mình lên và phát hiện... Khu vui chơi ko có người này hôm nay lại được trang trí rất lãng mạn, những ngọn nến lung linh được xếp thành hình trái tim lớn, bên trong hình trái tim ấy có một bó hoa rất to, xung quanh thì được gắn đèn chớp chớp trông rất đẹp, quay qua quay lại một hồi nàng phát hiện là Bảo đã đi đâu, nhìn quanh kiếm Bảo hồi thì Lam phát hiện Bảo đang đứng trên sân khấu cùng cái hộp màu đỏ trên tay, Lam thấy thế cũng từ từ tiến lại gần. Bảo từ từ mở cái hộp trên tay ra, bên trong có một sợi dây chuyền kim cương hình hoa hồng to cùng chiếc nhẫn, chàng quỳ xuống, nói:

-Lam, làm bạn gái Bảo nha!!

-Ồ...ơ... -Lam

-Nếu còn quá sớm, nhưng Bảo tin rằng mình đã đủ chính chắn cũng như đã xác định được tình cảm của mình đối với Lam!! Bảo chỉ muốn nói với Lam một điều thôi, Bảo yêu Lam!! -Bảo

-Ngốc, sao ko nói sớm hơn!! Lam...cũng yêu Bảo... -Lam nói rồi nhón chân lên hun vào môi Bảo khiến chàng rơi vào tình trạng phê phê lân lân :))

-Yeahhh!!! Thành công rồi, của được nàng Elie máu lạnh rồi!! -Bảo cười

-Hi hi, thôi về đi, trễ rồi đó Bảo -Lam

-Kêu bằng Bảo thì ko chở về đâu!! Kêu anh xưng em đi!! -Bảo

-Thôi, kêu Bảo quen rồi!! -Lam

-Vây thôi.... -Bảo hất mặt

-Anh....anh chờ...em....em về đi -Lam đỏ mặt

-Ok!! Em yêu... -Bảo cười toe toét

End chap 26 :*****

Chap này Yuu up hơi trễ nên m.n đừng giận nha :)

Cơ mà công nhận chap này nó sến, sến ko thể tưởng tượng được luôn á =))

28. Chap 27: “xin Lỗi! Tôi Không Phải Cô Ấy...”

Chap này xin hoàn toàn nói về nó và hấn :)

Khúc cuối tương đối bị buồn :) cơ mà lúc đầu vào có quánh lộn :”>

Vào truyện sẽ rõ há =))

6h30' sáng....

-Khanh, ngủ như con heo!! Dậy đi học kìa mày... -Lam

-Hơ, bây giờ trước đi.. lát hết tiết 1 rồi tao vào!! Buồn ngủ quá....Oáp... -nó vừa nói vừa ngáp

-Hôm qua đi ăn trộm à? -Minh Anh

-Làm gì có... Hôm qua thức điều tra mấy dự trong bar ý mà... -nó

-Ừ vậy thôi!! Có gì nhắn tin cho tụi tao nhá, cơ mà hết tiết 1 là vào liền á... Mày mà trễ là tao về lôi cổ mày dậy ấy, nghe chưa con kia!! -Lam

-Oáp... Biết rồi.... -nó

Thế là 5 anh chị còn lại ,dắt tay nhau đến trường ngồi học, mãi mới hết tiết 1 thì nó cũng vác xác vào. Ngay tiết của cô Lan (cô chủ nhiệm) nên nó cũng ko lo bị kỉ luật gì nhiều vì cô Lan khá hiền và cũng vốn rất yêu thương học sinh...

-Chào cô, thưa cô cho em vào lớp!! -nó cúi đầu lễ phép chào cô Lan

-À...ờ, em đến trễ 1 tiết đấy!! Sao vậy!?? -cô Lan hỏi

-Dạ, em có việc một tí ở nhà ạ!! -nó

-Ừ! Thôi em vào học đi... -cô Lan

Nó rảo bước xuống chỗ mình,đặt cặp lên bàn rồi ngồi xuống còn hấn cũng đã lấy lại tư thế chỉnh tề, nhường chỗ cho bạn Khanh ngồi (nhường luôn cơ đấy :”>)

-Mày cũng đúng giờ quá nhỉ?? -Lam quay xuống cười, nói

-Ừ!! -nó nói rồi gắn hearphone vào tai, mắt quay ra phía cửa sổ như đang suy nghĩ gì đó

-Này, nghe ké với coi!! -hấn

-Hừ, lảm trò!! Đấy nghe đi... -nó quăng cái hearphone bên trái qua cho hấn

-Ngoan.... -hấn

-Ngoan con khỉ nhà anh ấy __. -nó

-Nhà tui làm gì có nuôi khỉ __. -hấn

-Ko nuôi kẹ anh, liên quan đến đời sống kinh tế nhà tui à __. -nó

-Cô.... -hắn cứng họng

Và 2 anh chị cứ chí chọi nhau suốt mấy tiết học, đến khi tiếng trống ra về vang lên mới thôi

-Đii bar ko?? -nó

-Đi đi... -đồng thanh :”>

-Kì này ko phải đi chơi đâu, đi quánh lộn đây, đii ko? -nó

-Đii, cơ mà quánh lộn với aii!?? -Minh Anh

-Hot Fire. Bang chủ là Đồng Minh Duy. Khiêu chiến với Black Angle để giành lên ngôi vị đứng đầu các bang. -nó tuôn một tràn

-Thế tụi này đii chung trợ giúp nha!! -Bảo

-Ừ. Cũng được, về thay đồ rồi lấy mô tô đii cho lẹ... -nó

-Ok -đồng thanh :)

Thế là cả bọn kéo nhau về nhà thay đồ. Hôm nay nó mặc bộ đồ liền, màu đen ôm sát người, để lộ 3 vòng tuyệt hảo, chuẩn ko cần chỉnh :3 mái tóc nâu đen được cột cao lên đỉnh đầu, chân mang đôi boot cao 7 phân. Lam thì quần da bó kết hợp với áo crop top cùng cái áo khoác da bên ngoài, mái tóc hung đỏ nay cũng được cột cao lên, chân mang đôi boot cao 5 phân nhìn rất đẹp. Còn Minh Anh thì áo pull đen, quần sọt đen, khá đơn giản nhưng cực kì cá tính, mái tóc nâu đen nay được nhuộm tím phần dưới, uốn lộn đuôi và được cô nàng cột cao lên, chân mang đôi nike đen, cổ cao. Ba nàng bước xuống nhà khiến tim của ba chàng nhà ta rung động, xao xuyến :)

-Vk ơi, nay sao vk lung linh thế? Đi đánh lộn mà vk vẫn đẹp như thường làm sao ck chịu nổi!? -Bảo (ôi mạ ơi!! Lời văn vãi cả sến :”>)

-Hi...vk đẹp sẵn mà!! -Lam (tự tin :3)

-Thôi, bớt sến, ở đây có FA nghe chưa!! Đừng làm FA buồn nghe chưa!! -Minh Anh vờ dỗi

-Ý, Minh Anh đâu FA, Minh Anh có tui mà!! -Tuấn Anh từ đâu chạy tới, hớn ha hớn hỡ, cười

-Ừ uôi, có tui luôn cơ đây!! -nó

-Này này, diên à! Cái tên Hâm kia..... -Minh Anh nói rồi dí Tuấn Anh chạy vòng vòng

-Đii mấy đứa ơi!! Bỏ 2 đứa này ở nhà đii, chúng nó nhoii kinh!! -hắn

-Ồ... Chờ.... -Minh Anh với Tuấn Anh đồng thanh rồi lật đật chạy theo vì ko muốn bị bỏ lại

6 chiếc mô tô đua nhau chạy băng băng trên đường khiến người đi đường cảm thấy hoảng sợ. Cuối cùng, tụi nó và tụi hắn cũng đến bar.....

-Chào Đại Tỷ ạ! Chào Chị 2, Chị 3 ạ!! -bọn đàn em của tụi nó

-Đẹp...đẹp hết đii!! Chào kiểu chii cho dài dòng vậy!/? -nó

-Vâng ạ!! -bọn đàn em

-Thôi vào bar đii.... -Lam

Hôm nay bar khá đông nên tụi nó quyết định vô phòng VIP luôn cho dễ bàn chuyện...

-Ren, Rain!! Vào đây... -nó

-Dạ tỷ, gọi tụi em có gì hả?? -Ren

-Hot Fire chừng nào đến? Địa điểm? -nó

-Dạ khoảng 8h45'. Tại bãi đất trống gần bia rừng ạ -Rain

-Bây giờ là mấy giờ rồi? -Minh Anh

-8h30' còn 15' nữa tới kịp ko?? -Bảo

-Ờ, kịp sao ko!! Đi thôi.... -hắn

Thế là 6 chiếc mô tô lại tiếp tục phi trên con đường hướng về bãi đất trống...

-Black Angle, đúng giờ đó chứ... -một người con trai với mái tóc màu bạch kim, đứng giữa hàng trăm tên đàn em, trên khuôn mặt còn có một nụ cười đều giả..

-Đồng Minh Duy. Nghe là cậu đây “mời” chúng tôi khiêu chiến nhĩ?? -nó

-Kêu người đến giúp nữa à? Chẳng phải Black Demon đây sao?? -Minh Duy nhếch môi

-Thuộc dạng ko phải giúp mà là đến xem cậu đây xử lý thế nào để học hỏi thôi!! -hắn

-Ờ, đừng nói nhiều!! Bây đầu lên hết đi... -Minh Duy vừa dứt lời thì khoảng 400 tên đàn em của hắn lao vào túi bụi. Tụi nó cũng ko ngạc nhiên gì nhiều, phát tay ra hiệu rồi cả 6 đứa chúng nó cùng lao lên

Khoảng 15' sau, hắn cùng 4 đứa còn lại đã dẹp sạch hết bọn đàn em của tên đó, chỉ còn nó là đang đầu tay đôi với tên Minh Duy mà thôi. Suy cho cùng thì tên Minh Duy đánh cũng rất khá nhưng nó cũng đâu kém cỏi gì, từng cú đá, cú đấm cũng như các chiêu trò né đòn của nó rất đẹp và hiệu quả. Càng về sau, tên Minh Duy càng yếu dần đi, nó quyết định tung một đòn cuối và đòn này cũng là đòn kết liễu của nó luôn. Nó giơ chân đá vào bụng tên đó một cái mạnh rồi khom xuống tiếp đất, giơ chân còn lại gác lấy chân tên đó, Minh Duy mất đà ngã lăn vài vòng rồi nằm luôn. Minh Anh, Lam cùng 3 thằng con trai thấy thế cũng chạy lại đập vào vai nó, cười nói:

-Đánh pro quá!! Hâm mộ Kill quá!! -Tuấn Anh

-Hè hè, Kill mà mấy đứa!! -nó

Mãi lo cười nói mà nó ko phòng thủ phía sau. Bỗng....

-Khanh....cẩn thận..... -hắn từ đâu bay tới ôm chầm lấy nó, đưa vai đỡ nhát dao mà tên Minh Duy gượng dậy, chạy đến đâm lên nó nhưng bất thành, hắn dùng tay đánh vào mặt tên đó rồi dùng súng kết liễu luôn cuộc sống của tên Minh Duy này

-Quân....sao..anh...có...có sao ko?? -nó bất ngờ quay lại, giọng run run

-Ko sao!! Thôi về đi.... Nhà có hộp sơ cứu mà -hắn

Về đến nhà, cặp cửa Minh Anh cũng như của Lam đã dất tay nhau lên phòng để....chữa trị vết thương cho nhau. Còn hắn và nó thì ngồi ở phòng khách băng bó

-Cởi áo ra.... -nó

-Làm gì? -hắn

-Băng bó chứ làm gì!! -nó

-Ko cần -hắn

-TÔI BẢO ĐƯA THÌ CỨ ĐƯA ĐI!! -nó bất giác gắt lên

-Ờ thì... Nè... Mà cô biết làm ko đấy -hắn

-Biết.... À cũng ko hẳn... Lần đầu tui băng bó cho người khác đó... -nó vừa nói vừa kéo miếng băng, miếng thì chu chu thối trông rất dễ thương

-Quát...?? Tui là chuột bạch thí nghiệm hả!? -hắn

-Mệt quá ngồi im coi -nó

-Á nhẹ chút coi!! -hắn

Hắn thì trong người đang mệt mỏi, lại thêm cơn đau ngay vai nên đã chìm vào giấc ngủ. Trong mơ, hắn đã được gặp lại người con gái cũ, người đã bỏ hắn mà đi....

-Mia à!! Đừng đi, Ken thương mỗi Mia thôi!! Mia đừng bỏ Ken đi mà.... Mia, Mia... -hắn ngủ mơ rồi kéo nó xuống, ôm chầm

-Ồ... Quân...Quân à sao vậy?? -nó

-Mia... Mia... -hắn

“Mia là ai vậy?? ”

“Cô gái đó có quan hệ gì với hắn ta?!”

“Tại sao gọi tên người khác mà lại ôm mình??”

Hàng loạt câu hỏi cứ thay nhau xuất hiện trong đầu của nó. Cảm giác này là gì? Đau, nhói, buồn xen lẫn tức giận... Từng cảm giác cứ từ từ ủa về bên trong nó. Và rồi nó cũng quyết định buông hắn ra, nói:

-Xin lỗi!! Tôi ko phải cô ấy....!! Tôi là Khanh, Nguyễn Ngọc Đoan Khanh. Xin lỗi đã phá hỏng giấc mơ của anh... -nó nói bằng giọng lạnh băng, đứng dậy buông tay hắn ra, đi thẳng lên lầu với gương mặt vô cảm

-Ồ... Khanh....tôi...tôi xin lỗi!! -hắn lúc này mới tỉnh giấc

-Ồ... Ko sao tôi hiểu mà!! Anh nghỉ đi.... -nó nói

-Tôi..... -hắn

Nó quay lưng bước lên lầu, mặc cho hắn có kêu gọi, giải thích. Hắn vẫn ngồi đó vẫn với vẻ mặt lạnh băng đó nhưng ẩn sâu là nỗi buồn vô tận. Phải!! Hắn yêu nó. Nhưng trong lòng hắn vẫn còn vẫn vương về mối tình đầu, về người con gái đã đem lại cho hắn những niềm vui cũng như chỉ cho hắn biết thế nào là tình yêu. Hắn sợ sẽ có lúc, nó bỏ hắn mà đi như người con gái khi xưa. Đau một lần là đã quá đủ đối với hắn rồi. Phải chăng hắn đã quá yếu đuối, ko đủ dũng khí để giữ tay nó lại... Thứ cảm giác phức tạp này được gọi là TÌNH YÊU sao?? Sao nó luôn khiến cho con người ta cảm thấy khó chịu thế??.....

End chap 27 :*****

Chap này đủ dài chưa m.n :>

Khúc cuối vắn óc dữ lắm mới ra nhiều đó á :)

M.n nhớ vote cho truyện của Yuu nha :3

29. Chap 28: Tránh Mặt!

Đạo này Yuu làm biếng viết chap mới dễ sợ luôn á :)

Mong m.n đừng giận Yuu nhá :****

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :>

Sáng sớm hôm sau, khi những tia nắng lẻ loi, buồn bã, chiếu qua khung cửa sổ phòng nó thì cũng là lúc.... 1 ngày mới nữa lại bắt đầu, 1 tuần mới lại đến và sẽ là khởi đầu của những điều mới mẻ...

Nó lết xuống giường với điệu bộ mệt mỏi và chán nản.... Bước nhanh vào WC, chỉnh chu lại nhan sắc rồi bước xuống nhà. Khi xuống, nó đã quyết định đi thẳng đến trường luôn, ko ăn sáng..nhưng cái đám lạnh chanh, lóc chóc ấy lại kéo nó lại và....tra hỏi đủ điều

-Này Khanh, mày với Quân có chuyện gì vậy? -Lam hỏi

-.... Ko có gì!! -nó nói, mặt lạnh tanh

-Ko có gì mà hôm qua tới giờ ko thấy Quân về kìa con!! -Minh Anh

Khi nghe Minh Anh nói thế, nó chột chột dạ nhưng cũng đã lấy lại phong thái lạnh lùng như ngày nào. “Thì ra hôm qua anh ta ko về nhà!!” -nó nghĩ

-Khanh với Quân ko bị gì thiệt à!! -Bảo

-Ko hẳn... Cũng có chút chuyện!! Thôi tui đi học trước.. Kệ hẳn ta đi!! -nó nhún vai nhẹ rồi đứng dậy bước đi một mạch

-Ê...Ê, cái con này.... -Lam

Tại trường....

Nó bước vào lớp học với một tâm trạng ko mấy là tốt lành. Dừng chân ngay tại bàn mình, nó đặt cặp xuống đất rồi lôi ra cái headphone và cái đt. Vừa nghe nhạc vừa nhìn ra cửa sổ như đang suy nghĩ điều gì đó... Đã 3 tiết trôi qua nhưng vẫn ko thấy hẳn vác mặt vào, nó liếc qua phía chỗ hẳn rồi khẽ nhếch nhẹ môi lên.... Hẳn hôm nay cúp học rồi!!

Hết tiết....

-Này này, Khanh với Quân có gì chuyện gì vậy kể nghe đi?? -Bảo đảm chiêu, quay xuống bàn nó hỏi

-Ko có.... -nó

-Ko có mà nguyên buổi ko vác mặt đi học rồi tối ko về nhà à!? -Tuấn Anh

-Ko biết.... -nó -Thôi, mọi người đi đâu đi đi, tui về nhà tí!! Hơi mệt.... -nó nói rồi leo lên xe phóng cái vèo về nhà, để 2 cặp kia đứng ngơ ngơ ngác ngác

Khoảng 7h40' tối, hẳn cũng đã xách mặt về. Nó thì đang ngồi trên sofa cùng 2 nhỏ bạn mình xem TV, khi thấy hẳn về, nó

đứng dậy, đi thẳng lên lầu, ko hé một lời. Hẳn thấy thế khẽ cau mày “Nó đang tránh mặt hẳn sao?”. “Vẫn còn giận về chuyện hôm qua sao?”.

-Quân, đi đâu từ hôm qua đến giờ đây? -Bảo

-Đi đâu đâu!! -hắn nhún vai

-Cái thằng này....đi lên lầu nói chuyện với tụi này chút đi! -Tuấn Anh nói rồi đứng dậy đi lên lầu, theo sau là Minh Anh và cặp kia.

-Hừ... -hắn cũng toan bước theo lên lầu

Trên lầu

-Mày với Khanh có chuyện gì phải ko? -Tuấn Anh (Yuu: công nhận 4 bạn này nhiều chuyện gớm!! Hối quài :”>)

-Ko có... -hắn

-Xạo vừa thôi cha!! -Minh Anh

-Ờ thì...cũng có tí chuyện! -hắn

-Sao? Chuyện gì mà nhìn căng vậy? -Lam

-Thì chuyện là thế này..... -hắn ngồi kể từ đầu đến cuối dụ hôm qua cho 4 đứa nhiều chuyện này nghe

-Mày còn vắn vương với Mia à!! -Bảo nhấn mặt

-Hả hả?? Mia là..là bồ cũ của ông hể?? -Lam ngạc nhiên

-Ừ!! -hắn

-Chưa quên được à? Khổ mày ghê... Làm Khanh nguyên ngày hôm nay ko nói ko cười luôn đó!! -Tuấn Anh

-Giờ ông làm sao thì làm đi... Chứ nhìn con Khanh giờ căng lắm ế!! -Minh Anh

-Biết sao giờ... -hắn cuối mặt buồn bã

-Thôi, khuya rồi!! Về phòng đi, mai tính tiếp -Lam

Và thế là ai về phòng nấy, còn hắn thì sợ nó khó xử nên đã xách gói, xách mền xuống sofa nằm cho đến sáng hôm sau. (Yuu: thấy cũng tội mà thôi cũng kệ :”> em tốt quá mà!! :)))

Hôm sau, nó và Lam đi cùng xe nên nó đã thẳng chân đá bạn Bảo qua xe của hắn khiến chàng vô cùng bức xúc, Lam thấy cảnh này thì ngồi ôm bụng cười hả hê. Trên đường đi, nó ko hé một lời, đi được nửa đường thì nó đòi xuống

-Mày tới trường trước đi! Lát tao tới sau... -nó

-Mày định đi đâu à? -Lam

-À, ra đây tí hà!! Thôi đi đi má -nó

-Ờ thế đi tao trước há!! Có gì phone cho tụi tao nha -Lam nói rồi phóng xe đi luôn

Đợi Lam đi khuất, nó bắt taxi đến cánh đồng bông dại ở gần đó, nơi mà nó chọn làm bạn để chia sẻ mỗi khi nó buồn

-Ờ, lâu rồi ko đến đây!! Đúng là chỉ có nơi này mới là bạn thân nhất của mình!! -nó nói rồi quăng cặp sang một bên, ngồi bệch xuống giữa cánh đồng, thả hồn theo những làn gió mát rượi.

Nhìn những bông hoa nhỏ mang một màu trắng muốt, nó khẽ cười rồi nhắm mắt lại để tận hưởng cái sự bình yên nơi đây

Hai giọt nước mắt rơi dài trên khuôn mặt xinh đẹp của nó, còn đọng lại khiến đôi mắt nó long lanh, hai bờ mi ướt nhòe...

-Lại khóc nữa à!? -Lam từ đâu trong bụi cây, tiến tới nói

-Sao ko về.... -nó

-Về làm gì? Ở đây coi mày yếu đuối, được ko?? -Lam

-..... -nó

-Sao mày khóc?? -Lam

-Hỏi làm gì? -nó mắt hướng về phía những bông hoa đang đung đưa theo gió

-Mày thích Quân đúng ko? -Lam

-..... -nó

-Thôi! Ko nói nữa!! Đứng dậy... -Lam

-..... -nó mắt vẫn hướng về phía mấy bông hoa

-Cái con này!! Mày điên à? Tao bảo mày đứng dậy, chứ ko bảo mày im lặng!! Ok...mày đang chọc tức tao đó! Có biết là trễ 1 tiết rồi ko?? -Lam quát

-Rồi!! Tao đi với mày...được chưa? Đừng quát... -nó cười nhẹ

-Thế mới ngoan.... -nói rồi cả 2 cùng lên xe phóng thẳng đến trường

Tại trường...

-Bác ơi, cho con vào đi mà!! -Lam nũng

-Ko được, 2 cô đến trễ tận 1 tiết lận đó, biết ko? -bác Bảo vệ

-Tha cho con 1 lần đi mà bác!! Nha nha nha.... -nó

-Bác ơi, cô Lan bảo cho 2 người họ vào đó ạ!! -hắn từ đâu đi đến, đứng trước mặt bác Bảo vệ nói

-Nhưng họ đi trễ, hết 1 tiết rồi đấy -bác Bảo vệ

-Tụi con bị hư xe nên tập vào sửa mà!! Cho tụi con vào đi bác -Lam làm mặt cún con, năn nỉ

-Cho họ vào đi bác!! Có gì cháu bảo cô Lan xuống xin cho họ vào nha bác -hắn nói rồi thò tay trong túi móc ra cái dt

-Thôi được rồi!! Vào đi! Nhưng mà lần này là lần đầu cũng như lần cuối nhá... Có lần sau nữa là đứng ở ngoài luôn nhá -bác Bảo vệ

-Vâng cảm ơn bác!! -nó

Nó và Lam tươi tắn dắt tay nhau đi vào trường....

-Vui chết mất!! Công nhận cái mặt cún con của mày cũng dễ thương phết nhỉ!! -nó

-Còn phải nói!! À mà cảm ơn Quân nhé!! -Lam cười

-À....ờ ko có gì!! -hắn

Còn nó thì từ khi thấy sự xuất hiện của hắn tại cổng trường thì lạnh lùng, ít nói hơn hắn và cũng ko còn nở nụ cười hằng ngày để cảm ơn mà thay vào đó là sự im lặng.

Đi nhanh hơn Lam và hắn vài bước nên nó quyết định đi thẳng vào lớp luôn mà ko thèm quay đầu lại nói với Lam một lời khiến cô nàng điên tiết lên nhưng Lam chột thổ dài vì cô cũng hiểu chuyện gì đang xảy ra với nhỏ bạn của mình.....

End chap 28 :*****

Chap này nhầm nhí >< chap=" sau=" hay=" hơn=" ">

Yuu up chap trễ thiệt trễ có ai giận hôm : "< giận=" thì=" phạt=" đi=" : "= ">

30. Chap 29: Nụ Hôn Bất Ngờ

Hí hí :) chap này Yuu xin tặng cho Quân và Khanh :3 để 2 anh chị này hòa giải hiểu lầm ()

Tan học....

-Khanh!! Đi chơi đi.... -Lam

-Ko đi!! Mày đi với Minh Anh đi... -nó

-Hoy hông chịu đâu...mày đi với tao đi!! Quân ko đi với tụi tao giờ tới mày à!? -Lam nũng

-Tao mệt thật mà! Mày đi chung xe với Bảo đi rồi muốn đi đâu thì đi!! À mà tối về mua cho tao ly Matcha kem nhá -nó cười, nháy mắt

-Ok!!! Cơ mà tối uống Matcha ai lên kí à con khủng.... Ờ mà hoy tao mua cho :) bye bấy bề -Lam

-Ừa.... -nó

Thế là cả đám lạnh chanh lóc chóc kia kéo tay nhau đi chơi (trừ hắn ra vì hắn đã từ chối và biệt tăm biệt tích luôn). Nó rảo bước xuống lấy xe rồi phóng ngay đến cánh đồng hoa đại hồi sáng mình vừa mới tới. Ngồi xuống bên gốc cây, nó khẽ tựa đầu vào, đưa mắt nhìn ra những bông hoa mãi đến 9h tối nó cũng xách xe về. Bước vào bên trong căn nhà, nó ngồi bịch xuống bộ sofa, mắt hướng thẳng lên trần nhà, trông vẻ rất mệt mỏi...

-Cô vừa đi đâu về?? -hắn từ trên lầu đi xuống, nói

-Đi đâu đến phiên anh quản à!! -nó lạnh lùng

-Cô muốn làm cho người khác lo ình lắm à!? -hắn

-Lo!? Hờ, tôi ko cần!! Cơ mà mới 9h mấy thôi mà, sao anh làm quá vậy?? Tôi đâu phải con nít.... Với lại tôi và anh cũng có quan hệ gì với nhau đâu? -nó khề nhếch môi rồi đứng dậy đi lên lầu

-Đừng như vậy nữa!! Tôi xin lỗi mà.... -hắn xoay người lại nắm lấy tay nó, khề nói

-Làm gì vậy?? Buông ra..... -nó nói rồi hất mạnh cánh tay hắn ra

-Tôi xin lỗi..... -hắn ôm lấy nó, vuốt nhẹ mái tóc nâu đen ấy rồi thì thầm vào tai nó như đang dỗ ngọt một đứa con nít

-Xin lỗi, xin lỗi.... Anh lạm dụng từ “xin lỗi” này nhiều quá rồi đó.... Buông ra.... -nó hét lên, nước mắt tèm nhem trên mặt, tay thì đánh mạnh vào vòng ngực rắn chắc của hắn rồi cố đẩy hắn ra nhưng ko được vì sức nó sao đọ nổi với thằng con trai khỏe như hắn

Hắn vẫn ôm nó, mặc cho nó vẫn cứ đánh, hắn muốn mình luôn là bờ vai để nó khóc mỗi khi nó buồn. Sức của nó cũng đâu có vừa,vẫn làm cho hắn đau đó chứ nhưng....đau cũng chịu!! Nhờ cơn đau này mà hắn đã nhận ra... Hắn yêu nó!! Tình yêu hắn dành cho nó còn hơn cả tình yêu dành cho Mia, người con gái trong quá khứ....

-Đừng khóc..... -hắn

-Tôi hỏi anh... Tại sao anh lại xin lỗi tôi?? -nó ngược mặt lên nhìn hắn, hỏi (chị giả ngu hay ngu thiệt voại O_o)

-Tại vì tôi...tôi YÊU cô!! -hắn nói lí nhí

-Hả.....!?? Anh nói..... -nó chưa kịp nói hết câu thì đã bị hắn cưỡng hôn

Nó bàng hoàng mở to đôi mắt của mình ra nhìn chăm chăm vào mặt hắn. Hắn đang hôn nó sao!? Từ đâu đó có một dòng cảm xúc mạnh đang chảy trong người nó và hắn. Nụ hôn này của hắn đầy mạnh mẽ nhưng cũng rất ấm áp, làm cho nó như tan chảy trong vòng tay hắn...

Một nụ hôn nhẹ nhàng nhưng khá sâu của hắn đã đem lại cho nó từ những bất ngờ này đến những bất ngờ khác. Ánh mắt của hắn lúc này rất ấm áp, ko còn lạnh giá như ngày nào. Rồi hắn từ từ rời khỏi môi nó nó, nghiêng đầu, nở nụ cười ranh mãnh nhìn nó.

-Đó là câu trả lời của tôi cho câu hỏi vừa nãy của cô!! -hắn

-Anh..... Nụ hôn đầu của tôi... Tên biến thái.... Trả nụ hôn đầu cho tôi -nó đỏ mặt, dùng chân mình đá vào chân hắn một cái rõ đau (quào :”>)

-Ko trả.... Lêu lêu... Làm gì được tôi -hắn nhe răng cười

-Anh đúng là cái đồ BIẾN THÁI!! BIẾN THÁI nhất mà tôi từng gặp ấy -nó

-Hehe..... À mà hồi nãy, cô ghen à?? -hắn bây giờ đang nở một cười phải gọi là....Biến thái vô cùng -_-

-Ghen gì? Đâu ra?? -nó

-Ko ghen sao lại tránh mặt tôi từ hôm bữa đến bây giờ!?? -hắn

-Ờ thì...ko thích thôi!! -nó (trả lời như ko!! =.=!!)

-Hờ hờ, thôi được rồi!! -hắn -Này Khanh, rảnh ko?? -hắn

-Rảnh!! -nó

-Thế cô yêu tôi đi cho nó bận :”> -hắn (anh rất tỉnh và cute =]])

-Thế anh có rảnh ko?? -nó

-Rảnh sao ko!! -hắn

-Thế 2 mình yêu nhau cho vui nhà vui cửa há!! -nó (vãi cả tỏ tình ())

End chap 29 :*****

Chap này Yuu up trễ :((nên m.n đừng giận nha :* nhớ ủng hộ nhìu nhìu cho truyện của Yuu nhá :”>

Rồi xong :) 2 cíp bồ ra đời :)

Chap sau m.n muốn Yuu nói về ai, cái gì nè?? :D

31. Chap 30: Chuyển Cắm Trại Thú Vị

Đạo này ham chơi quá nên quên đăng chap mới .n luôn :v

Chap này 3 cíp bồ cute sẽ đi cắm trại với nhau :) cặp Song Anh trong chap này cũng công khai với nhau luôn :) tỏ tình bá đạo ko kém gì cặp Khanh với Quân đâu nhá :3

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :**

9h30' sáng hôm sau, trong căn biệt thự nguy nga của 6 người bạn trẻ ấy, từ trong bếp, một cảnh tượng hùng vĩ xảy ra :v Một người con gái đang đứng làm bếp, kế bên là một chàng trai đang nhe răng cười, tay thì với lấy cái này, đưa cái kia như đang tỏ thành ý phụ việc (ôi vãi =]] phụ luôn cơ đấy) 2 người đó ko ai khác chính là nó và hắn... Trong khi đó, sau bức tường ở gần bếp, 4 con người với khuôn mặt đa nghi, lúp lúp ló ló với một mục đích hết sức cute :3 rình coi bạn Khanh và bạn Quân đang làm cái mô gì trong bếp từ sáng sớm đến bây giờ....

-Ê ê tụi nó bị gì á mày!?? -Tuấn Anh nói rồi lấy tay khều khều Bảo

-Ngu..... Người ta đang cùng nhau làm bếp đó mày!!! -Bảo nở nụ cười ranh ma :))

-Hai người im coi..... -Minh Anh liếc xéo -Con Khanh hết giận ông Quân rồi kìa Lam!!

-Ờ ờ biết rồi biết rồi!! Nhìn kiểu sến súa này cũng đủ biết mà.... Cơ mà tụi nó đang làm cái mô tê gì mà tùm lum cái bếp voại ._. -Lam

-Bỏ tay.... -đồng thanh

-4 đứa kia chúng mày làm gì đấy, ra đii, làm gì lằng ló như ăn trộm vậy!?? -hắn bỗng đứng lên tiếng

-Hế?? Aii...? -nó

-Kìa... -hắn lấy tay chỉ vào vách tường, nơi mà 4 bạn kia đang núp :”>

Thế là 4 bạn đa nghi ấy bước ra với nét mặt vô (số) tội, gãi gãi đầu tỏ vẻ ngượng ngùng...

-Ờ... Làm gì vậy mấy má? -nó

-Ờ thì làm gì đâu.... -Minh Anh nhún vai, cười

-Tán mày phát giờ, dám đii rình tao ha! -nó

-Ai biểu Khanh với nó tình cảm quá chi!? Tụi này đi rình coi 2 người có quánh lộn ko thôi mà :”> -Bảo nói rồi lấy tay chỉ vào mặt hắn, miệng nở nụ cười phải nói là nham nhở phải biết :)

-Vk ck người ta làm gì mà tụi bây cũng rình à!! Tụi bây làm vk tao ngượng kìa... -hắn cười, lấy tay vẹo má nó khiến nó ngượng, mặt đỏ như trái cà chua

-Mô??? 2 đứa bây nói cái mô? -đồng thanh

-Yêu là phải nói, cũng như đói là phải ăn!! Ô kê :) Khanh cute, xinh đẹp chịu quen tao rồi nè -hắn (vãi cả nịnh)

-Khanh... Sao mii quen trai mà ko nói cho tụi này biết? Muốn chết à con điên -Lam và Minh Anh đồng thanh

-Ha, Minh Anh vs Lam xinh đẹp bình tĩnh nào.... Đừng nóng, nóng khét đầu, cháy hư tóc bây chừ :) tao định sáng hôm nay nói cho tụi mày biết mà -nó năn nỉ

-Tạ lỗi cho tụi tao đi! -Lam

-1 châu kem... -nó

-Ko ko ko... -Minh Anh

-Đi cắm trại 1 ngày.. -nó

-Đi cắm trại hả? Đi đi... -Tuấn Anh

“Cốc...” -Nhiều chuyện này.... -Minh Anh cốc đầu Tuấn Anh một cái mạnh, khiến chàng ôm đầu la í oái ==]]

-Nể tình mày có lòng tốt nên tao sẽ thay mặt con Minh Anh chấp nhận lời mời đi cắm trại của mày -Lam (Yuu: mê mà còn giả bộ :>)

-Cơ mà địa điểm cắm trại là ở đâu dợ?? -Tuấn Anh

-Hả? Địa điểm hả? Ai biết đâu :) -hắn trả lời, mặt tỉnh bơ

-Ồ ha, sao ko đi tìm địa điểm đi!! -nó

-Vậy để tụi này đi tìm địa điểm cho, 3 người ở nhà lo đồ ăn, đồ uống đi rồi tụi này phone à ra há!! -Bảo

-Bye bye -tụi nó đồng thanh

.....

Sau một hồi tìm kiếm, cuối cùng tụi hắn cũng đã tìm được một cái cây cổ thụ to ở giữa bãi đất trống, không khí mát mẻ, yên tĩnh đúng là nơi tốt nhất để cắm trại. Bảo và Tuấn Anh đứng đứng trải tấm bạc ra, còn hắn thì ngồi dựa vào vách cây, móc đt ra, phone cho nó...

.....

-A w, sướng thiệt ấy!! Lâu rồi mới ra ngoài chơi, cảm giác thoải mái dễ sợ... -Minh Anh vươn vai một cái rồi nằm xuống, đặt đầu mình lên chân của Tuấn Anh khiến cậu đỏ mặt

-Ý ý, cái con quỷ làm người ta đỏ mặt kìa!! -Lam chọc

-Hỉ? Anh cũng biết đỏ mặt hỉ?? Thôi thôi, bớt đỏ bớt đỏ... -Minh Anh cười ngây ngô, lấy tay chà chà hai bên má của Tuấn Anh. Mặt Tuấn Anh lúc này đã đỏ lại càng đỏ hơn (Chị giúp ảnh hay chị chọc ặt ảnh đỏ thêm thế!? :>)

-Thôi 2 chúng bây yêu nhau luôn đi cho đều... Tụi tao có đôi có cặp rồi lầy -nó cười

-Vâng... Chị Khanh cao tay lắm!! Thu phục được cục băng di động này là quá siêu rồi nhẽ!! -Lam

-Hề hề.... -hắn

-Mà Khanh này, nãy mày nói cái gì thế? Tao nghe ko rõ.... -Minh Anh giả ngu

-Tao bảo 2 đứa bây yêu nhau luôn đi -nó

-Ồ ờ.... -Minh Anh -Này, Tuấn Anh....

-Hử...!?? -Tuấn Anh miệng vừa ngậm cục kẹo mút vừa trả lời

-Kun yêu Hann ko?? Hann yêu Kun lắm nè -Minh Anh (O_o chị này tính :>)

-Hế?? Cô ns cái gì thế?? Ai là Hann? Ai là Kun? -Tuấn Anh ngạc nhiên, chớp chớp mắt dòm

-Thì anh là Kun... Em là Hann -Minh Anh

-.....chớp chớp mắt

-Yêu Hann đi, Kun hứa là lớn sẽ cưới Hann mà!! -Minh Anh

-Hann yêu Kun lắm hả?? -vẫn chớp chớp mắt

-Ừa

-Minh Anh

-Kun cũng yêu Hann lắm nè, nhớ Hann lắm nè.... Sao Hann ko nói Kun biết sớm hơn?? -Tuấn Anh nhào tới ôm Minh Anh

-Ko thích :”> thích giờ nói thôi!! Được hông!? -Minh Anh

-A , yêu Hann quá!! Mình yêu nhau đi -Tuấn Anh

-Mình yêu nhau đi của Bích Phương nè :) bài này hay lắm nè -Minh Anh (troll thấy sợ =]])

-Ồ....-ko nói lên lời .__.

-Hehe em giỡn đấy!! Yêu mà... -Minh Anh chồm lên, hôn vào má Tuấn Anh (đổi cách xưng hô rồi!! =]]

-Anh em luôn rồi kìa... Ôi vãi cả sến -nó

-Mình ra rìa rồi... -Lam dỗi

-Đâu, vk có ck mà :”> để ck kéo vk vô ngược lại nhá!! Khỏi sợ bị ra rìa -Bảo nắm tay Lam kéo Lam ngồi dậy rồi vỗ má

-Aww, Quân ơi chúng nó có ck rồi nên quên e luôn rồi kìa -nó vờ méo, quay sang làm nũng hấn

-Ngoan nào!! Kệ chúng nó đi... Vk ck mình đi tâm sự riêng há -hấn

-Ok bấy bề.... -nó nháy mắt

.....

Ăn chơi mãi đến chiều thì 6 bạn cute, xinh đẹp này cũng xách nhau về nhà, ai nấy cũng mệt mỏi sau chuyến cắm trại lúc sáng nên sau khi về đến cửa phòng thì đã mánh ai phóng cái vèo lên giường nằm ngủ cho tới sáng hôm sau....

End chap 30 :*****

Xl m.n đã up chap trễ :((tại Yuu mê chơi quá nên quên luôn :)

Cơ mà Yuu định viết thêm một truyện nữa về học đường, nhưng nghiêng về tình cảm bạn bè hơn là nam nữ!! M.n cho Yuu xin ý kiến nha :)) Yuu có nên viết hay ko vậy m.n??

32. Chap 31: Vanus- Chị Yêu Trở Về!!

Nay Yuu up chap hơi sớm nè :)

M.n chịu hơn :3

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ

Tại trường, giờ ra chơi....

-Khanh cute, bữa nào phone kêu chị Như về Việt Nam chơi mấy ngày đi mà -Lam (m.n nếu ko nhớ chị Như là ai thì xem lại chap 13 há :) chị Như là chị ruột của Khanh đấy)

-Ồ, hôm bữa có chat với bà, bà nói vài ngày nữa bà về mà...nên mày đừng lo -nó vừa ăn vừa nói

-Ck với 2 ông kia chưa thấy mặt chị Như bao giờ nhỉ?? -Minh Anh

-Chưa... -tụi hần đồng thanh

-Bà đẹp lung linh luôn ế!! -Lam

-Muốn được nhìn ghê... -Tuấn Anh mặt đỏ ửng (chết anh nè :>)

“Cốc...” -Chị của bạn nhá!! Lén phén là chết với em... -Minh Anh liếc xéo, kí ngay vào đầu Tuấn Anh một cái rõ mạnh

-Uii cha, đau lắm vk ơi!! Ko dám nữa... -Tuấn Anh ôm đầu

-Chết mày chưa... Bỏ nha mại :3 -hần

“Tùng...tùng...” Tiếng chuông hết giờ giải lao đã được vang lên, 6 con người trai xinh gái đẹp này cũng đã đứng dậy, dắt tay nhau vào lớp dưới biết bao con mắt dòm ngó...

Vào tới bàn ngồi, nó đã lôi ngay ra cái hearphone cùng cái ipod ra ngồi nghe nhạc, gục đầu xuống nằm ngủ ngon lành, hần ngồi kế bên chán quá ko có gì làm nên cũng lôi dt ra ngồi chơi game. Còn 2 cặp kia thì....người lấy dt ra tự sướng, người ngồi xem hoạt hình :)), người thì ngồi tâm sự... Mãi đến khi giáo viên sắp vào thì lớp tự nhiên xuất hiện vài lời xì xầm, bàn tán khiến tụi nó và tụi hần khá tò mò...

-Uầy, hình như nay lớp mình có học sinh mới ấy!! Nghe đâu từ nước ngoài mới về nước... -hs 1

-Đẹp lắm á mấy đứa!! Là con gái ấy... -hs 2

Và khi cô Lan bắt đầu bước vào thì lớp cũng im hắng đi...

-Chào các em... Hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới!! -cô Lan -Vào đi em...

-Ừ uôi, hot girl mới kìa... Xinh lung linh lên là lên luôn ấy -nam sinh 1

-Ngồi đây đi bạn xinh đẹp gì ơi.. -nam sinh 2

-Này này, im lặng nào!! -cô Lan -Em giới thiệu đi...

-Chào cô, chào m.n . Em tên là Nguyễn Ngọc Đoan Như.... Là du học sinh mới về nước, mong m.n giúp đỡ ạ!! -và như các bạn nghĩ, học sinh mới của lớp tụi nó hôm nay chính là Vanus-chị 2 yêu dấu của nó....

Đúng là chị em có khác, ngoại hình của Như chẳng kém gì nó cả. Mái tóc màu nâu đen được móc line vài chỗ đỏ, đôi mắt to, màu xám khói trông rất lạnh lùng. Ở nước ngoài đã lâu nên Như sở hữu 1 làn da trắng cùng chiều cao tương đối, 1m75.

Mặc dù đã 20t nhưng Như vẫn chưa có một mối tình nào, thuộc dạng là độc thân vui tính :) Khi về Việt Nam, Như đã xin ngay vào lớp cũng như trường mà nó đang học và dấu đi tuổi thật của mình để được gặp em gái sớm hơn.

-Mô?? Đoan Như....Đoan Như... -nó ngẩng đầu dậy, miệng lèp nhép

-Aaaaa, chị Như kìa!! -Lam

-Hey, chị Như, chị về nước hồi nào thế? -Minh Anh

-Từ từ nào, chờ tí.... -Như -Cô ơi, em ngồi sau lưng Khanh được ko ạ? Có bàn trống ở đó kìa cô....

-Ừ, em xuống ngồi đi -cô Lan

Như rảo bước xuống phía bàn cuối dưới biết bao con mắt thèm thuồng của mấy thằng con trai. Vừa tới bàn nó, Như đã lấy tay mình đặt lên đầu nó, xoa đầu nó một hồi rồi miệng nở nụ cười thân thiện thay cho lời chào hỏi...

-Hey Khanh cute, chiều dẫn chị đi chơi nhá!! Lâu rồi ko gặp em.... Nhớ em gái của chị chết đi được -Như

-Chị về hồi nào sao ko nói với em để em ra sân bây đón ._. -nó mặt vẫn cứ dần, mắt thì chớp chớp nhìn Như

-Thích làm em bất ngờ hơn :) vào đây học với em luôn nó mới bờ rờ -Như cười

-Thôi, chị về chỗ đề, ko thôi lát cô thấy cô la ấy -nó (chị Khanh cũng biết sợ cô nữa à =))

-Nay ngoan vậy :3 -Như

-Hi, ngoan sẵn đó giờ -nó

.....“Tùng...tùng...” Tiếng trống hết giờ học vang lên, tất cả học sinh đều nháo nhào thay nhau đi về thì trong khi đó có 7 con người, đang đứng nói chuyện với nhau

-Chị Như đẹp thiệt á!! -Tuấn Anh

-Chị của Khanh mà ck :) Khanh đã đẹp thì chị Như sao xấu được -Minh Anh đùa

-Minh Anh quen với Tuấn Anh à? -Như hỏi

-Dạ... Con Lam nó cũng quen Bảo luôn ấy -Minh Anh

-Ờ ờ, vậy còn chị em mình cô đơn nhỉ :) Khanh ơi Khanh chị thương em quạ -Như

-Chị Như cute, xinh đẹp ới!! Khanh là của em mà :3 -hắn từ đâu bay vào

-Ồ... Khanh cũng có người yêu luôn rồi à!??? -Như tròn mắt, ngạc nhiên

-Ờ thì....thì.... -nó

-Công nhận em giỏi thật ấy!! Thu phục được cái cục bướng di động này luôn..... -Như quay qua hắn, cười

-Hề hề, em mà chị... -hắn hất mặt

-Uizz, gúm gúm... Xuống ck ơi :) té bây chừ!! -nó xua tay-Chị Như, đi bar ko!??

-Đi!!! Lâu rồi ko bar :) -Như -Mấy đứa đi luôn nha!!

-Ok ok.... -đồng thanh

-Bar Night nha!! -nó

-Rồi rồi.... Chỗ nào cũng được, giờ về tắm, thay đồ đã... Người tao dơ quá nè >< -minh=”” anh=””>

-Ồ... -nó

7h30' tối, tại bar Night....

Tụi hắn bước xuống xe, tiến vào bên trong bar với gương mặt ko mấy vui vẻ cho lắm... Lí do chính là vì... Như mới về nước nên nó muốn đi xe riêng, con gái với con gái, con trai với con trai để dễ tâm sự với chị gái đầu yêu của mình hơn :) thế là tụi hắn đã bị đẩy hết qua xe riêng và còn bị thúc đến bar trước tìm chỗ trống ngồi rồi tụi nó mới đến sau, khiến ai nấy trong tụi hắn mặt cũng một đồng vì ko được đi chung xe với “vk yêu” của mình :>

Tuấn Anh tiến vào trước, mặt tí te tí từng, đi đến đâu là nháy mắt sát gái đến đó khiến mấy đứa con gái trong bar như loạn cả lên, la ó om xòm... Nay Tuấn Anh mặc áo sơ mi trắng đen cùng quần jean đen đơn giản, chân mang đôi nike màu xám cổ cao, nhìn rất tinh nghịch... Theo sau là Bảo, tên này hôm nay phải nói là rất cute :,) tóc màu nâu hất ngược, tai bên phải thì đeo bông tai hình chữ thập, mặc áo thun có in chữ Playboy màu tím cùng quần jean đen, chân mang đôi nike màu đen vài chỗ màu tím...nói ngắn gọn hơn là đôi giày rất hợp với bộ đồ =]] Và cuối cùng là hắn, chói lóa với bộ đồ màu đen toàn tập của mình :v Mái tóc màu bạch kim được vuốt keo dựng đứng lên trông rất quyến rũ. Hắn đã thay đổi phong cách của mình, từ nâu đen nay đã trở thành bạch kim, cơ mà với màu tóc nào thì hắn vẫn đẹp trai và quyến rũ mấy đứa con gái như thường :”>

Tụi hần vừa bước vào thì đã trở thành trung tâm của sự chú ý. Bọn con gái trong bar thì cứ thi nhau đổ rầm rập bởi vẻ đẹp trai và lãng tử của tụi hần. Để chờ tụi nó đến thì tụi hần đã kiếm một cái bàn ở trong góc khuất ngồi. Mãi đến gần 7h45' thì tụi nó cũng đến. Nó, Như, Lam và Minh Anh bước xuống chiếc mũ trần đen với biết bao ánh mắt. Nó hôm nay cũng mặc nguyên cây đen luôn (2 anh chị hện nhau sẵn nè :>) mái tóc màu nâu đen nay được nhuộm đỏ phần đuôi rồi uốn lộn ra, cột cao lên trông rất cá tính, chân mang đôi boot cao 7 phân... Như thì phối đồ cũng ko kém phần cá tính, cô diện áo pull đen có hình con hình đầu lâu với quần sọt, chân mang đôi sneakers, mái tóc dài được nhuộm tím đi rồi cột cao lên... Minh Anh cũng xuất hiện với cây đen, nhỏ mặt một cái áo lệch vai màu đen in hình con hổ trước ngực, đi cùng là chiếc quần da đen, chân mang đôi giày cao 5 phân, mái tóc màu đen nay được cột cao lên trông rất cá tính... Người cuối cùng là Lam, vẫn với phong cách khác với 2 nhỏ bạn mình, Lam mặc cái áo thun màu tím, trước ngực có in chữ Playgirl (áo cặp O_o ghê hồn :>) cùng cái váy lưng cao trông cực kì cute, chân mang đôi nike màu trắng đế cao (độn giày =)) mái tóc hung đỏ nay được thắt gọn thành hình xương cá, xéo một bên....

4 người con gái xinh đẹp này tiến vào bên trong bar làm khung cảnh càng trở nên sôi nổi hơn.. Nó và mọi người tiến lại gần quầy quản lí rồi đưa mắt tìm cái bàn mà tụi hần đang ngồi

-Bọn họ đâu rồi nhỉ? -Minh Anh

-Ai biết đâu!! -Lam

-Kìa...ngồi trong góc kìa :) -nó

-Ồ thôi vô ngồi đi... -Như nói rồi kéo tay cả đám chạy đến ngay chỗ bàn mà tụi hần đang ngồi...

-Ck êu

~ -Minh Anh

-Aww, vk êu nay cute phết __ -Tuấn Anh vẹo má Minh Anh

-Bớt đi mấy đứa :> thấy vk ck tao ko?? Áo cặp đằng hoàng nha mạy -Lam

-Lum đâu 2 cái áo nhìn đẹp quá mạy =]] -nó

-Hàng đặt đó mày... -Lam

-Ghê hồn :3 -nó

-Lâu rồi ko về bar nhỉ? À mà Ren, Rain đâu? Sao ko kêu chúng nó ra chào chị nhể?? -Như

-À quên... Hềhề... Như cute yêu dấu của em chờ em xí há :3 -nó -Ren ới, Rain ới ra đây có việc tí nào!!

-....Sao vậy tỷ!? -Ren và Rain từ trong chạy ra, hỏi

-Nhìn kìa.... -nó lấy tay chỉ về hướng mà Như đang ngồi -Nhớ ai ko hả mấy đứa...?

-Hé lô... -Như cười

-Hở... chị...chị Như phải ko?? -Ren

-Aww, người đẹp, cute của em về hồi nào thế?? -Rain

-Chị về hồi sáng... 2 đứa dạo này nhìn đẹp trai ra nhiều quá nhỉ!! -Như

-Hi... Mà chị định ở đây mấy ngày?? -Rain

-3 tuần à em!! Chị xin nghỉ có 3 tuần thôi, tại ở bên còn một đồng chuyện chị chưa giải quyết xong nữa này... -Như

-Vậy hôm nay chị ở lại bar chơi lâu lâu tí nhá :3 lâu ngày ko gặp chị, nhớ chị muốn chết hà!! -Ren

-Ừa... -Như cười

-Ừa chị Như cũng quen Ren và Rain nữa hỉ? Ko lẽ chị cũng nằm trong thế giới ngầm...? -hần

-Quản lí của tụi này đây... Võ nghệ cũng rõ lắm đấy nhá -Minh Anh

-Quào.... -tụi hấn đồng thanh

-Thêu mấy đứa ơi... Hôm nay tụi mình quây ko say ko về nhà.... -Như

-Yeah... Chơi tới sáng luôn!! Mai cúp học ở nhà ngủ cũng được :> -nó

-Ồ ngon :3 -Bảo

Chơi bởi mãi đến sáng thì tụi nó và tụi hấn cũng lếch xác về nhà và cũng đã đưa ra một quyết định hết sức đúng đắn: cúp học ở nhà ngủ cho tỉnh rượu.... (')

End chap 31 :*****

Chap này dài nhá m.n :v

Thức đêm đăng chap lầy :3 ai thương hơn :>

33. Chap 32: Bạn Gái Cũ -rắc Rối Tái Sinh!!

Lại ra chap trễ .n rồi :< yuu=“” thật=“” lòng=“” xl=“”>

M.n đừng giận Yuu nha :)))

Yuu là Yuu thương m.n nhấm nhuôn á :3

Bây giờ là chap mới đây nóng hổi luôn :> mại dô kéo nguội

~~

9h30' tối ngày hôm sau...

-Alô... Ai vậy?? -hấn

-Ken ơi, em Mia nè... Anh nhớ em ko?? Em sắp về Việt Nam với anh rồi á!! -đầu dây bên kia, giọng nói dịu dàng của một người con gái được vang lên (ờ thì dịu dàng :>)

-Mia....à... Vậy à? Thế chừng nào cô về!?? -hấn giọng trầm xuống

-Em cũng ko biết nữa... Sớm thôi mà!! Anh phải chờ em đó nha.. lâu rồi ko gặp anh, em nhớ anh quá!! -Mia (Sao ko đi luôn đi bà -_- về làm gì?? =.=)

-À...ừ.. ko còn gì thì tôi cúp máy!! -hấn lạnh nhạt rồi cúp máy cái rụp

GTNV phản diện

Mia Dương Ngọc Bảo My: 16t, xinh thì cũng có đó, nhưng tính tình đồng cảm, ích kỉ, da trắng, mái tóc dài xõa ngang lưng, màu nâu vàng, là con gái út của chủ tịch tập đoàn lớn thứ 5 cả nước. Hồi xưa là người yêu cũ của hấn nhưng vì ham muốn có người con trai mới, giàu có(vì khi xưa, tập đoàn nhà hấn chỉ ở mức giàu bình thường chứ ko siêu giàu như bây giờ), đẹp trai hơn hấn nên đã nói lời chia tay hấn rồi bay qua Mỹ định cư đến bây giờ...

-Ai gọi mà mặt anh căng vậy?? -nó từ trong phòng tắm đi ra, hỏi

-À, lộn số thôi mà!!! -hấn

-Ồ vậy thôi mình đi ngủ đi!! Cơ mà anh nằm sô pha... Ok -nó leo lên giường rồi quay qua chỗ hấn cười, nói

-Ồ...gì kì vậy?? Anh muốn chung giường với em cơ!! -hấn vờ khóc

-Ngủ đi, ngủ đi!! Khuya rồi ck ơi!! -nó cố ý nói lớn rồi tắt đèn, phóng nhanh lên giường, kéo mền che khuất cả đầu để hấn ngồi đó uất ức nhưng cũng ko làm được gì nên ngậm ngùi chấp nhận :>

-Vk ngốc!! Sáng dậy biết tay anh -hấn cười, nằm xuống rồi tròn giấc cho đến sáng hôm sau...

Tua nhanh ạ >< tả="" quài="" mệt="" lảm="">

Ngày hôm sau...

Tại căn -tin trường...

-Khanh cute~~ hình như nay lớp em có học sinh mới nữa hay sao ý!?? -Như vừa hút sữa vừa nói

-Trường này riết rảnh nhỡ!! Làm gì nhận học sinh mới quài vậy?? Ngay lớp mình nữa mới ghê chứ -Minh Anh

-Đâu liên quan đến tụi mình đâu!? Lo chi xa hẽ mấy đứa... Ăn đi :3 -nó

-Ồ nhể!! -Lam

.....“Tùng...tùng...” Tiếng trống vào học được vang lên, tất cả học sinh đều tập hợp về lớp của mình, nên đâu ai biết rằng...trước cổng trường, một chiếc mũ trần màu trắng sang trọng, bước xuống là một cô gái với mái tóc nâu vàng, trên miệng còn nở nụ cười ranh ma khiến những người xung quanh như lạnh sống lưng, từ đó mà tiến thẳng vào bên trong trường, rồi nhanh chóng đứng ngay trước cửa một lớp học...lớp 11A1

-Học sinh... Đứng!! -nhỏ lớp trưởng

-Các em ngồi xuống đi!! -cô Lan -Hôm nay chúng ta lại cùng đón thêm một bạn học sinh mới từ nước ngoài về nước...

-Bạn nữ nữa hả cô -nam sinh 1

-Cho bạn đó ngồi đây nha cô -nam sinh 2

-Im lặng!! Sao lần nào có học sinh mới các em cũng hăng hái quá nhỡ!! -cô Lan cười -Thôi, vào đi em...

-Hi, chào các bạn! Mình tên là Dương Ngọc Bảo My, mình từ nước ngoài mới về nước nên còn lạ lắm, mong các bạn giúp đỡ mình nha -nhỏ My giới thiệu rồi nở nụ cười thiên thần của mình làm ngây người mấy thằng con trai trong lớp

Về phần tụi nó và tụi hấn, khi nghe đến cái tên Dương Ngọc Bảo My ấy thì đồng loạt Bảo, Tuấn Anh và hấn đều ngược mặt lên nhìn, tụi nó thấy thế nhưng cũng chẳng làm gì, chỉ hơi ngạc nhiên đôi chút vì sự phản xạ bất ngờ này của tụi hấn... Như ngồi phía sau, chứng kiến được tất cả các hành động của tụi hấn cũng như sự xuất hiện bất ngờ của người con gái đứng phía trên nên cũng đã hiểu ra được phần nào...

-Dương...Ngọc... -Bảo nhép môi

-Bảo...My... -Tuấn Anh

-Mia....!/? -hấn nói, mắt vẫn ko ngừng nhìn về phía người con gái đó, nhưng ẩn sâu trong đôi mắt đó hình như có vài tia...tức giận

-Hả!?? Mia...?? -Lam và Minh Anh đồng thanh

-Anh Quân... -nhỏ My tươi cười rồi chạy về phía hấn (thấy ghét -_-) -Em về rồi đây!!

-Ồ

-hấn (anh quá phũ :3 cơ mà em thích :v)

-Em ngồi đây với anh nha!! -nhỏ My

-Chỗ này có người rồi!! Xin lỗi, cảm phiền cô qua chỗ khác ngồi -hấn lạnh nhạt

-Anh ngồi với con xấu xí, quê mùa này à?? Anh đuổi nó đi đi, em mới là người ngồi chỗ đó chứ !!-nhỏ My lấy tay chỉ vào mặt nó, cười khinh

-Này bạn gì ơi, bạn mới vào mà sao bạn thô lỗ quá vậy?? Bạn có bị điếc ko? Chỗ này có người và người ngồi ở chỗ này chính là tôi... Ok!! -nó

-Cô... Cô có quyền gì mà dám nói với tôi như thế!?? Tôi nói cho cô biết...tôi là bạn gái của anh Quân đây -nhỏ My vênh mặt

-Cô là bạn gái anh ấy!? Mạnh miệng vậy? Cô là bạn gái thì tôi là vk chưa cưới đây này!! Cô ngây thơ hơn tôi tưởng nhỉ! -nó

-Cô nói láo!! -nhỏ My -Anh, con đó nó nói xạo phải ko anh? Em mới là bạn gái của anh. đúng chứ??

-Ừ... Cô là bạn gái tôi... -hắn

-Hờ, cô thấy chưa!! Tôi đã nói là.... -nhỏ My chưa kịp nói hết câu thì đã bị hắn chặn họng (ngu nè con :>)

-Khi xưa thôi... Bây giờ, Khanh đây mới chính là bạn gái cũng như là vk chưa cưới của tôi!! -hắn nhếch môi

-Anh... -nhỏ My

-Thôi, các em ổn định chỗ ngồi đi!! Đừng nói chuyện nữa... Chúng ta bắt đầu bài mới của hôm nay... -cô Lan

-Dạ.... -đồng thanh (đúng lúc nhợ :3)

Nghe cô nói thế nên nhỏ My tức giận, bước từng bước chân mạnh bạo đến chỗ ngồi của mình. Nhỏ thầm nhủ rằng sẽ trả thù nó và giành lại hắn để nuốt trôi đi cục tức cũng nổi nhục nhã mà hắn và nó đã cùng làm cho nhỏ nhân ngày ĐẦU TIÊN ĐẾN LỚP (ko nhục mới lạ =]])

“Nguyễn Ngọc Đoan Khanh... Bằng mọi giá nào, tao nhất định sẽ giành lại anh ấy từ tay mày!!! Chờ đi... Con ranh...!!”

End chap 32 :*

Chap này Yuu thức khuya nữa đấy nhá =.=

00h20' rồi đó :3 có ai thương tuổi hơn :))

Thương thì vote với để lại cmt cho Yuu nhá :3

34. Chap 33: Bữa Ăn Bá Đạo

Chap sớm nhá m.n :))

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :***

Các tiết học dần dần trôi qua cho đến khi tiếng trống báo hiệu giờ ra chơi được vang lên.... Nhỏ My từ bàn mình, đứng dậy, đi đến chỗ mà tụi nó và tụi hắn đang ngồi....

-Hồi nãy cho tôi xin lỗi cô nhé!! -nhỏ My đưa tay ra, mỉm cười nói (giả tạo quá bà =.=)

-À, được rồi!! -nó đưa tay của mình ra rồi bắt tay với nhỏ My

-Quên nữa, chào hai anh!! Lâu quá ko gặp hai anh nhỉ?? -nhỏ My quay qua nhìn Bảo và Tuấn Anh, nói

-Ồ, chào... -Bảo (ko cảm xúc :v)

-Hai anh vẫn khỏe chứ?? -nhỏ My

-Khỏe re... Chưa chết!! -Bảo nhún vai

-Cô...về đây lại làm gì thế?? -Tuấn Anh cau mày

-Ba em có công tác ở đây nên em về lại cùng ba ý mà -nhỏ My

-Thế à? -Tuấn Anh nhếch môi

-Thôi, xuống căn -tin ăn sáng đi!! -hắn nói rồi nắm tay nó, chưa kịp đi thì đã bị nhỏ My đứng chặn đầu

-Cho tôi đi cùng với nhé!! Mới về đây nên tôi cũng chưa quen ai -nhỏ My mỉm cười

-Ừ!! -nó cũng mỉm cười

Thế là cả đám kéo nhau xuống căn -tin, nhỏ My cũng đi theo nhưng nhỏ lại đi sau cùng, vừa đi vừa khoanh tay, mặt thì gian hơn cả gian... Đi trên dãy hành lang, nhiều lời bàn tán này nọ đã nhắm thẳng đến tụi nó...

-Này, có phải đó là người yêu cũ của Quân ko?? -nữ sinh 1

-Đúng rồi!! Nhỏ đó chứ ai.... Cơ mà càng nhìn càng xinh nhỉ, lại hiền nữa -nam sinh 2 (ờ thì hiền :3)

-Khanh mới xinh chứ!! Nhìn nhỏ đó thấy giả giả tạo sao ấy!?? -nữ sinh 3 (chắc chị này trong fan “lúp” của chị Khanh nhợ =]] nói câu quá chí lý :3)

-Thế cá cược thử xem ai thắng ko?? -nam sinh 2

-Sợ gì?? Chơi thì chơi... Ủng hộ Khanh -nữ sinh 3 (*đập bàn* em thích chị :3)

Để ngoài tai những lời bàn tán ấy, tụi nó và tụi hắn đã nhanh chóng đi đến căn -tin trường

-Hôm nay mình sẽ mời mọi người ăn bữa sáng nên mọi người muốn ăn gì thì ăn nha :) coi như đây là quà lần đầu gặp cũng như lần đầu làm bạn với mọi người.... -nhỏ Linh mỉm cười

-Này, bạn gì đó chắc chứ?? Tụi này ăn ko tầm thường đâu!! Bạn dám mời sao...? -Minh Anh

-Ừ!! -nhỏ My cười (làm màu hoa lá hẹ -_- muốn lấy lòng nói đại đi bà =.=)

-Thế thì tự nhiên nha mấy đứa!! Bạn My đây có ý tốt nên mấy đứa đừng phụ lòng bạn ấy nhá!! -Lam cười

-Vk ăn gì để ck đi lấy cho?? -Bảo

-Vk hả? Cho vk: 3 phô mai que, 1 phần sushi hộp, 1 ly soda ỷ, 4 bịch snack, 2 cây “chúp bơ chúp” :)) thế thôi!! -Lam

-Ok vk êu

-Bảo

-Xả êu thì thế nào?? Nhiều hơn chẳng?? -Tuấn Anh cười gian

-Em hả?? Ờ thì: 5 xiên que các loại, 1 ly trà sữa thái, 3 bịch snack, 2 bịch bánh tráng trộn, 1 hũ sữa chua :)) nhá!! -Minh Anh mặt tỉnh bơ

-Còn mình em á vk!! Em ăn gì anh lấy cho... -hắn

-5 bịch snack, 1 matcha kem, 2 hộp bánh tráng cuốn, 1 bánh mì chà bông!! Hết rồi... -nó -My ko ăn gì sao?

-À thôi, sáng tôi ăn ở nhà với ba rồi -nhỏ My

-Ờ!! -nó

Sau khoảng 15’ thì tụi hắn cũng đã bỏ được một đồng thức ăn về chỗ tụi nó. Cái bàn của tụi nó bây giờ nhìn chẳng khác nào...bãi rác công cộng (O-o)

Đang ăn thì nhỏ My đứng dậy, rồi bảo là đi vệ sinh. Nó cũng muốn đi rửa tay cho sạch vì nãy lỡ làm dính thức ăn. Nhưng vừa bước vào nhà vệ sinh thì....

“Mày biết ko?? Nó cùng 2 đứa bạn của nó ăn như hạm vậy!! Con gái gì đâu mà vô duyên ớn, kêu tùm lum tùm la rồi tùm ba tùm bầy ăn!! Chả ra cái hệ thống gì!! Xấu mà còn làm giá bảo mình đẹp!! Nó chỉ đáng xách dép cho tao thôi!! Hờ, ko hiểu tại sao bà cô lại xếp con nhỏ què mùa ấy ngồi gần anh Quân nữa?? Mày cứ chờ xem...khi nào có cơ hội tao sẽ chơi nó một vỏ đầu đốn. Hahaha...”

Nhỏ My cười lớn, nói chuyện khác hẳn với bình thường. Nó lảng lảng bước ra ngoài, khoe môi khê nhếch lên “Ko ngờ tâm địa của ả này lại cay độc như thế!!” Ra đến bàn ngồi, nó quay qua hẳn, nhìn hẳn rồi hỏi...

-Này Quân, anh có biết nhỏ My bị dị ứng với thứ gì ko?? -nó

-Hả..? Dị ứng á?? -hắn

-Ừ!! Có ko? -nó

-Hình như cô ta bị dị ứng với hải sản ấy!! -hắn

-Thế à? Hề hề, có trò vui rồi đây!! -nó cười gian

Đợi nhỏ My bước ra thì nó đứng dậy, bước nhanh đến quầy bán đồ ăn sáng, kêu ngay một tô mì hải sản đặc biệt rồi mang lại, đưa cho nhỏ My, làm nhỏ sợ tái cả mặt...

-Đây coi như là quà tôi muốn tặng lại cô khi cô mời bọn tôi bữa sáng há!! Cô đừng lo tô mì này tôi trả tiền rồi, nên cô phải ăn cho tôi vui nha!! -nó

-À, Khanh à!! Tôi...tôi.. bị dị ứng với hải sản...nên...nên... -nhỏ My

-Thế à, tôi ko biết!! Cô ko muốn ăn cũng ko sao... -nó

-À thôi, để tôi ăn!! Tôi ăn được... Cảm ơn cô nha Khanh!! -nhỏ My miễn cưỡng rồi nở nụ cười quỷ dị

Nhỏ My ăn được vài đũa thì lấy tay gãi gãi cổ, rồi uống ngụm nước, cứ như thế mà làm liên tục cho đến khi gần hết tô mì... Thấy cảnh tượng đó, tụi nó và tụi hẳn ko thể ko mắc cười, nhưng cũng chẳng dám cười lớn vì sợ nhỏ bị mất mặt với toàn căn -tin... (tốt quá mà =]])

Mãi đến khi tụi nó ăn xong thì nhỏ My cũng hoàn thành xong tô mì hải sản siêu đặc biệt của mình....

-Ngon ko My?? Hì... -Minh Anh

-À, ngon... -nhỏ My

-Tụi này “đãi” cô nhiều đó là no rồi há!! Bây giờ tới phiên cô thực hiện điều mà cô nói khi nãy ấy!! Thanh toán đi... -Lam nhếch môi

Nhỏ My ngậm chặt môi, rồi tiến tới chỗ tính tiền của căn -tin, rút ngay trong bóp ra cái thẻ ATM... Nhỏ tức lắm, vừa mất một số tiền khá lớn để thanh toán đồng đồ ăn mà còn vừa bị chơi khăm đến nỗi đỏ hết cả vùng cổ... Đôi mắt ánh lên tia tức giận, hai bàn tay được nắm chặt vào nhau... Người nhỏ My bây giờ tỏa ra một loại sát khí rất đáng sợ, loại có thể khiến mọi người xung quanh sợ cả gai óc... Nhỏ ĐIÊN lên thật rồi!!!

End chap 33 :***

Bây giờ 01h32' rồi đó == Yuu thức viết chap đăng .n đó nhá :3

Có ai còn thức thì lên tiếng cho Yuu biết nhá =]]

Nhớ vote rồi cmt cho truyện của Yuu nhá <3>

35. Chap 34: Kế Hoạch Bắt Đầu

Ủầy :)) hé nhô m.n :3 hình như Yuu up chap khuya thì nó nhiều sáng kiến hơn ấy nhể :3

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :***

Trong một căn phòng khách nguy nga, lộng lẫy... Có 6 con người đang ngồi cười đùa với nhau rất vui vẻ....

-Ừ, nói nghe nè!! Tao thấy con My nó sao sao ấy?? -Minh Anh

-Khi ko lại nhắc chuyện đó làm gì?? -nó nhú mày

-Ờ thì tò mò thôi!! Mà con My gì đó ấy...nó hiền ko?? -Minh Anh

-Con đó mà hiền gì em!? Nó mới vào nó đã cãi với Khanh một trận rồi, em ko nhớ à? -Tuấn Anh

-Tao nghĩ nó đang âm mưu gì hại mày á Khanh?? -Lam

-Điên hả má?? Âm mưu gì là âm mưu gì?? -nó

-Chứ mày nói thử coi cái cuộc nói chuyện đt mà mày nghe được trong WC ở trường là như thế nào?? -Lam

-.....-nó chả nói gì chỉ nhún vai nhẹ

-Dù sao thì mày với Quân ráng đề phòng đi nha!! Con đó, tao nghĩ ko phải dạng vừa đâu...!! -Minh Anh

-Ờ ờ -nó với hấn gật đầu lia lịa

Khoảng 7h30' tối, hấn nhận được một tin nhắn từ nhỏ My, khi đọc xong tin nhắn đó, hấn đã nhanh chóng thay đồ, rồi phóng nhanh qua nhà nhỏ My mà ko nói một lời nào... Nội dung tin nhắn “Qua đây với tôi một tí!! Tôi có chuyện muốn nói với anh!! Về Khanh...”

Xuống xe, đi thẳng vào nhà, đập ngay vào mắt hấn bây giờ là một người con gái xinh đẹp, cùng chai rượu và 2 cái ly trước mặt, mặc đồ thì phải nói là...quá hở hang =.=

-Có chuyện gì? Nói mau....tôi còn phải về!! -hấn lạnh tanh

-Ngồi xuống đây nói chuyện với em tí đã!! Em yêu anh mà.... -nhỏ My thì thào vào tai hấn

-Tránh ra... Cô gạt tôi à?? Cô ko có bất cứ chuyện gì hết đúng ko?? Cô chỉ muốn dụ tôi đến đây thôi đúng ko?? -hấn nói, mặt vẫn ko biến sắc

-Phải!! -nhỏ My nhếch môi rồi cầm chai rượu ực một hơi (O-o uống ghê hồn!!)

-Hừ, được lắm!! Thế tôi về... -hấn

-Khoan đã... Chờ tôi tí!! -nhỏ My nói rồi đứng dậy, chạy lên lầu thay nguyên cây đèn rồi đứng trước mặt hấn cười...

-Anh đi tới đây bằng xe gì? Mô tô or Ô tô..? -nhỏ My

-Ô tô!! -hấn

-Thế anh đua với tôi!! Dám ko? -nhỏ My

-Tôi ko hứng thú!! -hấn lạnh tanh

-Sao cũng được!! Nhưng tôi đua đấy!! -nhỏ My

Mặc cho lời nhỏ My nói thế nào, nhưng hấn vẫn một mực kiên quyết ko đua... Nhỏ thì chạy với tốc độ ánh sáng trên đường, còn hấn thì chỉ chạy qua loa, ko màng đến việc xem nhỏ chạy thế nào, nhưng trong đầu vẫn luôn vang dội theo câu hỏi... “Cô ta uống rượu mà cũng đua xe!? Muốn chết chắc!!” Vừa nghĩ vừa nhếch môi cười khinh bỉ...

(Đọc khúc tiếp theo, Yuu viết có hơi buồn cho nhỏ My, nhưng đừng vì thế mà m.n lại cho rằng nhỏ My là người tốt nhé :3 giả tạo hết ấy =]])

Dừng chân đứng lại giữa một bãi đất trống gần đó... Nhỏ My bước xuống xe, đứng giữa làn gió lạnh buốt, nhỏ cười cay đắng, nước mắt từ khóe mi nhỏ đã chảy ra từ khi nào... Hấn thấy thế cũng xuống xe, đứng phía sau nhỏ My và nghe nhỏ...tâm sự =.=

-Xin lỗi vì đã về và chen ngang giữa cuộc tình của anh và Khanh... -nhỏ My

-.....- hấn

-Dù sao thì em cũng có còn sống được bao lâu nữa đâu nên cứ phá hoại tí rồi đi cũng chưa muộn nhỉ!? -nhỏ My cười nhạt (diễn hay thật :>

-Ý cô là sao?? -hấn nhúu mày, khó hiểu

-À, thật ra em bị tim!! Giai đoạn cuối rồi... Cách đây cũng lâu rồi nhỉ..! Kể từ cái lúc mà em chia tay anh rồi sang Mỹ sống ấy!! -nhỏ My (bịa quá hay :> quá giỏi :> quá hư cấu =]])

-Sao lại...lại như thế?? -hấn giọng bắt đầu run lên

-Không sao đâu!! Anh đừng lo... Em về đây cũng chỉ có một nguyện vọng thôi!! Anh giúp em được chứ... -nhỏ My quay qua hấn rồi nở một nụ cười nhẹ

-Được!! Nguyện vọng gì?? Cô nói đi... Giúp được tôi sẽ giúp!! -hấn

-Anh có thể...thân thiết lại với em và bảo vệ em như ngày xưa ko?? -nhỏ My (ATSM :3)

-Là sao...??? -hấn nghiêng đầu tỏ vẻ dăm chiêu

-Anh đừng hiểu lầm!! Anh chỉ cần thực hiện nguyện vọng ấy của em trong vòng 3 tháng thôi!! Anh làm được ko?? -nhỏ My

-Được rồi!! Tôi sẽ giúp!! -hấn

-Cảm ơn!! Cảm ơn rất nhiều!! -nhỏ My

End chap 34 :****

Chap này tương đối thôi nhĩ :> ko dài ko ngắn :>

Cơ mà khúc gần cuối, Yuu ngồi Yuu viết mà ứa gan dễ sợ =.= giả tạo đỉnh cao của giả tạo luôn -__-

Còn ai còn thức ko? :)

Vote rồi để lại cmt cho Yuu nhá :**

36. Chap 35: Hư Ảo

Hú hú :)) chap mới nè m.n ới :3

Bù .n nè :) tại chap hôm qua nó ngắn quá nhĩ :>

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :*

Sau cuộc trò chuyện ấy giữa mình và nhỏ My thì bây giờ, hấn đã lái xe về nhà, trong đầu thì quay mòng mòng về cái chuyện mà nhỏ đã nói... Nhỏ My bị tim thật sao? Là thật hay chỉ là một trong những chiêu trò mà nhỏ bày ra!? Thật sự bây giờ thì hấn rối lắm, ko biết phải nghĩ rồi giải quyết như thế nào!?! (*đập bàn* Ngu.... Nhỏ My bị tim thông thì có!! -__-)

Sáng hôm sau, tại trường, khi tụi nó và tụi hấn đang ngồi trong căn-tin ăn sáng thì nhỏ My đi tới, miệng nở nụ cười nhìn nó và hấn, nói...

-Chào buổi sáng!! Cho tôi ngồi chung với mọi người nhé... -nhỏ My

-Này, bàn này chật rồi, ko đủ để cho cô ngồi cùng đâu!! -Minh Anh

-Thôi được rồi, cô ngồi đi!! -hấn đứng dậy, rồi nhường chỗ ngồi của mình cho nhỏ My -Cô ăn gì ko? Tôi đi mua cho.... (Nhường làm cái nòi gì thể cha!?? -__-)

-Anh cho em ly sữa nha!! Cảm ơn anh! -nhỏ My cười

-Ừ, mà cho nhỏ đó ngồi đó rồi mà ngồi đâu? -Tuấn Anh nhún mày

-Ồ thôi!! Tao ăn no rồi... -hắn

-Ra là thế!! -nó nhếch môi -Thôi, tôi lên lớp trước, mọi người cứ ăn đi!!

-Ê...ê, Khanh!! -Lam

-Này thằng điên, mà làm cái trò gì thế!?? Khanh giận rồi kìa... Đi theo đi -Bảo tức, lấy chân đá vào chân hắn

-Ồ ờ -hắn gật gật đầu rồi chạy thật nhanh về phía nó ==

Nhỏ My ngồi đó, nhìn thấy rồi lại khẽ nhếch môi lên... Mọi chuyện mới chỉ bắt đầu thôi!!! (Con điên :>)

-Này, Khanh!! Em sao vậy? -hắn chạy tới, kéo tay nó quay mặt về phía mình rồi hỏi

-Sao đâu... Em bình thường mà!! -nó nhún vai rồi khẽ nhếch môi lên cười

-Chuyện hồi nãy.... Cho anh... -hắn

-Ko sao!! Ko sao thật mà... Anh chỉ muốn giúp cô ấy thôi nhii!! Em hiểu, em ko giận anh -nó khẽ cười

-Vậy tại sao em ko ở lại ăn với mọi người? -hắn

-Em no rồi!! Hi, ăn nhiều rồi mập mất body!! -nó đùa

-Thế anh lên với em nhé!! -hắn cười rồi nắm tay lấy tay nó

-Ừ!! -nó

Thế là hai người lại vui vẻ, dắt tay nhau đi tung tăng lên lớp...

Sau khoảng thời gian ngồi miệt mài với mấy tiết học thì tiếng trống ra về cũng đã được vang lên...

-Cuối tuần này, mọi người đi chơi với tôi nhé!! -nhỏ My bước đến gần tụi nó và tụi hắn, cười tươi, nói

-Hả...?? -Minh Anh ngạc nhiên

-À ko có gì đâu!! Nếu mọi người bận thì thôi! Tôi ko ép đâu... Hihi.. -nhỏ My cười mỉm (càng cười càng ghét --)

-My mời thì mình đi đi!! -hắn bắt chợt lên tiếng

-Hả...?? -Tuấn Anh (2 anh chị này thay phiên nhau “hả” :>)

-Hả gì?? Mình đi nha Khanh!! -hắn quay sang nó

-.....sao cũng được!! -nó lạnh tanh, khẽ nhún vai

-Vậy quyết định vậy nha!! Thứ bảy này nha mọi người!! -nhỏ My -Thôi tôi về trước đây!!

-Cô có muốn tôi chở về giùm ko?? -hắn (điên cmnr --)

-Thôi, em tự về được!! Em cảm ơn anh!! -nhỏ My cười mỉm rồi leo lên taxi, phóng đi luôn

-Ồ... Cái thằng này, nay mà bị sao vậy!! Chưa hỏi ý tụi tao mà tự quyết định luôn vậy?? Tại sao lại phải đi chung với mụ đó...?? -Bảo tức

-..... -hắn chẳng nói gì, cứ thế mà kéo tay nó vào xe rồi chạy về nhà

-Hình như có gì ko ổn!?? -Lam

-Thằng Quân hôm nay nó sao sao ấy?? Sao mà giúp đỡ rồi nghe lời mụ Mia như điên thế?? -Tuấn Anh

-Nó điên thật rồi!! -Bảo

-Thôi về!! Về rồi muốn điều tra gì thì điều tra... Bực mình hà!! -Minh Anh

-Cơ mà... Thứ bảy này, có đi với mụ đó ko?? -Bảo

-Đi chứ ck!! -Lam

-Đi để xem con mụ ấy bày trò gì nữa chứ!! -Minh Anh

Trong xe nó và hấn

-Này vk, sao hôm nay em ko nói gì vậy? Em giận anh à?? -hấn mếu

-Ko có!! -nó -Mà em hỏi anh câu này được chứ!??

-Em hỏi đi!! -hấn

-Thứ bảy này anh tính đi chơi với My thật sao?? -nó

-Ừ!! Em ko muốn đi hả? Ko muốn thì thôi, vậy anh ở nhà với em!! -hấn cười

-À thôi, đi thì đi!! Em sợ gì!! Hi hi, đi cho khoay khoả đầu óc tí... -nó

-Ừ!! -hấn nói rồi lấy tay vẹo má nó

Nó cười nhẹ, quay đầu ra phía cửa sổ, trong lòng nó bây giờ đang rất buồn... Hôm nay, sao hấn kì lạ thế?? Ko như bình thường nữa... Hấn của hôm nay khác với hấn của mọi ngày quá!! Điều đó khiến nó rất buồn!! Quan tâm, giúp đỡ người con gái khác trước mặt nó, bảo sao nó ko buồn!? Phải chăng nhờ My đã bày ra trò gì để giải hấn thuộc về mình ko??

End chap 35 :**

Chap ra liên tục nhá m.n :”>

Chap này vẫn ko dài nhỉ :) m.n thông cảm nhợ :3

Rảnh Yuu ra chap dài thiệt dài ọi người đọc ha :3

Nhớ vote rồi để lại cmt cho Yuu nha <3>

37. Chap 36: Nghi Ngờ!!

Uầy uầy m.n ới :3 chap mới đi nè :))

Mại dô mại dô kéo nguội :>

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :*

Vào sáng thứ 7, ngày mà tụi nó và tụi hấn được nhờ My mời đi chơi thì mọi người đều đã đứng đông đủ trước cổng trường... (Mẽ mời người ta mà bắt người ta đợi mẽ :v)

-Chào mọi người!! Mọi người chờ lâu ko?? Cho tôi xin lỗi vì đến trễ nhé... -nhỏ My bước xuống xe, cười mỉm

-Ờ... -Lam

-Vậy mình đi nhé!! -nhỏ My

-Ờ... -Minh Anh (nhanh, gọn, lẹ =]])

-À mà cô chạy xe một mình à?? -hấn

-Vâng!! -nhỏ My

-Thế cô chạy được ko? Nếu ko được thì qua chung xe với tôi và Khanh luôn này!! -hấn

-Mụ này mà qua bên xe Quân thì...thì...Khanh, mày qua xe tao với Bảo đi!! -Lam kéo tay nó qua một bên, rồi hất mặt nhìn nhỏ My theo kiểu thách thức

-Lam bị sao thế? -hắn nhìn Lam, nghiêng đầu khó hiểu

-Hi, em chạy xe được mà!! Đâu có sao đâu... Cảm ơn anh đã quan tâm!! -nhỏ My vừa dứt lời thì liền đưa mắt liếc xéo Lam

-Cái con diên này!!? Mày dám chọc bà à →__→ bà quyết ko nương tay với mày!! -Lam lèm bèm rồi hai tay nắm chặt thành nắm đấm, nhìn nhỏ My bằng ánh mắt hình viên đạn :>

-Thôi được rồi!! Đi đi đi, kéo trưa thì nắng nóng lắm!! -nó lên tiếng

-Ừ đúng rồi!! Mình đi biển nha m.n -nhỏ My cười

4 chiếc mui trần chạy băng băng trên đường với tốc độ phải nói là hơn cả ánh sáng khiến người đi đường phải tập vào một bên, nhường đường cho 4 chiếc siêu xe này chạy, với mục đích là...tránh tai nạn, xảy ra thương tích (___- chạy thấy ghê)

Tới nơi, cả bọn đều xuống xe, mặt lơ lơ lơ chiêm ngưỡng cảnh đẹp ở cái khách sạn hạng sang, to bự này (mặc dù là khả năng của tụi nó và tụi hắn thì dư sức đi mấy cái khách sạn như vậy :>)... Khách sạn này được trang trí khá là cổ điển, sân phía trước, góc bên phải khách sạn có hồ bơi và các hàng ghế, góc bên trái thì có một cái thác nước nhân tạo cao, to, hùng vĩ, trông rất đẹp. Ngoài ra, đối diện với khách sạn còn có một bãi biển, trong xanh và mát mẻ...

Suốt cả buổi đi ko ai mở miệng nói một lời nào, kể cả Lam và Minh Anh, ko hiểu sao, hôm nay 2 nhỏ cảm thấy trong người rất bức rức và khó chịu, ko được thoải mái... Vào tới quầy tiếp tân, nhỏ My tiến lại gần rồi lấy 4 chìa khóa, đưa ỗi người trong tụi hắn...

-Đây, chìa khóa phòng của mọi người đây!! -nhỏ My cười mỉm

-Ồ!! -Tuấn Anh

-Hi, mọi người về phòng đi!! Tôi cũng về phòng của mình luôn đây... -nhỏ My

-Cô...cô ở một mình à? Có ổn ko?? -hắn

-Em ko sao!! Em khỏe lắm... -nhỏ My cười

-Ko ổn thì gọi cho tôi liền nhé!! -hắn (tức quá >< *đập="")>

-Em biết rồi!! -nhỏ My nháy mắt (móc mắt nhỏ đó ___-)

-Mình đi lên đi ck!! Ở đây ngứa mắt quá... -Minh Anh nói rồi xách tay Tuấn Anh kéo lên lầu với khuôn mặt ko mấy vui vẻ

-Khanh!! Lên với tao.. -Lam một tay thì kéo nó, tay còn lại thì kéo Bảo -Anh lên với em luôn!! Ko ở đây nữa...

-Ồ.. từ từ vk à!! Té Khanh kìa -Bảo chỉ nó

-À quên, xin lỗi mày nhé!! Đau ko?? -Lam

-Ko sao!! -nó

-Buồn à?? -Lam nhúu mày

-Ko có!! Tại sáng dậy sớm nên giờ buồn ngủ thôi.. -nó cười nhẹ

-Kìa Quân kìa!! -Bảo

-Sao vậy?? Sao vk ck mày kéo vk tao đi!? -hắn

-Ờ thì.... -Bảo đang nói thì bị Lam chặn họng

-Tại thấy Quân QUAN TÂM bạn Mia kia quá nên tránh đi một bên đó mà!! -Lam nhấn mạnh

-Này vk!! Ghen à?? -hắn nhìn nó

-Ghen gì?? Mà tại sao phải ghen!?? -nó chớp mắt

-Mày dạo này kì cục quá!! Đi với Khanh mà cứ quan tâm, lo lắng cho con mụ đó là thế nào?? Giỡn với tụi này à?? -Bảo nhăn mặt

-Đừng kêu Mia là mụ này mụ nọ!! Kì lắm... Bạn bè thì quan tâm nhau thôi!! -hắn

-Ồ, bạn bè thế đấy!! -Lam nhếch môi -Thôi Bảo, mình lên phòng đi!!

-Ừ!! -Bảo

-Bye cưng nhá Khanh.. -Lam vẫy tay

-Bye -nó

-Lên phòng nha vk!! Thôi đừng giận nữa mà... Anh ko như thế nữa mà!! Nha nha nha.. -hắn năn nỉ

-Ừ!! Nay có kiểu năn nỉ mới nữa hả?? -nó cười

-Hi.. -hắn

Ai về phòng này, mãi đến chập tối thì nhận được điện thoại từ nhỏ My, bảo xuống ăn tối, hôm nay nhỏ chơi sang, thuê hết cả khách sạn cho riêng mình và cho cả cuộc đi chơi này, hơn hết, chính nhỏ hôm nay sẽ vào bếp, nấu ăn cho tụi nó và tụi hắn ăn (-_- mụ này nấu là sẽ triệu hồi thuốc độc O-o chắc chết!!)

Phòng Bảo - Lam

-Này ck, nhỏ My gọi điện bảo xuống ăn tối kìa!! -Lam ngồi trên giường, tay thì cầm đt bấm liên tục, nói

-Nghe nhỏ còn nói là chính tay nhỏ nấu đó!! -Lam

-Hử?? Khách sạn này mà cho nhỏ vào bếp như nhà mình á?? Anh ko tin đâu!! -Bảo lắc đầu

-Dân chơi thuê luôn cái khách sạn này đó ck!! -Lam

-Đầu tư dữ!! Chắc có âm mưu đen tối nè... -Bảo

-Thôi xuống trước đi rồi tính!! -Lam vươn vai một cái rồi leo xuống giường, lại gần Bảo rồi lôi Bảo đi luôn...

Phòng Tuấn Anh - Minh Anh

-Đói bụng quá!! Có gì ăn ko anh?? -Minh Anh than

-Có chỗ có đồ ăn nè!! Em đi ko?? -Tuấn Anh

-Đi sao ko!! Ở đâu? -Minh Anh

-Nhà bếp khách sạn kìa!! -Tuấn Anh ôm bụng cười

-Hâm hả ck!?? -Minh Anh chớp mắt

-Giỡn thôi!! Đây vk, nói nghe nè!! -Tuấn Anh

-Sao?? -Minh Anh

-Mụ Mia gọi điện, bảo xuống ăn tối kìa!! -Tuấn Anh

-Tốt ghê hèn!! -Minh Anh

-Tốt cái gì mà tốt!! Nói cho em biết luôn này... Bữa tối hôm nay là chính tay mụ đó nấu đấy!! -Tuấn Anh

-Bộ..bộ nấu dở lắm hả?? -Minh Anh

-Dở thì ko có!! Nhưng mà cái điều mà anh đang lo là.... -Tuấn Anh

-Là mụ Mia bày trò chơi xỏ Khanh phải ko?? -Minh Anh cười khẩy

-Biết mà còn giả ngu hả vk!? -Tuấn Anh

-Minh Anh mà... Thôi kệ, xuống ngồi đi, rồi chống mắt lên xem có trò gì hot!! -Minh Anh

-Ok bấy bề

-Tuấn Anh

Phòng hân - nó

-Xuống ăn tối đi ck!! My bảo ấy... Hôm nay hình như My tự tay nấu đó!! -nó cười khẩy

-Ồ kê vk!! -hắn cười

(Nhanh vãi

:v)

Tại phòng ăn của khách sạn, trong nhà bếp, nhỏ My đang đứng cầm cầm cuối cuối bên mấy đĩa thức ăn, tụi nó và tụi hân vừa xuống lầu thì lao ngay vào ghế ngồi luôn, Lam với Minh Anh vì ko ưa nhỏ My nên cũng chả đếm xỉa gì tới nhỏ, ngồi nói chuyện, tâm sự với ck mình còn sướng hơn!! Riêng nó thì lại vào bếp cùng nhỏ My, phụ nhỏ dọn đồ ăn ra ọi người... Đúng như kế hoạch của nhỏ rồi còn gì...

-Tôi giúp cô nhé!! -nó cười mỉm

-Cảm ơn nhé!! Cô đem 2 đĩa này lên dùng thôi nha -nhỏ My cười

-Ừ!! -nó cầm 2 đĩa đồ ăn, để lên bàn rồi lại quay lại bếp với nhỏ My

-Đây là phần thức ăn, tôi làm riêng ồi người đó, mấy đĩa này là của cô, Minh Anh và Lam ấy!! Hihi... -nhỏ My

-Hai đĩa này là của Bảo và Quân... -nhỏ My -Cái này là của Tuấn Anh

-Ồ!! Còn của cô đâu?? -nó

-À, của tôi đây!! Cô đem đĩa này ra dùng thôi nhé!! Tôi đi rửa tay tí.. -nhỏ My

-À, ừ!! -nó

-Này Khanh, có độc ko?? -Lam

-Đừng điên!! Ko có đâu... -nó

-Mọi người ăn thử đi, xem tôi nấu có ngon ko nhé! -nhỏ My bước ra rồi ngồi xuống ghế

-Cô cũng ăn luôn đi My... -hân

Nhỏ ko nói gì, lấy đũa gấp đồ ăn trong đĩa của mình, bỏ vào miệng, ăn được một lúc thì nhỏ ôm cổ rồi hét lên... Tiếng hét ấy làm cho tụi hân và tụi nó hốt hoảng, ko biết đã xảy ra chuyện gì với nhỏ, với đĩa thức ăn mà nhỏ đang ăn... Nhỏ bị...trúng độc!??

-Này My, cô sao vậy?? My... My... -hân hốt hoảng

-Tôi...đau...cổ... -nhỏ My thều thào rồi ngất lịm cùng với cái cổ đang đỏ lên từ từ

-Gọi cấp cứu...gọi cấp cứu ngay... -hân hét lên

-Cô nhanh lắm!! Khá lắm!! -nó lẩm bẩm

-Có chuyện gì à Khanh?? -Lam

-Ko có!! -nó

-Này Bảo, Tuấn Anh... Nhờ hai đưa bây đưa My vào bệnh viện đi nhé!! Tao điều tra tí!! -hân

-Ừ!! -Bảo nói rồi cùng tụi nó và Tuấn Anh đưa nhỏ My vào bệnh viện, hân thì đứng đó, ngẫm nghĩ rồi dò tìm gì đó trong đĩa thức ăn

“Là loại độc flumill (Yuu chém chứ Yuu cũng chả biết loại độc này là loại độc gì =]]), hạng nhẹ nên ko có gì phải lo lắng...” -hân nghĩ hồi lâu rồi lại lấy muỗng, múc từng muỗng thức ăn, để qua một bên... Đang múc thì phát hiện...một chiếc bông tai gai màu đen của nó đang đeo...

“Nhưng mà...đây là bông tai của Khanh mà?? Tại sao lại có trong đĩa thức ăn của My?? Chẳng lẽ....?? Ko, ko phải, Khanh ko phải người như thế!!” -hắn nghĩ, cầm chiếc bông tai đó của nó lên, rửa cho sạch mùi thức ăn rồi bỏ vào túi áo khoác của mình, dọn dẹp đồng chén đĩa đó...

Hắn đang nghi ngờ nó!? Chẳng lẽ nó là người đã bỏ độc vào đĩa thức ăn của nhỏ My sao?? Sự việc ngày càng rối lên rồi đây...

End chap 36 :****

Chap này dài nhé m.n :3 thỏa mãn rồi nhé :>

38. Chap 37: Hiểu Lầm

Chap mới đây m.n ới :))

Nói trước là chap này đọc tức lảm nhé :3 m.n nhớ uống thuốc trợ tim để tránh tình trạng xảy ra thương tích nhé =]]

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :*

Sáng hôm sau, tại bệnh viện...

-Cô có sao ko?? -hắn

-Em ko sao!! Chỉ hơi đau đầu, rất rất một tí thôi!! -nhỏ My cười

-Lát cô xuất viện đây!! Cô đi chung xe với tôi và Khanh nhé.. Được ko?? -hắn

-Hi, cảm ơn anh và Khanh nhiều lắm!! -nhỏ My

-Ừ!! Thế cô nghĩ đi... Tôi ra ngoài đây... -hắn nói rồi đứng dậy, bỏ đi ra ngoài

-My sao rồi? Có bị gì nghiêm trọng ko?? -nó thấy hắn ra thì đứng dậy hỏi

-À, cô ấy ko sao đâu nên em đừng lo!! -hắn cười

-Vậy thì tốt rồi!! -nó

-Chờng nào nhỏ đó xuất viện được?? -Tuấn Anh

-Bác sĩ nói tình trạng ổn nên bây giờ xuất viện cũng được, ko sao cả!! -hắn

-Ồ... Mà mày chở nhỏ đó về à?? -Bảo

-Đi chung xe với tao và Khanh cũng được mà -hắn

-Này, mày ổn ko Khanh!! -Minh Anh quay sang nó, nhíu mày

-Hi, lo xa... Tao bình thường!! -nó cười nhẹ

-Thôi, đi về đi!! Tao dị ứng với mùi bệnh viện quá -Lam vươn vai

-Ừ... Trễ rồi, đi về!! -Minh Anh

Xe nó, hắn và nhỏ My

-My, cô khỏe chưa?? -hắn quay đầu,hỏi nhỏ My (hỏi quài -_-)

-Khỏe rồi!! Cảm ơn mọi người đã giúp đỡ em... -nhỏ My

-Ừ!! -hắn

-Quân ơi!! Cho em xuống đi... -nó đột nhiên lên tiếng

-Sao vậy vk?? Em có chuyện gì à?? -hắn

-Nhỏ bạn cũ của em gọi bảo nó đang ở đây nên rủ em đi chơi á mà!! -nó cười

-Em định đi à?? -hắn

-Ừ!! Anh chở My về khách sạn trước đi... Lát em đi taxi về!! Em đi chơi tí rồi về!! -nó

-Anh chở em đi nhé!! -hắn

-Thôi, anh chở em đi thì ai chở My về?? Em đâu phải con nít đâu... -nó

-Vậy em đi phải về sớm đó!! Có gì gọi cho ck nhé, vk yêu

-hắn

-Ok!! Bye ck ~~ -nó

Xe hắn tấp vào bên trong lề đường, nó bước xuống xe với gương mặt, hầu như là rất ngượng nghịu, ko mấy vui vẻ... Đi dọc trên con đường, nó cảm thấy buồn lắm... Hình như hôm nay, ánh mắt của hắn nhìn nó ko còn ấm áp như xưa, miệng thì nói “vk này, vk nọ” nhưng ánh mắt rất sắc bén và lạnh lẽo... Phải chăng hắn đã chuyển sang nghĩ ngợi nó về cái đĩa thức ăn mà nhỏ My hôm qua đã ăn sao?? Hắn hết tin nó rồi sao?? Tổn thương nhau quá đấy!!

“Alô...” -nó

“Alô, xin chào cô chủ!! Cô việc gì cần căn dặn ạ??” -đầu dây bên kia một người đàn ông trả lời

“Cho tôi biết tên, gia thế của chủ khách sạn Fall, ở gần bờ biển phía Tây... Và điều tra luôn cho tôi, loại chất độc có trong đĩa thức ăn cũng như ai là thủ phạm đã gây ra sự việc ngày hôm qua!!” -nó

“Thưa cô, làm sao để điều tra được ạ!?” -người đàn ông

“Trước tiên, ông điều tra cho tôi biết ai là chủ khách sạn, sau đó, tôi sẽ tiến hành lấy đoạn băng được ghi lại trong camera ở khách sạn rồi sẽ gửi cho ông, để ông thực hiện bước kế tiếp...” -nó lạnh tanh

“Tôi hiểu rồi ạ!!” -người đàn ông

“Tôi cần kết quả sớm nhất có thể!!” -nó

“Vâng, thưa cô chủ!!” -người đàn ông

Sau cuộc điện thoại vừa rồi, gương mặt nó đã trở thành một gương mặt vô cảm xúc, lạnh tanh... Vẫn vốc dáng đó, nó bước đi từng bước nặng trĩu, từng bước trên con đường vắng... một mình và chỉ một mình

Khoảng 10h30' trưa thì nó cũng đã bắt taxi, phóng về khách sạn, trên tay là một cái bìa màu vàng, bên trong là một sấp giấy tờ, hình ảnh có liên quan đến chuyện hồi tối hôm qua (làm việc, điều tra nhanh vài hồn ***)

Vừa bước vào cổng thì nó đã thấy nhỏ My đang ngồi bắt chéo chân trên chiếc ghế gỗ ở góc hồ bơi, tay thì cầm ly nước cam vừa uống vừa hát theo đoạn nhạc nằm trong tai phone... Bước từng bước đi tới, nó khẽ nhếch môi cười khinh bỉ vì hành động quá ư là vô tư của nhỏ...

-Chào My!! Cô khỏe chưa mà ra đây thế?? -nó cười khẩy

-À, tôi khỏe... Cô mới đi chơi về à, vui quá nhỉ!?! -nhỏ My

-Cũng ko hẳn là đi chơi, tôi chỉ đi ĐIỀU TRA về chuyện bữa ăn tối ngày hôm qua thôi!! -nó nói rồi nhếch mép lên cười

-À... Thế...thế...cô có điều tra..được gì ko?? -nhỏ My tái mặt

-Tôi biết cô có liên quan đến vụ tối hôm qua, mà cô nghe tôi nói cô ko biết nhột à?? Hay tại cô bị chai lì rồi?? Cô đừng giả vờ nữa... Đừng có mà cáo già đội lốt thỏ non nhé!! Tôi khinh kiểu người như thế lắm... Muốn gì nói thẳng đi!! -nó nhìn nhỏ My với ánh mắt lạnh ko thể nào lạnh hơn

-Ha, cô nói như cô đúng vậy!! Đừng buộc tội tôi như thế, đau lòng tôi lắm!! -nhỏ My nhếch môi -Bằng chứng đâu??

-Tôi cũng chẳng thêm nói nhiều với cô làm gì!! Đây... Muốn bằng chứng, có bằng chứng -nó nói rồi quăng sấp giấy trên tay mình lên tay nhỏ My

-Hờ, cô biết thì cũng có được gì?? Phải, chính tay tôi làm hết đấy!! Sao nào..? -nhỏ My

-Cô dám bỏ độc vào đĩa thức ăn của mình để lừa mọi người sao?? À quên nữa, cô cũng bỏ luôn chiếc bông tai của tôi vào đĩa thức ăn của cô luôn mà... Đồ lỗi cho nhau à?? Chơi xấu vậy cô gái!?? Lí do để cô làm như thế?? -nó cười khẩy

-Tôi yêu Quân, tôi muốn dành Quân lại từ tay cô!! -nhỏ My

-Yêu à?? Yêu thế nào?? Yêu đến nỗi bỏ Quân để theo người con trai khác rồi lại bất chợt quay về để nhắm thẳng vào khối lượng tài sản của Quân à!?? Tình yêu của cô coi bộ “vĩ đại” quá nhỉ!?? -nó

-Chuyện đó ko liên quan đến cô!! Tôi sẽ làm tất cả để anh Quân mãi mãi thuộc về tôi!! -nhỏ My nói nhảy cái tùm xuống hồ bơi

Khi nhỏ nhảy, nó cũng khá là sững sốt nhưng vẫn lấy lại phong độ như bình thường... Đứng trên thành hồ, gương mặt nhìn xuống hồ ko hiện lên một thái độ, cảm xúc nào, lạnh tanh... Đúng lúc hần từ phòng đi xuống đã chứng kiến được cảnh...nhỏ My bị té xuống hồ bơi, nó thì đứng trên thành hồ, đứng nhìn một cách vô cảm... (Duma >“< tức=”” cha=”” này=”” quá=””>< thấy=”” thì=”” thấy=”” hết=”” đi...thấy=”” gì=”” mà=”” có=”” một=”” khúc=””>”<>

Ko chần chừ, hần đã nhanh chóng nhảy xuống hồ bơi để cứu nhỏ, vì nhỏ My biết thế nào hần cũng xuống bởi tin nhắn mà nhỏ đã gửi từ trước lúc cãi nhau với nó nên đã bày ra trò này... Vờ như ko biết bơi để tự mình chìm xuống và đổ toàn bộ lỗi lên đầu nó... Quả thật, nhỏ My rất ranh ma...

Kéo nhỏ My lên tới bờ, hần để nhỏ nằm ở đó rồi bước lại gần nó, ánh mắt thể hiện rõ những tia tức giận...

-Khanh!! Thế này là thế nào?? Anh cần lời giải thích!! -hần nắm chặt vai nó nói

-Như anh thấy!! -nó nhún vai -À tự nhảy xuống hồ bơi, ko phải lỗi do tôi!!

-Khụ khụ... Em..xin lỗi..anh... Khụ khụ...chắc em lỡ chọc..giận Khanh... Nên Khanh giận...lỡ tay xô em...xuống hồ!! Anh..đừng trách Khanh... -nhỏ My thở dốc (phải đứng đúng kịch bản bị tim của mẹ -_-)

-Hừ... -nó cười khẩy, trong lòng thì tức vì tài năng diễn xuất của nhỏ My phải nói là đỉnh -_-

-Cô làm cái trò gì thế?? Tại sao lại đẩy My xuống hồ bơi?? Cô có biết là My đang bị tim giai đoạn cuối rồi ko?? HẢ?? -hần

-Tim!?? Ờ thì tim... -nó nhếch môi, khinh bỉ

-Cô đẹp cái thái độ đó đi!! Được ko?? Tôi cần cô cho tôi một lời giải thích!?? Tại sao?? Cô đẩy My?? -hần

-Tôi nói tôi ko đẩy ả!! Tin hay ko tùy anh!! -nó nói bằng giọng lạnh tanh

-Cô quá quắt lắm rồi... Thế tôi hỏi cô luôn!! Cô là người đã bỏ độc vào đĩa thức ăn của My...phải ko?? -hần

-Có thì sao, mà ko có thì sao?? Tôi ko bao giờ làm những chuyện dơ bẩn đó!! -nó

“Chát” âm thanh chua chát ấy được vang lên, hần thật sự ko kìm chế được hành động của bản thân mình được nữa... Tại sao?? Tại sao vậy?? Chỉ cần thú nhận rồi sử dụng 2 chữ “xin lỗi” thôi mà?? Tại sao nó lại ko thực hiện?? Những lời nói, những câu trả lời đó của nó đã khiến hần cảm thấy rất bức tức... Người con gái hần yêu thương tại sao lại thành ra thế này?? Đau, đau quá...Cảm giác đau này dường như đã lan tỏa khắp người hần và cả nó... (Đánh Khanh của Yuyu là coi như người xong đời -_- hiểu lắm rồi đánh con người ta kìa -_- đồ Quân hâm >”

-Anh dám tát tôi?? -nó cười đau xót

-..... -im lặng

-Niềm tin, sự yêu thương ,tình cảm của tôi...hình như đặt sai người rồi!! -nó

-Đó là lỗi do cô... -hắn

-Mình....CHIA TAY... Coi như tôi và anh chưa từng quen, tất cả các quá khứ tươi đẹp cũng như những kỉ niệm hạnh phúc của chúng ta....sẽ ko còn nữa!! -nó cười chua xót, rồi lấy trong túi ra cái máy chụp hình, cùng chiếc nhẫn mình đang đeo trên tay... Ném tất cả xuống hồ bơi, quay mặt đi vội vã....

Hắn đứng đó, gương mặt vô cảm, miệng nở nụ cười gượng, ko có hồn, nhìn nó ra đi, nhìn vóc dáng, nhìn đôi vai nhỏ ngày nào đang run lên từng hồi...

“CHIA TAY LÀ CÁCH TỐT NHẤT CHO ĐÔI TA.... ĐAU QUÁ RỒI!!”

Mùi cũ, là thứ mùi quen lẩn giữa ba cảm xúc, ngọt ngào, đón đầu và cay đắng.

Ngọt ngào vì những giây phút đã có cùng nhau, đón đầu khi những vụn vỡ đã đẩy thứ hạnh phúc đó trôi xa, và đắng cay khi lòng lại cứ muốn nghĩ về....

End chap 37 :***

Chap này dài lắm nhá :3

01h13' rồi đó :) ai còn thức hem :))

Vote rồi để lại cmt cho Yuu nhá :*

39. Chap 38: Quyết Định Đi!!

Chap mới Yuu up liên tục rồi nhá mọi người :)

Chúc mọi người đọc truyện vui vẻ :*

.....

“Alô, chế nghe!! Sao cương??” -Lam

-Tao về Thành phố trước nhé!! -nó

“Ế ế, sao vậy?? Sao về??” -Lam

-Tao muốn về thôi!! Mà với Minh Anh ở đây chơi đi!! -nó

“Mày về thì tao với Minh Anh về luôn á nha!!” -Lam

-Tùy mày... Tao cúp máy!! -nó nói rồi cúp máy cái rụp để lại bạn Lam ở đầu dây bên kia ngơ ngác ngác ko biết chuyện gì đã xảy ra

-Ck

Về Thành phố đi!! -Lam quay qua Bảo

-Em muốn về hả?? -Bảo chớp chớp mắt ngây thơ :>

-Khanh nó về rồi nên em cũng ko muốn ở lại đây đâu!! >< ở=“” đây=“” nhìn=“” mặt=“” mụ=“” my=“” quai=“” là=“” em=“” tuột=“” cân=“” á!=“” về=“” đi=“” ck...=“” -lam=“” mếu=“”>

-Rồi xong... Khanh với Quân có dự gì nữa rồi nè -.- mệt ghê!! -Bảo

-Vậy về nha!! Nha nhà nhá nha... -Lam :>

-Vâng!! Thưa cô nương... -Bảo cười

-À quên, để em gọi kêu Minh Anh về luôn... Coi bộ kì này Khanh với Quân căng lắm á!! Nghe giọng nhỏ Khanh buồn thiu hà!! -Lam vừa nói vừa lấy đt bấm số của Minh Anh

-Minh Anh, về Thành phố đi!! Con Khanh nó bị gì á!! Nó đòi về với lại hình như đang buồn ấy... -Lam

“Ừ!! Mà ko gọi thì vk ck cũng chuẩn bị về nè -.- ở đây nhìn mặt mụ My, tao ko thoải mái!!” -Minh Anh

-Thế giờ đi luôn ha!! Gặp dưới tầng trệt nha... Bye cưng!! -Lam cúp máy

“Ô kê!!” -Minh Anh

15' sau, 2 chiếc mui trần của Bảo và Tuấn Anh đã lên đường đi về Thành phố với tốc độ cao ngắt ngưỡng (lúc nào cũng vậy =.=).... Sau khoảng thời gian ngồi trên xe thì cuối cùng, Bảo, Lam, Minh Anh và Tuấn Anh cũng đã về tới nhà, nhưng khi vào trong thì chẳng thấy một bóng người... Lam thấy thế nên đã lấy đt ra và gọi cho nó...

-Này Khanh, mày đang ở đâu thế?? Nói về Thành phố mà sao ko có ở nhà?? -Lam

“Ra bar đi!! Ở đây có bà Như nữa nè...” -nó

-Ko nói sớm... -Lam nói rồi cúp máy, cùng Minh Anh và 2 tên kia phóng ngay đến bar

Trong bar Night -tại bàn nó ngồi

-Hey!! -Minh Anh chạy tới vỗ vai nó

-Ồ... -nó nói, tay cầm ly rượu uống liên tục

-Mày với Quân có chuyện gì rồi phải ko?? -Lam

-Ồ... -nó trả lời nhưng tay vẫn ko ngừng đưa ly rượu lên uống

-Này, đừng uống nữa coi!! Nói chuyện đàng hoàng với tụi này nè... -Minh Anh giật lấy ly rượu từ trên tay nó rồi ực một hơi

-Hừ, sao?? Muốn biết chuyện gì?? -nó

-Quân với Khanh có xích mích à?? Sao ko thấy Quân chở Khanh về đây?? -Bảo

-....Chia tay rồi!! -nó nhếch môi, cười nhạt

-Gì chứ?? Mày nói lại tao nghe coi?? Mày với Quân chia tay à?? Đang yên đang lành mà... -Lam

-Ờ... -nó cười nhạt

-Tại con mụ My phải ko?? -Tuấn Anh

-Sao biết hay thế!?? -nó

-Ko phải mụ đó thì ai dám phá hạnh phúc của 2 người!! -Tuấn Anh nhếch môi

-Lại là cái con đó à.... -Lam tức, 2 tay nắm chặt thành nắm đấm

-..... -nó

-Mà con đó nó làm gì em thế?? -Như lên tiếng

-Thôi, em ko muốn nhắc chuyện đó nữa đâu!! -nó

-Vậy thôi... -Như

-Mà này, mai chị về Mỹ phải ko?? -nó

-Ừ!! Chị có hẹn kí hợp đồng với đối tác nên mai chị về... Mà có việc gì à?? -Như

-À ko có gì!! Thôi, tao đi công việc tí... Lát mọi người về sau ha!! -nó nói rồi đứng dậy, đi thẳng ra ngoài

-Sao kì vậy trời?? -Bảo

-Chả hiểu nổi nhỏ này... -Lam

Suốt đêm hôm đó, nó bỏ đi biệt tăm, ko về nhà, còn đám người kia thì do ăn uống say quá nên cũng chẳng biết gì, về đến phòng là nằm lẳng ra ngủ cho tới sáng.... (Bái phục mấy ông bà này ==

Sáng hôm sau, lúc 9h30' cũng là lúc mà Như lên đường về Mỹ... Mọi người đều tập trung đầy đủ tại sân bay, chỉ thiếu nó và hân... Hân thì chắc chắn là đang ở cùng nhỏ My rồi nhưng con nó, vẫn ko ai biết nó đang ở đâu cả...

-Con này... Nhắn tin thì ko trả lời, gọi điện thì ko bắt máy... Biết hôm nay là ngày chị Như về Mỹ mà ko ra tiễn... Nó đang nghĩ cái gì vậy ko biết nữa!!? -Minh Anh

-Thôi, kệ Khanh đi em!! Nó đang buồn đó... Để nó yên tĩnh đi!! -Như

-Dạ!! Chị về bên rồi nên cho gửi lời hỏi thăm 2 bác nhé!! -Lam

-Ừ!! Cảm ơn em nhé!! -Như cười mỉm

-Khi nào chị rảnh nhớ về đây chơi với bọn em nha!! -Tuấn Anh

-Biết rồi, biết rồi!! Mấy cô cậu ở đây vui vẻ... Nhớ vào lớp xin cô dùm chị nha mấy đứa!! -Như

-Ok chị!! Bye chị -Bảo

-Bye!! -Như vẫy tay rồi bước đi vào bên trong

-Chiều nay có 4 tiết ở trường đó vk!! Có nên đi học ko?? Hay cúp? -Tuấn Anh

“Bóp...” -Ui da đau!! Sao mà quánh tao thẳng kia?? -Tuấn Anh ôm đầu, méo

-Mày tối ngày cúp cúp!! Thôi đi học đi... Đạo này mình cúp quá trời rồi!! -Bảo

-Ừ!! Thôi chiều đi học đi!! -Minh Anh

-Mà Quân về chưa?? -Lam

-Hôm qua thấy nó chở mụ My về nhà mụ đó rồi mà!! Cơ mà nhìn biểu hiện của nó thân với mụ My một cách lạ thường luôn á!! -Tuấn Anh

-Hừ!! Tên diên.... -Lam

Tại trường....

Nó dường như đã biết rõ lịch học của chiều nay nên đã một mình đi tới trường từ rất sớm... Hôm nay, nó sẽ tập làm quen với mọi thứ khi chỉ có...một mình... Bước xuống chiếc mũ trần của mình, trên gương mặt ko một chút cảm xúc, cả cơ thể toát lên vẻ lạnh lẽo và cô đơn... Hear phone luôn là người bạn thân nhất của nó mỗi khi nó buồn, đeo hear phone vào một bên tai, bên còn lại thì được che đi bởi mái tóc dài, suôn mượt của nó... Bước vào lớp với biết bao sự bàn tán vây quanh...

-Đấy, nói rồi mà ko nghe!! Tình cũ ko rủ cũng tới... Khanh bị đá rồi!! -nam sinh 1

-Quen hot boy làm gì cho khổ!! Đá là đáng mà!! -nữ sinh 2

-Hừ, nhìn thảm hại thế!! Bình thường còn quen thì nắm tay nắm chân gì tùm lum mà!! -nữ sinh 3

-Nhìn Khanh buồn tội quá!! -nam sinh 4

.....

Bỏ ngoài tai những lời nói vô bổ đó, nó vẫn thế mà đi thẳng lên lớp!! Lên tới lớp thì đã gặp cảnh ko mấy là đẹp đẽ, ngứa mắt ko chịu được..... Hân và nhỏ My đang ngồi tâm sự với nhau và điều đáng nói ở đây chính là...nhỏ My đang ngồi ngay chỗ của nó. Khó chịu lắm nhưng cũng có làm được gì đâu... “TA BÂY GIỜ, ĐAU CÒN LÀ GÌ CỦA NHAU!!” Bước từng bước đến chỗ của mình, nó khẽ nhếch môi cười nhạt rồi bắt đầu lên tiếng...

-Chỗ tôi!! -vỗ vện chỉ 2 từ thôi nhưng cũng đủ làm cho con người ta toát cả mồ hôi

-À, xin lỗi!! -nhỏ My đứng dậy rồi bước lại chỗ mình ngồi, hần thấy thế cũng đi theo, ngồi kế, tâm sự như bình thường (đuma ức chế -.-)

Nó ngồi xuống ghế, đặt cặp lên bàn, cuối đầu xuống, kê đầu mình trên cái cặp rồi ngủ luôn.... Khi Lam, Minh Anh, Bảo và Tuấn Anh vào tới, đi ngang qua cái bàn của nhỏ My, cả đám như bơ luôn, khẽ nhếch môi cười khinh vì cái bản mặt nai tơ của nhỏ cùng cái điệu bộ khó ưa của hần... Thấy nó đang nằm ngủ thì cả đám bay lại, hỏi tùm lum...

-Khanh em ừ

tối qua đến giờ cưng đi đâu thế!?? -Lam

-Đi đâu đâu!! Mà sao bây ờn thế? Để tao ngủ cái coi... -nó ngáp ngáp dài

-Sợ mày luôn á!! Thôi dậy đi bà... Cô Lan vào kìa!! -Minh Anh

-Ừ ừ... -nó

Vào tiết học, ai về chỗ nấy, hần cũng thế, tiến về chỗ của mình với một cảm xúc ko khác gì nó, lạnh tanh... Hai con người với hai tính cách, đã từng chung đôi với nhau nhưng giờ đây lại chia nhau ra thành 2 hướng, 2 trái tim như đang quặn thắt trong lồng ngực, làm khổ nhau làm gì cho giờ phải khó xử. Ngồi cùng nhau như 2 người xa lạ...

Đang học tiết 1 thì nó nhận được tin nhắn từ sân bay về thông tin các chuyến bay sẽ cất cánh trong ngày hôm nay. Chuyến bay của nó về Mỹ là chuyến bay lúc 16h... Hết tiết 1 thì cũng đến 14h30' rồi nên nó quyết định hết tiết 1 rồi lên đường tới sân bay luôn...

Tiếng trống hết tiết 1 đã được vang lên và hiện giờ, nó đang thu dọn tập vở và đồ dùng của mình... Bước đi ko một lời nói của nó cũng khiến cho hần cảm thấy vô cùng ngạc nhiên...

-Thưa cô, sắp tới giờ em cất cánh về Mỹ rồi nên em xin cô cho em nghỉ 3 tiết còn lại ạ!! -nó

-Em về Mỹ sao?? -cô Lan

-Dạ vâng!! -nó

-Thế em sẽ quay lại lớp chứ!! -cô Lan

-Em cũng ko biết nữa!! Nhưng khả năng là ko cô ạ!! Cảm ơn cô đã giúp đỡ em trong thời gian qua ạ!! -nó

-Này Khanh, mày bay sao ko nói cho tao và Minh Anh biết!! -Lam tức giận, đứng lên nói

-Xin lỗi nhé!! Tao có một số việc đột xuất phải bay về liền với cty!! Hai bây cứ ở đây!! Khi nào rảnh tao sẽ về chơi... -nó cười mỉm

-..... -im lặng

-Thôi, chào cô, chào mọi người em đi!! -nó nói rồi quay lưng bước ra khỏi lớp, trước khi đi nó còn quay lại chỗ của hần đang ngồi rồi nhếch môi của mình lên, cười nhạt...

“TẠM BIỆT ANH, NGƯỜI CŨ ĐÃ TỪNG THƯƠNG!!”

End chap 38 :*****

Mỗi tay quạ chời quạ đất luôn =.=

Mọi người nhớ vote rồi để lại cmt cho Yuu nhé <3 :*=“”>

40. Chap 39: Bí Mật Bị Mất!!

Chap mới nhé :))

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :*

Giờ ra về....

-Quân, gặp một chút, tại sân sau... -Bảo đi lại gần hần, lạnh nhạt

-..... -hần im lặng ko trả lời lại Bảo đến khi Bảo đi khuất xa thì quay phắt qua nhỏ My, nói -Cô muốn về thì về, đợi thì đợi nhé!! Tôi đi có việc!!

-Em đợi, em đợi anh mà!! -nhỏ My cười cười

Hần đi xuống, đi xuống tới tận sân sau thì gặp Bảo rồi đến Tuấn Anh đang đứng đó chờ mình sẵn

-Chuyện gì?? Tao có việc... Nói nhanh!! -hần

-Ờ, tui này ko định làm mất thời gian quý báu của mày đâu!! -Tuấn Anh nhếch môi

-..... -hần im lặng

-Mày thay đổi nhiều quá rồi đó Quân à!! -Bảo

-Tao vẫn là tao.... Ko thay đổi gì cả!! -hần khẽ nhún vai

-Khanh đi rồi đó!! Đi luôn rồi đó, vừa lòng mày chưa!?? -Tuấn Anh cảm phẫn, liếc mắt nhìn hần

-Tao ko quan tâm, tất cả là do lỗi của cô ta!! Cô ta nói dối, lại xấu xa, dám làm mà ko dám nhận!! Bảo cô ta đi thì đi luôn đi... Đi cho khuất mắt tao, đừng lằng vằng trước mặt tao nữa, ngứa mắt lắm!! Sai lầm lớn nhất của đời tao là quen cô ta.... -hần xả một tràn, nhưng đâu biết được rằng, phía sau mình, có hai ánh mắt giết người đang nhìn mình như muốn ăn tươi, nuốt sống... (NGU nè --)

“Chát...” Cái tát mạnh bạo lần này đã giáng xuống mặt hần là của Lam, nhỏ giận, giận lắm luôn!! Ko ngờ, hần là loại người như thế!! Chưa biết rõ sự việc ra sao đã vội nói nó là thủ phạm!! Thất vọng quá...

-Cậu...dám nói Khanh như thế sao?? Sai lầm lớn nhất của cậu là yêu nó sao?? Cậu biết sự thật thế nào chưa mà cậu vội đổ hết lên đầu nó... Cái tát này coi như tôi thay Khanh trả lại toàn bộ tình cảm mà nó dành cho cậu trong suốt quãng thời gian qua...Tôi...thất vọng về cậu quá đấy Quân à!! -Lam nói gần như hét lên

Mình Anh cũng giận ko kém gì Lam, nhưng lại kiềm lời hơn, chỉ đi tới gần hần rồi quăng lên người hần sấp giấy bằng chứng buộc tội nhỏ My mà nó đã điều tra ra....

-Đồ khốn... Đem về mà đọc cho sáng mắt cậu ra!! -Mình Anh lạnh tanh

-Đi về!! -Lam nói rồi bước đi một mạch, 3 người còn lại ở phía sau thấy thế cũng đi theo luôn

Dưới ánh hoàng hôn, có một người con trai đang đứng, một tay cầm cái bìa màu vàng, tay còn lại thì bỏ vào túi quần, gương mặt vô cảm, đôi mắt sắt lạnh, từ từ bước đi khi trong đầu đang trống rỗng, ko biết rằng mình đang làm gì và sẽ đi về đâu...!?

-Anh Quân, anh giải quyết xong việc chưa?? -nhỏ My từ đâu chạy tới

-Hả, à, ừ xong rồi!! Thôi về đi kéo trễ!! -hần

-Ừm... -nhỏ My cười rồi chạy theo sau

Tối hôm đó, sau khi tắm xong, hần leo lên giường mình ngồi, lôi trong tủ ra cái bìa màu vàng mà hồi chiều Mình Anh đã đưa ình... Vừa mở ra thì hần đã thấy một sấp ảnh được gói kĩ vào tờ giấy màu trắng có chữ, kể bên là cái USB nhỏ trong đó có chứa đoạn video clip do camera khách sạn quay được vào tối hôm đó và thứ cuối cùng mà hần thấy, đó chính là... 1 lá thư!?

Ngồi cầm sấp ảnh xem qua trước thì hần thấy tất cả các ảnh đều được chụp lại ngay lúc nó và nhỏ My đang đứng nói chuyện với nhau... Xem tới tấm cuối cùng thì hần cảm thấy rất hốt hoảng... Là nhỏ My tự nhảy xuống chứ ko phải nó đẩy! Chẳng lẽ...hần trách sai nó rồi sao?? Với lại, tờ giấy này... Chính là tờ giấy xét nghiệm ung thư!?? ẦM TÍNH mà?? Cô ta nói dối mình!? Hốt hoảng, cay đắng, hồi hận là cảm giác hiện giờ của hần....

Ngồi thất thần hồi lâu thì cũng lấy lại được kha khá tinh thần... Tiếp tục cắm cái USB nhỏ ấy vào laptop, ngồi coi...

“Lại là nhỏ My bày trò sao?? Nhỏ dám tự bỏ độc vào đĩa thức ăn của mình đang ăn chỉ để đổ hết tội lỗi lên đầu nó sao?? Ranh ma thế!? Đúng là Khanh ko có tội!! Đúng là mình thật ngu ngốc!! Tại sao mình lại tát Khanh!? Tại sao mình lại im lặng khi Khanh bước đi!? Lại một lần nữa, cảm giác ấy ủa về... Là tại cô ta... À ko, là tại mình nữa chứ... Tại mình ngu, ko tin tưởng người mình yêu, để cô ấy phải lặng lẽ bước đi trong nỗi oan... Mình đáng chết thật!!!” -hắn nghĩ, tay ôm ngực đau đớn (-_- chết đi)

“À phải rồi, còn bức thư, Khanh gửi thư ỉnh!!” Lục lọi một lần nữa, lấy trong cái bìa đó ra một bức thư... Hắn từ từ mở ra....

”Chào anh...

Anh đọc xong bức thư này chắc tôi cũng đã đi xa lắm rồi nhỉ?? Tôi biết thế nào Minh Anh cũng đưa cái bìa vàng này cho anh nên tôi đã đích thân viết bức thư này gửi anh... Nói thật thì hôm đó, tôi đau lắm!! Đau đến nỗi muốn hét lên cho cả thế giới biết rằng anh đã làm tôi tổn thương...tổn thương sâu sắc!! Anh nói anh là chồng tôi..mà anh đi bên vực một người con gái khác để la mắng, chửi rủa, nghi ngờ tôi!?? Anh là chồng kiểu gì vậy?? Tôi ko cần đâu... Anh đòi chia tay tôi!? Ok, tôi sẽ theo ý anh... Tôi và anh chia tay, xem như chúng ta chưa từng quen biết nhau!! Nhưng muốn thế đâu phải dễ!! Tôi đành phải ngậm nguôi về Mỹ để tránh xa tầm mắt của anh... Cách này sẽ khiến cho anh và cả tôi quên nhau dễ dàng lắm!! Anh ko tin tưởng tôi... Ok, tôi chấp nhận!! Nhưng đừng vì lý do đó mà anh hạ nhục danh dự của tôi!! Cái tát ngày hôm đó anh dành cho tôi... Tôi ko bao giờ quên đâu!!

Thôi thì đến đây thôi nhĩ... Đâu còn gì để nói nữa đâu!! Mong rằng sau này khi tôi gặp anh cũng như anh gặp tôi... Chúng ta xem như chưa hề quen biết cho nhẹ lòng mỗi người nhé!! Chúc anh hạnh phúc...

Tạm biệt anh, người cũ ...

Kí tên:

Nguyễn Ngọc Đoan Khanh”

End chap 39 :**

Khúc viết thư Yuu viết hơi dở nên mong m.n thông cảm nhé :))

Nhớ vote rồi để lại cmt cho Yuu nhé m.n :*

41. Chap 40: Khanh...trở Về!!

Chap mới nhé :)))

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :*

Đọc xong bức thư, cảm xúc của hắn bây giờ rất hỗn loạn... Cái cảm giác gì đang chảy trong người thế? Sao khó chịu quá vậy!??

-Khanh...!! Anh..xin lỗi!! -hắn cười cay đắng

-Quân, Quân ơi!! Em vào được ko?? -nhỏ My đứng bên ngoài phòng hắn, gõ cửa

-..... -hắn ko nói gì, đứng dậy đi lại mở cửa cho nhỏ My rồi kéo tay nhỏ vào phòng mình một cách rất ư là mạnh bạo

-Á... Anh sao vậy..!?? Em đau đấy... -nhỏ My cầm cổ tay mình, xoa xoa (em đâu kệ em -_-)

-Cô... Nói dối!! -hắn lạnh nhạt

-Anh nói gì vậy?? Em ko hiểu... -nhỏ My đơ người hồi lâu rồi lên tiếng

“Chát...” -Cô...gạt tôi!! Cô...đổ lỗi cho Khanh!! Chia rẽ tình cảm của tôi và... Khanh!!! ĐÚNG CHỨ!?? -hắn nói gần như hét lên

-Anh..anh...em ko có!! Em...em chỉ... -nhỏ My sợ sệt (-__-)

-Chỉ chỉ cái gì?? Cô đúng là con quái vật chuyên đi lừa tình người khác mà!! Tôi ngu..ngu lắm luôn mới tin những gì cô nói đấy!!! Cô bị tim!? Hờ, tim thông thì có... -hắn nhếch môi khinh bỉ

-Anh... -nhỏ My ghen hòng

-Nói... Lý do cô làm như thế?? -hắn liếc nhìn nhỏ My bằng ánh mắt căm phẫn

-Em yêu anh!! Em muốn giành anh lại từ tay cô ta... -nhỏ My

-Hờ... Cô giành được tôi rồi đấy!! -hắn nhếch môi -Nhưng tôi muốn nói với cô một điều... Tôi-ko-yêu-cô!!

-Tại sao?? Em và anh đã từng yêu nhau rất nhiều mà!?? Tại sao vậy...!? Em yêu anh mà!! -nhỏ My khóc nức (đuma :3 con này cũng biết khóc cơ đấy =]])

-Đó là xưa kia thôi!! Nhưng giờ thì...xin lỗi!! -hắn

-Anh... -nhỏ My

-Giờ thì cô biến cho khuất mắt tôi!! Đừng để tôi nhìn thấy mặt cô nữa... -hắn

-Tôi ko biến!! Anh đợi đấy... Sẽ có ngày anh và con Khanh phải trả giá... -nhỏ My nhếch môi

“Chát...” -Chả cần tôi đợi đâu.... Tặng cô hai cái tát... Đem về mà làm bài học sau này khi đi lừa tình người khác nhé.... -hắn cười khẩy

-..... -im lặng

-À mà khoang... Tôi còn món quà tặng cô... -hắn nói rồi thò tay vào túi, móc cái điện thoại ra, bấm bấm liên tục

-Tôi.... Phan Minh Quân!!! Kể từ bây giờ, tôi chính thức cắt hợp đồng với tập đoàn Dương gia, rút tất cả các cổ phiếu mà tôi đã từng góp chung với tập đoàn Dương gia... -hắn nói, gương mặt ko một tí cảm xúc

-Anh...Anh!? Tại sao lại rút cổ phiếu ngay lúc này!? Anh có biết...nếu rút cổ phiếu ngay lúc khó khăn này...gia đình tôi sẽ đổ nợ liền ko?? -nhỏ My khóc thét

-Tôi biết chứ.... Tôi biết nên tôi mới rút hết cổ phiếu ra đấy!! -hắn nhún vai

-Anh... Anh!! -nhỏ My

-Rồi, tôi hết nhiệm vụ rồi đấy!! Bây giờ tới phiên cô... Cô đi nhanh đi!! Ko tôi gọi cảnh sát hốt cô vào tù ngồi bóc lịch nhé!! -hắn cười khẩy -Chúc cô luôn sống khỏe với gia đình mình nhé!!!

Cũng từ cái ngày hôm đó, nhỏ My đi đâu ko rõ tung tích... Còn hắn thì ngày một lạnh hơn, ít nói hơn.. Ngày qua ngày thì vẫn cứ thế.. bar luôn là nơi để hắn giải sầu!!

Cứ thế mà 5 năm cũng trôi qua.....

Tại Anh...

-Khanh này, chúng ta có buổi sự kiện gặp mặt tại Việt Nam vào cuối tuần này của tập đoàn Trần gia đấy em!! -Phúc

GTNV

Lâm Minh Phúc: 23t, là trợ lí của nó, giúp nó đảm nhiệm các công việc trong cty, đẹp trai, ga-lăng, cực kì tốt bụng, giỏi võ, Phúc còn là hôn phu của Như (Venus) và là anh rể của nó...

-Thế à?? Vậy anh đặt giúp em vé máy bay vào tối ngày mai nha!! -nó cười mỉm

-Ừ!! -Phúc

“Reng...reng...”

-Alô, nghe!! Gọi chi cưng?? -nó

“Ừ, nhận được thư mời sự kiện của tập đồng nhà tao chưa??” -Minh Anh

-Nhận rồi!! -nó

“Nhớ đi nhá!! 5 năm rồi tao chưa gặp mặt móc của mày... Nhớ chết được!!” -Minh Anh nũng

-Con nít quá!! Mày với Lam sao rồi?? Kết hôn chưa?? -nó

“Chưa!! Chờ mày...” -Minh Anh cười

-Ôi thôi đi!! Xạo quá... Thôi tao giải quyết mớ chuyện cái!! Tối mai tao lên đường về Việt Nam đấy nhé!!
-nó

“Biết rồi!! Bye cưng...” -Minh Anh nói rồi cúp máy

Cúp máy, cười nhẹ rồi lại trở về với phong thái lạnh lùng như bao ngày... Nó vẫn cứ thế, vẫn loay hoay, quay quần với đồng công việc từ sáng cho đến chập tối rồi mới về... Nhìn bóng dáng đó... Ôi sao mà nó cô đơn thế??

Tua nhanh

Rồi cái ngày nó về Việt Nam cũng tới.....

Tại sân bay Tân Sơn Nhất, nó xuống máy bay với tâm trạng khá là tốt... Vì lâu lắm rồi nó mới về lại Việt Nam, nơi mà khiến nó cảm thấy vui vẻ nhất...

Đứng chờ 2 nhỏ bạn mình ra rước quả thật là cả một quá trình... Lâu mà phải nói là lâu hơn cả lâu luôn... Và thế là chị Khanh đã bị cho leo cây suốt 2 tiếng đồng hồ :v Biết mình đến trễ nên khi đã đặt chân tới sân bay, Lam và Minh Anh đã nhanh chóng đi kiếm nó...

-Hộc...hộc... Sorry bấy bề nhá!!... Ngủ quên :)) -Lam

-2 đứa bây cũng được lắm đó -nó mặt lạnh

-Thôi mà đừng giận nữa mà!! Thương mà... Nha nha nha Khanh!! -Minh Anh năn nỉ

-Uôi mệt quá!! Giận chúng mày cũng chả có ích gì cho tao!! Tha thì tha... Cơ mà chờ tao về trước đã!! -nó nhún vai, cười cười

-Ok bấy bề~~ -Lam nháy mắt

Vẫn là thói quen cũ của Lam, leo lên xe là phóng một mạch về nhà với tốc độ kinh hoàng, về nhanh, về lẹ để còn được tắm với chị Khanh nữa chứ :3

Tới nhà, nó bước xuống xe đầu tiên, đưa mắt nhìn xung quanh căn nhà mà mình đã từng ở rồi quay qua Lam...

-5 năm rồi tao mới thấy tài lái xe của mày lên cấp đấy Lam!! -nó cười

-Sỉ nhục quá má!! -Lam đổi

-Ừ!! Mày giỏi lắm, giỏi nấu ăn, giỏi chỉ đạo và giỏi cả lái xe nữa.... -Minh Anh

-Chứ sao!! Tao mà... -Lam hất mặt

-Ừ, chưa nói xong... Giỏi lái xe, giỏi ăn, giỏi la làng, vân vân và mây mây... Nói tóm lại là có bao nhiêu tật xấu là mày giỏi hết ấy!! Hahahaha..... -Minh Anh ôm bụng cười

-Con quí!! →_→ Tối nay mày nhịn cơm nhé con -Lam

-Ồ... Thôi mà Lam!! -Minh Anh xuống nước, năn nỉ -Khanh~~ héo mì!!

-Lam cho nó ăn đi!! Nó đói nó chết chập chỗ chôn =]] -nó (vẫn bá đạo như ngày nào =]])

-.....Mày nhá..sau này còn chọc là tao cho nhịn nhá!! -Lam

-Vâng vâng... -Minh Anh

-Thôi vào nhà đi!! À mà 2 ông ck yêu quý của chúng mày đâu rồi!?? -nó hỏi

-Nấu ăn dưới bếp á!! -Lam mặt tỉnh bơ

-.....Ồ mài gót!! 2 ông biết nấu hỉ!?? -nó

-Ông Tuấn Anh ck tao thì nấu ăn cũng được ấy, ngon... Còn ông Bảo thì...tao bó tay!! Chưa bao giờ thấy ông Bảo xuống bếp cả... -Minh Anh nhún vai

-Vào ăn đi đã rồi tính tiếp!! -nó nói rồi kéo đồng vali của mình vào nhà...

-Hey Khanh... Mới về hả?? -Bảo

-Ừ mới về!! Hai người làm cái mô tê gì thế?? -nó

-Nấu ăn!! -đồng thanh trả lời, mặt tỉnh bơ

-Xong chưa!?? -nó

-Xong rồi nè!! Quá ngon luôn.... -Bảo

-Lam em yêu

Minh Anh em yêu

vào ăn nè mấy đứa !!-nó nói vọng ra ngoài

-OK!!! -đồng thanh

Trong lúc ăn cơm, tụi nó và 2 chàng nói chuyện với nhau rất vui vẻ... Nói hồi thì Tuấn Anh lên tiếng...nói về việc mà chính nó cũng ko muốn nhắc tới...

-Khanh... Còn liên lạc..với Quân ko??

-Này..... Ck!! Đừng nhắc... -Minh Anh nói rồi lấy tay thọc vào bụng Tuấn Anh, chau mày

-À, ko sao.... Khanh... Hết liên lạc rồi... Hết quen biết luôn... -nó chỉ cười nhẹ

-Sự kiện kì này của tập đoàn tao.... Có tập đoàn Phan gia tham dự đấy!! -Minh Anh nói với điệu bộ khá e hè và ngại ngùng

-Ờ... Tao biết!!! -nó

-Mày biết... Thế mày có ổn ko Khanh!?? -Lam lo lắng

-Tao ổn... -nó cười

End chap 40 :*****

Chân thành xin lỗi m.n lăm lăm vì ko up chap đều đặn :”(

M.n đừng giận nhé :) Yuu hứa sẽ ra chap nhanh nhất vào tối ngày mai :))

Nhớ vote rồi để lại cmt cho Yuu nhé :* <>

42. Chap 41: Người Dương...!?

Chap trẻ :v

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :* <3>

Tối hôm sau, tại bar Crazy, Bảo và Tuấn Anh vừa bước vào là đã đảo mắt tìm kiếm hấn... Trong khoảng thời gian này..muốn kiếm hấn quả thật rất dễ... Nơi hấn chọn lúc nào cũng chỉ có bar... Bước lại gần mà nồng cả mùi rượu!! Cũng khá dễ hiểu thôi, sáng sớm thì tới cty đến chiều tối thì lại vào bar... Quanh đi quẩn lại suốt 5 năm trời, nhìn hấn chả khác nào một cỗ máy khi chỉ được lập trình với 2 công việc: đi làm và vào bar cả... Nhìn mà chán cả mắt!!!

-Này, uống đủ rồi đấy!! -Tuấn Anh đi tới, giắt lấy ly rượu mà hấn đang cầm

-Uống thì ngồi... Ko thì về!! -hấn ngược mặt mình lên, nói

-Tụi tao uống!! Ok!?? -Bảo

-.....-im lặng

-Khanh...mới về đấy!!! -Tuấn Anh vừa uống vừa nói

-Hồi nào?? -hấn

-Hôm qua!! -Bảo

-Có dự sự kiện ko?? -hấn

-Có!!... Mà tính sao? - Tuấn Anh

-Sao là sao??... Thôi tao về trước -hấn nói rồi loạn choạng đứng dậy, bước đi

-Đi được ko đó!?? -Bảo đỡ lấy tay hấn

-Được!! -hấn

Bỏ đi một mạch ra phía bên ngoài rồi leo lên chiếc mui trần của mình, hấn phóng nhanh đến bãi đất trống, nơi nó và hấn vẫn hay thường đến với nhau để chụp hình... Bước xuống xe với tâm trí trống rỗng, hấn bước đi trong vô thức, buồn bã tiến lại gần gốc cây si già, ngồi xuống... Móc trong túi ra cái điện thoại..dò từng chỗ một như đang kiểm số của một ai đó..... Bất giác dừng lại, ngón tay khê do dự trước dòng chữ cũng như hàng số hiện lên trên màn hình....“My eny ”

.....“tít..tít...”

“Alô!! Tôi... Khanh nghe đây!! Cho hỏi ai đầu dây...??” -nó

-..... -hấn ko nói gì, chỉ im lặng lắng nghe từng tiếng nói mà nó thốt ra

“Ai đấy...??” -nó

-Khanh.... Anh-xin-lỗi!! -hấn nói lí nhí

“Ai đấy...?? Nói gì cơ??...” -nó lại tiếp tục hỏi

-..... -im lặng được hồi thì hấn cúp máy...vì sợ rằng nếu mình còn nghe giọng nói đó lần nữa thì chắc rằng hấn sẽ ko kiềm chế được mà sẽ hét thẳng vào đt mất.....

Rồi cái ngày sự kiện tham dự giữa các tập đoàn cũng được tổ chức, đông vui và rất tưng bừng... Nhưng đâu ai biết rằng..có 2 con người, đứng đầu 2 tập đoàn nhất nhì cả nước, 2 bóng dáng cô đơn đang bơ vơ, che lấp nỗi niềm buồn bã là một phong thái lạnh lùng, lạnh lẽ giữa chốn đông người...

-Này, em uống đi!! -Phúc đi tới, đưa cho nó ly nước cam

-Ừ, đi dự sự kiện phải uống rượu chứ sao uống nước cam!! Hi, nói chứ cảm ơn anh nhá.... -nó cười nhẹ

-Ko có gì :) Uống đi nành!! -Phúc cười

-Hi.... -nó cười

-Ê, Khanh!! Qua đây.... -Lam đứng phía bên kia, giơ tay ra hiệu

-Ồ.... -nó

Bước tới bàn của Lam và Minh Anh đang ngồi, khẽ mỉm cười rồi lấy từ tay Lam ly rượu... Nhẹ nhàng cười nói khá vui vẻ... Bất chợt, như nhận thức quen thuộc của mình, nó phát hiện ra cái hình bóng quen thuộc ấy..rất lạnh lẽo nhưng cực kì quyến rũ đang tiến lại gần, rất gần... Sau vài giây lơ lơ lơ để tiêu hoá được những hình ảnh đang mập mờ trước mắt mình, nó như đứng hình trước “đối tượng” ấy... Là HẮN!?!

-Quân.....!! -Bảo lên tiếng

-Ồ...chào mọi người!! -hắn

Chào hỏi nhau được vài câu thì hắn cũng ngồi xuống... Dưới ánh đèn âm áp của khuôn viên căn biệt thự nhà họ Trần, nó và hắn ngồi đối diện nhau, cách mỗi cái bàn thôi mà giống như xa cách cả một thế giới... Hai ánh mắt bất ngờ chạm nhau, những ký ức, cảm xúc lúc xưa như ùa về... Không khí lúc này như nóng ran lên, khó thở cực kì!!! Thấy thế, Minh Anh mới đứng dậy lên tiếng, phá bỏ đi cái lớp bọc cứng nhắc, lạnh lẽo này....

-À, sau mấy năm gặp lại mọi người vẫn ko thay đổi gì nhỉ!??

-Ý mày là vẫn đẹp như xưa phải ko?? -Lam đùa

-Yuh

nó đó!! Hihi.... -Minh Anh

Ngồi nói cười với nhau rất vui vẻ, nhưng 2 tẩn bằng lúc đầu vẫn chưa tránh khỏi tình trạng “băng tan”, cứ thế mà ngồi chờ suốt cả buổi nói chuyện.....

Đến khoảng 11h30 tối thì sự kiện cũng kết thúc, mọi người tạm biệt nhau, ai về nhà nấy... Riêng tụi nó và tụi hắn thì vẫn còn ở lại.....

-Uầy, 12h10 rồi!! Tao về nhà mấy đứa!! -nó đứng dậy, phui phui bộ váy rồi nói

-Mày ko ngủ ở đây à!?? -Minh Anh

-Tao về nhà chú dì ngủ cũng được, sẵn thăm ông bà luôn!! -nó (gia đình ông hiệu trưởng hỏi nó còn học đó nha mấy bạn :>)

-Ồ... Cho tụi này gửi lời hỏi thăm luôn nhá!!! -Lam

-Ok!! -nó cười

Vừa bước ra khỏi bàn thì váy nó đã bị vướng vào thành bàn, làm rơi cái ví xuống sàn gạch... Đang định cúi xuống lượm thì có một cánh tay đã thực hiện trước điều đó... Khá ngạc nhiên nhưng cũng nhanh chóng lấy lại phong thái như bình thường, khéo miệng khẽ nhếch nhẹ lên....

-Cảm ơn!!!

-Không...có gì!!!

Trở trêu thật, người có cánh tay vĩ đại đã nhặt lên cái ví ấy của nó đó chính là... HẮN!!! PHAN-MINH-QUÂN.....!?!

End chap 41 :*****

Yuu có một vài vấn đề về phương tiện viết truyện nên up chap hơi lâu .n :”(m.n đừng giận Yuu nhé :)))

Tối mai Yuu ra chap mới :)))

Bạn nào ko thấy Yuu up thì có thể inbox mắng vốn nhé :v :v

Nhớ vote rồi để lại cmt cho Yuu nhé :* <>

43. Chap 42: “anh Ko Buông Được....!!!”

Chap bù nhé :))) đúng lời hứa nhé :3

Chúc m.n đọc truyện vui :* <>

Ngày hôm sau, tại phòng ăn của căn biệt thự.....

-Ông Quân lại ko về nhà à ck!?? -Minh Anh vừa rót nước vừa nói

-Ừ vk!! Thằng đó nó chỉ có bar thôi chứ đi đâu được.... -Tuấn Anh

-Hôm qua nhìn mặt Quân với Khanh lúc rót cái ví căng kinh hồn luôn á!! -Lam

-Chính xác!! Nhìn muốn nổi cả da gà.... -Bảo -Thôi Tuấn Anh, mày gọi thử ấy đứa quản lý bar mình coi nó sao rồi!! Sẵn kêu tụi nó chở Quân về đây luôn...

-Ờ... Chờ tí chờ tí!! -Tuấn Anh nói rồi cầm đt đi ra ngoài....

...Vài phút sau....

-Ê, thằng Quân nó ko có ra bar mình mày ơi!! -Tuấn Anh chạy vào

-Chứ nó đi đâu!?? -Bảo

-Gọi thử cho Ren với Rain bar vk coi coi ở đó có Quân ko đi ck!! -Lam

-Để tao gọi cho.... -Minh Anh

“Alô, em nghe nè tỹ ơi!!” -Rain

-Có anh Quân ở đó ko mấy đứa!?? -Minh Anh

“Anh Quân á?? Ảnh ở đây nè mấy tỹ, say mềm luôn, em với anh Ren định đưa anh Quân về mà ảnh ko chịu...” -Rain

-Em đưa đt cho anh Quân dùm tỹ đi Rain!! -Minh Anh

“Dạ vâng....!!” -Rain

.....

-Minh Anh, đưa đt đây cho anh!! -Tuấn Anh

-Ờ... Nè ck!! -Minh Anh

“Hức... Minh Anh à!?? Gọi...hức...có gì ko?? Hức...” -hắn lèm bèm

-Minh Anh gì?? Mày đang đâu đó!? Sao nay lại đổi bar?? Làm lo muốn chết!! -Tuấn Anh xả một tràng

“Hức... Tuấn Anh à... Hức... Mày ra đây với tao đi..tao buồn quá..hức... Tao nhớ Khanh!! Tao nhớ...Khanh mày ơi... Hức....!!” -hắn

-Hừ... Mày ở đó đi!! Tụi tao đến hốt xác mày về à coi!! -Tuấn Anh nói rồi cúp máy, quay qua nói với 3 bạn đang ngồi kể bên hóng chuyện....

-Thay đồ đi vào bar hốt xác nó về.... -Tuấn Anh

-À, mà vk... Gọi cho Khanh đi!! Rủ Khanh đi chung luôn... -Tuấn Anh

-Uầy, ck hâm à?? Rủ Khanh đi gặp Quân thì dễ gì nó đi cho ck!? -Minh Anh

-Trời, thì vậy ck mới nhờ vk đó!! -Tuấn Anh

-Hể??? Là sao...?? -Minh Anh

-Mày chậm tiêu thế!! Cái IQ cao ngất của mày đâu rồi Minh Anh??? Sợ mày luôn á.... Mày gọi cho nó rồi mày nói khéo khéo là nó đi hà!! -Lam

-Ồ nhỉ!! -Minh Anh gật đầu tỏ vẻ hiểu ý

“Reng....reng....”

“Alô, nghe nè! Gọi chi cưng!?” -nó

-Khanh em yêu, thay đồ đi... Vào bar chơi với tụi này!! -Minh Anh

“Sao lại vào bar!?? Có chuyện gì à?” -nó ngập ngừng tỏ vẻ dăm chiêu

-À, đi...đi thăm bar!! 2 thằng đệ yêu dấu của mày nghe tin mày mới về nên rủ mày ra..ra bar chơi á!! -Minh Anh (nói dối như thật :”>)

“Ồ... Để tao thay đồ rồi xin chú dì, mắc công 2 người lại lo... Mà lát chúng mày tới rước tao nhé!!” -nó

-Ok!!! Khanh ừ

-Minh Anh cúp máy

-Mày nói dối kinh hồn luôn :v -Lam

-Tao mà.... Thôi!! Đi thay đồ đi kéo trễ, lát mình còn phải rước con Khanh nữa!! -Minh Anh

-Ồ.... -đồng thanh

Khoảng 30’ sau, trên đoạn đường dài, có 3 chiếc mui trần đang chạy băng băng với tốc độ...KHÁ cao :”> Dừng xe rồi bước xuống một căn biệt thự cũng to ko kém gì nhà mình, Minh Anh tiến lại gần chỗ nó đang đứng chờ, thấy chùm chìa khoá to lên tay nó rồi nói...

-Con mui trần đen yêu dấu của mày nè... Tự xử nha con =))

-Thanks bầy bè!! Thôi đi... -nó cười, leo lên xe phóng đi trước, 2 chiếc còn lại phía sau thấy thế cũng phóng theo sau

Tại bar Night, tụi nó, Bảo và Tuấn Anh bước vào với biết bao con mắt liếc nhìn... Lại gần bàn quản lý, việc đảo mắt tìm kiếm của Bảo và Tuấn Anh khiến nó khá thắc mắc...

-2 người có hẹn với ai sao?? -nó

-À ko có, mà Khanh kêu Ren với Rain ra đi!! -Bảo

-Ồ... -nó -Ren, Rain ơi!! Tụi chị tới rồi nè!!

-Dạ... -Ren và Rain nghe tiếng của nó thì từ đằng sau chạy lại gần

-Mọi người đi theo em đi!! Anh Quân ở trong đây nè!! -Rain

-Hả?? Em nói gì vậy!?? Quân gì?? Ở đâu... -nó ngạc nhiên

-Thì anh Quân say ko biết trời trăng mây gió gì hết, nằm trong bar mình nên em bảo mọi người tới đây chờ anh về mà!! Tỷ ko biết hả!?? Em nói với tỷ Minh Anh rồi mà!! -Ren

-Minh Anh.... Mày lừa tao à!?? -nó liếc về phía Minh Anh bằng một ánh mắt lạnh ngắt khiến cô nàng bất chợt rùng mình

-À, à.... Thôi, mình vào trong đi!! Đi...đi Ren, Rain!! -Minh Anh chuồn (chuồn là thượng sách :v)

Đi theo hướng mà Ren và Rain chỉ thì bây giờ tụi nó cùng 2 chàng còn lại đang đứng trước một căn phòng VIP, nơi mà tụi nó và tụi hần đã từng nhậu nhẹt với nhau rất vui vẻ...

-Tao ko vào... -nó đứng lại

-Thôi vào đi.. Năn nỉ mày luôn đó!! Ko lẽ tới đây rồi ko vào...!?? -Lam lay lay tay nó

-Hừ.... -nó

Vừa mở cửa ra thì tụi nó đã thấy một cảnh tượng ko nên thấy....hần thì ngồi đó, kế bên thì có 2,3 con nhỏ ông ẹo đang chuốt say, gương mặt sắt lạnh chả phản ứng gì với điều đó cả... Hầu như nhìn hần rất...thoải mái!?!? Chứng kiến xong cảnh này thì nó chỉ muốn bỏ về quách cho xong nhưng vừa mới quay đi thì đã bị một cánh tay giữ lại.. Là Minh Anh!! Cô nàng ko muốn nó về, cô muốn nó phải ở lại đây để chứng kiến sự cố gắng cũng như tấm lòng chuộc lỗi của hần... Mà hình như...hần chả làm gì chuộc lỗi cả, toàn rượu chè, gái gú, tào lao... Ôi trời ơi, Quân ơi là Quân!! Năn ông quá đi mất!!!

Nắm tay nó kéo vào, Minh Anh để nó ngồi đối diện với hần... Mập mờ hình ảnh của cô vk xinh xắn lúc xưa, hần như tỉnh hần khi biết được rằng...nó đang ngồi ở đây, ngồi đối diện với mình... Những cảm xúc lại một lần nữa như thiêu đốt cả 2 trái tim, 2 tâm hồn tổn thương... Không khí lại y chang như lúc ở sự kiện, ngột ngạt, khó chịu vô cùng... Ngồi được hồi lâu thì nó đứng dậy, bỏ đi ra ngoài.. Hần thấy thế cũng đuổi theo sau, nắm lấy tay nó, nhẹ nhàng ôm chầm lấy nó từ phía sau...

-Khanh ơi, anh xin lỗi!! Anh thật lòng xin lỗi em!!! Anh nhớ em nhiều lắm, em biết ko Khanh!! -hần khẽ nói, mùi rượu trên người hần như tỏa ra khi hần ôm nó, nó biết chứ... Nó cũng nhớ hần lắm!! Bộ nói quên là sẽ quên được sao!?? Điều đó khó lắm, nó ko làm được đâu, cả hần cũng thế... Hai hàng nước mắt từ khoe mi nó rơi xuống...nó đang khóc!! Khóc vì một người con trai đã từng làm nó đau, làm nó tổn thương....

-Buông ra!! -nó vội lấy tay lau sạch hai hàng nước mắt vô nghĩa đó, thay vào là một phong thái lạnh lùng đến kì lạ

-Anh ko buông được.....!! Anh ko buông được em một lần nào nữa đâu Khanh à!! Anh thật sự rất nhớ em..... -hần

-Anh buồn cười thật!! Xin lỗi, làm ơn buông ra... Tôi có công việc!! -nó khẽ nhếch môi mình lên, lấy tay kéo hần ra khỏi người mình rồi bước đi một cách lạnh lùng, đầy vẻ cô đơn, buồn bã....

End chap 42 :*****

Yuu giữ đúng lời hứa rồi nhé :))) khỏi máng vốn nhé m.n :v :v

Chap này dài quá chờ dài luôn :3

Nhớ vote rồi để lại cmt cho Yuu nhé :* <>

44. Chap 43: Tại Sao Lại Là Em!??

Chap mới nhé

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :* <>

Kể từ cái ngày ở bar hôm đó tới bây giờ, nó và hần ko còn gặp nhau nữa... Nó thì ngày qua ngày nằm trong phòng từ sáng cho đến chiều, tới bữa thì xuống ăn, ủ rũ, bơ phờ ko tả nổi... Còn về phần hần thì vẫn chỉ xuất hiện trong bar, nhưng điều đặc biệt ở đây là bên cạnh hần..nay đã xuất hiện một người con gái, dễ thương và cực kì tài năng....

-Oppa a

, anh xong công việc chưa đi chơi với em đi!!

Giọng nói ngọt ngào, dễ thương của một người con gái khiến hấn như hoàn hồn trở lại với thực tại... Vội vã ngược mặt lên nhìn cô gái ấy, hấn khẽ thở dài rồi lại dùng gương mặt lạnh băng làm thứ vũ khí che lấp đi nỗi thất vọng đang xoay vòng vòng trong tâm trí của mình....

-Lại là cô!?? -hấn

-Oppa sao vậy?? Oppa ko vui hả!??

GTNV mới nhé

Nguyễn Lê Ngọc An: năm nay vừa tròn 19 tuổi, là con lai mang hai dòng máu Việt-Hàn, ba là người Việt, còn mẹ là người Hàn... Hiền, hay cười... Là hôn thê của hấn, cách đây 2 năm trước sau khi nó quyết định hủy hôn với hấn thì An là người đã được ba mẹ hấn chọn để thay thế chỗ của nó, và cũng là một lợi nhuận khá to lớn đối với tập đoàn nhà hấn, vì tập đoàn nhà An chẳng thua kém gì nhiều với tập đoàn nhà nó cả...

-Cô tới đây làm gì!?? -hấn

-Oppa ko muốn em tới đây chơi à!?? -An mếu

-Ko có!! -hấn lạnh

-Thế Oppa đi chơi với em đi!! -An

-Tôi chưa rảnh!! Xin lỗi... -hấn

-Em xin bác rồi nên Oppa đừng lo mà!! Đi chơi với em đi~~ -An nũng

-Cô phiền thật đấy!! -hấn nói rồi đứng dậy, đẩy An qua một bên, bỏ đi thật nhanh ra bên ngoài.

Ngọc An đứng đó, gương mặt tươi vui, hay nở nụ cười như mọi ngày nay lại mang một sắc thái đượm buồn, khoé mi cay cay rồi từ đó xuất hiện thêm vài giọt nước mắt... Cô yêu hấn lắm!! Yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên rồi cơ... Mà tại sao.. Hấn lại vô tâm với cô thế!?? Đã 2 năm rồi, kể từ cái ngày mà cô và hấn được thông báo sẽ là vợ chồng của nhau trong tương lai... Cô vui lắm!! Nhưng hình như..hấn ko để ý gì nhiều tới việc đó, hấn ngày xưa đã lạnh rồi thì ngày nay lại một lạnh hơn!!

Tại sân thượng của cty...

Gió sân thượng mát lạnh, một người con trai đang đứng kể lan can, mái tóc màu nâu đen đang tung bay trong gió, gương mặt vô cảm đang hướng về những chiếc lá đang vẫy vẫy trên những cành cây...

Đến chiều hôm đó, khi hấn đang chuẩn bị từ cty về nhà thì nhận được một tin nhắn của An, một tin nhắn thuộc loại...vừa “yêu cầu” vừa “năn nỉ”....

“Mai sáng Oppa phải đi đến chỗ này với em!! Ko đi thì em sẽ đợi trước cổng nhà Oppa quài ko về luôn!! Nha nha nha... Oppa nhớ đi nha!!”

Buổi tối, tại nhà nó....

“Alô, chị Khanh ơi... Chị nhớ em ko??”

-Á... Em...em là An, Ngọc An phải ko!?? -nó

“Dạ, là em đây!! Chị yêu còn nhớ em hả?? Công nhận em thương chị ghê luôn á~~” -An nũng

-Trời, sợ em luôn á!! Mấy năm rồi, ko nghe ko thấy mặt em đâu hết, nay lại được em gọi tới... Bộ có chuyện gì sao nhóc!?? -nó

“Hi... Tại em nhớ chị mà!! Mà này, em có tin vui muốn khoe cho chị biết này...” -An

-Sao nhóc?? Tin gì..?? -nó hỏi

“Em...em sắp có chồng rồi nha!! Ghê chưa!?” -An khoe

-Sướng nha!! Nắm lùn đi động như em mà cũng có chồng đúng là bá phúc thật~~ hahaha... -nó cười

“Ừ, em lớn rồi mà cứ kêu em Nắm lùn đi động là thế nào!?” -An

-Tại em lùn hơn chị nên chị thích kêu ấy!! Haha.. Chừng nào em cao bằng chị đi rồi chị ko chọc em nữa.... -nó

“Ồ... Ừ. Chị yêu cầu khó quá vậy!?” -An mếu

-Thôi... Chị giỡn đấy!! Lớn rồi mà cứ như con nít!! Sợ em luôn ấy... -nó

“Hi hi, vậy thì chị mới thương chứ!!” -An cười

-Cô đấy!! Giỏi cái mồm... -nó cười

“Mai chị rảnh ko?” -An

-Rảnh em!! -nó

“Mai chị, chị Lam với chị Minh Anh ra cafe xem mặt chồng em ha!!” -An

-Ghê ta!! Công khai cho tụi chị biết luôn ha!! -nó

“Nha nha chị yêu~~ Mai ba chị nhớ đi nha!!” -An

-Biết rồi cô nương!! Thôi bye em nha!! Chị đi mua đồ cái.. Có gì thì mail qua cho chị nhé nhóc!! -nó

-Dạ!! -An cười rồi cúp máy

Sau khi nghe xong cuộc đt vừa rồi thì trong lòng nó cũng khá vui... Vui vì cô em họ lâu nay rất thân với mình đã sắp có chồng... Nhưng nó đâu biết rằng, người chồng mà cô em họ của nó vừa nhắc đến là một người mà nó biết rất rõ...

Sáng hôm sau, tại quán cafe nơi mà An đã hẹn nó, Lam và Minh Anh...

-Hai bây nay gan nhợ!! Ko dẫn chồng theo luôn... -nó

-Gan gì??? Hai ổng nằm ngủ chèo queo ở nhà, tao đi còn ko biết chứ ở đó mà đòi đi theo... -Lam

-Hôm qua tụi này đi chơi về trễ nên 2 ổng còn ham ngủ tới giờ đó mà~~ -Minh Anh

-Mà này, con bé An nó có chồng thật á?? Chắc chồng nó cũng phải đẹp trai lắm ha!! -Lam

-Mày tối ngày chỉ có trai trai... Có chồng rồi mà còn mê trai hả mẹ!?? -Minh Anh

-Ừa vô duyên, mê trai là nghề của tao mà, bộ muốn bỏ là bỏ được à!?? -Lam cãi

-Thôi, mệt quá!! Vào kiếm bàn ngồi chờ đi đã!! Hai bây rảnh quá đứng đây cãi lộn :3 -nó nói rồi bỏ đi một mạch vào trong

Khoảng 15' sau, hấn và An bước vào, đảo mắt tìm kiếm bàn thì phát hiện..nó, Lam và Minh Anh đã đến đây từ lúc nào, tụi nó đang ngồi trong một góc bàn, cạnh cửa sổ... Vội vã nắm tay hấn chạy nhanh lại bàn tụi nó đang ngồi, hấn như đứng hình trước sự thật đang trước mắt mình... Chị họ mà An đã nói cho hấn nghe đó chính là nó!!

-Chị Khanh, chị Lam, chị Minh Anh yêu dấu

-An

-À, chào em... -Lam ngạc nhiên

-Hello em!! -Minh Anh ngạc nhiên ko kém

-Giới thiệu với mọi người, đây là anh Quân, anh ấy là hôn phu của em!! -An cười mỉm

-Chào...chào mọi người!! -hắn ập ứng

Nãy giờ nó là người im lặng nhất!! Chả nói gì cả... Lời nói vừa rồi của An cũng như sự hiện diện của hắn đang tay trong tay với cô em họ của mình, nó như thất thần trước sự thật khó tin này....Tại sao lại là em?? Tại sao lại là em hả An?? Ông trời đang trêu đùa nó và hắn sao?? Mà cũng phải thôi, chính nó là người đã hủy hôn trước rồi còn gì!! Khẽ nhếch mép cười kinh bản thân mình rồi đành ngậm ngùi đứng phía sau cầu mong cho cô em họ bé bỏng được hạnh phúc....

End chap 43 :**

Xin lỗi vì đã trễ hẹn nhé :3 :3

Chap sau Yuu hứa sẽ bù mà :)))

Mà trong khi chờ đợi truyện của Yuu thì m.n đọc thử truyện Loạn luân giả của chị LucyHeartfilia9901đi :)) truyện hay lắm ý :*

M.n nhớ vote rồi để lại cmt cho Yuu nhé :3

45. Chap 44: Anh Xin Lỗi!!

Chap mới nhé :))

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :* <>

Chiều, tại nhà nó, Lam và Minh Anh (tất nhiên cũng phải có 2 ông kia :>)...

-Khanh à!! Ăn cơm đi Khanh!! Tao mang lên tới đây ày luôn này... Mở cửa ra đi!! -Lam đứng bên ngoài, trên tay cầm một mâm cơm, khuôn mặt lộ rõ những đường nét lo lắng

-Tao ko đói... Mày đem xuống đi!!! -nó

-Mày ăn đi!! Nguyên ngày mày ko ăn gì rồi đấy!!! Năn nỉ mày mà... Mở cửa cho tao vào đi Khanh... -Lam

-Mới một ngày thì chưa chết đâu... Đứng lại nhai nữa..đem xuống đi!! -nó gắt

-Khanh.... -Lam

-Làm ơn...!! -giọng nó dịu lại, hai hàng nước mắt từ khoé mi bất chợt rơi xuống, bây giờ thật sự nó chỉ muốn ở một mình... Một mình mà thôi!!

Lam đứng bên ngoài, gương mặt xinh xắn đầy lo lắng, lẳng lặng bước xuống nhà, trên tay vẫn còn y sì mâm cơm... Sốt cho nhỏ bạn của mình, từ một đứa mang ình một về bề ngoài lạnh lẽo nhưng sâu bên trong, nó vẫn là một đứa con gái, mà là con gái thì ai mà chẳng có lúc yếu đuối... Chứng kiến cảnh người em gái mình yêu thương đính hôn với người mà mình xem là cả cuộc đời mà ko đau, ko buồn mới là lạ ấy!!

-Sao thế em??? Khanh vẫn ko ăn à??? -Bảo chạy tới, cầm mâm cơm giúp Lam, hỏi

-Ko chịu mở cửa cho em... Cũng ko chịu ăn uống gì cả!!! Kiểu này nó kiệt sức thì toi luôn ấy!! -Lam

-Hừ, cái con này!! Để tao lên xem sao.... -Minh Anh

-Này vk, em định lên thật à??? Anh nghĩ em cần cho Khanh ở một mình thì hơn... -Tuấn Anh

-Em có cách... Thôi mọi người làm gì làm đi!! Để em lên nói chuyện với nó!! -Minh Anh

-Ừ... -đồng thanh

.....Phòng nó...

“Cốc...cốc...” -Khanh, mở cửa cho tao!! -Minh Anh

-..... -im lặng

-Nhanh.. Ra mở cửa cho tao!! -Minh Anh vẫn gõ cửa

-Mày...về phòng đi!! Tao ko ăn... -nó

-Tao ko bắt mày ăn!!! Tao chỉ muốn nói chuyện... -Minh Anh -Ra mở cửa ngay cho tao!!

-..... -im lặng

-Giờ mày ko mở thì tao phá cửa nhé!! Một..mở cửa cho tao vào!! Còn hai..tao tự phá mà vào!! Chọn nhanh!!

-Minh Anh

Nó nghe thế thì đành lủi thủi leo xuống giường, ra mở cửa cho Minh Anh vào... Vừa mở cửa ra thì Minh Anh đã bắt gặp ngay gương mặt phờ phạc cũng như đôi mắt sưng phù vì khóc nhiều của nó... Chả giống như bình thường một chút nào!!

-Chịu mở rồi à??? -Minh Anh cười nhẹ

-Muốn gì....!?? -nó

-Muốn nói chuyện... -Minh Anh

-..... -im lặng

-Tao biết vụ hồi sáng làm mày buồn, nhưng cũng ko phải vì thế mà mày bỏ ăn bỏ uống!! Mày hiểu chứ...

-Minh Anh

-Tại tao ko đói... -nó

-Mày nói thế thì tao cũng chả biết nói gì hơn nữa!! Nhưng tao mong mày hiểu..tao áp lực cho bản thân ko phải là điều tốt đâu!! Mày muốn khóc thì mày cứ khóc cho thoải mái... Khóc hết đêm nay đi.. Buồn gì trong lòng thì nói hết ra luôn đi!! Giữ làm gì cho nặng người... -Minh Anh

-Tao..ko muốn thấy cảnh hai người đó...lấy nhau mày..à!!! -nó như oà khóc lên, gương mặt cúi gằm xuống, nước mắt giã giũa tem lem, nhìn nó bây giờ chả khác gì một đứa con nít đang khóc đòi kẹo vậy... Khóc một cách tự nhiên và rất thỏa mãn!!

-Mày vẫn còn yêu.... Quân!?? -Minh Anh bất ngờ hỏi

-Tao..ko quên được... Thật sự tao ko quên được... Nhìn thấy Quân tay trong tay với...An... Tao đau lắm!! Đau..kinh khủng!! -nó khóc

-Tao hiểu... Nếu như mày còn yêu Quân, thì cố mà níu kéo lại... Tao tin rằng, Quân vẫn còn rất yêu mày!! Quân ko dễ để một người con gái nào khác thay thế mày được đâu...đừng lo!! -Minh Anh vuốt nhẹ những sợi tóc của nó, khẽ mỉm cười

-Hức...hức... -nó vẫn khóc

-Thôi nào, bây giờ nghe tao!!! Mày phải ăn, ăn cho có sức mà để níu kéo lại tình yêu của mình!! Mày hiểu ý tao nói chứ!?? -Minh Anh

-....Ừm... -nó

Thế là Minh Anh đã giúp nó một phần để vơi đi nỗi buồn, giúp nó lấy lại kha khá tinh thần... Vui vẻ cùng Minh Anh xuống bếp ăn cơm, nó như hiểu ra những lời mà Minh Anh đã nói với nó lúc này!! Vui lắm, hạnh phúc lắm vì bên cạnh nó lúc nào cũng có những vòng tay bạn bè ấm áp như Minh Anh, Lam, Bảo và Tuấn Anh vậy...

Trong khi đó, tại một cánh đồng nhỏ, vào buổi tối, ko có người qua lại, riêng chỉ có 2 người, một con trai và một con gái.. Đang cùng nhau ngồi ngắm những vì sao, những vì tinh tú trên khoảng không bầu trời bao la...

-Oppa a~~, anh sao vậy!?? Anh ko được khoẻ à?? -An

-À, ko có!! Sao em lại hỏi vậy!?? -hắn mắt vẫn nhìn lên trời, miệng thì trả lời câu hỏi của An

-Em thấy anh cứ như người mất hồn ấy!! Mắt thì nhìn lên trời, cơ mặt thì chả hoạt động, đơ như cây cơ luôn ấy!! -An

-Tính anh xưa giờ vẫn vậy!! -hắn khẽ cười nhẹ

-Ừm... Oppa này, em hỏi anh cái này nha!! -An

-Hỏi đi... -hắn

-Anh...với chị họ em, từng có hôn..ước với nhau... từng là người yêu nhau trong một..khoảng thời gian ko ngắn... Đúng chứ à!?? -An ấp úng

-Sao..sao em biết điều này!?? -hắn bất ngờ

-Em có nghe ba mẹ nói!! -An cười nhẹ

-Vậy à!?? -hắn

-Anh có..yêu em ko!?? -An

-..... -hắn im lặng

-Ko sao!! Em biết anh ko yêu em từ lúc mà anh và em gặp mặt chị Khanh rồi kìa!! Anh đừng lo, em ko sao đâu!! -An

-Anh...anh chỉ có thể coi em là em gái của mình thôi!! Anh ko yêu em... Em rất tốt, rất đẹp, rất ngoan nữa..nên anh tin rằng...một ngày nào đó ko xa, em sẽ gặp được người yêu em thật lòng!! Cảm ơn em vì tất cả những gì em đã làm cho anh!! -hắn

-Ừm, ko sao!! Em chỉ mong anh và chị Khanh được hạnh phúc!! Em thương chị Khanh lắm!! Mặc dù là chị họ nhưng em rất quý chị Khanh... Em muốn chị Khanh và anh sẽ là một đôi.. Anh đừng làm chị Khanh buồn nữa nhé!! Em sẽ buông, em sẽ đi tìm một ai yêu em thật lòng như anh yêu chị Khanh vậy!!

An miệng thì cười thật tươi vậy thôi chứ cô rất buồn, khoé mi cô lại xuất hiện vài giọt nước mắt, khẽ vội vàng quay đi thật nhanh ra xe để hắn ko bắt gặp cảnh tượng mình khóc nhưng nào ngờ, hắn biết...biết rằng cô khóc!! Cô khóc vì hắn... Nhẹ nhàng lại gần ôm chầm lấy An, thì thảo nói nhỏ, nhỏ lắm nhưng cũng đủ để An nghe và vui thầm trong lòng...

-Anh xin lỗi!! Mong rằng sau này, anh và em vẫn là bạn tốt của nhau!!!

End chap 44 :* <3>

M.n nhớ vote rồi để lại cmt cho Yuu nhé :))

46. Chap 45: Dầm Mưa

Chap này tặng cho 4 bạn nhé :* @HaiYen0711 @kutenhumit2610 NhiiMinn_BTBSari_BTBTB

Chap mới nhé :)))

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :* :*

Buổi tối hôm ấy, trong một căn biệt thự to, màu trắng lộng lẫy như lâu đài, có một người con gái với mái tóc màu vàng óng ả, khuôn mặt khá là xinh xắn, làn da trắng hồng ko tì vết, đang đứng trước mặt một cặp vợ chồng.. Hai tay để phía sau, đầu thì cúi rạp xuống. Không khí trong gian phòng lúc đó khá là căng thẳng, uy nghiêm có, thông cảm có và cả tiếc nuối cũng có...

-Thưa ba mẹ, con muốn...hủy hôn với..anh Quân ạ!! -An cúi người, khẽ mỉm cười nhẹ nhàng rồi nói

-Sao thế con gái!? Con với Quân có chuyện gì à? Sao lại đòi hủy hôn? Con yêu Quân lắm mà...!? -mẹ An ngạc nhiên, hỏi một tràng

-Này, bà từ từ để con nó trả lời chứ!! Làm gì mà hỏi nhiều thế?? -ba An -Ba hỏi con nhé An... Sao con lại đòi hủy hôn đột ngột thế??

-Dạ... Tại con hết thích anh Quân rồi ạ!! Con muốn tìm người khác... -An

-Con có biết con nói dối dễ lắm ko con gái!?? -ba An cười

-Con..con.. -An ấp úng

-Thôi, ba mẹ ko ép.. Tùy con thôi!! Ba mẹ luôn tôn trọng quyết định của con... -mẹ An cười mỉm

-Dạ vâng... Con cảm ơn ba mẹ!! Con lên phòng trước nhé.... -An

-Ừ.. Con lên đi!! Nhớ ngủ sớm nhé.... -mẹ An

-Dạ... Ba mẹ ngủ ngon!! -An cười

Bước lên phòng với tâm trạng ko mấy là vui lắm nhưng trong lòng mình, An cảm thấy có một tia sáng rất ấm áp, ấm áp một cách lạ lùng.. Qua chuyện này, cô mới biết được đâu là một tình yêu đích thực, nhất định cô phải tìm ra một nửa của mình, một người yêu thương cô, hết lòng vì cô và sẽ cố gắng giúp cô hạnh phúc.. Nhất định, một ngày nào đó ko xa, cô sẽ được gặp con người đấy.

Lặng lẽ leo lên giường, lôi trong cái túi xách ra cái điện thoại, vuốt vuốt màn hình khoá rồi vào danh bạ dò ngay dòng chữ số quen thuộc hằng ngày, bấm bấm vài ba chữ rồi gửi, cô khẽ mỉm cười, nằm ngay xuống chiếc giường yêu quý của mình.. Hít một hơi thật dài rồi cởi đồ, đi nhanh vào phòng tắm.. Tắm là sở thích của cô và cũng là cách tốt nhất để giải stress :))

Ồ ờ, tắm cho nhiều đi rồi tốn nước :v

Hắn thì khi về nhà cũng chả hơn hay kém gì An cả, chán nản tột cùng, nằm trên giường, tay gác ngang đầu, mắt thì hướng thẳng lên trần nhà, lơ đãng suy nghĩ..... Ko khí im lặng ngay lập tức bị phá vỡ bởi tiếng chuông tin nhắn đt...

Nội dung tin nhắn: “Em hoàn thành nhiệm vụ rồi nhé!! Bây giờ tới lượt anh.. Lo mà năn nỉ rồi làm huê nhanh nhanh với chị Khanh của em đi!!” Kèm theo cái tin nhắn ấy là cái icon vô cùng cute...hình mặt cười cùng đôi môi quyến rũ =))

Đọc xong cái tin nhắn ấy thì tinh thần của hắn cũng lấy lại được kha khá, thay đồ thật nhanh rồi leo lên con mui trần của mình phóng nhanh tới căn biệt thự mà nó, Lam và Minh Anh đang ở (có 2 ông kia nữa:3)

.....

Lần thứ 1....

“Alô, ai đầu dây đây đây!??” -đầu dây bên kia, nó lên tiếng

-Khanh.... Anh cần gặp em!! -hắn

“.....” -nó ko trả lời, im lặng rồi lặng lẽ cúp máy

Tức tối vì nó ko trả lời, hắn quyết định gọi lại lần thứ 2....

“.....”-im lặng bao trùm

-Khanh à!! Anh cần gặp em thật đấy... Rất cần!! -hắn

“.....”-vẫn là sự im lặng, đang định cúp máy thì hắn lên tiếng

-Khoan đã... Em khoan cúp máy!! Anh biết em còn giận anh.. Ko phải là còn nữa mà là rất giận!! Mong em nghe anh...một lần này thôi cũng được!! Xuống gặp anh đi!! Anh đang ở ngoài cổng đây.. Nha Khanh!!
-hắn -Em ko xuống thì anh ko về!! Đợi tới sáng...

“Trời sắp mưa.....!!” -nó khẽ nói

-Anh mặc kệ... Em ko xuống anh ko về!! Mưa thì tắm cho tới sáng cũng được... Anh muốn gặp em!! -hắn

“Ko quan tâm!!” -nó nói rồi cúp máy, quăng ngay cái đt lên ghế (ghế sofa ấy :>)

Hắn đứng dưới cổng, tức quá ko làm gì được nên cũng đứng chờ... Chờ được hồi thì trời bắt đầu đổ mưa.. Một cơn mưa lạnh lẽo, một cơn mưa cô đơn...

Hắn đứng bên ngoài xe, ko một cây dù che thân, người thì chỉ mặc một cái áo thun, ướt như chuột lột mà hắn cũng vẫn một mực ko bước vào xe.. Tên này gan to thật..muốn làm chuột cống đêm khuya hay sao mà hành xác thế!?? Cũng may lúc đó, Tuấn Anh từ bên trong nhà bước ra trên cầm một bịch rác to tướng đang định đem ra thùng rác bụi thanh lí thì bắt gặp một dáng người quen thuộc đang dựa vào thành xe, người thì run run như chết cống... Là hắn chứ còn ai vào đây nữa!! Quăng ngay bịch rác ấy vào thùng rác rồi cầm dù chạy nhanh lại chỗ mà hắn đang đứng, lấy lấy người hắn...

-Quân, Quân... Mày muốn chết à hay sao mà đứng đây dầm mưa thế!?? -Tuấn Anh

-Tao..tao..chờ Khanh...!! -hắn thì thào

-Mày bị ngu à!?? Thôi thôi mệt quá, vào nhà trước đã!! Đi...-Tuấn Anh nói rồi dìu hắn vào nhà

Vào tới bên trong thì Bảo, Lam và cả Minh Anh cũng rất ngạc nhiên!? Sao hắn lại tới đây vào giờ này... Mà tại sao lại ướt như chuột lột thế!?? Dầm mưa à!?? Có bị thần kinh ko chời!??

-Minh Anh, lấy dùm anh cái khăn với bộ đồ nhé!! Nó ướt như chuột lột rồi..ko thay đồ thì nó bệnh cái ngồi cười ko!! -Tuấn Anh

-Ok ok chờ em tí!! -Minh Anh

Sau khi thay đồ, làm ấm cơ thể xong thì hắn đã tỉnh táo lên được đôi chút.. Và thế là 4 anh chị nhiều chuyện lại tiếp tục trang sử nhiệm vụ hỏi đáp nhanh.....

-Này, ông làm gì ở đây thế!?? Bộ điên hay sao mà dầm mưa!?? -Lam

-Chờ Khanh!! -vỗ vện hai chữ

-Thần kinh lên tới não rồi à!?? -Minh Anh

-Ờ... Sắp nổ banh đầu rồi!! -hắn

-Mày bệnh thật rồi!! -Bảo

-Ừ thì tao bệnh mà!! -hắn

-Nói chuyện với mày chán quá!! -Tuấn Anh

-Tao nói tao bệnh rồi, nhức đầu quá, muốn nổ banh đầu luôn này... Tụi mày có thuốc ko!?? Cho xin bài chực viên đi.... -hắn nói tay thì chà chà vào nhau rồi áp vào má

-Đẻ rở thử đã.... -Minh Anh nói rồi dơ tay lên đặt lên trán hắn, tay còn lại thì đặt lên trán mình

-Ý..ý.. ông Quân ổng sốt rồi kìa!! Nóng lắm ấy.... -Minh Anh hốt hoảng lật đật đứng dậy chạy vào trong lấy nhiệt kế cùng hộp thuốc

-Cái tội ngu.... Mày đi chữa thần kinh giúp tao đi Quân ạ!!!!

End chap 45 :* :*

Đạo này lượt view truyện tuột nhiều quá hà :“(ta buồn chết mất :”(

M.n nhớ ủng hộ Yuu nhiều nhiều cho truyện Yuu tăng nhanh nhanh nha :”(

Nhớ vote rồi cmt cho Yuu nhé :* <>

47. Chap 46: Trò Chơi Tha Thứ

Chap mới nhé :*

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :3 :3

22h15’.....

“Ắt xì...” -Hờ hờ, thôi tao đi ngủ trước nhé!! -hắn vừa nói vừa lấy tay khịt khịt mũi, mặt thì đỏ hồng lên

-Ồ ờ, mày lên phòng tao mà nằm ngủ!! -Tuấn Anh

-Coi bộ kì này mày bị cảm ko có nhẹ đâu đó!! Mặt đỏ chót với cả người nóng như cái lò lửa thế kia thì làm ăn được cái gì....!?? -Bảo

“Ắt xì...” -...Ừm ừm, tao đi đây!!

Hắn trả lời qua loa, rồi đi về phía cầu thang, leo từng bậc chậm rãi lên lầu.. Đến trước cửa phòng, một tay cầm cái chặn đang quần quanh người mình, một tay thì mở cửa, lúi thủi bước vào bên trong, nhảy tọt lên giường rồi nhanh chóng xây dựng ngay ình một giấc ngủ dài đến sáng... Trong đầu hắn bây giờ chỉ nghĩ rằng..ngủ một giấc thật ngon đến sáng thì mọi chuyện sẽ yên ổn, hắn sẽ bắt đầu công cuộc chuộc lỗi và năn nỉ nó... Nhưng hắn đâu biết được rằng, bệnh cảm cúm bình thường cũng có thể sinh ra các bệnh cảm cúm khác nặng hơn!?? Và đúng như thế, đồng chí của chúng ta chỉ vì muốn hi sinh để năn nỉ người yêu tha thứ mà lâm bệnh :) bệnh cực kì cực kì “nặng” luôn... Sốt nguyên đêm!! :v

11h30’...

-Ế ck ơi, Quân ko có hạ sốt!! Thở hổn hển nữa là đằng khác... Có cần đưa vào bệnh viện ko!?? -Minh Anh

-À, em kêu vợ chồng Lam qua đây đi!! -Tuấn Anh búng tay, miệng nở cười ranh ma

-Ừa ủa liên quan hả!??? -Minh Anh

-Trời ơi, vợ ngốc ơi là vợ ngốc... Anh có cách cho Khanh gặp mặt Quân rồi!!! -Tuấn Anh -Nên em kêu 2 đứa kia qua lẹ đi rồi anh nói à nghe..

-À... Ok ok!! Chờ e tí.... -nói rồi bay ngay lại cái sofa, Minh Anh với lấy cái dt rồi bấm gọi cho Lam, khẩn trương bảo Lam và Bảo qua phòng mình họp gấp....

.....

-Vụ gì thế!?? -Lam

-Chả biết!?? Tự nhiên Tuấn Anh đòi kêu vợ chồng mày qua phòng họp hiếc gì này nên tao mới gọi thôi!! -Minh Anh nhún vai

-Thế tóm lại là có sự kiện gì xảy ra!?? -Bảo

-Ồ thì tao mới nghĩ ra cách giúp thằng Quân nổi tình xưa với Khanh ấy mà!! -Tuấn Anh

-Cách gì??? -Bảo

-Lại đây nói nhỏ cho nghe!! Nói nhỏ nói nhỏ hổng có được nói lớn... Nói lớn mất linh!! :)) -Tuấn Anh

Thế là cả đám nghe theo, dắt cái lỗ tai lại gần Tuấn Anh rồi đồng thẳng lên nghe anh chàng “tuyên truyền” về cách giúp bạn vượt khó...

-Kính nhờ!!!! -Bảo ngạc nhiên

-Nay thông minh nhờ!!! -Lam

-Thông minh đột suất nhờ!!! Quả là chồng cưng của em!! -Minh Anh

-Thế giờ sao!?? Thực hiện ngay và luôn ko!?? -Tuấn Anh

-Quất, sợ gì!! -Bảo cười

-Ế cơ mà này, con Khanh nó mà biết là xong đời ấy!! -Lam

-Kệ, sợ gì!! Mình giúp nó mà, ko sao đâu!! Haha.. -Minh Anh

-Ok ok!! -Lam -Mày lên nói nó đi Minh Anh, tao với 2 ông này ở dưới đây chuẩn bị!!

-Ừ!!

“Cốc..cốc...”

-Ai!?? -nó nói vọng từ bên trong

-Là tao..Minh Anh đây!!! -Minh Anh

-Mày vào đi.. Cửa ko khoá!! -nó

.....

-Chưa ngủ à!?? -Minh Anh

-Chưa!! Còn mày...sao giờ chưa ngủ?? -nó hỏi

-Coi phim với chồng :3 -Minh Anh

-Hay ha!! Mà này, lên đây làm gì thế!?? -nó

-Này Khanh!! -Minh Anh

-Hử?? -nó

-Mày biết chăm sóc người bệnh ko?? -Minh Anh

-Cũng sơ sơ!! Sao thế? Ai bệnh à?? -nó

-Ko có... À mà cũng ko hẳn là ko có, ở dưới phòng tao có người bị cảm!! Nóng lắm...từ lúc 6h mấy đến giờ rồi mà ko hạ sốt!! -Minh Anh (nổ kìa chời :v)

-Ai thế!?? -nó nhúu mày, nghiêng đầu hỏi

-Tao nói mày hứa đừng chửi tao đi rồi tao mới nói mày nghe!! -Minh Anh

-Ồ rồi!! Tao hứa... Nói đi!! -nó

-Là..là Quân ấy!! -Minh Anh

-Tại sao lại là anh ta?? -nó nói, cúi ngay gương mặt đang tối sầm của mình xuống

-Thì..thì Quân dầm mưa từ chiều đến giờ để gặp mày mà mày ko xuống nên ổng đứng chờ quai ở đó luôn đến khi Tuấn Anh ra dục rác mới thấy ấy!! Lúc đó, Quân ướt như chuột rồi!! Tay chân thì lạnh cóng luôn...

-Minh Anh kể

Nó khá ngạc nhiên với những điều mà Minh Anh vừa kể... là hẳn nói thật chứ ko phải đùa, là hẳn vẫn đứng chờ đến khi nó xuống tận dưới để gặp hẳn thì thôi...

-Thế giờ....anh ta sao rồi!??? -nó bất ngờ hỏi

-Sốt liên miên từ lúc đó đến bây giờ mà ko hạ một chút nào, thở gấp với rất khó khăn để thở nữa!! -Minh Anh

-Thế bây giờ là mày muốn tao xuống chăm sóc cho anh ta!?? -nó

-Tại vì có mình mày là rảnh thôi!! Mày xuống chăm sóc ổng đi!! Chăm được thì chăm, ko được thì thôi!!

-Minh Anh năn nỉ, trong lòng thì thầm mừng rỡ vì kết quả đã giống với kế hoạch được 50%

-Được rồi!! Tao sẽ chăm sóc anh ta!! -nó nói rồi đứng dậy, đi ra ngoài

-Này, mày nhớ chăm sóc kĩ kĩ vào, ổng sốt nặng lắm ấy... 39,5 độ chứ chẳng chơi đâu nhé!!! -Minh Anh

-..... -nó chả nói gì, chỉ lặng lẽ bước xuống cầu thang rồi tiến lại gần cái phòng mà Minh Anh nói

Hé mắt nhìn vào bên trong, nó bắt gặp trên giường, một người con trai với một gương mặt vô cùng quyến rũ nhưng lại có phần xanh xao, trên vùng trán thì ướt đầm mồ hôi, bước vào bên trong, nó ngây người khi thấy hân, người con trai mà nó đã từng rất yêu thương, đang mệt mỏi trên giường bệnh....

-À Khanh, xin lỗi mày nhé!! Làm phiền mày rồi.... -Lam nhìn nó, cười e thẹn

-À...ừ...ko có gì!! -nó nói nhưng mắt vẫn cứ nhìn chăm chăm vào hân

-Thôi tụi này về phòng có việc rồi!! Nhờ Khanh nhé... Cần gì cứ alô... -Tuấn Anh

-..... -nó

Cả đám sau khi hoàn thành kế hoạch một cách mỹ mãn rồi thì mãn nguyện, cùng nhau tụ tập bên dưới phòng khách, ăn chơi xả lán... Chả thèm để tâm gì đến 2 con người trên lầu cả...

Chăm sóc người bệnh là một việc ko phải dễ..nhưng để đáp ứng được điều đó cho người mà mình yêu thương, người mà mình xem là cả mạng sống thì quả là một điều hết sức lớn lao và dễ làm... Chỉ cần một chút tận tình và một chút yêu thương thì sự chăm sóc ấy sẽ được xem là hoàn hảo!!!

End chap 46 :***

Xin lỗi m.n vì sự chậm trễ của chap :“(vào năm học mới rồi nên Yuu có khá là nhiều bài để học, ko có thời gian để up chap mới nên có thể, thời gian ra chap sẽ là cuối tuần :”(mong m.n thông cảm ạ <3>

Khi nào Yuu rảnh Yuu sẽ cố gắng up 2 chap liên tục

Nhớ vote rồi để lại cmt cho Yuu nhé :* <>

48. Chap 47: Chăm Sóc Người Bệnh

Chap mới ạ :”)

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :* <>

Nhẹ nhàng tiến lại gần giường hân, nó đặt mình ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh, hai mắt cứ nhìn chăm chăm vào người con trai trước mặt... Đôi môi quyến rũ, nét mặt điển trai nay đã nhạt xanh đi phần nào, càng ngẫm, nó càng cảm thấy buồn, những kí ức lúc xưa như đang ùa về trong nó, những lúc vui, lúc buồn, lúc giận hờn cũng như những lúc ngọt ngào bên hân, đã 5 năm năm qua nó ko tài nào quên được, càng nghĩ tới thì nó lại càng đau... Nhiều đêm cứ nằm trắng trọc suy nghĩ..hân có xứng đáng để mình đau khổ vậy ko!?? Cứ thế ngày qua ngày, dần lòng ko quan tâm đến những suy nghĩ đó, dần lòng là sẽ tập quên hân, ko sớm thì muộn nhưng vẫn ko thể nào thực hiện được... Sợi dây đã từng cột nó và hân lại với nhau, đã từng một

thời đứt lìa khỏi nhau, nay lại cố gắng buột nhau lại chặt hơn!! Sợi dây ấy....phải chăng là định mệnh ko thể tách rời!??

Nó vội xua đi những dòng kí ức đang thay nhau chạy ùng ùng trong đầu mình mà đứng dậy, bắt tay vào công việc cao cả của mình, công việc mà đó giờ nó chưa bao giờ dừng tới...chăm sóc người bệnh!!

Trời ơi trời, nhìn người con trai trước mặt mà nó chỉ muốn hét to lên, có tên điên nào mà lại đi dầm mưa để chờ một người mà mình biết chắc 99,9% sẽ ko ra gặp mình ko hả trời!?? Vâng, cũng nhờ đại ân đại đức của tên điên đó mà bây giờ nó phải cầm đầu cầm mũi vào chăm sóc... Thiệt khổ quá đi mất!! Khẽ thở dài, đoạn nhẹ nhàng lấy chiếc khăn trên trán hấn, nhúng vào làn nước ấm, rồi đắp lại chỗ cũ...cứ thế mà làm liên tục ko nghỉ tay, khăn khô thì nhúng, nhúng xong lại đắp lên, mãi đến gần 1h sáng thì nhiệt độ của hấn cũng từ từ hạ xuống, nhắc bóng chiếc khăn lên, lấy bàn tay mịn màng của mình, sờ nhẹ lên trán hấn.. Cảm thấy có gì đó lạ lạ, mùi hương thân quen bay tỏa khắp nơi, hấn từ từ mở mắt, quay sang kế bên, nhìn thật sâu vào đôi mắt, con người đang ngồi trước mặt mình, khẽ mỉm cười hạnh phúc....

Về phần nó thì sau khi thấy hấn mở mắt thì vội vàng đứng dậy, quay mặt đi nhưng bất thành... Cánh tay mềm yếu đã được một bàn tay khác mạnh mẽ hơn nắm lại, là hấn ko muốn nó đi, muốn nó ở lại chăm sóc thêm tí nữa...

-Khanh... Đừng đi mà!!! -hấn

-À buông ra, tôi bận tí!! -nó lạnh

-Em..muốn đi cũng được, nhưng mà..nghe anh nói cái đã!! Được ko!?? -hấn thều thào

-Nói!?? -nó

-Anh xin lỗi!! Là do anh sai, là do anh ngu ngốc nên mới ko tin em.. Suốt 5 năm qua, đối với anh như một cơn ác mộng. Mỗi ngày anh thức dậy, anh đều muốn thấy em kề bên, nhưng bên cạnh anh, vẫn là một chiếc giường trống, là tương lai của anh nếu ko có em, một tương lai vô định và ko hề tồn tại... -hấn

-Đã nhiều lần anh ao ước quay ngược lại thời gian để cùng em làm được mọi thứ, cùng em đánh răng mỗi buổi sáng và tối, cùng em ăn những bữa ăn ngon trong gia đình, cùng em tay trong tay đi chơi và cả cùng em chia sẻ những hạnh phúc... Anh biết là em rất hận anh, nhưng anh mong em có thể hiểu được rằng.. Anh cần em! Anh cần em hơn bất cứ thứ gì, Khanh à!! -hấn

Từng lời nói của hấn thốt ra như nhát dao cứa sâu vào tim nó, gây ra rồi lại xin lỗi, con gái ko đủ bao dung để tha thứ cho sự tàn nhẫn ấy đâu.. Gương mặt xinh đẹp, lạnh lùng vốn có nay lại ướt đầm nước mắt, đôi vai nhỏ bé cần nơi nương tựa đang nấc lên từng hồi...

-Khanh à!! Đừng khóc... Em khóc anh đau lắm!! Ngoan nhé...đừng khóc!! -hấn từ từ đứng dậy kéo tay nó quay về phía mình, ôm thật chặt, khẽ lùa những ngón tay, đan sâu vào những sợi tóc, vuốt nhẹ nhàng...

-Hức...hức... Ai cho..hức...anh ôm tôi!?? Buông...ra!!! -nó nói, nước mắt vẫn ko ngừng rơi, đẩy hấn ra khỏi người mình nhưng ko được, hấn ôm chặt quá!!

-Ko cho cũng ôm!! Em khóc thế này mà anh ko ôm thì để thằng khác vào ôm thì chết!! -hấn cười nhẹ

-Oa..... -nó oà khóc lên

-Ày, đừng khóc mà!! -hấn

-Anh...xấu lắm!! Anh xấu tính...lắm Quân à!! -nó

-Ừ anh xấu lắm!! Đừng khóc nữa, anh xin em đấy!! -hấn vuốt ve

-..... -nó

-Này, đừng giận anh nữa nhé!! Muốn gì anh cũng chiều.. Chịu ko!?? -hấn

-....Đẹp...!! -nó nín hấn (kinh nhờ :v)

-Ồ, thôi mà!! Tha lỗi đi!! 5 năm rồi mà, giận dai quá mau già lắm!! -hấn năn nỉ

-Đẹp, già kệ tôi!! -nó

-5 năm rồi ko ôm em nè, ko hun em nè, ko ngủ chung với em nè...anh nhớ lắm!! Tha cho anh đi!! -hắn

-..... -nó

-Đi mà!! Nha..nha... -hắn

-Ko là ko mà!! Anh nói nhiều quá, tôi về phòng!! -nó nói rồi đẩy hắn ra xa

-Vậy giờ em muốn anh làm gì thì em mới chịu tha lỗi cho anh!?? Em nói đi, anh làm hết!! -hắn

-Chắc ko!?? -nó bất giác quay đầu lại hỏi

-.....*gật gật đầu* -hắn

-Muốn gì anh cũng thực hiện à!?? -nó

-.....*gật gật* -hắn

-Khó cũng làm!?? -nó

-Khó cỡ nào anh cũng chơi tất!! -hắn

-Thế mai... đánh với tôi một trận đi!! Nếu anh thắng, tôi đồng ý tha thứ, còn nếu thua...đẹp nhé!!! -nó

-Ồ..sao khó vậy!?? -hắn

-Tôi về phòng, thuốc để trên bàn, cháo ở dưới bếp!! Tự lấy mà dùng... -nó nói rồi bỏ đi một mạch ko thèm đếm xỉa gì tới anh chàng đang đứng ngơ ngác ngác phía sau lưng mình

End chap 47 :* <3>

Chap này Yuu dành tặng cho nhỏ hellenphantomhivenhá :3 nhờ nó mà Yuu mới viết được mấy khúc hay :3 với lại nếu rảnh mọi người đọc thử truyện của nó đi :) nó viết đam mỹ hay lắm =)))

Nhớ vote rồi để lại cmt cho Yuu nha :* :*

49. Chap 48: Dương Ngọc Bảo My!??

Chap mới ạ :")

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ :* <>

Hắn mệt mỏi, bơ phờ nằm trên giường, suy nghĩ đến lời thách đấu của nó.. Rất phân vân ko biết nên chọn cách giải quyết nào cho hợp lý cả...nếu ko đánh thì thế nào nó cũng ko chịu tha thứ, mà nếu đánh thì với cái tình trạng bệnh tình hiện giờ của hắn thì thắng nó mới là lạ ấy... Thôi thì coi đồ đi tắm giải stress trước đã rồi tính tiếp!!

Bệnh hắn thì vẫn chưa hết, tắm được hồi thì ngủ quên từ lúc nào mà cũng chả hay.. Thế là khoảng 1 tiếng mấy 2 tiếng sau, một chàng trai với vẻ đẹp quyến rũ lòng người bước từ phòng tắm ra với bộ dạng ko thể nào thảm hơn... Mặt đỏ hồng, hai mắt búp xướng vì mệt mỏi, đi đứng loạng choạng.... Vừa mới đỡ bệnh được cách đây vài tiếng mà lại đi ngấm nước.. KHÙNG chắc!! -_-

Trùm khăn quanh đầu, hắn bước xuống nhà bếp lấy nước uống thì gặp Tuấn Anh, thấy bộ dạng là lạ của hắn thì Tuấn Anh cũng lấy làm thắc mắc, lấy tay chọc chọc rồi hỏi...

-Ê, đi đâu đây!?? -Tuấn Anh

-Uống nước... -ngắn gọn xúc tích

-Hôm qua có uống thuốc ko??? Sao hôm nay thấy mày bơ phờ, mệt mỏi thế, hình như càng ngày càng nặng ấy!! -Tuấn Anh

-Nãy ngủ quên.... -hắn tay cầm chai nước, nói

-Ngủ quên thì càng khỏe chứ sao!! -Tuấn Anh

-Trong bồn tắm ấy!! -hắn

“Bóp...” -Thằng khùng!!!!!!!!!! -Tuấn Anh ức chế, lấy tay đánh mạnh vào đầu hắn

-Ui đau!! Sao đánh tao??? -hắn

-Tại mày ngu tao đánh cho đỡ ngu ._____. -Tuấn Anh

-Sao chửi tao??? -hắn

-Mày biết chiều nay mày có hẹn làm vài trận với Khanh ko??? ._____. -Tuấn Anh

-Biết... -hắn

-Thế sao còn đi ngâm nước, thông minh quá vậy??? Mày muốn thua à ._____. -Tuấn Anh

-Tao ngủ quên mà!! -hắn cãi

-Tao ko biết đâu.. Mày làm sao làm đi!! Chiều nay 6h20’ đó con ._____. Giờ 3h10’ rồi, còn 3 tiếng 10 phút ấy, mày làm sao thì làm đi!! Tao..... BỐ TAY!!! -Tuấn Anh

-.....Thuốc nằm nơi phương trời??? -hắn

-.....*chỉ chỉ* trong tủ!! -Tuấn Anh

Lết cái thân tàn của mình lại gần tủ thuốc, hắn với tay lấy ngay hủ thuốc cầm, thò tay vào lấy ra 2 viên rồi bỏ vào miệng, ực thêm miếng nước... Hoàn thành xong hết thì hắn lại lết ngay cái xác của mình lên trên lầu, còn Tuấn Anh thì đứng một góc, khoanh tay rồi lắc đầu ngán ngẩm cho cuộc đời của thằng bạn thân mình....

Về phần nó thì cũng ko khác gì hắn mấy, cũng đang trần trọc suy nghĩ về ý định của mình rồi nằm ngủ queo tới tới, làm bạn Quân bị leo cây khi trong trạng thái mệt mỏi...

Thay đồ rồi leo lên mô tô phóng như bay đến chỗ hẹn, một căn nhà bỏ hoang ở sau vách núi, bước xuống xe rồi tiến vào bên trong, hắn phát hiện rằng là nó chưa tới nên đành ngồi riêng một góc chờ, thế mà chờ mãi đến gần 7h30’ tối mà cũng chả thấy nó đâu, định lấy điện thoại ra gọi thì phía bên ngoài, tiếng xe mui trần đua nhau thắng ken két...

Trên chiếc mui trần màu đen đến đầu tiên, bước xuống là một cô gái với một vẻ đẹp sắc sảo nhưng vô cùng bí hiểm, trên môi còn đọng lại nụ cười nửa miệng đáng sợ...

-Phan Minh Quân, chào anh!!!

-Ai....!??? -hắn đứng dậy, nhìn xung quanh

-Em đây!! Người con gái mà anh đã từng yêu đây!!

-Dương Ngọc Bảo My!??? -hắn nhếch môi

-Là em!! -nhỏ My bước vào

-Sao cô tới đây??? -hắn

-Anh ko cần phải biết đâu anh yêu à!! -nhỏ My

-Cô...cho người theo dõi Khanh??? -hắn

-Đúng! Ko hồ danh là Phan Minh Quân, người yêu của em... -nhỏ My nhếch môi -À nhầm chứ, đúng hơn là người yêu CŨ của em!!

-Lắm trò... Hèn quá đấy!! -hắn

-..... -nhỏ My

-Mục đích của cô là gì??? -hắn

-Ăn một trả mười.... -nhỏ My

-Ý cô là trả thù... -hắn nhíu mày

-Hừ, phải!! Tôi về đây để trả thù, trả thù anh và cả con nhỏ đó... Giết sạch!! -nhỏ My hàng giọng, ánh mắt nét lên vài tia căm phẫn

-Mạnh miệng lắm!! Muốn giết luôn cả tôi ư??? Nhào vô.... -hắn nhếch môi, khiêu khích

-Chả phải anh đang bệnh sao??? Sức lực sẽ giảm một nửa đó người yêu ơi! Hahaha... -nhỏ My cười lớn

-Một nửa sức lực của tôi cũng đủ đẩy cô xuống gặp Diêm Vương... -hắn

-Được.. Đây là do anh khiêu khích!! Tôi ko nương tay!! -nhỏ My nhếch môi, phẩy tay ra lệnh -LÊN!!

Sau cái phẩy tay đó của nhỏ thì đám tay sai phía sau một bước phi thẳng đến hắn, cũng may nhờ phản xạ nhanh nên hắn cũng chặn được vài cái và cũng đáp trả lại... Nào ngờ có thằng chơi xỏ, cầm gậy đánh vào sau lưng hắn, khá đau đấy nhưng hình như chả xi nhê gì nhiều... Khịt khịt mũi rồi buộc miệng chửi thề một câu. Tập trung chuyên môn, xử lý gọn lẹ đám ruồi bu này...

Một mình hắn quất hết gần cả trăm thẳng, công nhận, sức bền đấy!! Cơ mà đuối quá... Sức chúng nó còn trâu hơn cả hắn nữa!! Đánh hoài mà chả thấy hết, hắn bắt đầu thấm mệt và cả sức cũng chả còn để đánh nhau... Bỗng từ phía sau, một chấn động đã va mạnh vào đầu hắn... “Toàn lũ chơi hèn!!” -hắn thầm nghĩ. Chúng nó lại chơi trò đánh lén....

-Hèn..... -hắn ngồi dưới đất, hai tay ôm lấy đầu, lắc lắc nói

-Tôi đã nói rồi!! Anh mà đã bệnh rồi thì cơ hội dành chiến thắng của tôi vốn vẹn 99,9%... -nhỏ My nhếch môi

Đầu thì xoay vòng vòng trong mấy mớ hỗn loạn, đứng lên còn chả vững thì đánh với chả đám gì.... Aizzz, ngâm nước làm gì cho khổ vậy trời??

-Vậy bây giờ chính tay em tiễn anh xuống Diêm Vương rồi từ từ em gửi luôn cô vợ đáng yêu của anh nhé!!

Nhỏ My nhếch môi khinh bỉ, rồi thò tay vào túi áo khoắc, lôi ra cây súng cùng hộp đạn nhỏ.. Với vài kỹ thuật đơn giản, nhỏ My đã nhanh chóng nạp đạn vào súng với nét mặt vô cùng bình thản, ý định giết người ko buôn tha đang dồi dào trong tâm trí nhỏ... Bây giờ, nhìn nhỏ là một con quỷ sống..đang thèm khát máu người..và người đó ko ai khác chính là hắn, vật thể thân đầu tiên phải trả giá cho nỗi nhục 5 năm về trước của nhỏ My và người thứ hai..chắc hắn là nó!!

Cạch! Khẩu súng đang được chìa thẳng vào mặt hắn.

-Nhìn anh bây giờ rất đáng thương đấy Quân à!! Hahaha... -nhỏ My

-..... -hắn

-Đừng làm thái độ khinh người đấy với tôi!! Chỉ cần một phát...pằng...anh đi đời đấy anh yêu!!! -nhỏ My nhếch môi

Đáp lại câu nói đấy của nhỏ My vẫn là một cái im lặng đến rợn người của hắn.. Họng súng vẫn chìa thẳng, với tài năng bắn súng của mình, chắc chắn 90% viên đạn lần này bay ra sẽ bay thẳng vào hắn, xuyên qua mắt rồi cuối cùng là tới trung tâm não... Khiến cho người được chọn làm đích của viên đạn...chết ko trăn trở!!

Ngón tay trắng nõn nà chuẩn bị giật cò súng thì.....

-KHOAN ĐÃ.....!!!!

End chap 48 :* <3>

Yuu ra chap trễ nên mong m.n thông cảm nha :) Yuu sẽ cố gắng up chap bù nhanh nhất có thể :* :*

Sắp end truyện rồi nên ngược couple Q-K tới bến luôn :v

Nhớ vote rồi để lại cmt cho Yuu nha :* :*

50. Chap 49: “dậy Đi..em Sẽ Không Giận Anh Nữa!!”

Flashback

Nó đang nằm ngủ thì nhận được cuộc điện thoại từ Minh Anh.. Nhỏ đang thắc mắc về cuộc chiến giữa nó và hấn nên mới gọi thử..nào ngờ vừa nghe nó bắt máy, vừa mới hỏi được một hai câu thì lại nhận ngay một câu trả lời....ko đâu vào đâu!!

-Ê Khanh, sao rồi!? Gần một tiếng rồi á..mày với Quân sao rồi!?? Ai thắng ai thắng... Ở đâu vậy cho tui tao tới coi với!! -Minh Anh riu rít

-Nói gì vậy!? Đang ngủ mà... -nó

-Hế!? Chưa đi á!? Mày biết mấy giờ chưa? 7h30 rồi đó!! Mày hẹn với Quân mà giờ còn nằm ngủ à!? -Minh Anh

-Aizz, quên nữa!! Thôi bye, cảm ơn mày... -nó

-Khoan khoan....mày với Quân...hẹn nhau ở đâu vậy!?? -Minh Anh đánh liều, nuốt trôi cục khan trong cổ họng của mình rồi hỏi

-Nhà hoang ở sau vách núi gần đây!! -nó

-À ờ, mày đi đi kéo trễ... -Minh Anh

Cúp máy rồi ngồi bậc dậy, chợt nhớ đến lời hẹn giữa nó và hấn, hai tay thì vò đầu bứt tóc trong vẻ rất bức mình.. Với tay lấy cái đồng hồ, khê chau mày rồi buộc miệng xì một tiếng, trễ hết 1 tiếng mấy rồi!! Lật đặt đứng dậy, tiến lại gần tủ đồ, lựa chọn ngay inh một bộ đồ rồi leo lên mô tô phóng nhanh đến chỗ hẹn...

Đến nơi, vừa bước xuống xe thì cùng lúc đó cũng có khoảng 2 đến 3 chiếc mui trần vừa tới, đua nhau thắng ken két... Khá tò mò nên nó cũng mò mò đi theo phía sau...rình, rình và rình!!

Đứng sau cái thân cây cổ thụ to ở gần đó, nó như bất ngờ trước hình dáng cũng như điệu cười khẩy của người con gái với nét đẹp cầu kì vừa bước xuống xe... “Là My..Dương Ngọc Bảo My!?? Tại sao cô ta lại ở đây??” Hàng ngàn câu hỏi cứ thay phiên nhau chạy vòng vòng trong đầu nó..cảm thấy như có điều gì bất an chuẩn bị xảy ra nên cuối cùng, nó cũng đành quyết định đi nhẹ nhàng phía sau...nhằm mục đích theo dõi từng động tĩnh của nhỏ My!! Trước khi bước vào, nhỏ My còn hắt mặt về phía tên đàn em như ra hiệu thực hiện một việc gì đó, rồi lại nhếch nhẹ môi lên nở một nụ cười bí hiểm..dù chỉ là thoáng qua, rất nhẹ nhàng nhưng cũng đủ làm người nhìn thấy nó cảm thấy lạnh ngay sống lưng!!

Nhẹ nhàng theo sát phía sau nhỏ My, nó đã đi được vào tới bên trong căn nhà hoang, cảm nhận được mùi hương quen thuộc của hấn trộn lẫn với mùi gỗ mốc của căn nhà, nó lại nhẹ nhàng hơn trước..cố gắng ko để phát ra tiếng động, ko để nhỏ My phát hiện sớm... Lắng nghe hết cuộc nói chuyện giữa nhỏ My và hấn, nó lại chật vật với cảnh nhỏ My rút súng từ trong túi áo ra..trong đầu phân vân giữa 2 lựa chọn... 1 là xông thẳng ra ngăn nhỏ My ko được bóp cò.. 2 là đứng yên xem những cử chỉ của nhỏ My!! Lúc đầu nó đã chọn lựa chọn thứ 2 nhưng đến khi thấy nhỏ My đưa súng đến sát đầu hấn, ngón tay thì chuẩn bị giật cò để viên đạn bay ra thì nó đã lập tức đổi ngay lựa chọn sang thứ 1..căng quá căng rồi, ko đổi mới là ầy!!

-KHOAN ĐÃ.....!!!!

Khê quay người về phía con người đang từng bước tiến lại gần mình, nhỏ My khê nhếch nhẹ môi mình lên, hạ súng xuống rồi trả lời lại câu nói vừa nãy bằng một giọng nói đầy mỉa mai...

-Ha, chào bạn cũ, Nguyễn Ngọc Đoàn Khanh!!

-Làm gì ở đây vậy!? -nó

-Làm gì đâu!! -nhỏ My nhún vai -À mà cũng ko hẳn, định mượn chồng yêu của cô chơi vài ván ấy mà...

-Cô muốn gì?? Nói rõ ra luôn đi...đừng úp úp mở mở..khó chịu lắm!! -nó nhún mày

-Tôi nghĩ cô hiểu lí do tôi đến đây hơn ai hết chứ!! -nhỏ My

-Muốn trả thù sao!?? -nó -Việc của 5 năm trước...!?

-Khá khen!! Đúng... Là thế đấy!! Tôi muốn trả thù... Tôi muốn 2 người, tất cả đều phải chết...trong tay tôi, ko ai khác!!

Nhỏ My nhếch môi, giơ tay ra hiệu ấy tên đàn em lao vào đánh nó... Xử lí nhanh gọn đám ruồi bu..nó tiếp tục tiến nhanh lại phía nhỏ My, từng cú đánh, cú đá đều nhắm thẳng đến nhỏ... Nó nhắm rất chuẩn, đánh phát nào là chuẩn phát đó nhưng nhỏ My cũng đâu phải dạng vừa gì...né rất siêu và đỡ cũng rất kinh!! Có lẽ nó là người có lợi thế hơn nhỏ My...đường đường là bang chủ của một bang lớn, có sức ép trong giới mafia mà..lợi hại hơn là đương nhiên!! Nhanh chóng đánh gục nhỏ My, đánh đến khi thấy nhỏ kiệt sức thì nó lại nhanh chóng chạy lại, nhìn xung quanh tìm kiếm hân, phát hiện hân đang nằm bên đồng thùng giấy cũ, gương mặt thì đầy rẫy những vết thương còn đọng lại vài giọt máu đỏ...

Chạy lại gần hân, lấy tay quệt đi những vết máu, đôi chân mày thì nhíu lại, miệng mấp máy hỏi han đủ điều...

-Này Quân, có sao ko!?? Có đau lắm ko? Này...

-Khanh.... Aizz, anh ko sao!! Hơi..ê ầm chút thôi... -hân loạng choạng, dùng tay chống xuống đất đứng dậy nhưng rồi lại ngã phịch, coi bộ lần này vết thương đáng lo ngại đây!!

-Ồ, ê ầm chút đó hả!?? -nó nhăn mặt

-.....-hân

-Ko hổ danh là bang chủ của một bang hùng mạnh trong thế giới ngầm.... -nhỏ My nhếch môi -Nhưng tài giỏi cỡ nào..cũng đừng hòng thoát khỏi phát súng này của tao!!!

"Đoàng.... " Cầm súng trên tay, nhỏ My đã ko ngần ngại mà bóp cò, ngay phía nó, đằng sau lưng, một vật thể nhỏ chết người đang lại gần, rất gần...

Một hơi ầm quen thuộc, một cánh tay vững chắc, một mùi hương quyến rũ, những thứ đó đã từng thất lạc cách đây 5 năm trời..nay lại một lần nữa ủa về trong con người cả nó và hân... 1 phút, 2 phút, 3 phút trôi qua, nó vẫn ko hề bị gì, vẫn còn rất tỉnh táo, vẫn chưa cảm thấy đau chỗ nào, chẳng lẽ phát súng vừa rồi lại là một phát súng bắn hụt... Ko đúng..vừa nãy nhỏ My nhắm rất chuẩn mà..thế viên đạn bay đi đâu!??

Thứ chất lỏng màu đỏ, ko quá đặc cũng chẳng hề lỏng, đang từ từ chảy ướt đầm cả vai nó.. Định thần lại rồi dùng hết tất cả lí trí còn lại của mình, để đón tiếp sự thật chẳng mấy tốt lành này... Hân lấy thân mình đỡ đạn cho nó!?! Nó thấy tim mình như muốn nổ tung, thân hình to lớn, vững chắc của hân từ từ rũ xuống, đổ ập vào người nó...

Hoang mang, chân tay như rụng rời, nước mắt cứ từ đó mà tuôn trào... Đôi môi mấp máy tên của người con trai đang nằm trong tay mình..

-Này Quân, Quân ơi, anh sao vậy!?? Trả...lời em đi... Đừng im...im lặng như thế..mà!! -nó nấc lên từng hồi, tay thì gắng sức lay lay người con trai ấy...

-Khanh...anh ko sao!! Đừng..khóc... -hân cười gượng, đưa tay lên lau đi những giọt nước mắt đang từ từ rơi từng giọt xuống má mình, nóng hổi

-Ko...ko... Anh dậy ngay cho..em!! Dậy đi...em sẽ ko..giận anh nữa!! -nó -Em hứa đấy....dậy đi Quân!!

-.....- hân

-Haha, màn kịch rất cảm động đấy!! Và tiếp theo...là mày nhé!! Khanhh.... -nhỏ My nhếch môi, nâng cao cây súng lên một lần nữa, gương mặt tự tin hướng thẳng về phía nó

Nó vẫn ngồi đó, gương mặt vẫn lấm lem nước mắt, ôm người con trai kể bên một vũng máu đỏ... Nó hình như vẫn ko có ý định né tránh phát súng tiếp theo mà nhỏ My chuẩn bị bắn ra..nó đang ngồi thất thần nơi đó, cảm xúc hỗn loạn, thất vọng, đang tự trách mình vì đã mở ra cuộc hẹn vô nghĩa hôm nay...

-ĐỪNG HÒNG BẮN ĐƯỢC PHÁT TIẾP THEO...

Giọng nói mạnh mẽ xen lẫn nóng giận được vang lên từ phía chiếc cửa cũ kĩ của căn nhà hoang... 4 dáng người, 2 nam, 2 nữ, cùng mấy tên ruồi bu canh cửa của nhỏ My đang nằm la liệt dưới đất... Là Lam, Minh Anh..có cả Bảo và Tuấn Anh nữa

“Đoàng...” Một phát súng nữa được nối tiếp vang lên, kì này viên đạn ko phải của nhỏ My mà là của Minh Anh.. Viên đạn được bắn ngay vào bụng nhỏ My, từ từ gục xuống, gương mặt nhỏ vẫn thế, vẫn là một gương mặt lạnh nhạt, tỏ sự khinh bỉ...

Một tay ôm bụng ngay vết thương vừa bị bắn, tay còn lại vẫn ko buông rời cây súng, vẫn một mực nâng cao cây súng lên lần nữa để nhắm thẳng đến nó.. Lam từ phía xa bay tới, đá văng cây súng trên tay của nhỏ My ra xa.. Ban đầu, nhỏ còn tỏ vẻ khá bức bối và nuối tiếc vì ko thể giết được nó, rồi dần về sau, lấy lại tinh thần rồi thò tay vào móc trong túi ra một cái điều khiển nhỏ, miệng lại nở nụ cười ranh ma...

-Nếu tao chết...cả đám chúng mày...cũng chẳng thể sống yên được đâu!! Chết hết đi... -nhỏ My bỗng hét lên rồi bấm mạnh vào cái nút đỏ to trên cái điều khiển, tiếng chuông đồng hồ ở phía xa xa kia, từng giây từng giây bắt đầu đếm ngược...

-Quả thật tao đoán ko sai!! Là bom hẹn giờ tự chế!! Chạy trước đã... -Minh Anh

-Nổ một cái là ban hành cả đám!! Nhanh lên.... -Bảo

Cả đám vội vàng chạy về phía nó và hấn, chia nhau ra... 2 đứa con gái thì dìu nó đứng dậy rồi chạy thẳng ra ngoài, còn 2 thằng con trai thì lật đật, khẩn trương vác hấn lên vai rồi chạy theo sau.. Ko chạy nhanh, chết cả đám!!

Thời gian ngắn ngủi ấy dần dần đếm ngược...

5...4...3...2...1....

“BÙM....”

End chap 49 :* :*

Chap này là dài lắmlắmluôn rồi nhé :3 dạo này lu bu quá nên quên viết chap mới :3 m.n thứ tội cho Yuu nhá :3

Chap này Yuu tặng cho 2 đứa bạn của Yuu, là hellenphantomhive và alicetran30032002:”> cũng nhờ chúng nó góp một tí tính chất hư cấu vào chap này nên chap này hay như thế ấy :v

Rảnh thì đọc thử truyện của chúng nó nhá m.n :* chúng nó cuồng đam mê --

51. Chả Liên Quan Mấy :)

Chào mọi người :))

Có ai còn nhớ Yuu không!? Lâu rồi không vào Watt nhỉ...cũng mới hơn 2 tháng chứ nhiều :3 nói giỡn vậy thôi chứ nay Yuu vào Watt để thông báo với mọi người là Chap tiếp theo của Bộ Tam Siêu Quậy vào 14h30

ngày mai Yuu sẽ up nha :)) còn có thêm mấy cái Ngoại Truyện nữa á... Dạo này bỏ bê truyện ghê :) mọi người cứ bình tĩnh nha, đừng nóng, đừng hồi dễ nổi mụn lắm ý :>

Nếu Bộ Tam Siêu Quậy có End thì mọi người nhớ qua ủng hộ truyện Từ bạn thành yêu..Thế mới hay!! của Yuu nha :)) đặt tâm huyết vào truyện này lắm á :)

Cảm ơn mọi người đã bỏ thời gian đọc cái tầm xàm bá láp này... :))

#Đập dép, Kí tên :))

52. Chap 50: Ngày Chung Đôi (kết)

Flashback

-Vào đi... Chỗ này đúng rồi nè!! -Minh Anh

-Ừ thì vào!! Cơ mà chúng nó biết lựa địa điểm kinh ~~~ chỗ gì đâu mà âm u nổi cả da gà!! -Lam

-Công nhận kinh thật!! -Bảo

-Thôi vào lẹ... -Tuấn Anh

Cả đám dẫn tay nhau bước vào bên trong, đi được hồi thì Lam va phải cái gì đó nên ngã nhào về phía trước, kéo theo cả Bảo, đang vội mà còn gặp chuyện tào lao này, quả thật cả 2 người ai cũng bực mình... Vợ đứng dậy, lấy hai tay phủi sạch bộ quần áo rồi chau mày...

-Cục gì đây!? Để giữa đường là thế nào!? Bực mình quá... -Lam chau mày, định co chân lên đá cái vật dị hợm trước mặt mình ra chỗ khác thì bị Minh Anh cản lại

-Ê, đừng có đá..nó nổ ấy!! -Minh Anh

-Gi..bộ bom hay sao mà nổ với chẳng nổ!? -Lam

-Tao không rõ, nhưng nghe xung quanh có mùi thuốc nổ với cả nhìn cái cục này cũng giống giống bom tự chế mà tụi thằng Ren hay làm... -Minh Anh

-Chắc không phải đâu..ai đời mà để bom giữa đường như mày nói!? -Lam

-Đừng cãi..có mùi thuốc nổ xung quanh cục này mà!! -Minh Anh

-Thôi kệ đi vợ ơi, mình vào trong xem tình hình coi thế nào kìa... Còn cái cục này..kệ nó đi!! -Tuấn Anh

-Ừ, đúng rồi đúng rồi! -Bảo

-Vậy thôi, kệ đi! Mình vào trong... -Minh Anh khẽ nhún vai rồi một mạch đi thẳng vào bên trong...

.....

-Thế nào...còn đứa nào còn sống ko!? -trong bụi cây gần nơi phát nổ, một tiếng động xì xào vang lên, xung quanh nơi đó là những con người nam thanh nữ tú, gương mặt lấm lem, tay chân đầy rẫy những vết thương...

-Aizz...chưa chết!! -Bảo

-Mày cũng cứng ghê ha!! -Tuấn Anh cười

-Cứng gì mà cứng...đau muốn chết!! -Lam ngồi dậy, nhăn nhó rồi dùng tay phủi phủi đầu gối mình, nơi có vết trầy to đang chảy máu

-Uầy, em cũng không sao nè!! Vợ anh giỏi ghê... -Bảo từ phía bên đây bò lại gần Lam rồi phụ cô thối phù vào vết thương

-Lam không sao á!? Thế vợ tôi có sao ko!?? Cả Khanh nữa.. -Tuấn Anh

-Minh Anh nó nằm một đống kia... Cậu ko lại xem còn ở đó hỏi tôi!! Cơ mà hình như bị trầy ngay mặt với cổ ấy!! Còn Khanh thì hình như ko sao... -Lam

.....Bò bò lại kể bên Minh Anh, Tuấn Anh khẽ vuốt nhẹ mấy ngọn tóc đang che phủ mặt Minh Anh, động tác nhẹ làm cho Minh Anh chợt tỉnh giấc sau cơn đau ê ẩm đang bùng tỏa trên người mình

-...Công nhận, mọi người chạy nhanh ghê!! Chơi với bom mà ko ai bị gì!! -Minh Anh

-Em bị trầy quá trời kia!! Có sao ko thể vợ!? -Tuấn Anh

-Không sao!! Giờ đem Quân vào bệnh viện kia..còn Khanh, thôi để em với Lam đưa nó về nhà!! -Minh Anh

..Tao..ko về đâu!! Cho tao ở..với Quân đi, trong bệnh viện!! -nó lên tiếng

-Ừ vậy thôi cũng được!! Bảo ơi, anh gọi bệnh viện đi.. -Lam

-Ok!! -Bảo

....Tại bệnh viện, 10h30 tối....

Nó lo lắng, đi qua đi lại trước cửa phòng cấp cứu, lâu lâu lại ngẩng mặt lên, chắp hai tay lại như đang cầu nguyện gì đó..

-Khanh à..ngồi xuống đi nào!! Chân mày chảy máu đấy..mày đi qua đi lại kiểu này thì nó chảy ra thêm đó..

-Lam

-Mặc kệ!! Máu ko nhiều nên tao ko chết được đâu!! -nó

-Ồ, thế mày muốn máu nó chảy nhiều à!? -Minh Anh

-.....-nó

“TING...” Tiếng đèn báo trước cửa phòng cấp cứu đột ngột vang lên, ngay sau đó là một loạt bác sĩ cùng y tá của mình bước ra...

-Bác sĩ, anh ấy sao rồi? Có gì nghiêm trọng ko? -nó

-Cậu ấy không sao, đã qua cơn nguy kịch rồi, chúng tôi đã gấp viên đạn ra khỏi vai cậu ấy nên mọi người ko cần phải quan tâm... Có điều... -bác sĩ

-Sao...?? -nó

-Chúng tôi không thể xác định rõ khi nào thì cậu ấy có thể tỉnh dậy..1 tuần, 2 tuần, 1 tháng, 2 tháng...có thể sẽ là 1 năm hoặc sẽ lâu hơn nữa... Thành thật xin lỗi về việc đó!! -bác sĩ

-Cậu ấy còn triệu chứng gì khác nên mới hôn mê lâu tới vậy sao bác sĩ!? -Bảo

-Theo chúng tôi biết thì..cậu ấy đang bị cảm lạnh ko hề nhẹ mà còn bị bắn ngay vai, mất máu khá nhiều, cũng may nhóm máu của cậu ấy còn dư trong kho máu của bệnh viện... Chúng tôi sẽ chuyển cậu ấy xuống phòng đặc biệt để tiện cho việc chăm sóc! -bác sĩ

-À vâng...cảm ơn bác sĩ!! -Bảo

Rồi các y bác sĩ cũng rời đi, để lại sau lưng những giọt nước mắt lăn dài trên 4 con người, và niềm đau tột cùng của người con gái mang danh nghĩa yêu hân...

Hắn nằm đó, yên bình một cách kì lạ, gương mặt nam thần ngày nào nay nhạt bớt vì bệnh... Đôi mắt nhắm híp đi như thể chưa có chuyện gì xảy ra..như thể đang bỏ mặt thực tại, chắc đó là một khoảng không ảm áp và bình yên đối với hắn.. Hắn nhắm mắt thế này thì hắn có biết được là ở ngoài đang có rất nhiều người mong muốn hắn tỉnh dậy không!? Rất nhiều người đang mong muốn nghe giọng nói của hắn không!? Vậy tại sao hắn lại không thử mở mắt ra chứ!? Tại sao cứ phải bỏ mặt tất cả để yên bình nằm nhắm mắt ngủ say thế này!?

Nó tiến lại gần, gạt đi hết những giọt nước mắt đang vươn vắn trên đôi gò má mình mà cố nhìn kĩ hần hơn... Mong ước nhỏ nhoi bây giờ của nó là thấy hần tỉnh dậy..thấy hần ngày qua ngày ở bên nó, luôn nắn nỉ, làm trò để nó nguôi giận..nhưng ngỡ sao khó thế!?

Nhẹ nhàng ngồi xuống kế bên hần, dùng bàn tay ấm áp của mình nắm lấy bàn tay hần, siết nhẹ...

-Phan Minh Quân, em xin anh, xin anh hãy tỉnh dậy..nhìn em, một lần thôi!! Anh đừng nằm mãi thế...em không chịu được đâu!! Em sẽ không giận nữa, không giận anh về bất kì điều gì nữa!! Em hứa... Là tại em không tốt, là tại em nên anh mới bị thế này... Em xấu, em hư lắm..nên anh dậy để trách mắng em đi... Quân ơi!! -hai hàng nước mắt của nó cứ thế mà chảy xuống, ướt đầm...

Minh Anh và Lam cũng không kiềm được cảm xúc, đi đến bên nó, quỳ xuống, quàng tay mình lên vai nó, lay nhẹ an ủi..

-Quân, cậu làm tổn thương con Khanh tụi này chưa xử cậu đâu đấy!! Cậu lo liệu mà mau tỉnh dậy rồi giải quyết hết với bọn tôi nhé!! -Minh Anh

-Ai cũng mong cậu mau chóng tỉnh lại, tôi cũng thế, cậu phải tỉnh lại để còn làm đám cưới với Khanh nữa chứ, tôi và Minh Anh không chờ 2 người nữa đâu nhé!! Đừng để Khanh chờ lâu quá chứ... -Lam nói, cố kiềm để không phát ra tiếng nấc

-Mày là người dẫn dắt bang đấy, mày phải mau chóng tỉnh dậy, không mày bang sẽ không còn hùng mạnh như trước, mày hiểu không Quân!? Tao với Tuấn Anh sẽ không có bạn để đi chơi, đi bar mỗi tối, rảnh mà tỉnh dậy cho nhanh.. Nếu không đừng trách tao nha thằng kia... -Bảo

-Đấy, mày thấy không, ai cũng quan tâm, mong muốn mày mau sớm tỉnh dậy đó mày biết không!? Mày nằm im thế này tao nhìn chả quen chút nào, mày tỉnh dậy nhanh rồi còn đi làm thêm vài trận với mấy bang khác cùng bọn tao chứ!! Đừng làm phụ lòng mong chờ của mọi người nha... Lo mà mau mở mắt!! -Tuấn Anh

Cứ thế mà từng người từng người đều bộc lộ hết cảm xúc trong lòng của mình, ai ai cũng mong muốn được thấy hần tỉnh dậy... Nhưng sao...hần vẫn nằm đó, nhắm mắt, lặng thinh thế!???

Rồi cái ngày ấy cũng tới...đã 269 ngày rồi, kể từ cái ngày mà hần nằm trên giường bệnh, cái ngày mà nó không nở một nụ cười nào, cái ngày mà nhiều người đau buồn nhất... Đối với nó đó quả thật là một khoảng thời gian dài khi không có hần kề bên, suốt ngày lao đầu vào công việc, tối về lại vào bệnh viện, ngày nghỉ cũng chỉ có mỗi việc chăm sóc và chăm sóc hần..đêm từng ngày từng ngày một, lúc nào cũng âm thầm hy vọng...ngày hôm nay là ngày hôm nay hần sẽ tỉnh dậy, nhưng lại vô vọng vì đó không phải sự thật....

Sải bước thật nhanh trên hành lang bệnh viện, trên tay là một bó hoa hồng to, nó từng bước một tiến vào phòng hần... CẠCH!

Cánh cửa phòng mở ra..Nhẹ nhàng cắm bó hoa vào bình, nhướn người kéo rèm màn qua một bên để những ánh nắng nhỏ nhoi có thể len lõi chiếu vào phòng...

-Anh này, nay trời đẹp quá nhỉ!? Anh biết gì không, mai là Valentine đấy... Mai em sẽ nghỉ làm ở công ty để tới đây chơi với anh ha... Mà công nhận anh ngủ lâu ghê, cũng 269 ngày rồi chứ đâu ít gì đâu.. Em thèm nghe giọng anh với cả muốn ôm anh ngủ lắm luôn nè!! -nó đùa, cười nhẹ một tiếng rồi lại thở dài, dùng tay vuốt lấy mái tóc của hần

-Để em kể anh nghe cái này nha...Ren có bạn gái rồi đó, xinh lắm luôn, giờ 2 đứa với Rain đang phụ bọn em trông coi bang đấy, vẫn hùng mạnh như ngày nào, còn bang anh, giờ cũng tốt lắm..công nhận Bảo với Tuấn Anh tài thật luôn, không làm bang rớt 1 hạng nào mà vẫn giữ vị trí đầu bảng đấy, ai cũng nhớ anh nên anh rảnh mà.....

Đang nói thì nó đột ngột dừng lại, cơ mặt giãn ra, như vẫn không tin vào mắt mình, là hần là hần.... đang cử động tay hần...cử động rồi!!

-Bác sĩ, bác sĩ ơi, bác sĩ!!! -chạy thật nhanh ra ngoài, nó nhìn xung quanh tìm kiếm

.....

-Chúc mừng gia đình, cậu ấy đã tỉnh lại rồi!! -bác sĩ từ bên trong bước ra, mặt tươi cười

-Vậy là cậu ấy khoẻ rồi đúng không bác sĩ!? -Tuấn Anh

-Đúng rồi, trong khoảng thời gian hôn mê vết thương của cậu ấy đã lành hẳn, nếu muốn, ngày mai mọi người có thể xuất viện cho cậu ấy!! -bác sĩ

-Cảm ơn, cảm ơn bác sĩ nhiều lắm ạ!!! -nó

Vừa bước vào phòng thì nó đã thấy hấn tỉnh, ngồi dựa vào thành giường, tay cầm ly nước uống... Thần sắc thể này có lẽ đã khỏe rồi...

-Quân, em nhớ anh lắm!! Cuối cùng anh cũng tỉnh rồi.... -nó mừng rỡ chạy tới ôm hấn

-À khoan...xin lỗi em là ai vậy!? -Quân

-Hả...mày không nhớ Khanh sao!? Là Khanh đó, còn tao mày nhớ tao không!? -Bảo

-Nhớ..mày là Bảo nè!! -hấn

-Thế còn đây.... -Bảo

-Tuấn Anh!! -hấn

-Còn đây... -Bảo

-Minh Anh -hấn

-Đây... -Bảo

-Thì là Lam chứ ai, hỏi kì vậy!? -hấn chau mày

-Vậy tại sao mày không nhớ Khanh!? Khanh là người yêu mày đó, là hôn thê của mày đó!! -Tuấn Anh

-..... - im lặng

Nó này giờ là người im nhất, cảm xúc như rối tung lên..tuyệt vọng, đau lòng, hối hận... Tại sao hấn không nhớ nó!? Là tại hấn hận nó tới vậy sao!? Tại sao vậy!? Tại sao!? Hai hàng nước mắt tự dưng rơi xuống, rơi một cách tự nhiên...

-Em nhắc lại lần nữa xem, em là ai!? -hấn bắt chợt hỏi

-Em là...Khanh, Nguyễn Ngọc Đoan Khanh!! Là người yêu của anh!! -nó khóc

-Em là ai!? -hấn nhắc lại

-Em là hôn thê của anh!! -nó

-Không!! Em sai rồi, em là vợ chính thức của anh cơ!! -hấn kéo tay nó lại, ôm nó vào lòng, vuốt ve như đang dỗ ngọt

-Mai chúng ta làm đám cưới nhé, em yêu!

-----The End-----

#YuuCoo#

Anh Quân diễn mass sâu luôn :v :v Yuu đúng là quá có tâm mà :3 hihi

End truyện rồi mọi người khoan xoá ra khỏi thư viện nha =)) còn tới 2 cái ngoại truyện siêu cute nữa cơ :3 ráng chờ nha :>> Yuu sẽ tranh thủ up sớm :3

Cảm ơn mọi người đã ủng hộ truyện của Yuu trong suốt khoảng thời gian qua, sắp tới đây Yuu sẽ ra mắt truyện thứ 2 tên là Từ bạn thành yêu..Thế mới hay!! , mọi người nhớ ủng hộ nha :* :*

Mãi Y.Ê.U <>

53. [ngoại Truyện 1]

Một tuần nay....mưa ngoài trời vẫn không có dấu hiệu tạnh hẳn. Mưa trắng xóa, nhuộm đậm cả vùng trời cát vàng mịn trên bờ biển. Tại một ngôi biệt thự to, màu trắng, có cặp vợ chồng trẻ đang cùng nhau chung sống rất vui vẻ...

Kingkoong...

-Minh Quân! Có người tới kìa...anh mở cửa giúp em!! -nó

-Ừ. Để đó anh mở cho!! -hắn

Tạch. Cửa được mở, trước mặt hắn bây giờ là một người con gái, trên tay cầm chiếc ô to to, tay còn lại ôm hộp thức ăn nhanh. Hắn nhận ra ngay..là cô nhân viên ở cửa hàng Fast Food mà hằng ngày hắn thường tới để mua xiên que cho nó.. Cô đang cười, gương mặt thì lấm lem nước nhưng vẫn không thể nào che đi được sự hấp dẫn của đôi má lúm xinh xinh trên mặt.

-Đây là...!? -hắn

-À.. Mong là anh nhớ em! Em thấy trời mưa một tuần nay không dứt nên nghĩ nhà anh tối bây giờ sẽ không còn gì ăn với lại cũng không thấy anh ra ngoài để mua đồ ăn nữa... Nên thôi sẵn em đem tới cho anh luôn. -cô gái ấy cười, gương mặt ửng hồng lên vì phát hiện hắn đang ở trần. Trước mắt mình là một bộ ngực vạm vỡ, thân hình 6 múi quyến rũ người nhìn.

Hắn lơ đãng nhìn điệu bộ quan tâm của cô nhân viên mà không màng tới ý đồ của cô gái ấy, thôi thì nhận đại vậy, dầu sao thì trong nhà cũng không còn gì ăn được...

-Trời đang mưa... Em có thể vào nhà không?

Hắn nhận lấy hộp thức ăn, móc trong túi mình chiếc ví rồi rút ra mấy tờ tiền mà không để ý tới ánh mắt thèm muốn của cô nhân viên.. Cô cố ý liếc vào phòng khách nhà hắn, cơ hồ định sẽ bước vào.

-Em không tin được là một người con trai như anh mà lại độc thân và sống một mình như thế này đây!! -cô gái ấy

-Tôi không sống một mình... -hắn nhún vai -Và đặc biệt tôi cũng chẳng hề độc thân!!

-Dạ? -cô nhú mày khó hiểu

-Tôi sống với vợ tôi!! -hắn

-..... -nét sưng sờ lộ rõ trên gương mặt, cô gái ghen hòng

-Cảm ơn cô đã có lòng tốt đem đồ ăn tới, cô nên về!! Về cẩn thận... -hắn nói rồi lùi vào trong nhà, từ từ đóng cửa lại

Vừa quay mặt vô hắn chợt khựng lại, một luồng khí lạnh đang lan toả trước mặt hắn, nó với về mặt đầm chiêu, khó chịu đang cố truy xét về hộp thức ăn thơm ngon trên tay hắn...

-Anh gọi đồ ăn!?

-Không, là người ta tự dưng đem tới!! -hắn

-Tự dưng đem tới?? -nó -Anh buồn cười, không ai rảnh mà dầm mưa đem đồ ăn tới nhà cho trai lạ để bán như thế đâu!!

-Em đang dò xét anh sao? -hắn

-Sao?? -nó

-Này, em đừng tự nhiên tỏ cái thái độ đó chứ.. -hắn nhăn mặt

-Tự nhiên sao...!? -nó -Quan hệ của anh với người ta tốt quá nhỉ!? -nó khoanh tay, nhếch nhẹ môi

Hắn nuốt khăn, cố lờ đi rồi vội vã xuống bếp, lấy tô đồ thức ăn ra...

-Thôi bỏ đi... Em ăn trưa đi không lát lại đói!!

-Anh chạy theo rồi đưa người ta về đi không lại lo.. -nó mĩa mai

-Này Khanh, đủ rồi! -hắn dần giọng

-Em nói sai sao?? -nó

-Em đừng tự nhiên cộc tính lên rồi truy xét anh như thế chứ... Em khó chịu ở đâu phải không? -hắn

-Không!! -nó lạnh

-Thôi... Anh lấy cháo cá cho em ăn!! -hắn

Nó im lặng, ngồi yên vị trên chiếc ghế bàn ăn, hắn thì loay hoay trong bếp, múc ra cho nó tô cháo cá, thơm phức...

-Đây... Em ăn đi cho nóng!! -hắn

Nó chẳng thèm để ý gì tới lời nói của hắn.. Có phải nó đang nổi giận vô cớ quá không? Rõ ràng là hắn không có lỗi mà... Vừa cầm muống múc lên miếng cháo, bỏ vào miệng vừa tự ngẫm nghĩ. Bỗng nó khựng người lại, từ bên dưới dạ dày có gì đó muốn trào lên và...tràn ra ngoài.

Nó ném ngay cái muống cháo xuống đất.. Chạy vù vô nhà vệ sinh, nôn thốc nôn tháo...

-Quân.. Ném ngay tô cháo đó đi đi!! -nó một tay lấy ôm bụng, tay còn lại bịt cả mũi và miệng

-Em sao thế?? Bị gì à? -hắn

-Kinh quá!! Mùi của cháo cá ấy!! -nó nhăn mặt

-Anh thử rồi!! Ngon mà... -hắn

-Không biết... Mới đầu vừa bước xuống bếp, thấy anh múc tô cháo, nghe mùi đã có cảm giác ớn ớn rồi, em mới nghĩ chắc do mình đang đói nên ngán ăn, nhưng không hiểu sao khi ăn vào lại muốn nôn ra ngay!! -nó nói, tay mở tủ lạnh, lấy ra chai nước, tu một hơi

-Không ổn rồi... Em cần phải đi kiểm tra ngay!! -hắn

-Không cần!! Anh đi mà ăn hết đồng cháo đó đi!! -nó nhăn mặt rồi một mạch chạy thẳng lên phòng

Hắn đứng ngơ ngác giữa nhà... Sao dạo này nó lạ vậy?? Thất thường và rất dễ nổi cáu... Hay giận những điều nhỏ nhặt cũng như những điều không đáng để giận.. Hắn đang thắc mắc..rất rất là thắc mắc!! Nó và hắn gặp vấn đề khó giải quyết này bao lâu rồi?? Hắn đang tự hỏi mình đã làm gì sai để nó thành ra thế này sao!?

Mưa to... Bên ngoài trời mưa vẫn không dứt...

Mãi thì thời gian cũng dần trôi qua. Trời cũng đã tối, thế nhưng nó nằm trong phòng, một mực không ăn bất cứ thứ gì mà hắn đem lên, từ gà hầm đến những cây xiên que mà nó vốn thích nhất... Đối với nó bây giờ, mùi của các thức ăn đó đều rất đáng sợ..

-Vợ ơi..em ăn gì không anh đi mua cho!! -hắn

-Không!! -nó cuộn tròn trong chăn, lên tiếng

-Trưa đến giờ em không ăn gì rồi... Giờ còn không ăn nữa em bệnh đó!! -hắn

-Mặc kệ em!! Em không sao... Anh ngủ đi!! -nó

-Em có chuyện gì vậy!/? Nói anh nghe với... -hắn nói rồi choàng tay qua eo nó, ôm

-Em đang mệt, anh ngủ đi!!

Nó nói rồi trở mình quay mặt vào trong, hắn cũng đành im lặng, không nói gì..nhắm mắt lại từ từ rồi chìm vào giấc ngủ, cả ngày hôm nay hắn đã quá mệt mỏi rồi, hắn cần nghỉ ngơi...

.....2 tiếng sau. Nó cự mình, trở qua trở lại liên tục, nó không tài nào ngủ được một giấc sâu vì bụng mình cứ cồn cào rồi lại kêu réo om xòm, miệng thì thêm vô cùng mùi vị của món mì quảng. Trằn trọc hồi lâu, nó cũng quyết định ngồi dậy, đánh thức hấn...

-Quân!! Quân à... -nó lay lay tay hấn

Hấn ngủ rất say nên dường như vẫn chưa nghe thấy nó gọi, nằm im như tượng...

-Quân!! -nó

Hé hé mắt nhìn rồi lại tiếp tục nhắm mắt, chìm vào giấc ngủ

-Minh Quân!! Dậy đi... Em đói quá!! -nó tiếp tục lay

Lần này thì hấn như bưng tỉnh, nhẹ nhàng nhồm người dậy, nheo nheo mắt nhìn...

-Em sao vậy?

-Em đói. -nó

-Em ăn gì để anh mua!? -hấn

-Em thèm Mì quảng!! -nó

Chòm tới lấy cái đồng hồ, hấn thở dài...

-2h30 sáng rồi, chắc giờ ngoài đường cũng có mấy quán mì đêm còn bán, em ở nhà đi!! Anh đi mua... -hấn nói rồi đứng dậy, mở tủ lấy ra cái áo tay dài, mặc vào

-Em đi với!! -nó

-Anh đi nhanh thôi! Em chịu đói một tí nhé... -hấn

-Cho em đi cùng anh đi!! Em không ở nhà một mình... -nó

-Ngoan đi, ngoài trời lạnh lắm, em đi giờ này mai em sẽ bệnh đấy!! -hấn cười nhẹ, hai tay vuốt vuốt tóc nó

Hấn vừa bước ra khỏi phòng, nó đã cầm ngay cái áo khoác chạy theo...

-Em sợ. Em đi với anh!!

.....

Cặp vợ chồng trẻ nắm tay nhau đi tung tăng giữa trời đêm, gió biển từ đâu thổi vào, luồn qua người nó, khẽ làm nó rùng mình...

-Đấy, anh bảo không nghe!! -hấn chau mày

-Không sao!! -nó cười

-Thôi...lên anh công!! -hấn

Nó nhảy phọt lên lưng hấn... Trên đường đi, một người con trai đang công một người con gái, rất tình cảm. Nó khoác chiếc áo khoác to, đôi tay thấm lạnh ghì chặt lấy cổ hấn.

-Lạnh đúng không!? -hấn

-Ừ. Rất lạnh. -nó

-Thế sao vẫn cứ đầu đòi theo!! -hấn

-Em thích!! -nó phì cười

Im lặng nối tiếp im lặng... Chỉ còn nghe mỗi tiếng sóng cùng những tiếng gió đang hoà quyện vào nhau...êm đêm, sâu sắc.

-Mượn vai anh nhé!! Em buồn ngủ... -nó

-Đôi vai này của em từ lâu rồi!! -hấn

-Ừm... Em yêu anh!

Nó nhẹ nhàng chìm vào giấc ngủ. Giấc ngủ vô cùng an toàn và rất đáng tin cậy..trên vai hắn.

-Anh yêu em!!

.....Đến trung tâm chính, vài cửa hàng vẫn còn sáng đèn.

-Cháu cần gì?

-Ở đây còn Mì quảng không ạ? -hắn

-Tầm 30 phút nữa sẽ có... Cháu chờ nhé! -bác gái bán hàng dịu dàng

-Cháu sẽ chờ!

-Cháu đặt cô bé xuống đây đi.. Gần gần bếp lò một tí, cho ấm!!

-Cháu cảm ơn!

Hắn nhẹ nhàng đặt nó xuống, rất nhẹ nhàng để nó không tỉnh giấc...

-Cô bé xinh thật đấy! Chắc cháu yêu cô bé này lắm nhỉ...!?

-Dạ vâng.. Rất yêu! -hắn

-Nhưng tại sao hai cháu lại ra đây ăn muộn thế!?

-Trưa giờ cô ấy không ăn gì, cháo cá thì ăn được một muỗng lại chạy vào nhà vệ sinh nôn ra ngay, gà hầm cũng không, đến cả mấy cái xiên que, món cô ấy thích nhất mà cô ấy cũng không ăn, bảo là mùi rất khó chịu... Thật sự thì cháu cũng không biết làm thế nào!! Để yên cho cô ấy ngủ đến bây giờ thì cô ấy gọi cháu dậy và bảo là thèm mì quảng...

-Ra là thế!! -bác gái bán hàng cười

-Dạo gần đây cô ấy cũng rất lạ, cháu không biết cháu đã làm gì sai để cô ấy giận.. Cô ấy trở nên cọc tính và hay cáu gắt vô cớ.

-...Những người trẻ tuổi bây giờ như cháu quả thật rất ngốc!! Cháu sắp được làm ba rồi!!

Tim hắn sưng lại, đầu hắn như đang cố tiếp thu được những gì mình đang nghe...

-Dạ!?

-Cháu không nhận ra sao? Cô bé này..vợ cháu.. Cô ấy có thai rồi và cô ấy đang bị ghen.

Một tia hạnh phúc len lõi bên trong tâm trí hắn. Cảm xúc cồn cào, khó mà diễn tả được bằng lời nói. Một thứ cảm xúc khiến con người ta lâng lâng, vui sướng biết nhường nào...

Và giờ đây, một khởi đầu mới...được hình thành.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bo-tam-sieu-quay>